

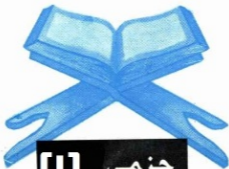
تہفسیری رہوان

بوتیگہ یشتنی قورئان

بہرگی [۱]

نووسینی

مہلا مہ حموودی گہ لآلہ یسی

جزمی [۱]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تفسیری رهوان

بوتیگہ یشتنی قورئان

بہرگی یہ کہم

نووسینی

مہ لا مہ حموودہی گہ لاآلہ بیی

محمود احمد محمد

جزئی (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- * ته فسیری ره وان بو تیگه یشتنی قورئان
- * نووسینی مه لا مه محمودی گه لالهیی
- * چاپی یه که م
- * چاپخانه ی وه زارته ی په روه رده
- * تیراژ ۲۰۰۰
- * ژماره ی سپاردن (۳۵۳) سالی ۱۹۹۷ ز
- * مافی چاپکردن پاریزراوه و ته نیا بو دانهره

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

پیشه کی

سوپاس بۆ خودا که هر له مندالیه وه له گه‌ل قورئاندا په‌روه‌رده‌ی کردم، زویانی لاله‌په‌تەم به قورئان پڑاو به‌وشه‌کانی راست بووه‌وه، سوپاس بۆ په‌روه‌ردگار که ریبازی قورئانی له‌دلدا شیرین کردم و جگه‌له‌و ریبازه‌شه‌قامه‌رییه‌ریچکه‌ی ترم ره‌چاو نه‌کردن، سوپاس بۆ یه‌زدان که هه‌لی بۆ ره‌خساندم له‌خزمت مامۆستای پایه‌به‌رزو خوالی‌خۆش‌بوو؛ مامۆستا مه‌لا موحه‌مه‌دی گه‌لاله‌ناسراو به (مه‌لا موحه‌مه‌دی ره‌ئیس) هه‌موو قورئان به‌مه‌عناوه‌بخوینم!!

سه‌یر بوو من له‌باتی نه‌حمه‌دی و عه‌وامیلی جورجانی و ته‌صریفی زنجانی و نه‌و کتیبه‌سه‌ره‌تاییانه، له‌سه‌ره‌تاوه‌بۆ کۆتایی قورئانم به‌مه‌عناوه‌خویند!

به‌راستی له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که پیش نه‌و کاته من هیچ شتیکم له‌زمانی عه‌ره‌بی نه‌خویندبوو، ناسیاوو قوتایی له‌خۆشم به‌ره‌و ژوورتر پێیان سه‌یر بوو من یه‌کسه‌ر قورئان له‌باوه‌ش نیسو بیخوینم! به‌لام نه‌و قورئان خویندنه‌م به‌مه‌عناوه‌لای نه‌و زاته‌پایه‌به‌رزو -خودا پایه‌ی به‌هه‌شتی به‌رزتر بکا- ده‌رگای زمانی عه‌ره‌بی بۆ کردم‌ه‌وه، ته‌ماعی به‌رنام بۆ درێژه‌دان به‌خویندن و هه‌ول‌دان بۆ به‌ره‌وپیشه‌وه‌چوون! له‌وه‌به‌ولاره‌له‌فه‌رو به‌ره‌که‌تی نه‌و قورئانه‌په‌رۆزه‌وه‌هه‌رشتیکم ده‌ست ده‌دایه‌به‌ناسانی لی‌حالی‌ده‌بووم، له‌ماوه‌یه‌کی کورت و قیاسی‌دا زوربه‌ی زانیاریه‌کانی ناو حوجره‌ی فه‌قییانم تاووتوی کردن، له‌په‌یمانگای ئیسلامی و نه‌مجار کۆلیجی شه‌ریعه‌و پاشان خویندنی بالای زانکۆی به‌غدا سه‌رم ده‌رکرد، له‌بواری زانسته‌ئیسلامیه‌کاندا که‌ره‌ستم به‌ده‌ست هینا، ده‌ست و دووی خۆم ناسی، گه‌لی بواری نووسینم به‌تاقی کردنه‌وه‌و تا نه‌ندازه‌یه‌کیش

سهرکه وتنم به دست هیئا! ته ماعی نه وه م کرد ته فسیریک بو قورئان بنووسم، که لکه لهی نه نجامدانی نه م شروعه چووه می شکمه وه، هه رسانی لی هه لگرتم! قه له مم تاودایه وه دهستم به ته فسیرکردن کردو ملم لی تا دهست له دهستو قووه ت له خودا!

جا هه رچه نده من خووم به سوارچاکی نه م مهیدانه نازانه بو ته فسیرکردنی قورئان ده ریایه که وه مه له وانی خوئی ده وی، به لام عه ره ب وته نی نه رک به گویره ی توانایه وه چیم له دهست دئی نه وه بو هه رنه وه م له باردایه. هه رشتییک هه مووی نه نجام نه درئی واز له هه مووی ناهیندرئی، دیاری شوان یا شنکه یان ئاله کوکه! هه ر ده وه نوکه ن ده بن به دارو ریبازی سهرکه وتن له یه که م هه نگاوه وه دهست پی ده کا! بویه بریارم دا وه ندیکی بو م بکری له خزمه ت قورئان دا بو واز له هه موو نووسینییک بینم، هه موو مه شروعه کانی ترم به لاوه بنیم، ژیانی خووم ته رخان بکه م بو لیکوئینه وه وه شیکردنه وه ی نامه ی په روره دگار به زمانی شیرینی کوردی، نه گه ر خودا بکاو به شیکی که میشی وه ربگری نه وه تیشووی قیامه ته وه قازانجم یه ک به هه زاره وه به لکو زیاتریش!

هه له به ته پیش من، ماموستایانی پایه به رزو خوالیخووشبووانی وه کو ماموستا مه لا موحه ممه دی کوئی (مه لای گه وره)، ماموستا مه لا حوسینی شیخ سه عدی کوئی و ماموستا مه لا موحه ممه دی خوا هه رزادی پینجوینی و ماموستا شیخ موحه ممه دی خال (گوریان پر نور بی) هه روه ها ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس و ماموستا مه لا عوسمانی هه له بجه (عثمان عبدالعزیز) - سیبه ریان به رقه رابی - له بواری ته فسیرکردنی قورئان دا به زمانی کوردی نه سپی خوئیان هه لینگ داوه.

ته فسیری هه ریه کییک له م زاتانه تامو به رامی خوئی هه یه، هه ریه که یان دارگوئیکه له باغستانی پر فه ری قورئانی پیروژدا، هه ولو تیکووشانه بو ناشناکردنو تیگه یاندنی موسولمانی کورد زمان له که لامی په روه ردگار،

هه بوونی ئەم تەفسیرانە رینگەیان بۆ من خۆش کرد کە لەو دەرگایە ی
 بەدەم خۆی تێدا بە تاقی بکە مەو، خۆ لە پێری ئەو زاتانەدا تۆمار بکەم با
 لە پەرەو یزیشدا بێ! هەلبەتە لە گەل هه بوونی ئەو هه موو تەفسیرانە ی کە
 بە زمانی کوردی بۆ قورئانی پیروۆز نووسراون هێشتا زۆر کونو کە لە بەر
 ماون نووسەری کورد خۆیان تێدا تاقی بکاتەو ..

چونکە قورئان دەریای بێ بێن و بێ ئەمسەرە و سەرە، هەرگیز مانای
 تەواو نابێ و دوور و مەرجانی ماناکانی تەواو نابن! کەلامی خودایە و لە بن
 نایە ﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَنفَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ
 جُنُودًا مِثْلَهُ مَدَدًا..... ﴾ زۆر گوتن قورئان خۆشە و چەندیکە لە بارە یەو
 بنووسری هێشتا زۆری مایە!!

ناشکرایە شەقلی تەفسیرە کە ی من جیاوازه لە هی تەفسیرە کانی تر و
 تاییە تەندی خۆی هەیه، خۆینەر بە ئاسانی هەست بە گرنگی ئەم جوۆرە
 تەفسیرە و شەقلی تاییەتی کارە کە ی من دەکا، چونکە لە گەل ئەو دەدا کە
 هەولم داو بە کوردییە کی رەوازو پاراو بینووسم، بە چاویکەری لەو
 تەفسیرە عەرەبیانە ی کە لە قوتابخانە ی شیخ موحەممەد عەبدە
 کە لکیان وەرگرتوو هاتووم نایە تەکانم بەش بەشو برپر کرد، بۆ هەر
 کۆپلە و کۆمە لە نایە تیک سەرە باسیکم داناو و پە یو هندی نیتوان ئەم
 کۆپلە یەم لە گەل کۆپلە ی پیشووی دا دەست نیشان کردو، بە گویرە ی
 پیوستیش هۆکاری هاتنە خوارە وە ی نایە تەکان (أسباب نزول الآية) م
 دیاری کردوو، ئەمجار ئەو ی بە پیوستم زانیبێ بە شێو یە کی کورت
 حوکی نایە تەکانم دەر هیناو!

لەم راقە کردنەم دا پشتم بە زۆر تەفسیری عەرەبی بەستوو، شتیکم
 نەنوسیو نە مدیبی، هیچ کاتی لە خۆو مانایە کم نەنوسیو نەنوسرابی!
 بە شێو یە کی گشتی و هەمە کاتی بۆ هەموو نایە تیک لەم تەفسیرانەم
 روانیو و کە لکم لی وەرگرتوون :

- ۱- تفسیر القرآن الحکیم الشهیر بتفسیر المنار) دانراوی مامۆستا موحه ممد ره شید ره ضا ج ۱-۱۲.
- ۲- تفسیر المراغی دانراوی: نه حمده موصطه فا مه راغی ج ۱-۱۰.
- ۳- تفسیر المنیر دانراوی د. وهبه الزحیلی ج ۱-۳۰ له شانزه جلددا.
- ۴- فی ظلال القرآن، دانراوی مامۆستا سه یید قوطب ۱-۸.
- ۵- صفوة التفاسیر دانراوی موحه ممد عه لی صابونی ج ۱-۳.
- ۶- تفسیر ابن کثیر دانراوی ئیسماعیل کوری عومهری قوره یشی (ابن کثیر) ج ۱-۴.
- ۷- ته فسیری نامی دانراوی مامۆستا مه لا عه بدولکه ریم موحه ممد (بیاره) ج ۱-۷.
- ۸- ته فسیری خال (ئه و حه و ت جزمانه ی ته فسیری کردووه).
- ۹- تفسیر ایات الأحکام للشیخ علی ساییس ج ۱-۴.
- ۱۰- ته فسیری قورطوبی، ج ۱-۲۰.

تکام له خوینهرانی ئهم ته فسیره پیرۆزه ئه وه یه که به چاوکی دلسۆزانه بیخویننه وه، هه ره له یه کیان بینیی و دلنیا بوون که به هه له چووم به هه ره هۆیه ک که بویان ده ست ده دا ناگادارم بکه نه وه، جگه له وه ی که پاداشیان لای خودایه و ماندوبوونیان به زایه ناچی، منیش ده ستی سوپاس و ئه مه کیان بۆ به سینگه وه ده گرم و هه ول ده دم له داها توودا هه له کان هه له گرمه وه!

خودا یارمه تیده ری هه موولایه کمان بی.

مه حموود نه حمده موصطه ممد

سلیهمانی، ته مووزی / ۱۹۹۶

چند زانیاریہ کی پیوستہ دہراریہ قورئانی پیروز

پیش نہ وہی بچمہ ناو باغ و گولزاری نایہ تہ کانی قورئانی پیروزہ وہ بہ پیوستی دہ زانم چند زانیاریہ کی پیوست بہ شیوہیہ کی کورتو ناسان بخمہ بہرہ سستی خوینہرانی نہم تہ فسیرہ پیروزہ، بؤ نہ وہی ریخو شکرہ و روونکہرہ وہ بی بؤ زیدہ تیگہ یشتن و ناشنا بوون بہ کہلامی بہرہ و ہر دگار!

۱- پیناسہی قورئانی پیروز :

قورئان بریتیہ لہو نامہ ناسمانیہ کہ بؤ حہزرتی موحمہد ﷺ نیردراو تہ خواری، خویند نہ وہ کہی بہ تاعہ تہ خوداپہرستی حلیب دہ کری، نویژ - کہ کولہ کہی ٹایینہ - بہ بی خویندنی بہ شیک لہ قورئان تییدا نہ نجام ندری! یان دہ لیین :

قورئان نامہی خودایہ، چندو کہو ئادہ میزاد داماو دہستہ و ہسانن لہو ہدا بتوانن وینہی کورت ترین سورہتی نہو قورئانہ بخنہرو، بہ زمانی عہرہ بی بؤ حہزرتی موحمہد ﷺ نیردراو تہ خواریو لہ ناو دوو توئی موصحہ فدا نووسراو تہ وہ، خویند نہ وہ کہی بہ تاعہ تہ خوداپہرستی حلیب دہ کری؛ واتہ: نویژ بہ بی خویندنی بہ شیک لہو قورئانہ دروست نیہ، ہرہ کو چون تہ نیا خویند نہ وہ و گسوی لی گرتن و تہ ماشا کردنی بؤ موسولمانان بہ خیرو خوداپہرستی دہ ژمیردریو خیرو تہ وایان دہ گاتی!

قورئان بہو شیوہیہی کہ نیستا لہ بہرہ دست دایہ پشتا و پشتو چینا و چین بہ شیوہی تہ و اتور بہ نیمہ گہ یشتوہ، بہ سورہتی فاتیحہ دہست پی دہ کاو بہ سورہتی (الناس) کوتایی دی، یہ کہم پیتی بہ (ب) پی دہست پی دہ کا دواپیتیشی بہ پیتی (س) کوتایی دی، نہم دوو پیتہ لیک بدین وشہی (بس) پیک دی، واتہ: کہ سیک پہرہوی قورئان بکا بہ سیہ تی و پیوستی بہ ہیچ یاسا بہرنامہ و پروگرامی تر نیہ.

۲- ناوو ئاوه ئناوه کانی قورئان :

قورئانی پیروژ زۆر ناوو ئاوه ئناوی هەن، لەناو ئایه ته پیروژه کانی دا
ئەم ناوو ئاوه ئناوانە ی بۆ بە کار دەهیندرین: قورئان، الکتاب، النور،
القران، الذکر، التنزیل، هدی، شفاء، رحمة، موعظة، مبارک، مبین،
بشری، عزیز، مجید، بشیر، نذیر...هتد.

وشە ی (موصحف) یشی بۆ بە کار دەهیندری که لە گەردانی وشە ی
(صحف) وەرگیراوه.

هەر یه کێ لەم ناوو ئاوه ئناوانە لە پرووی ماناییکه وه بسۆی
بە کار دەهیندری و کالاً بە قەد بالایە، (ئیسیم لە سەر موسە مایه).

۳- چۆنیەتی هاتنه خواره وهی قورئان :

قورئانی پیروژ هەمووی بە یه کجار نه هاتۆتە خواری، بە لکو وه جبه
وه جبه و ئایه ت ئایه ت و سورە ت سورە ت بە گوێرە ی روداو و بارو دۆخی
بانگه وازی ئیسلامی، بۆ وه لامدانە وه ی پرسیارو دیاریکردنی حوکمی
ئیسلامی بۆ روداو هکانو پەر وەر دە کردنی کۆمە لی موسولمانانو
ریکخستنی کۆمە لگای ئیسلامی و ته و جیه کردنی کۆمە ل بۆ
دەسته بەر کردنی ژبانیکی بە خته وه رو کۆمە لگایه کی ئازاد.

لە ماوه ی بیستو سێ سالددا بە شێوه ی نیگا و بە هۆی حەز رەتی
جویرانیله وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ هاتۆتە خواری، بە گوێرە ی پتویست
لە مە ککه یان لە مە دینه یان لە ریگه ی نیوانیان دا یان لە شوینی تر بۆ
حەز رەتی موحه ممه د هاتوه :

سەر هتای هاتنه خواره وه ی قورئان لە شهوی له یله تولقه درا لە مانگی
رە مە زاندا دەستی پیکردوه، پەر وەر دگار دە فەر موئ: ﴿ شهر رمضان الذي أنزل
فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان ﴾ البقرة/ ۱۸۵.

یان دە فەر موئ: ﴿ إنا أنزلناه في ليلة مباركة إنا كنا منذرين ﴾ الدخان/ ۳، یان
دە فەر موئ: ﴿ إنا أنزلناه في ليلة القدر ﴾ القدر/ ۱.

جاری وا هه بوه سوره تیکی ته واو هاتۆته خواری، وه کو سوره تی فاتیحه و (المدثر) و (الأنعام). جاری وا هه بوه (ده) نایهت پیکه وه هاتوونه خواری، وه کو چیرۆکی بوختان له سوره تی (النور) داو سه ره تای سوره تی (المؤمنون). زۆر جاریش پینج نایهت پینج نایهت هاتۆته خواری، جاری وا بووه بری له نایهتیک هاتۆته خواری وه کورستهی ﴿غیر اولی الضرر﴾ له سوره تی (النساء) نایهتی (۹۵) دا که له دوا ﴿لا یستوی القاعدون من المؤمنین﴾ وه چه سپیندرا وه نووسرا وه!

حیکمه تی هاتنه خواره وهی قورئان به شیوهی پارچه پارچه له کاتو شونیی جیا جیادا زۆرو هه مه جوړن، ویستو ئیرادهی خودا وا داخواری بووه و نه نجام درا وه، خودا ده فهرموئ: ﴿وقرانا فرقناه لتقرأه علی الناس علی مکث و نزلناه تنزیلاً﴾ (الإسراء/ ۱۰۶).

هه ندی لهو نهینی و حیکمه تانه نه مانه ن :

۱- چه سپاندنی قورئان به له فظو مه عنایه وه له دلی پیغه مبهردا ﴿و به هیز کردنی دلۆ دهروونی بۆ شه وهی له بهری کاو لی ی حالی بسی! چونکه پیغه مبهردا ﴿نه خوینده وار بووه، خویندنه وه نووسینی نه زانیوه! ۲- بهرچا وگرتنی حاله تی ته ده پرروج له شه ریهت داو له هاتنه خواره وهی هه نایهتیک که له کاتو شونیی جیا جیادا ده هات بۆ پیغه مبهردا ﴿موعجیزه یه کی سه ره خوۆ هیزو توانایه کی نوئی بۆ پهیدا ده بوو، دلی زیاتر داده مه زرا وه کو خودا ده فهرموئ: ﴿کذلک لنثبت به فؤادک﴾.

۳- پهروه ده کردنی کۆمه لی موسولمانان بۆ هه لگرتنی شه و ئه رکه یه زانیه ی که خراوه ته سه رشانیازو وه رگرتنی شه و یاسا و شه ریه ته

۱ علوم القرآن - مناع القطان لاپه ره ۱۰۷-۱۱۰

نوری قورئان - عبدالکریم المدرس لاپه ره ۶۹.

بہ شیوہی قوناغ قوناغو گواستنه و هیان له حاله تیکه وه بو حاله تیکی باشترو پیشکه و تو و ترو رزانی ره حمه تی خودا به سه ریان دا.

چونکه ناشکرایه عه ره به کان له پیش هاتنی ئیسلام دا له به ره لالی به کی ته و او دا بوون، نه گهر بهاتایه و قورئان هه مووی به یه کجار بهاتایه خواری بو سه ریان نه کی سه شانیان قورس ده بوو، نه ده هاتنه ژیر بارو رام نه ده بوونو پابه ندی فرمانو جله و گیریه کان نه ده بوون!

۴- په یوه ست کردنی جهو جولی کومه لگای موسولمانان به نیگای خودایی به وه، چونکه لکاندنی نیگای خودایی به پیغه مبه ره وه ﷺ یارمه تیده ریکی به هیتر بووه بو نه وهی که خوگرو وره به رزو دل قایم بی و خو له بهرام بهر جو ره ها هه ره شهو ته ماعو نه زیه تدان دا بگریو هیچ شتی کاری تی نه کاو له هه لوستی پیروزی خوئی نه یهینیتته خواری، نیگا بهو شیوه پچر پچریسه هه میشه ده بوه بژیویکی گیانی بو حه زره تی موحه ممد ﷺ.

هه ره کو چون هوکاریک بوو بو به هیتر کردنو پته و کردنی بیرو باوهری موسولمانانو چه سپاندنو شیرین کردنی نهو ریبازه له دلو ده روونیان دا، چونکه که نیگای خودا بیتته خواری بو چاره سه رکردنی ته نگو چه له مه یه ک که به ره و رووی موسولمانان بو بو وه نه وه ده بیتته نیشانه ی راستی په یامی پیغه مبه رو بانگه وازی ئیسلامی.

که پیغه مبه ر ﷺ وه لامی پرسیاریک ناداته وه، دوایی نیگا دی وه لامه که ی تیدایه موسولمانان هه ست به په یوه ست بوونیان به په ره و ردگاریکی زاناو به توانا دکهن! زیاتر بیرو باوهریان پته و ده بی و دلنیا ده بن له راستی ریبازه پیروزه که یانو به دلنیا بی به وه چاره پروانی نه و واده به لینانه ده کهن که خودا پی دی داو!

۵- مه کی و مه دهنی

^۱ پیشه کی ته تفسیر و لمونیر / د. وهبه الزحلی ج ۱/ ۱۶-۱۷.

لہم روہوہ قورٹان دہ کریئ بہ دوو ہشہوہ، ہشٹیکی مہککھی بہو
بہشٹیکی مہدینہیی بہ.

مہشہورترین را بؤ پیناسہی مہککی و مہدہنی ٹہمانہن:

۱- مہککی : ٹہو ٹاہتہو سورہتانهن کہ لہماوہی سیزدہ سالدا لہ
مہککھو دہوروبہری دا وہکو میناو عہرہفاتو حودہیبیہ یان لہ ریگای
نیوان مہککھو مہدینہدا پیش ٹہوہی پیغہمبہر ﷺ بگاتہ مہدینہ
ہاتبیتہ خواری.

۲- مہدینہیی : ٹہو ٹاہتہو سورہتانهن کہ لہ دوا کؤچکردنی
پیغہمبہر ﷺ بؤ مہدینہ لہ ماوہی (دہ) سالدا ہاتبیتہ خواری جا لہ
خودی مہدینہو دہوروبہری دا ہاتبیتہ خواری، وہکو بہدرو ٹوحدو سہلح،
یان لہ مہککھو سالی رزگارکردنی یان لہحجی مالٹاواپی یان لہ سہفہرو
گہشتہکانی پیغہمبہر ﷺ دا ہاتبیتہ خواری.

سہرچاوہ بؤ زانینی ٹاہتہو سورہتہ مہککی و مہدینہیی بہکان زانینو
لہبہربوونی ہاواہلانی پیغہمبہرو چینی (تابعین) ان.
زانینو دہست نیشانکردنی مہککھی و مہدینہیی یارمہتیدرہ بؤ
میٹڑوی ناسیخو مہنسوخ .

ٹاہبہتمہندی ٹاہتہمہککھی بہکان ریکٹو پیک کردنی بیروباوہرو
ٹہخلاقو رہوشتہ، ہہروہا ہہولڈانہ بؤ روخانندی قہلای شیرکٹو
بتپہرستی و چہسپاندنی بیروباوہری یہکتابہرستی و قہلاچؤکردنی پاشماوہی
دابو نہریتی سہردہمی نہفامی و نہزانینہ، وہکو کوشتنی نارہواو
داوینپسی و زیندہ بہچال کردنی کچ بہبی ٹہوہی تاوانٹیکی کردبی!

ہہروہا بلاوکردنہوہی ٹادابو ٹہخلاقی ٹیسلامی، وہکو
دادپہروہری و پابہندبون بہ وادہو بہلین و کارچاکی و دوورکوتنہوہ لہ
خرابہکاری و ازہینان لہ لاسایی کردنہوہی کویرانہو دارو بہرد پہرستن بؤ

به ندایه تیکردنی خودای بالادهست، په ندوه رگرتن له چیروکنو سهرگورشتهی پیغه مبه رازو پیاوچاکان له گه ل گه لو نه ته وه کانیان دا.

نایه ته مه ککی به کان کورتی و وشه نارایی و مانا پته و بیان پتوه دیاره، پرن له مانای هره شه و ترساندن، ههست کردن به شان و شکومه ندییه کی خودا و هندیان تیدایه، واته: له وکاتانه دا موسولمانان بی هیزو لاوازبون و خه لکی به دزی خودا په رستیان ده کردو موسولمان ده بون! که چی نایه ته سورته کان له کانگای هیزو تواناوه ناراسته ده کرین و ههست به هیزو توانایه کی له خوړادیو ده کری تییان دا.

نه وه ی که له نایه ته مه ده نییه کان دا به دی ده کری چه سپاندنی یاسا و شریعت و چونیه تی نه جامدانی عیبادات و چونیه تی حوکمه مه ده نی و حوکمه سزا نامیزه کانه، دایینکردنی پیداویستی به کانی ژیان بو درستکردن و دامه زرانندی کومه لگایه کی نیسلامی له مه دینه دا و ریکخستنی کاروباری رامیاری و فه مانره وایی و چه سپاندنی یاسای شور او دادپه روه ری له ده رکردنی بریاری حوکمه کان دا، هه روه ها ریکخستنی چونیه تی په یوه ندی نیوان موسولمانانو گه لو نه ته وه ی تر دا له ناوه وه و ده روه ی مه دینه دا، له کاتی شهرو ناشتی دا، دانانی یاسای جیهاد و تیکو شان و به رهنگار بونه وه ی دوژمنان، دانانی یاسای په یمانامه و صلح کردن له گه ل دوژمنان دا به مه بهستی چه سپاندنی ناشتی و نارامی له نا و کومه لگای نیسلامی دا! نه مهش داخوازی نه وه بوو نایه ته مه ده نییه کان شیوه نه رمییه کیان پتوه دیار بی، هه روه کو چون حوکمی نایه ته مه ده نییه کان به رده و امی و درپژخایه نییان لی و ه رده گیری!

۶- سوره ت

۱ سیری علوم القرآن - دائرایی مناع قطان لاپره / ۶۳ بکه.

سورہ تہ بشیکہ لہ قورٹان. سہرہ تاو کوٹایبی ہہیہ، ہہر سورہ تہی ناویکی تاییہ تی یان چہند ناویکی ہہیہ، ناوہ بہ ناویانگہ کانیان لہ لایہن پیغہ مہبر ﴿﴾ خوئیہ وہ دیاری کراون.

سورہ تہ کانی قورٹان چوار جورن :

۱- سورہ تہ دریژہ کان (الطوال) ئەمانہ حہوت سورہ تن: البقرة، العمران، النساء، المائدة، الأنعام، الأعراف، حہوتہ میان سورہ تی (الأنفال) و (براءة) یہ چونکہ ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ یان لہ نیوان دا نیہ. ہہندیکیش دہ لین سورہ تی (یونس) ہ.

۲- سورہ تہ سہ دییہ کان (المئین) ئەمانہ ئەو سورہ تانہن کہ ئایہ تہ کانیان لہ سہد زیاترن یان لہو ژمارہ یہ نزیک دہ بنہ وہ.

۳- المثاني : ئەو سورہ تانہن کہ ئایہ تہ کانیان لہ سہد ئایہ ت کہ متربن، بۆیہ پییان دہ گوتری: (المثاني) چونکہ دوبارہ بوونہ وہی رستہ و ئایہ تیان تیڈایہ.

۴- سورہ تہ ناوانکراوہ کان (المفصل) ئەم جورہ یان لہ سورہ تی (ق) ہ وہ تا کوٹایبی قورٹان، یان لہ سہرہ تا ی سورہ تی (الحجرات) ہ وہ دہست پی دہ کا. ئەمہ شیان دہ بنہ سی بہش: دریژو مام ناوہندی و کورت. ۱- دریژہ کان لہ سورہ تی (ق) یان (الحجرات) ہ وہ تا سورہ تی (عم) یان سورہ تی (البروج).

ب- مام ناوہندی لہ سورہ تی (عم) یان (البروج) ہ وہ تا سورہ تی (الضحی).

ج- کورتہ کان (قصار) لہ سورہ تی (والضحی) وہ تا سورہ تی (الناس).^۱

^۱ مباحث في علوم القرآن/ مناع القطان ص ۱۴۵ بۆیہ ئەم جورہ یان بہ ﴿المفصل﴾ ناوبراؤ چونکہ بہ ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ ناوانیان کراوہ.

ژماره‌ی سوره‌ته‌کانی قورئان (۱۱۴) سوره‌تن، هه‌موو سوره‌تیکیش وه‌کو گوتمان: ناوی تایبه‌تی هه‌یه، بریکیشیان زیاد له یه‌ک ناوی هه‌یه، بو نمونه؛ سوره‌تی فاتحه‌چند ناوی هه‌ن؛ وه‌کو له‌سه‌ره‌تای ته‌فسیری سوره‌ته‌که‌دا باسیان ده‌که‌ین! ناوانی سوره‌ته‌کان جاری وا هه‌یه له یه‌که‌م وشه‌و سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌خۆیه‌وه وه‌رگیراوه، جاری وا هه‌یه چیرۆکئو رووداوی تایبه‌تی و نه‌حکامی شهرعی ده‌وریکی بالایان هه‌بوه له ناوانی سوره‌ته‌کان‌دا.^۱

ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی قورئان (۶۲۰۰) شه‌ش هه‌زارو دووسه‌د نایه‌تن له‌وه به‌ولاره‌وه را جیایی تیدایه، به‌لام زۆربه‌ی زانایانی ئیسلام له‌سه‌ر نه‌و ژماره‌یه‌ کۆکن.

۷- ریزکردنی سوره‌تو نایه‌ته‌کانی قورئان

ریک‌خستن و ریزکردنی نایه‌ته‌کان له سوره‌ته‌کان‌دا به‌فه‌رمانی پیغه‌مبەر ﷺ نه‌نجام دراوه، واته: کاره‌که (ته‌وقیفی)یه. بریک له زانایان کۆرایی (اجماع)ی زانایانی ئیسلامیان له‌سه‌ر نه‌مه‌ریوايه‌ت کردوه، ده‌لین: نه‌مه‌شتیکه‌هیچ راجیایی تیدا نیه‌ بینگومان هه‌زه‌تی جویره‌ئیل ده‌هاته‌خزمت پیغه‌مبهر و شاره‌زایی ده‌کرد بو شۆینی نایه‌ته‌کان جیگا‌کانیانی له سوره‌ته‌کان‌دا بو دیاری ده‌کرد، نه‌مجار پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رمانی به‌نوسه‌ره‌وه‌کانی نیگا ده‌کرد، که له‌و شۆینه‌دا بینوسنه‌وه: پی‌ی ده‌فه‌رمون؛ نه‌م نایه‌ته‌بخه‌نه‌فلان شۆینی فلان سوره‌ته‌وه له‌دوای فلان نایه‌ته‌پیش فلان نایه‌ته‌دا بینوسن!^۲

هه‌روه‌ها به‌لای جه‌ماوه‌ری زانایانه‌وه ریزکردنی سوره‌ته‌کانیش له‌ناو مو‌صحفه‌دا به‌فه‌رمانی پیغه‌مبەر ﷺ بووه‌و (ته‌وقیفی)یه.

^۱ پوخته‌ی نایینی ئیسلام به‌رگی یه‌که‌م ۲۳۶ هه‌ندێ که‌شیش بییان وایه ﴿۱۱۳﴾ سوره‌تن له‌م رووه‌که سوره‌تی ﴿الأنفال﴾ و ﴿براءة﴾ یان به‌یه‌ک سوره‌ت حلیت کردوه.

^۲ مباحث فی علوم القرآن / مناع القطان ص ۱۳۹.

ئەبویە کری ئەنباری دەلی: ھەموو ئەو قورئانەیی خودا ناردوو یەتیە خواری و فەرمانی کردو بە چەسپاندنی شیوە کەیی ، ئیتر نەسخی نەکردۆتەو و خویندەو کەشی ھەلنەگرتۆتەو ..^۱

قورئان ئەو یە کە لەنیوان دووبەرگ دایە ، پێی دەگوتری موصحەفی عوسمانی ھیچ زیادو کەمی تیدا نەکراوە ، ریکخستن و ریزکردنی وشەو ئایەتو سورەتەکانی خودا چۆنی داناو و پیغەمبەر ﷺ چۆن ئەنجامی داوە ، ئاوا ماوەتەو و بە ئیمە گەیشتوو و وشەییەکی لی پاش و پیش نەکراوە ، موسولمانان چۆنیان لە پیغەمبەرەو وەرگرتوو بە بی گۆرانکاری و دەست لیدان ئاوا لە شوینی خویدا چەسپاندویانە ، شوینی ھەموو سورەتو ئایەتیکیان زانیو و شیوەیی خویندەو و جوړەکانی خویندەو بیان بەتەواوی کۆنترۆل کردو ، خودای مەزن چۆنی بو پیغەمبەر ﷺ ناردو بەبی زیادو کەم نووسراوەتەو و پارێزگاری کراوە ، چۆنیان لە پیغەمبەر ﷺ بیستوو ئاوا نووسیویانەتەو ، ھیچیان لی پاش و پیش نەکردو .^۲

پیغەمبەر ھەمیشە ھاوہلانی دەرس دادەدا ، فیری ئەو ئایەتو سورەتانەیی دەکردن کە تازە بۆی دەھاتنە خواری ، ھەر ئایەتو سورەتیکی بەھاتیە خواری ، شوینی بو دیاری دەکردنو دەیفەرموو: ئەو ئایەتە دەخیرتە پاش فلان ئایەتو لە فلان سورەتدا دەنوسری ، ھاوہلانیش بەو پەری دلسۆزییەو فەرمانەکیان ئەنجام داو و بە موو لییان لانەداو .! (ابن الحصار) دەلی: ریکخستنی سورەتەکانو دانانی ئایەتەکان لەناو سورەتەکاندا بەپێی نیگای خودا بوو ، ھەرکە نیگا بو پیغەمبەر ﷺ دەھاتە خواری دەیفەرموو: فلان ئایەت بخەنە فلان سورەتەو ، لەپاش فلان ئایەتەو و لەپیش فیسارە ئایەتدا دای بنین .. بیگومان

^۱ بیشه کی تفسیری ﴿صفوة البيان في معاني القرآن﴾ ل

^۲ مباحث في علم القرآن / مناع القطان / ۱۳۹-۱۴۰

دلنیایی ته او بو موسولمانان په یدابووه: که قورئان بهم ته رتیبو ریزکردنه ی که ئیستا هه یه ئاوا له پیغه مبه ره وه بیستراوه هه موو هاوه لانیس کوک بوون که بهو شیوه له موصحه فدا بینووسنه وه.^۱

بریک له زانایان پیمان وایه: که ریزکردنی سوره ته کان (ته و قیفی) نیه، به لکو به ئیجتهادی هاوه لان خویمان جی به جی کراوه، به لگه شیان هه بوونی جیاوازی نیوان ریزبه ندی موصحه فه کانی هاوه لانه!! نه وه تا موصحه فی عه لی کوزی نه بو طالب به گویره ی هاتنه خواره وه ی قورئان نووسراوه ته وه؛ یه که مجار به سوره تی (علق) و نه مجار (المدثر) و نه مجار (ن والقلم) و پاشان (المزمل) ... هتد.

له موصحه فی ئیبنو مه سعوودیشدا یه که مجار سوره تی (البقرة) و دوایی سوره تی (النساء) و نه مجار سوره تی (ال عمران) ... هتد.

له موصحه فی (أبی)یشدا یه که مجار سوره تی (البقرة) پاشان (النساء) و نه مجار (ال عمران) ... ریک خرابوو.^۲

۸- سوودی زانینی هوکاره کانی هاتنه خواره وه ی ئایه تو سوره ته کان

بیگومان زانینی هو ی هاتنه خواره وه ی ئایه تو سوره ته کان به گویره روداوو بونه جیا جیا کانه وه سوودیکی زوری هه یه و رۆلیکی گرنگی هه یه بو راقه کردنی قورئانو تیگه یشتن له مه بهسته کانی به شیوه ی راستو دروست.. چونکه هوکاره کانی هاتنه خواره وه ی قورئان قهرینه و نیشانه ی به هیزن بو رونکردنه وه ی مه بهسته کان، مه بهستی حوکمو هوکاری شه ریعه ته که روون ده کاته وه، نه ینی و مه بهسته کان ناشکرا ده کاو یارمه تیده ریکی به هیزو پته وه بو تیگه یشتن له قورئان به شیوه یه کی گشتی و له بری کاتدا بی زانینی هوکاری هاتنه خواره وه مه بهسته کان نازاندیرین!

^۱ الاتقان في علوم القرآن ج ۱/ ۶۲ ومباحث في علوم القرآن/ ۱۴۲

^۲ مباحث في علوم القرآن / ص ۱۴۲.

بیگومان ہؤکارہ کانی ہاتنہ خوارہ وہی قورئان ئہ وہ مان بؤ دوویات
دہ کاتہ وہ کہ شہریعتی قورئان لہ ژوور ناستی رودا وہ کان دانیہ و لہ
دہرہ وہی چوارچیوہی واقعہ دا خؤی نانوینی۔

شہریعتی کی میثالی وانیہ قبولی جی بہ جی کردنو تہ تطبیق نہ کا
بہ لکو شہریعتی کہ ہا وچہرخی رودا وہ کانہ، لہ ہہ موو سہر دہ مو
شوینی کدا لہ گہل رودا وہ کادا دہ گونجی و چارہ سہریکی سہرہ کییہ بؤ
بنپر کردنی ہہ موو نہ خوشیہ کؤمہ لایہ تیہ کانو لہ مپہرو بہرہ سستی کی
پتہ وہ بؤ ئہ وہی نہ ہیلئی تاکہ کانی کؤمہ لہ ریبازی راستو دروستو
خوداویست لابدہن!

۹- یہ کہ ہم بہش و دوا بہش لہ قورئان کہ ہاتؤتہ خواری :

یہ کہ ہم بہشیک لہ قورئان کہ ہاتؤتہ خواری ئہم پینج ئایہ تانہی
سورہ تی (العلق) کہ دہ فہرموی: ﴿اقرأ باسم ربك الذي خلق، خلق الانسان من
علق، اقرأ وربك الاكرم، الذي علم بالقلم، علم الانسان ما لم يعلم﴾۔

زانایان دہ فہرمون: ئہم ئایہ تانہ روژی دووشہ ممہ حہ قدہی مانگی
رہ مہ زان سالی (۴۱) ی تہ مہنی پیغہ مہو ﴿﴾ لہ ئہ شکہ وتی حیرادا
بہ ہؤی حہ زرہ تی جوہرہ ئیلہ وہ بؤ پیغہ مہر ﴿﴾ ہیندراون۔

بہ گویرہی راستترین راو قسہی چہ سپاؤ، دوا بہشی قورئان کہ
ہاتبیتہ خواری ئایہ تی (۲۸۱) ی سورہ تی (البقرہ) یہ کہ دہ فہرموی:
﴿واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون﴾
لہ دوا ی حہ جی مالئاوایی بہ نو شوہ پیش لہ دنیا دہرچوونی پیغہ مہر
﴿﴾ ہاتؤتہ خواری^۱۔

ہہ لہ بہتہ را و بؤچوونی تریش ہن کہ ئایہ تہ سورہ تی تر دہ ست
نیشان دہ کہن بؤ سہرہ تاو کؤتایی ہاتنہ خوارہ وہی قورئان۔ بہ لام ئیمہ
تہ نیا ناماژہ مان بؤ را پہ سہندکراوہ کان کردو بہس!

^۱ مباحث فی علوم القرآن / ۶۵-۶۹۔ پیشہ کی تہ فسیرولمنیر۔

۱۰- کۆکردنه وهی قورئان

له سه ره ده می پیغه مبهردا ﷺ قورئان له ناو دوو توئی موصحه فیکدا کۆنه کرایه وه، چونکه هیشتا حه زهت له ژیاندا بو، تا شه ویش له ژیاندا بو هیوای زیاده بوونی نیگا و هاتنه خواره وهی به شی تر له قورئان چاره روان ده کرا، پاشان که پیغه مبهردا ﷺ وه فاتی کردو له دونیا دهرچوو ئه و هیوایه برا، قورئانیش پارچه پارچه له سه ر تاشه بهردو لقی دارخورماو ئیسقانو ته خته دارو پیستی خو شکرای ناژه ل نووسرابه وه ههروه ها له دوو توئی سینگی هاوه لانیشتا نه خشی به ستبوو، زوربهی هاوړیکانی پیغه مبهردا ﷺ کهم تا زۆر قورئانیا ن له بهربوو.

۱- کۆکردنه وهی جاری یه کهم :

که حه زه تهی ئه بویه کر کرا به جینشینو فه رمانه وایی موسولمانانی درایه ده ست، شه ری پاشگه زبووه کان (حروب الردة) رووی دا، یه کیک له و شه ره سامناکانه شه ری یه مامه بوو که (۷۰) کهس له قورئان له بهره کانی تیدا شه هید بوونو گیانی خو یان له ریگای ئیسلام دا به خت کرد، له ئاکامی شه هیدبوونی کۆمه لیک زۆر له هاوه له قورئان له بهره کان حه زه تهی عومهردا ﷺ ترسی لی نیشته که به شه هیدبوونی ئه و قورئان له بهرانه قورئان بفه وتی! بویه داوای له حه زه تهی ئه بویه کر ﷺ کرد که فه رمان بدا به کۆکردنه وهی قورئانو له دو توئی موصحه فیکدا کۆی بکاته وه و بکریته کتیبیک تاییه تی. حه زه تهی ئه بویه کر ﷺ له سه ره تادا دوو دل بوو. چونکه به لایه وه گران بوو ئیشیک بکا که پیغه مبهردا ﷺ له ژیاندا نه یکردی، به لام دوا یی رای گۆر یو بهر ژه وه ندی ئیسلامی تیدا بینو و هاته سه ر رای حه زه تهی عومهرو پیشنیاره کهی ئه و ی په سهند کردو بانگی زهیدی کوری ثابتی ئه نصاری کرد، ئه م ئه رکه پیروژه ی خسته ئه ستوی، چونکه زهید له هه موو هاوړیکانی پیغه مبهردا زیاتر له خزمهت

^۱ بوختهی نایینی ئیسلام بهرگی یه کهم / ۲۴-۲۵.

پیغه مبهردا بوو بوو، له هه مووان زیاتر ناماده ی کۆرۆ مه جلیسی جوړاوجۆری پیغه مبهردا ﷺ بوو، زیاد له مهش له هه مووان زیاترو باشتر قورئانی له بهر بوو، بویه نه نجامدانی هم کاره پیروژه روو به رووی نه و کرایه وه ..

نیتر زهیدی کورپی ثابت زور چالاکانه و لیها توانه به کاره که هه لساو هه موو قورئانی کۆکرده وه، له دوو تویی په راویکی تایبه تی دا نووسی هه به حه زه تی نه بویه کری سپارد نه میشن هم نوسخه قورئانه ی لای خو ی گل دایه وه له لای خو ی پاراستی! له کاتبی پیویستدا موسولمانان ده گه رانه وه بو سهر ده قه که ی!

هم کۆکرده وه بیه بریتیه له وه ی که له سینه ی پیغه مبهردا نه قش ی به ستبوو هاوه لان لییان بیستبوو بهم شیوه ته رتیه ی که ئیستا له بهر چاوه بیخاته دو و تویی موصحه فیکه وه، هه لبه ته له پیش هم کۆکرده وه یه دا قورئان به پارچه پارچه نوو سرا بوو وه و هم پارچانه لای پیغه مبهردا ﷺ هه لگی رابوون، زور به ی هاوه لانیش روونووسیان له لا هه بووه، جگه له وه ی که ژماره یه کی زور له هاوه لان به قورئان له بهر ده ناسرانو له سهره تا وه تا کو تایی بهم شیوه ی ئیستای قورئانیان له بهر بوو، بهم شیوه واده و به لینه که ی په روه ردگار هاتبووه جی که ده فهرموی: ﴿ لا تحرك به لسانك لتعجل به ان علينا جمعه وقرانه فاذا قراناه فاتبع قرانه ثم ان علينا بیانہ ﴾ القیمة / ۱۶-۱۹.

وه کو ده لین له پیش هاتنی هم نایه ته دا که جویرائیل ده هات بو لای پیغه مبهرو نیگای بو ده خوینده وه پیغه مبهردا ﷺ خیرا خیرا ده یگوته وه و زمانو دوو لیوی ده جولانندن، ده ترسا وشه یه کی له بیربچی، ده یه ویست له بهری بکا، که نه و نایه ته هاته خواری ئیترکه جویرائیل نیگای بو

^۱ پوخته ی نایینی نیسلام، بهرگی یه که م / ۲۵ - ۲۶.

دہ خویندہ وہ گوی رادہ گرت. کہ جو برائیل دہ رڑوی چوئی بؤ خویندہ وہ وہ دہ یخویندہ وہ!

ہہ موو سالتیکش لہ رہ مہ زان دا پیغہ مہر ﷺ جاریک قورٹانی بؤ جو برائیل دہ خویندہ وہ، لہ مانگی رہ مہ زانی پیش لہ دونیا دہ رچوونیشی دوو جار ہہ موو قورٹانی بہ سہر جو برائیل دا خویندو تہ وہ، ہہر بہ و شیوہ لہ بہر بونہش بؤ ہا و ہ لانی خویندو تہ وہ، ٹہ وانیش نوو سیویانہ تہ وہ لہ بہریان کردہ! کہ واتہ: دہ توانین بلیین: کو کردنہ وہی قورٹان بؤ یہ کہ مجار لہ سہر دہ می ژبانی پیغہ مہر دا بوہ لہ دوو شیوہ دا رہنگی دا و تہ وہ:

۱- کو کردنہ وہی لہ سینہی پیغہ مہر دا ﷺ ٹہ مجار لہ سینہی قورٹان لہ بہر ہکان دابہ شیوہ یہ کی ریکو پیکو بہم شیوہی کہ ئیستا لہ موصحہ فدا نوو سراو تہ وہ!

۲- کو کردنہ وہی بہ نوو سینہ وہ، بہ لام بہ شیوہی پارچہ پارچہ ہی و بہش بہش، چونکہ پیویست نہ بوو ہہ مووی لہ موصحہ فیکدا بنووسریتہ وہ، لہ بہر ٹہ وہی ہیشتا پیغہ مہر ﷺ لہ ژبان دا بوو، چا و ہ پروانی ہاتنہ خوارہ وہی نیگا دہ کرا!!

ٹیمامی زہر کہشی دہ فہرموی: لہ سہر دہ می پیغہ مہر دا ﷺ قورٹان لہ یہ ک موصحہ فدا نہ نوو سرا یہ وہ، بؤ ٹہ وہی لہ ٹاکامی ہاتنہ خوارہ وہی نیگای تازہ گوڑانکاری تیدا نہ کرائ! بوئے نوو سینہ وہ کہی دوا کہوت، کہ پیغہ مہر ﷺ لہ دونیا دہ رچوو تازہ ہیوای ٹہ وہ نہ ما کہ نیگا بیتہ خوار،^۱ ئیتر شتیکی گونجاو بوو کہ پاش لہ دونیا دہ رچوونی پیغہ مہر ﷺ لہ دوو توئی موصحہ فیکدا بنووسریتہ وہ!

کہ ابی دہ بی قسہی زہیدی کوری ثابت کہ دہ لی: پیغہ مہر لہ دونیا دہ رچوو قورٹان ہیشتا لہ ہیچ شتیکی دا کو نہ کرابوہ وہ - وا ٹاراستہ

^۱ مباحث فی علوم القرآن - مناع القطان / ۱۲۴.

بکہین بلیین: مہبہستی کۆکردنہ و ہیکہ کی و ہاہیہ کہ ئایہ تو سورہ تہکانی
ریک بخرینو لہ دوو تویی موصحہ فیکندا دابترین!

ب- کۆکردنہ وہی قورئان جاری دووہم

وہ کو ناماژمان بو کرد زہید کہ قورئانی کۆکردہ وہو نووسیہ وہ لہ
دوو تویی موصحہ فیکندا لای ہزرہ تی ئہبویہ کر دانرا، ئہو ماوہیہی
ہزرہ تی ئہبویہ کر لہ ژیاندا بوو موصحہ فہ کہ لای ئہو پاریزرابوو، کہ
تہ شریفی کۆچی دواپی کرد، موصحہ فہ کہ برایہ لای ہزرہ تی عومہر
ﷺ، بہ درپڑایی رۆژگاری فرمانرہ وایی ہزرہ تی عومہر ئہو موصحہ فہ
لای ئہو پاریزرا کہ کۆچی دواپی کردو ہزرہ تی عوسمان کرا بہ جئ نشین.
لہ سہردہ می ئہمدا روبہری جیہانی ئیسلامی زۆر بہر فراوان بوو، زوریہی
رووبہری کیشوہری ئاسیاو ئہفریقا، کہوتہ ژیر ئالای ئیسلاموہ، بہ ہۆی
بہر فراوانی جیہانی ئیسلامی و لیک دوور کہوتنہ وہی ہاوہ لہ قورئان
لہ بہرہ کانو ہۆکاری تر، خہریک بوو جیاوازی بکہ ویتہ جۆری خویندنہ وہی
قورئانہ وہ، ہدر شارو ولاتیک بہ گریہی شپوہ خویندنہ وہی ئہو
ہاوہ لانہی بۆ نیرد رابوون قورئانیاں دہ خویندنہ وہ!

جاہر چہندہ ئہو قیرائہ تانہ ہہموویان لہ پیغہ مہبرہ وہ بیسترا بوونو
راست بوون بہ لام ترسی ئہوہ دہ کرا کہ ئہم جوداوازییہ لہ ناکامدا
سہر بکیشی بۆ فیتنہ پیی و ئاژاوہ و لیک ترازانی کۆمہلی موسولمانان!
بۆیہ دواپی راویژ کردن لہ گہل ہاوہ لان داو تاووتوی کردنی بارو دۆخی
رووداوہ کان رایان ہاتہ سہر ئہوہ کہ ئہو نوسخہ پیہی کہ لہ سہردہ می
ہزرہ تی ئہبویہ کردا بہیہک شپوہ خویندنہ وہ نووسرا بوہ وہ شہش
نوسخہ لی بنووسنہ وہ بہ سہر شارہ ئیسلامیہ کاندا بلاوی بکہنہ وہ!

ئیتہ ہزرہ تی عوسمان ناردی لہ لای خاتو حہفصہ نوسخہ کہی
سہردہ می ہزرہ تی ئہبویہ کریان ہیئا، چونکہ دواپی کۆچی عومہر
موصحہ فہ کہ کہوتبہ لای خاتو حہفصہ.

ئه مجار ناردی به دوای زهیدی کوری ثابیتی ئه لئه نصاری و عه بدوللای کوری زوبه یرو سه عیدی کوری عاص و عه بدورپه حمانی کوری ئه لحاریشی کوری هیشام، که هه موویان قوره یشی بوون، فرمانی پی کردن که نوسخه کان بنووسنه وه، له هه شوینیکا نووسینه وه که ی زهید له گه ل سێ قوره یشی به کان دا که و ته خیلافه وه ئه وه به زمانی قوره یش بینووسنه وه چونکه قورئان به شیوه خویندنه وه ی ئه وان هاتۆته خواری!

ئیتتر ئه و لیژنه ئه رکی سه رشانی خۆی ئه نجام داو شهش نوسخه یان له روی مو صحفه که ی سه رده می چه زره تی ئه بویه کر نووسیه وه، ئه مجار چه زره تی عوسمان هه ر نوسخه یه کی بۆ ولاتیک ناردو فرمانی کرد له هه موو جیهانی ئیسلامی دا چی نوسخه ی تر هیه جگه له و نووسخانه هه موویان کۆ بکرینه وه و بسوتیندرین!

زهید ده لی: کاتیک قورئانمان ده نووسیه وه ئایه تی ژماره (۲۳) ی سوره تی (الأحزاب) که بۆ خۆم چه ند جار له پیغه مبه رم بیستبوو ده ی خویندنه وه به دوایدا گه راین پاشان لای خوزه یمه ی ئه لئه نصاری به نووسراوه یی ده ستمان که و تو خستمانه شوینی خۆی له مو صحفه فدا.

ئیتتر نوسخه ی مو صحفه ی عوسمانی بوو به بناغه و نوسخه ی بپروا پی کراو له هه موو عاله می ئیسلامی داو هه موو هاوه لان پشتگیری ئه م کاره یان کردوه و به لایانه وه سه د ده ر سه د راستو بی که م و کوری و بی غه لو غه شه.

هه ر ئه م نوسخه یه ش بناغه ی هه موو ئه و نوسخه چاپکراوانه ی قورئانه که ئیستا له به رده ست دان.

شایانی باسه ئه م کاره شاکاره سالی (۲۵) ی کۆچی ئه نجام دراوه، تا سه رده می جینشینی چه زره تی عوسمان موسولمانان به چه ند شیوه خویندنه وه قورئانیان ده خویندنه وه، تیمامی عوسمان ﷺ خستیه سه ر

یہ ک قیرائتو یہ ک شیوہ نووسین، بویہ ئیمامی عوسمان ئیستا بہ
کۆکەرہوہی قورئان دہ ژمیردری.

زانایانی ئیسلام دہریارہی ئہو موصحفانہی کہ لہسہردہمی
جینشیننی عوسماندا نووسراونہوہو ناردراون بۆ شارو ولاتہکان چہند
رایہکیان ہہیہ:

۱- ہہندیک دہلین حہوت نوسخہبوون نیردراون بۆ مہککہو شامو
بہصرہو کوفہو یہمہنو بہحرہینو نووسخہیہکیش لہ مہدینہ
ہیلدراوہتہوہ.

ب- ہہندیک دہلین: ژمارہیان چوار بووہ: موصحفی عیراقی،
موصحفی شامی، موصحفی میصری، موصحفی ئیمام.

ج- بریک رایان وایہ ژمارہی موصحفہکان پینج بووہ. ئہو
نوسخہیہی لای خاتو حہفصہ بوو ہہر لای خۆی مایہوہ تا لہ دونیا
دہرچوو. پاشان شورڈیانو لہناو برا^۱ گوتہیہکیش ہہیہ دہلی: مہروانی
کوری حہکہم بردی و سوتاندی.

ئہو نوسخہ موصحفانہی کہ لہ سہردہمی عوسماندا نووسرانہوہ
ئہمرۆ ہیچیان نہماون. ئینو کہئیر دہلی: من بۆ خۆم لہ مزگہوتی
دیمہشقدا لہ شام نوسخہیہکم لہم موصحفہ بینیوہ لہ پیستی حوشتر
نووسرابووہوہ!. دہلین: ئہم نوسخہیہ گوئزراوہتہوہ بۆ ئینگلتہرہ، پاش
ئہوہی کہ ماوہیہک لہ دارولکوتوبی لینینگراد لای قہیصرہکانی رووس
پاریزراوو.

گوتہیہکیش ہہیہ دہلی: سالی ۱۳۱۰ی کۆچی لہ مزگہوتی
دیمہشق سووتا!!

^۱ تفسیر الطبری ج ۱/ ۶۱.

۱۱- شیوہ نویسینی موصحفی عوسمان :

لہوہ پیش باسی کۆکردنہوہی قورئانمان کرد لہسہردہمی حہزرہتی عوسماندا ﷺ .. بیگومان زہیدی کوری ثابیتو سی ہاوہ لہ قورہیشیہکان کہ لہ گہ لیدابرون بۆ نویسینہوہی قورئان شیوہیہکی تایبہتیاں رہچاو کرد. کہ حہزرہتی عوسمان رہزامہندی خۆی بہرامبہر تہم شیوہ نویسینہ دہربری، زانایان تہم شیوہ نویسینہیان ناونا: (الرسم العثماني للمصحف) شیوہو نویسینہوہی موصحفی عوسمان ﷺ لہو ساوہ تہو شیوہیہ رہچاو کراوہو لہ جیہانی نیسلامی دا لہسہر تہم شیوہ قورئان نووسراوہتہوہ، دواییش کہ چاپہمنی داہات بۆیہ کہ مجار سالی ۱۵۳۰ی ز لہ (بہندوقیہ) لہ چاپ دراو دوایی کہ لہ (سانت بترسبورغ) لہ روسیا سالی ۱۷۸۷ی ز لہ ژیر دروشمی (طبعة اسلامية خالصة للقران) و تہ مجار لہ ناستانہ سالی ۱۸۷۷ی ز قورئان چاپ کرا بہو رینوسہ چاپ کراوہ، نیستاش بہ زۆری تہو رینوسہ بہ کار دہہیندری!!!

زانایانی نیسلام دہر بارہی حوکمی تہم رینوسہی موصحفی عوسمانی چہند راو بۆچوونیکیان ہہیہ:

۱- جہ ماوہری زانایان - لہوانہ نیمامی مالیکتو تہحمہدو ہی تریش - پییان وایہ: تہم شیوہ نویسینہی عوسمان پیی رازی بووہ (تہوقیفی ایہ، واتہ: لہ لایہن پیغہمبہرہوہ ﷺ دیاری کراوہو پیویستہ ہہر بہو شیوہ قورئان بنوسریتہوہو چاپ بکری.

نیبنولموبارہک لہ عہدولعہزیز دہبیاعی ماموستایہوہ دہگیریتہوہ گوتوویہتی: ہاوہ لانو غہیری ہاوہ لان بہ تہندازہی مویہک لہ شیوہ نویسینہوہی قورئاندا رۆلیان نہبوہ بہ لکو تہم رینوسہ لہ لایہن پیغہمبہر خۆیہوہ دیاری کراوہ، تہو فہرمانی پی کردوون کہ بہم شیوہ تایبہتییہ بینوسنہوہ، لہ بری شوین (الف) زیاد بکن، لہ ہہندی شوین دا لایبہرن، تہم رینوسہ نہینییہکی تیدایہ کہ عہقلو ہۆشی تیمہ پہی پی نابا،

نه مه نهینی به که په روه ردگار تایبه تی کردوه به قورئانه وه بهس! وه کو
چون تیکستی قورئان به وشه و مانایه وه موعجیزه و سه رناسایه، شیوه
نوسینه وه که شی هه موعجیزه یه.

زانایان بو نه م رینوسه چند ورده کاره یه کیان باس کردوه بو نمونه
ده لاین: زیاد کردنی پیتی (ی) له وشه ی (اید) له تایه تی (۴۷) ی سوره تی
(والذاریات) دا که بهم شیوه نوسراوه (آیید)، ده لاین: نه وه ناماژیه بو
به گوره زانینی هیزو توانای په روه ردگار که بهو دهستی قودرته ته ناسمانی
دروست کردوه و هیچ هیزو توانایه ک لهو هیزه ناچی نه مهش له سه ر نه م
یاسایه که زیده یی وشه و پیت نیشانه ی زیده ی مانایه!

۲- رای دووهم: هه ندی له زانایان له وانه ته بویه کری باقلانی و
(عزالدین) ی کوری (عبدالسلام) و ئینوخه لدون پیمان وایه که دروسته
قورئان به رینوسی تریش بنوسریته وه، واته: خه لکی چون وشه ی
عه ره بی تری ناسایی ده نوسن ده توانن بهو رینوسه قورئانیش
بنوسنه وه! چونکه ده رباره ی رینوسی قورئان ده قیسک نه هاتوه
به پیوستی دابنی.

لیژنه ی (فتوی) له زانکوی (الأزهر) سالی ۱۹۳۷ ی ز له گو قاری
(الرساله) ژماره (۲۱۶) دا فتوایه کی ده رکرد وای به باش زانی که
رینوسی قورئان هه ر له سه ر شیوه ی رینوسی موصحه فی عوسمان
بمینیته وه، به مه بهستی ئیحتیات کردنو مانه وه ی قورئان له سه ر شیوه ی
خوی چ له باره ی فونه تیکه وه، چ له باره ی رینوسه وه. هه روه ها بو
پاریزگاری کردنی رینوسی قورئانو پابه ندبون بهو رینوسه وه، که له
هه موو چاخه میژوویی به کانی رابردوی ئیسلام دا موسولمانان پییه وه
پابه ندبونو له هیچ زانایه کی به ناوبانگی ئیسلامی نه بیستراوه و
نه بینه روه که گو رانکاری له رینوسی عوسمانی دا کردبی. هه روه ها بو
زانینی شیوه ی په سه ندو ناپه سه ندی خویندنه وه ی قورئان، هه روه ها بو

ئەو هی قورئان موعەرپرەض نەبئی بۆ گۆرانکاری و دەسکاری کردنی، یان یاری کردن بە نایەتەکانی لە رووی رینووسەو!

بەلام بە رای زۆریە جەماوەری زانایان چ خرابیەکی تیدا نیە ئەگەر لەبۆاری فێرکردن و دەرس خویندن دا قورئان بە رینووسی ئاسایی عەرەبی بنووسری، هەر وەها دروستە بە مەبەستی شایەد هینانەو بە نایەتیک یان زیاتر لەناو کتیبەکان دا یان بۆ را نواندنی بری نایەت لەسەر شاشە ی تەلەفزیۆن بە شیوەی رینووسی تازه بنووسریتەو!

۱۲- جەوت زاراوە یان جەوت جوۆرە خویندەنەو هەکە ی قورئان

بێگومان عەرەبەکان چەند جوۆر زاراوەی جیا جیا یان هەبوون، کە هەموویان لە سروشتی تایبەتی و ژبانی سارانشین و تایبەتمەندی ولاتەکیان هەلقولابوون، هەموو زاراوەیەک دەنگ و رەنگی خۆی و تایبەتمەندیەکی پتووە بوو، کتیبە تایبەتی بەکانی و یژو و فێقە ی زمان و قیرائات ئاماژەیان بۆ کردوون! هەر هۆزو خێلیکی عەرەب لە حزو دەنگی کی تایبەتی بۆ زۆریە و شەکان هەبوو، کە ئەو جوۆرە لە حزو دەنگە لەلای هۆزو خێلیکی تریان دەست نەدە کەوت!

بەلام هۆزی قورەیش لەناو هەموو هۆزەکانی عەرەبدا بەهۆی نیشتە جی بونیان لە پەنا کابەدا و دابەشکردنی ئاو بەسەر حاجیان دا و ئاوا دانکردنەو و خزمەتکردنی کابە و چاودیری کردنی و دەست خۆگرتنی کارو باری بازرگانی لەو هەریمەدا و گەلی شتی تریش هۆکاریکی بۆ گونجاندبوون کە زاراوەکیانی وای کردبوو نیمچە پیشەنگیەکی بدریتی، لەناو هەموو زاراوە جوۆرا و جوۆرەکانی عەرەبدا جوۆرە ستاندرەییەکی بە دەست هینابوو، عەرەبەکان تیکرا هەموویان ئەم زاراوەیان بە باوکی زاراوەکانی خۆیان دەزانی!

کەوابی شتیکی سروشتی بوو کە قورئان بە زاراوەی قورەیش بنیاردی بۆ سەر پیغەمبەری رەچە لەک قورەیش ﷺ، بۆ ئەو هی عەرەبەکان

تولفته تی پیوه بگرنو لی یی نامۆ نه بن! ههروه ها بو چه سپاندنی سهرئاسایی (اعجازی) قورئان، بۆردانی عه ره به کان که ناتوان وینه ی ئه و قورئانه، یان نمونه ی کورته سوره تیکی بخه نه پرو!

جا که زاراوه ی خیله عه ره به کان بۆ گه یاندنی مه به سستیکی تایبه تی جوړیک له جوړه کانی جیاوازیی تیدا به دی بکری، ده بی ئه و قورئانه ی که خودا به نیگا بۆ پیغه مبه ری خو ی حه زره تی موحه ممه د ﷺ ناردویه تیه خواری کۆکه ره وه و پوخته ی هه موو ئه و زاراوه و شیوه خویندنه وانه بی که له ناویان دا باو بووه. بۆ ئه وه ی به ئاسانی فیتری خویندنه وه ی ببو له به ری بکه نو تی بگهن!

فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ زۆرن ده رباره ی ئه وه که قورئان به حه وت جوړ خویندنه وه ی هاتۆته خواری.

ئیبنوعه بباس ﷺ ده فه رموی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (قرانی جبریل علی حرف فراجعه، فلم ازل استزیده ویزدنی حتی اتھی الی سبعة احرف).^۱

عومه ری کورپی خه تتاب ﷺ له پیغه مبه ره وه ده گپرتیه وه: که فه رمویه تی: (إن هذا القرآن انزل علی سبعة أحرف فاقراوا ماتسر منه).^۲

واته: ئه م قورئانه به حه وت جوړ خویندنه وه هاتۆته خواری، کام شیوه خویندنه وه تان بۆ ئاسانه به وه بیخویننه وه! هه موو وشه یه کی قورئان به حه وت شیوه زاراوه ده خویندریتیه وه، به لکو مه به ست ئه وه یه له و حه وت شیوه یه ده رناچی!

واته: وشه کانی قورئان یان به زاراوه ی قوریه یش ده خویندریتیه وه که ئه مه یان زوربه ی قورئان ده گرتیه وه، یان به زاراوه ی خیله کانی تر ده خویندریتیه وه.^۳

^۱ بوخاریو موسلیم ریوایه تیان کردوه.

^۲ بوخاریو موسلیم ئیمامی مالیک ریوایه تیان کردوه. جامع الاصول ج ۳ / ۳۱.

^۳ سهیری کتیبی (الاتقان فی علوم القرآن) بهرگی یه کمه لاپه ره / ۴۷ بکه.

ئەو ھەوت لۆغەتو زاراوہ مەشھوورەو وشە ئاودارانەیی قورئانیان پێی ھاتۆتە خواری، لۆغەتی (قورەیشو ھوزەیلو تەمیمو ئەزدو رەبیعەو ھەوازینو سەعدی کوری بەکران. بڕیکک لە زانایان پێیان وایە مەبەست بە (الأحرف السبعة) ئەو جوۆرە گۆرانکاری یەبە کە وشەکان لیکک جیا دەکاتەو!

وہ کو :

۱- جوداوازی لە (تثنیة) و (جمع) و (تأنيث) دا بە نموونە ئایەتی ﴿والذين هم لأماناتهم وعهدهم راعون﴾ المؤمنون/۸.

وشەیی (لأماناتهم) کە جەمەعە بە شێوہ موفرەدیش خویندراو تەوہ (لأمانتهم) لە موصحفی عوسمانیش دا رینووسە کەیی (لأمانتهم) ە کە ھەردوو شێوہ خویندنەو کە ھەل دەگرن.

۲- جوداوازی لە (اعراب) دا وەکو ﴿ما هذا بشرا﴾ يوسف/۳۱. جەماوہری قورئانخوینەکان (قراء) وشەیی (بشرا) بە منصوبی خویندۆتەو، لەسەر ئەم بنەمایە گواہ (ما) وەکو (لیس) وایە (اسم) ی خۆی مەرفوعو خەبەری مەنصوب دەکا.

ئەمە لۆغەتی ئەھلی حیزازو قورئان بەو شێوہ دا بەزیوہ. ئیبنو مەسعود وشەیی (بشری) بە مەرفوعی خویندۆتەوہ (ما هذا بشر) لەسەر بنەمای لۆغەتی تەمیم کە عەمەلی (لیس) نادەن بە (ما).

۳- جوداوازی لە گەردان (تصریف) دا وەکو ﴿فقالوا ربنا باعد بین اسفارنا﴾ سبأ/۱۹ وشەیی (ربنا) بە مەنصوبی خویندراو تەوہ لەسەر ئەم بنەمایە کە (منادی) بێی وشەیی (باعد) بە شێوہی ئەمر خویندراو تەوہ.. لە جوۆرە خویندنەو یەکی تردا وشەیی (ربنا) بە مەرفوعی خویندراو تەوہ وشەیی (باعد) بە شێوہی فیعلی ماضی خویندراو تەوہ.

۴- جوداوازی بە پیش خستن و داخستن جا یا لە (پیت) دا وەکو ﴿انم ییاس﴾ الرعد/۳۱ خویندراویشە تەوہ ﴿انم ییاس﴾. یان لە وشەدا وەکو

﴿ فيقتلون ويقتلون ﴾ التوبة/ ۱۱۱. به پیچه وانه و شهوه خویندراو هته وه. یان وه کو
﴿ وجاءت سكرة الموت بالحق ﴾ ق/ ۱۹. خویندراویشه ته وه ﴿ وجاءت سكرة الحق
بالموت ﴾.

۵- جوداوازی به زیده و که می وه کو نایه تی : ﴿ وأعد لهم جنات تجري
تحتها الأنهار ﴾ التوبة/ ۱۰۰. خویندراویشه ته وه ﴿ وأعد لهم جنات تجري من تحتها
الأنهار ﴾ به و زیاد کردنی پیتی (من).

۶- جوداوازی به هوی گۆرینی پیت یان وشه به پیتو وشه یه کی تر
نمونه ی گۆرینی پیت به پیت ﴿ وانظر الى العظام كيف ننشزها ﴾ البقرة/ ۲۵۹،
وشه ی (ننشزها) نوونی یه که می مه ضموومه و کوتایی یه که شی زای
نوخته داره، خویندراویشه ته وه (ننشزها) نوونه که مه فتووحه و
کوتایی یه که شی (رای) بی نوخته یه.

۷- جوداوازی به گوره کردنو چوک کردنه وه ی وشه کان به مه فتووح
کردنو خوار کردنه وه (الأمالة) و ده رخستن (الأظهار) و تیک نان
(الأدغام) وه کو ﴿ هل أتاك حديث موسى ﴾ به لار کردنه وه ش خویندراو هته وه
﴿ هل أتاك حديث موسى ﴾ ، واته : وشه ی (أتى) و (موسی) به کراوه یی
خویندراو نه ته وه. وشه ی (الطلاق) به لامی قه له وو به لامی بچو و کیش
خویندراو هته وه. وشه ی ﴿ خبيرا بصيرا ﴾ به پری قه له وو به پری بچو و کیش
خویندراو هته وه.

به ناوی خودای میهره بان و دلوفان

سوره تى فاتحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ ③ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ أَهْدِنَا
 الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
 عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

سوره تى : بریتى به له کۆمه لیک وشه ورسته ، کورتترین سوره تى له سى نایه ت پیک هاتوه ، هه موو سوره تیک ناویکی تایه تى خۆی هه یه ، ناوی سوره ته کان به گیرانه وه له پیغه مبه ره وه به ئیمه گه یشتوه ، ئەم سوره ته که به سوره تى (فاتحه) مه شهو ره ، چند ناویکی هه یه ، هه ره به ناوبانگه کانیان (أم الكتاب) و (أم القران) ه چونکه هه موو مه به سته سه ره کی به کانی قورئانی له خو گرتوه ؛ که همدو شه نای په ره درگار گه ردنکه چی بو فه رمازو نه هی و نامۆژگاری به کانی و هه موو روو ، کردنه وه ی مژده و هه ره شه کانی که له قورئاندا هه ن له خو ی گرتون ، هه روا پی ی ده گوتری : (السبع المثاني) چونکه له نو یژدا نایه ته کانی دووباره ده کرینه وه ، هه ره ها پی ی ده لین : (الأساس) چونکه بناغه و سه ره تای قورئانه ، ناویکی تریشی هه یه ؛ پی ی ده لین : (الفاتحة) چونکه له ته رتیبی موصحه فدا یه کهم سوره ته که ده خویندریسته وه و ده نو سریته وه ، یان یه کهم سوره ته که نیردرا وه ته خواری .. چند ناوی تریشی هه ن ! له کتیبه ته فسیره کاندا با سکران . ده رباره ی فه رو گه وره یی ئەم سوره ته چند هه دیثی پیغه مبه ر گیردرا ونه ته وه : یه کی له و هه دیثانه نه و فه رموده یه که ئیمامی بوخاری و ئیمامی نه حمه د له شه بو سه عیدی کوری (المعلى) گیراویانه ته وه ده لی : پیغه مبه ر ﷺ پی ی

گوتم : (أعلمنك أعظم سورة من القرآن قبل أن تخرج من المسجد قال فأخذ بيدي، فلما أراد أن يخرج من المسجد قلت يا رسول الله: إنك قلت لأعلمنك أعظم سورة في القرآن قال نعم الحمد لله رب العالمين هي السبع المثاني والقرآن العظيم الذي أوتيته) .

واته: پیغه مبهر ﴿﴾ پی‌ی فهرمووم : پیش نه وهی نه مپو له مزگهوت بیجیته ده ره وه گه وره ترین سووره تی قورنانت فیرده کم ، کاتی پیغه مبهر ﴿﴾ ویستی ده رجی عه‌رزیم کرد : نهی پیغه مبهری خودا ! تو به منت فهرموو : گه وره ترین سووره تی قورنانت پی ده لیم؟! فهرمووی : به لی: ﴿الحمد لله رب العالمین...﴾ ه نهو سووره ته‌یه که پی‌ی ده گوتری : (السبع المثاني) ههروه ها نهو قورنانه گه وره وه به‌ریزه‌یه که پیم دراوه .

۱ - سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خودای به‌خشنده و دلوقان خاوه‌نی ره‌حمو به‌زه‌یی له جیهان‌دا بو هه‌موو گیانله‌به‌ریک، به‌ختیکه‌رو رزقو روژیده‌ره بو کافرو موسولمان له دونیادا ، خاوه‌نی ره‌حمو به‌زه‌یی بو خودا په‌رستان له روژی دوا پیدا . ﴿الحمد لله رب العالمین﴾ سوپاسو ستایشی بی‌پایان له‌هه‌ر که‌سیکه‌وه ده‌رجی له‌سه‌ر هه‌ر چاکه‌یه‌ک بی، هه‌ر بو زاتی په‌روه‌ردگاره ، که به‌دیپینه‌ری هه‌موو بو‌ونه‌وره ، سه‌په‌رشتیکارو به‌ختیکه‌رو په‌روه‌ردگاری ئاده‌میزادو ئاژه‌لو دارو دره‌ختو روه‌کی وشکانی و ناو ده‌ریایه ، هه‌ر حمدمو سوپاسیک بکری، هه‌ر بو خودایه ، چونکه نهو بو خوئی کانو سه‌رچاوه‌ی بوونی هه‌موو هه‌بوونیکه‌وه هه‌ر نهو هه‌لسوپینه‌رو کارگتپرو ریکه‌خه‌ری بو‌ونه‌وره ، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه تاکوتایی ناگادارو چاودیری هه‌موو شتیکه ، هه‌ر نهو ری‌پیشانده‌رو ئیلهام به‌خشه بو چاکه‌کاری ، سوپاس بو به‌خنده‌یی و شوکرو نه‌نا بو نیعمه‌ته‌کانی !

په‌روه‌رده‌کردنی په‌روه‌ردگار بو ئاده‌میزاد له دوو جوردا رهنگ ده‌داته‌وه :

۱- پهروه رده کردنی جهسته و له شو لارو گه شه پیدانی تا ده گاتسه هره ته هیزو توانا، ههروا گه شه پیدانی عه قلو هوشو تیفکرینو بیرکردنه وه و زانینو زانیاری .

۲- پهروه رده کردنی نایین به ناردنی پیغه مبه رانو کتیبی ناسمانی و بهرنامه ی تیرو ته سهل بو ناویان تا پیغه مبه رکان بتوانن له ژیر روشنایی نه و نیگاو په یامه دا بیرو باوه ری راستو دروست له دهروونی شوینکه و توانیان دا بروینن .

﴿ الرحمن ﴾ به خشنده و میهره بانو به به زهیی به بی سنورو بی نه ندازه له دونیادا بو هه موو که سیک ﴿ الرحیم ﴾ دلوقانو به به زهیی به له دوا روژدا ته نیا بو موسولمانانو ده یان خاته به هه شته وه ...

پهروه ردگار که نهم دوو صیفه ته ی له پاش وشه ی ﴿ رب العالمین ﴾ هوه هینان بو نه وه بیسه لمینی که خودایه تیه که ی بو بهنده کانی خودایه تی میهره بانو چاکه و به به زهیی به ، بو نه وه ی بهنده کانی جوړه کرداریک بکه ن نه و رازی بکه ن، به دلوه دهرونیکی فراوانه وه روی تی بکه نو بهندایه تی خو یان بنوینن، نه و سزایانه که پهروه ردگار بو بهنده کانی خو ی داینان له دونیاو دوا روژدا، نه وه بو نه و که سانه یه که سنووریان به زانده بی! ریزی پیوانی خودایان نه گرتبی، نهم سزایانه به پواله ت قه هرو غه زه بن به لام له حه قیقه ت دا داد پهروه ری و ره حمه تو میهره بانو یه، بو پهروه رده کردنی ناده میزاده بو نه وه ی له شه قامه ری لانه دا، چونکه له گرتنه به ری ریبازی خوادا خو شبه ختی هه ردوو دنیا یان ده ست ده که وئ، به لام به لادان لی تی تووشی به دبه ختی و سه رلی شتی وای ده بن. ﴿ مالک یوم الدین ﴾ خاوه ن دهسته لاتو ده ست رویشتووه له روژی قیامه ت دا بو پاداشت دانه وه و توله سندنه وه .

بیگومان پاداش و توله ستاننده وه ی روژی قیامه ت شتیکی دادوه رانه یه، چونکه ناده میزاد هه ر چند جار جاره له جیهان دا پاداشی

چاکه و تۆله‌ی خراپه‌کاریان لی و هرده‌گیریته‌وه، به‌لام زۆرجار نه‌و پاداش و تۆله‌یه‌ پراوپر نابیی، نه‌و‌تا ئیمه‌ زۆرجار ده‌بینین زۆر که‌سی گومرا له‌نازو نیعمه‌ت دانو به‌خۆشی ژیان ده‌به‌نه‌ سهر، به‌لی جارجار تووشی ناخۆشی ده‌بن، جاری واده‌بی کابرای گومرا به‌لایه‌کی بو‌دی مسالو مندالی سهرنگون ده‌بی، یان خۆی تووشی نه‌خۆشی ده‌بی، تووشی بی‌عه‌قلی و شیتی ده‌بی، به‌لام نه‌م جوړه‌ به‌لایانه‌ نابنه‌ تۆله‌یه‌کی پراوپری نه‌وتوانه‌ گهورانه‌ی نه‌جامی داو!!

یان ده‌بینین زۆر که‌س راستاله‌و خودا په‌رسته، که‌چی مافی پیشیل ده‌کری، نه‌زیه‌ت ده‌دری، مالی ده‌خوری، کوری ده‌کوژی، پاداشی پراوپری نادریته‌وه.. به‌لی: له‌وانه‌یه‌ که‌میکی پاداش ده‌ست بکه‌وی و ه‌کو دل ره‌حه‌تی له‌ش ساغی، زیره‌کی، ره‌وشت جوانی، به‌لام نه‌مانه‌ نابنه‌ پاداشی پراوپری نه‌و پاداشی شیاوی نه‌وه، ته‌واوی ناکا، جا که‌ وایی هه‌بوونی روژی قیامه‌ت دادوهرانه‌و عادلانه‌یه، بو‌نه‌وه‌یه‌ هه‌موو که‌سیک سزاو پاداشی خۆی پراوپر و ه‌برگیریته‌وه، چاکه‌ به‌ چاکه‌و خراپه‌ به‌ خراپه‌ ﴿فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره﴾ هه‌رکه‌سیک به‌ نه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک خراپه‌ بکات تۆله‌ی لی ده‌سه‌ندریته‌وه، ﴿ولا يظلم ربك احدا﴾ خودای تو‌ستم له‌ که‌س ناکا، ﴿ياك نعبدا﴾ هه‌ر زاتی پاکی تو‌ده‌په‌رستین، به‌ دل هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی زاتی بیچونی تو‌ده‌که‌ین، پروامان وایه‌ ده‌سه‌لاتیکت هه‌یه‌ عه‌قل و بیرو بو‌چوونی ئیمه‌ ده‌رکی پی ناکا، چونکه‌ نه‌و ده‌سه‌لاته‌ زۆر له‌وه‌ فراوانترو به‌رزتره‌ که‌ ئیمه‌ حه‌قیقه‌ته‌که‌ی بزانی! بۆیه‌ له‌ناخه‌وه‌ هه‌ست به‌ خودایه‌تیت ده‌که‌ین، سهری به‌ندایه‌تیت بو‌نه‌وی ده‌که‌ین.

خواپه‌رستی (عیباده‌ت) چه‌ند جوړو شیوازیکی هه‌یه، به‌ گویره‌ی نایینه‌کانو روژگار ئالو گوپی تیدا کراوه، هه‌موو جوړه‌ عیباده‌ته‌کان بۆیه‌ دانراون ئاده‌میزاد هۆشیار بکه‌نه‌وه‌ روو بکاته‌ نه‌و ده‌سه‌لاته‌ به‌هیزه‌

به رزه ی که هبج دهسته لاتیکی له پشته وه نی یه، ههروه ها بو راست کردنه وه ی ته خلاقو رهوشتی نارپیکو ناشیرنو بو خاوین کردنه وه ی دلو دهروونه، هه رکاتئ عیباده ته که تم ره نگدانه وه ی له ئاده میزاددا نه بینرا، نه وه نه وه عیباده ته نی یه که خودا دایناوه و لی ی داوا کردوین!! بو نمونه پهروه دگار فرمانی پی کردوین که نویژ بکهین و بهرپیکو پیکى نه نجامی بدهین، فهرمووشیه تى که کاریگری نویژ نه وه یه که نویژ که ره که له تاوانو کرداری ناشیرین و گفتاری نا به جئ دوورده خاتمه وه. ﴿ان الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنکر﴾ هه رکاتئ نویژ تم ره نگدانه وه ی له ئاده میزاددا نه بینرا نه وه نه وه نویژه نی یه که خودا فرمانی پی کرده، به لکو نه وه کردارو گوفتاری که روحی خودا په رستی تیدا نی یه، حکمه تو نه ینى یه تاییه تى یه کانی که بو ی دانراوه له دهستی داوه، ته نانه ت پهروه دگار هه ره شه ی سهختی له و نویژ که رانه کرده وه ف مویه تى: ﴿ویل للمصلین الذین هم عن صلاتهم ساهون﴾ هاوار، یان شیوی (وهیل) بو نه و نویژ که رانه ی پهروالته نویژ ده که نو به لام له راستی دا نه وان له مانای نویژه که یان بی ناگان، به دل ناگایان له وه نی یه، روویان له کئ کرده وه له گهل کئ ناخاوتن ده که ن!!

جا وه کو چو ن پهروه دگار له م ثایه ته دا فرمانی پی کردوین که جگه له و عیباده ت بو که سی تر نه کهین چونکه هه ره نه و خاوه ن دهسته لاتو شیایو عیباده ت بو کردنه، ههروه ها فرمانی پی کردوین که پشتو په نا هه ره نه و بهه ستین و داوای کو مه کی هه ره له نه و بکهین، بو یه دوابه دوای ﴿ایک نعبد﴾ ده لئین: ﴿ایک نستعین﴾ هه ره له زاتی پاکى تو داوای کو مه کی ده کهین، پشت هه ره به هیزی له بننه هاتوی تو ده بهه ستین، هه موو کاریک به پشتیوانی تو نه نجام ده درئ، هه ره ئیشیک تو ره زامه ندیت له سه ره نه بی سه ره ناگرئ، جا نه مه مانای وا نی یه ئیمه پشت به خودا بهه ستین و پالی لی بدهینه وه، به لکو پیویسته له ناو خو ماندا

هاریکاری یه کتری بکهین ﴿وتعاونوا علی البر والتقوی ولا تعاونوا علی اثم
 والعدوان﴾ نئمه پئویسته ده‌رمان بۆ نه‌خۆشیمان دابین بکهین، چه‌کئو
 ته‌قه‌مهنی پئویست بۆ سوپامان دابین بکهین، سه‌ربازو سوپا ریک
 بخهین، فیری به‌کارهینانی چه‌کئو پیلانی شه‌ر ببین، زه‌وی بکتیلینو زبلی
 کیمیای پئوه بکهینو بژاری بکهینو ئاوی بدهینو خزمه‌تی بکهین
 نه‌مجاره پشت به‌خودا ببه‌ستین بۆ چاکبونه‌وه‌ی نه‌خۆشمانو سه‌رکه‌وتن
 به‌سه‌ر دوژمن داو زۆری به‌روبوومو داهاتمان! نزای لی بکهینو لی
 پیاریینه‌وه، که هه‌موو کاره‌کانمان کاریگر بن، ئیتر زیاد له‌وه ده‌بی
 ئیشی خۆمان هه‌واله‌ی زانینو ده‌سه‌لاتی خودا بکهین، چونکه جگه له
 خودا که‌سی تر ده‌سه‌لاتی نه‌وه‌ی نی‌یه، په‌روه‌ردگار بۆ خۆی به‌لینی
 پی‌داوین هه‌رکاتی نزای لی بکهین، به‌هانامانه‌وه دی، ده‌فه‌رموی: ﴿اهدونی
 استجب لکم﴾ بانگم لی بکه‌ن هاوارم بۆ بئین ولامتان ده‌ده‌مه‌وه. نه‌وه‌شی
 پی‌راگه‌یاندوین که هه‌میشه لی‌مان نزیکه‌و نزامان ده‌بیستی ﴿ونحن اقرب
 انیه من جبل الوری﴾ که‌واته داوای کۆمه‌کی له‌گۆری پی‌اوچاک، داوای
 جی‌به‌جی‌کردنی کاریک یان ئاسان کردنی، یان چاکبونه‌وه‌ی نه‌خۆشی، یان
 به‌هیلاک چوونی دوژمن! داواکردنی نه‌نجامدانی نه‌م کارانه له‌غه‌یری
 خودا کاریکی بی شه‌رعینو جووره بت په‌رستی‌یه‌که له‌پیش هاتنی
 ئیسلامدا باوبوه تا ئیستاش شوینه‌واری ماوه، پئویسته هه‌ر که‌سه
 له‌عاستی خۆیه‌وه هه‌ولتی قه‌لاچۆکردنی بدا، پئویسته ئاده‌می داوای
 یارمه‌تی له‌خوا بکا له‌کاریکدا که کرده‌وه‌ی نه‌وی تیدایه، که‌سی
 کرده‌وه‌ی واز لی بینی‌و هیچ نه‌کاتو پی‌ی وابی پشتی به‌خودا به‌ستوه
 نه‌وه‌ دژی سروشتی ئاده‌می و دابو نه‌ریتی ئیسلامی ره‌فتاری کرده‌وه،
 ریبازی شه‌ریعه‌تی واز لی هیناوه‌وه‌م کراو و تروکراوه، نه‌ک خاوه‌ن
 ته‌وه‌کولو سوپاس کراو، که‌واته داوای کۆمه‌کی له‌خودا به‌و مانایه‌ی باس
 کرا نه‌وه ته‌وه‌کول له‌سه‌ر خودایه، هه‌ر کاتی ئاده‌می به‌و شیویه ره‌فتاری

کردو داوای کۆمەکی لە خودا کرد، ئەو بە بنده یه کی گەردن که چو
 فرمانبەرداری یەزدانەو خوداپەرستی بەراستی یە، لە گەل خەلکیشدا
 نازادو سەربەرزو سەرفرازە، گەردن که چی دەستەلاتی هیچ مرۆفتیکی
 زیندوو مردو نی یە، بە مەش خۆی رزگار دەکا لە کاریگەری لێپرسراوی
 خوانەنارسو فیلباز، ﴿إهدنا الصراط المستقیم﴾ خودایە! شارەزایمان بکە
 بۆ رێگە ی راستو بمانگەینە بە مرادو هیدایە تمان بدەو مەهیتلە لەو
 رێبازە راستە قینە لابدەین.

رینومیایو هیدایەتی پەرورەدگار بۆ بەندەکانی بەچەند جوریکە:

۱- هیدایەتو رینومیایو ویزدانی (هدایة الألهام) وەکو رینومیایو
 کردنی منداڵ لە دوای هاتنە دونیاوە که هەست دەکا بە برسیتیو
 پتویستی بە خۆراک! هەر که برسی بوو دەست دەکا بە گریانو
 کپوزانەو.

۲- هیدایەت بە هۆی هەستەکانەو (هدایة الحواس) ئەم جورە
 رینومیایو بە نادەمیو ئازەل تیا دا هاوبەشن بە لکو لە ئازەل دا بەهیزترە
 چونکه بیچولە ی ئازەل هەر که مییک دوای لە دا ی کبونی ئەم هەستە ی لا
 پەیدادەبی! بەلام لە نادەمی دا ورده ورو سەر هەل دەدا.

۳- رینومیایو عەقلو هۆش (هدایة العقل) ئەم جورە هیدایەتە
 لە دوو جورەکانی پیشوو گرنگترە، نادەمی بە عەقلو هۆشی لە ئازەل جیا
 دەبیتەو، نادەمی بە سروشت ژبانی کۆمەلایەتی هەل دەبژیرئ، دەیهوئ
 لە گەل هاوئشینانی خۆی دا هەل بکا، دیارە هەستو ویزدان ئەم
 پتویستی یە بۆ دا بین ناکەن، بە لکو عەقلو هۆشی، ئەم که لینە ی بۆ پر
 دەکەنەو که وابوو بۆ ئەو ی هەلەکانی هەستو ویزدانی راست بکاتەو،
 پتویستی بە عەقلو هۆشی هەیه، چونکه برئ جار هەست دەکەویتە
 هەلەو عەقل هەلەکە ی بۆ راست دەکاتەو، بۆ نمونە خێل یەک بە دوو

دەبینی و نەخۆش ئاوی شیرین بە تال دەزانن و بینەرو چاوساغ داریکی راست لە ناو ئاودا بە خوار دەبینن!

۴- هیدایەتی نایین و شەریعت، ئەم جوۆرە هیدایەتە زۆر پتویستە بەتایبەتی بۆ کەسیک کە هەوا و ئارەزوۆ عەقڵی لێ ستاندبێ، بووبێ بە کۆیلە ی هەوا و هەوەسی خۆی و ریبازی خوارو خێچی گرتبێ، ستم لە خۆی و هاونشین و هاوچینسی خۆی بکا هەرکاتێ هەوا و هەوەس بەسەر عەقڵدا زال بوو، هەر بە نایین ریبازی راست دەدۆزرتەو، هەر بە عەقڵ و تیفکرین سنوور بۆ هەموو شتیک دادەنرێ.

۵- جوۆریکی تر لە هیدایەت هەیە، پێی دەلێن: رینومایی و یارمەتیدانو دەست بەپشتەو گرتن (هداية المعونة و التوفيق) ئەم جوۆرە هیدایەتە بەکەس نادری تەنانەت پێغەمبەریش ئەو دەسەلاتە ی پێنە دراو! ئەو هەتا پەرەردگار بە پێغەمبەر دەفەرموی: ﴿إِنَّكَ لَأَتَّهَدِي مِنْ أَحِبَّتِ وَلَكِنْ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص/ ۵۶.

واتە: ئە ی محمد! ئەتۆ ناتوانی هەر کەسیکت خۆش بوێ بێخەیتە سەر ریبازی راستو بەردەوام بێ لەسەری، بەلکو خودا دەتوانن ئەم کارە ئەنجام بداو هەرکەسیکی بوێ بێگەیه نیتە سەر رینگای حەق و نەهیلن لێی لا بدا، ئەو دەستەلاتی ئەو هە کەسی تر نی یە. ئێمە کە روو دەکەینە بارەگای پەرەردگار دەلێن: ﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ئەم جوۆرە هیدایەتە مان مەبەستە، واتە: خودایە! رینوماییمان بکە بەشیوەیە ک ئەو رینومایی کردنە لەتە کماندا بێ، رینومایی کردنیک بێ دەستی قودرەتی غەیبی لەگەلدا بێ نەهیلن لە رینگای راست لادەین، نەهیلن بکەوینە هەلەو بەردەوام بین لەسەر رویشتن بە رینگای راستدا. بەلام هیدایەت کە بەمانا شارەزایی کردنو رینگا پیشان دانو ئامۆژگاری کردن بێ ئەو پلەیه کە دراو بە بەندە راستەکانی خوداو بە گوێرە ی دەقی قورشان ئەرکی هەرە پیروۆزی پێغەمبەری ئیسلام بوو،

ده‌فرموی: ﴿وَأَنْتَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشوری/۵۲. بیگومان توئی پیغه‌مبهر! ئاده‌میزادان شاره‌زا ده‌که‌ی بو ریگای راستو بانگه‌وازی دلسۆزانه‌یان ده‌که‌ی: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رینوما‌ییمان بکه‌و به‌رده‌وامان بکه‌ له‌سهر ریبازی پیغه‌مبه‌رانو راستگۆیانو راستالان، ئه‌و خودا پیداوانه‌ی که‌ نیعمه‌تی عیباده‌تو خودا‌په‌رستی و‌حه‌ق‌ناسینت پی‌یه‌خشیونو دلیان به‌خوا‌په‌رستی په‌یوه‌ست بووه، هه‌موو خو‌شی‌یه‌کیان له‌به‌ندایه‌تی تو‌دا بینیه، سه‌رفرازی هه‌ردوو دنیا بوون ﴿غیر المغضوب علیهم﴾ نه‌ک ئه‌وانه‌ی رقت لیانه، غه‌زه‌بی تو‌یان له‌سه‌ره، خودایه! نه‌مان‌خه‌یته سه‌ر ریبازی ئه‌وانه‌ی ئایینی تو‌یان پی‌گه‌یشتوه‌و برو‌ایان پی‌نه‌هیناوه! ره‌شیان کردۆته‌وه‌ ر‌ق‌و غه‌زه‌بی تو‌یان به‌ده‌سه‌ته‌یناوه ، چاره‌ره‌شو به‌دبه‌ختی دونیاو قیامت بوون ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ هه‌روه‌ها نه‌ک گۆم‌رایان؛ ئه‌وانه‌ی حه‌قیان نه‌ناسیوه، وه‌کو پی‌ویستو به‌شیوه‌ی ریکو پی‌ک حه‌قیان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه‌ وه‌کو ئه‌وانه‌ی که‌ په‌یامی پیغه‌مبه‌رانیان پی‌نه‌گه‌یشتوو ه‌یان پی‌یان گه‌یشتوو به‌لام به‌شیواوی پی‌یان گه‌یشتوو، سه‌رلی‌شیواوو گوم‌رانو ناتوانن ریبازی راست بدۆزنه‌وه (آمین) خوایه! ئه‌م نزایانه‌مان وه‌ربگره‌و نزاو پارانه‌وه‌مان قبول بفه‌رموو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

سوره‌تی به‌قهره دووهم سووره‌ته له قورئان‌دا به پی‌ی ته‌رتیبی موصحه‌فی عوسمانی. (۲۸۶) نایه‌ته، درپژترین سووره‌تی قورئانه، کورتترین سووره‌تیش سووره‌تی که‌وشه‌ره، تیکرای زانیان رایان وایه که سووره‌تی به‌قهره مه‌دینه‌یی به (مه‌ده‌نی‌به) به‌لکو ده‌فهرمون: که یه‌که‌م سووره‌ته که دوا‌ی کۆچکردنی پیغه‌مبهر ﷺ له مه‌که‌وه بو مه‌دینه هاتۆته خواری، گه‌لی‌ی فهرموده‌وه حدیثی ساغ ده‌باره‌ی فه‌زلو گه‌وره‌یی نهم سووره‌ته هاتوه له حدیثیکی صه‌حیح‌دا که نیمامی موسلیم -خوایی رازی بی‌ت- ریوایه‌تی کردوه ده‌فهرموی: (ئه‌وی له به‌ری بی‌یا به نووسراوی هه‌لی بگری سیحرو جادوو کاری لی‌ناکا).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خودای به‌خشنده‌و دلۆفان

ره‌وشتی موسلمانان و پاداشتی خودا په‌رستان

الْم ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

﴿الم﴾ نهمه هیماو ره‌مزه، ههر خودا بو خو‌ی ده‌یزانی، پیغه‌مبه‌ری ﷺ له مه‌به‌سته‌که‌ی حالی کردوه، به‌لام ماناکه‌ی بو نیمه‌ روون نه‌کراوه‌ته‌وه، ههر وا‌هاو وینه‌کانیشی وه‌کو: ﴿الم﴾ و ﴿المص﴾ و ﴿مک‌عص﴾ .. زۆر قسه‌و باس له‌سه‌ر نهم پیته‌ پچر پچرانه‌ کراوه،

پوخته‌کمی ئەمەیه (دوور نیه که ئەم پیتانە کلیلێ پەبیردن بە هەنێ نەینێ بن!! ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ﴾ ئەم قورئانە بەرزو پیروۆزە که بەپینوسی قودرەت لە (لوح المحفوظ) دا نووسراوە لە ماوەی (۲۳) سالدا بە گوێرە ی پتویست بە فریشتە ی تایبەتی دا که ناوی (جویرائیلە) بو پێغەمبەر ﴿نیردراوە، یان ئەو قورئانە پیروۆزە ی که لە سەر زمانی پێغەمبەرانی پیشوو باسی کراوە، لە کتیبەکانیاندا باسو خواسی نووسراوە ﴿لاریب فیہ﴾ هیچ شکو گومانی تیدا نی یەو شایانی ئەوہ نیه ئیوہ لی ی بکەونە گومانەوہ، یان ئەمە خەبەرەو مەبەست لی ی نەهیە، واتە: ئیوہ لی ی مەکەونە شکو گومانەوہ ﴿هدی للمتقین﴾ ئەم قورئانە چراو ری پێشان دەرو هوی شارەزایی کردنی پارێزگارانه، واتە: ئەوانە ی که دەیانەوی خۆیان لە سەر پیچی کردنی فەرمانی خودا پارێزن، ﴿الذین﴾ ئەوانە ی ﴿یؤمنون بالغیب﴾ بروایان بەو شتە پەنەنەهە هیە، که لە بیرو باوهری ئیسلامدا باسی لی کراوە، وەک باوهر بە پەر وەردگاری نادیارو نیشانی کانی و ، باوهر بە فریشتەو پێغەمبەرانو روژی دوا یی و بەهەشتو دوۆزەخ، چونکە ئیمە ئەمانە مان نەدیون، بەلام لە نەدیوی لە سەر فەرما یشتی ئایین بروایان پی دەکەین، لە سنووری جیەانی ماددەو شتە بینراوەکاندا خۆمان قەتیس ناکەین.

﴿ویقیمون الصلاة﴾ وە لەهەمان کاتدا نوێژ - که کۆلەکە ی دینە - بە ریکو پیکی ئەنجامی دەدەن.. تاد ﴿وما رزقناهم ینفقون﴾ لەو مالو دارایی یە ی که پیمان داو ن زە کاتی لی دەردەکەن، سەرەرای ئەو هیش خیرو خیراتی تر لە سامانەکانیان دەکەن وەک دەستگیرویی هەژارانو مال بەخت کردن لەریگە ی خواداو کۆمەکی کردنی سامانیی بو پیشکەوتنی ئابووری ولات. بەمەیش خۆیان لە رژی و چرووکی رزگار دەکەنو دەچنە ریزی بەریزی سەخی سرووشتانو دلفراوانانو بەرچاو تیران! هەر وەها ﴿والذین یؤمنون بما أنزل إلیک﴾ ئەوانە ی باوهریان بەو قورئانو نیگایە

هیه که بۆ تۆ نیردراوه ته خواری: ﴿وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ههروهها
 پروایان بهو کتیبه ئاسمانی یانه هیه که بۆ پیتغه مبه ره کانی پیتشوو
 نیردراونه خواری، وه کو: صوحوفو ته و پراتو زه بوورو ئینجیل. له ته ک
 نه وه شدا ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ بروای پته ویان به روژی دوایی هیه
 ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ نهو خودا پیتداوانه بهرنامه ی ژیانیان به
 تیگه یشتن و پیگه یشتنی ریبازی یهزدانی دامه زراوه و ریگای راستیان
 گرتۆته بهرو ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نهوانه، به لئی هه ره نهوانه
 له ناخۆشی روژی دوایی رزگاریان بووه و ره زامه ندی خودایان به ده ست
 هیناوه، نهوه ی مبهه ستیان بووه ده ستیان که وتوو نهوه ی لئی ترساون
 لئی قوتار بوون...

له م نایه ته پیرۆزانه دا نه م دوو شته باس کراوه: - بناغه و دیوار -
 بناغه که بریتی به له پروا نویت کردنو مال به خشین، دیواره کهش بریتی به
 له په پیره و کردنی قورئان، کو ی هه مووشیان ده بیته خو پاراستن (التقوی).
 دوور نیه مبهه ست له م قسه یه نه مه ی خواره وه بی.. بیگومان خه لکیکی
 زۆر له م پیکه وه به ستنه بی ناگان، بۆره باوه رپکیان به قورئان هیه، به
 نیوه ناچلی نویت ده که نو به نا به دلی زه کاتو مه کات ده ده ن، ئیتر خو یان
 به ته قواکارو خو پاریز ده زانن، گهرچی له فرمانه کانی تری قورئان ته واو
 بی ناگان.

ره هوشی کافران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
 أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

دوای نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار باسی بروا دارانی کردو ره‌وشته‌کانیانی روون کرده‌وه‌و ناکامی کرده‌وه‌کانیان - که رزگار بوونیانه له‌ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی روژی دوایی - دیاری کرد، ئەم جاره هاته سهر باسی ئەو بی‌برواییانه‌ی که هیچ په‌ندو نامۆژگاری په‌ک کاریان تی ناکا! فهرمووی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
له‌راستیدا ئەو کافرو بی‌برواییانه‌ی سهر بۆ هه‌ق دانانه‌وینن زۆر باش ده‌زانن که پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو راستو دروسته، وه قورئان هه‌قه، به‌لام به‌ئه‌نقه‌ست گوئی خۆیانی لی که‌ر ده‌که‌ن وه چاوی لی ده‌قوچینن، یان هه‌ول ناده‌ن راستییان بۆ ده‌رکه‌وی خۆ له‌هه‌موو شتی‌ک گیل ده‌که‌ن، به‌دل گوئی بۆ بانگه‌وازی هه‌ق ناگرن، وه به‌چاوی وردینی‌یه‌وه ته‌ماشای شت ناکه‌ن!! ئەو خوا نه‌ناسانه: یه‌کسانه لایان؛ چ بیانترسینی چ نه‌یانترسینی باوه‌رت پی ناکه‌ن، ئیمان به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تیت ناهینن!! پرسیاریک دیته پیشه‌وه‌و ده‌لی: ده‌ی که‌وابی چ پیویست ده‌کا پیغه‌مبه‌ر ﴿خۆیان پیوه ماندوو بکاو ترسیان بخاته به‌ر، له‌کاتی‌کدا ئەوانه له‌عیلمی خودادا به‌کافی ده‌میننه‌وه‌و بروا ناهینن؟

له‌وه‌لام‌دا ده‌لین: بۆ خاتری نه‌وه‌ی له‌روژی قیامه‌ت‌دا به‌هانه‌یان نه‌مینن، سهره‌رای نه‌وه‌یش بانگه‌وازی ئیسلام گشتی‌یه‌و رووی له‌هه‌مووانه، دیاریشه که پیغه‌مبه‌ریش ﴿له‌سه‌ر ئەم ئه‌رک کیشانه‌و زه‌حمه‌تی راگه‌یاننده‌ پاداشتی گه‌وره‌ و هه‌رده‌گرئ ﴿ختم الله علی قلوبهم وعلی سمعهم وعلی ابصارهم غشاوة﴾ په‌روه‌ردگار مۆری ناوه به‌دلیانه‌وه‌ چاوی دلیان کویر بووه، وه‌ک پینج هه‌سته‌ یان له‌کارکه‌وتیبی وایه، ده‌لی گویچه‌کیان ناخندراوه، وه‌ چاویان په‌رده‌ی له‌سه‌ره، بۆیه له‌گومرایی خۆیاندا سه‌رگه‌ردانن! ﴿ولهم عذاب عظیم﴾ ئەوانه سزای گه‌وره‌یان بۆ ناماده‌کراوه.

رەوشتی دووروووەکان

﴿ ۸ ﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

﴿ ۱ ﴾ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

يَكْذِبُونَ ﴿ ۱۰ ﴾

دوای ئەوێه کە باسی موسولمانو خوانەناسەکانی کرد ئەمجار دیتە سەر باسی دوو روووەکان (منافقین) و دەفەر موی:

﴿ ۸ ﴾ ومن الناس من يقول آمنا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين ﴿ ۱ ﴾
خەلکانی وایش هەن بە دەم دەلین: ئیمە موسولمانین و بروامان بە خوداو بە رۆژی دوایی هەیه، بەلام ئەوانە درۆ دەکەن ئەوانە موسولمان نین، بەلکوو بە درۆ خۆیان بردۆتە ریزی موسولمانانەو هەتا نوێژکردن و هاموشۆی مزگەوتو ئەمانەیان بۆ خودا نییە و بۆ روالەتە، ئەگینا ئەوێهەندە ساختەچی و فیلبازی و نارەوایی یان نەدەکرد، ئەوێهەندە کاری نەگونجاوو دوور لە ئایینیان ئەنجام نەدەدا، جاریک لەخراپە دەگەرانیەو، ئەوێهەتا هەرچی لە دەستیان بێ لەخراپە کاری بە دزییەو ئەنجامی دەدەن، وەکو خۆرکە لە ناو موسولماناندا کتە دەکەن، ئەگەر بە روالەت هاتو چۆی مزگەوت بکەن، یان نوێژ بکەن، یا یارمەتی هەژار بەدەن یا ئامادە ی غەزا بسن، ئەوێه بۆ شوینە و نییە ﴿ ۱ ﴾ يخادعون الله والذين آمنوا ﴿ ۱ ﴾ بە خەیاڵی خۆیان فیل لە پێغەمبەری خوداو موسولمانان دەکەن و ئەوان هەل دەخەلەتینن بۆیە و دەکەن تا کوشتن و گرتن و سەرانیە لێ وەرگرتن لە خۆیان دوور بخەنەو، بەشە غەنیمەتو تالانی بۆ خۆیان وەرگرن و ناگاداری نەیتنی کۆمەلگای موسولمانان ببن و بیگەیهننە کافرەکان !

دهی با وانه زانن که له کاره چه په له که یان دا سه رکه و توونو خوداو پیغه مبهری خودا ﴿ ناگاداری کرداره کانیا نین! به لکو خودای مه زنی زانا ناگاداری هموو خه یالو خه تهره و بیرو بۆچوونو کردار یکیا نه، ههر فیلیک بکه ن پی پی ده زاندری ﴿ و ما یخدعون إلا انفسهم ﴾ ههر فرو فیلیک بکه ن به خراپه به سه ر خو یان دا ده شکیته وه و زیانی بۆ خودی خو یان ده بی، که وایی وه کو فیل له خو یان بکه ن وایه، چونکه زیانی فیل کردنه که یان ههر بۆ خو یان ده که پیته وه ﴿ و ما یشعرون ﴾ نه وان له بهر زیده گومرایی و سه رگه ردانی و رۆچوونیا ن له به دکاری دا هه ست به و زیان له خو که و تنه ناکه نو ههر ده لئی بی ههستن!! چونکه نه وان ﴿ فی قلوبهم مرض ﴾ له دلو ده روونیا ن دا، نه خو شی و دوورووی و فیلبازی هه یه، ناتوانن، یان نایانه وی هه قو راستی بزانون شوینی بکه ون، وه کو چۆن جهسته ی نه خو ش ناتوانی وه کو پتویست کارو باری خو ی نه نجام بدا، دلی نه و دوورووانه ش ناوا له کار که و تووه، نه مجا بۆ زیاده به دبه ختی و چاره ره شییا ن ﴿ فزادهم الله مرضا ﴾ په روه ردگار نه خو شی دلو ده روونیا نی بۆ دوچه ندانه و چه ندانه کردونه وه تا به ته وای له قوراوی گومرایی دا سه رنگون ببن و ﴿ و لهم عذاب الیم ﴾ بۆ نه وان هه یه سزایه کی سه ختی به ئیش ﴿ بما كانوا یكذبون ﴾ به هوی نه وه وه که درۆ دوورووییا ن له گه ل پیغه مبهرو موسولمانان دا کردوه.

رهوشتی دوورووه کان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿۱۱﴾

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿۱۲﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ عَامِنُوا

كَمَا عَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا عَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ

وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾

خویندیری موسولمان! له و سئ نایهتهی پیشوودا حقیقهته و چۆنیهتی دووروویی (النفاق) مان بۆ روون بووه، نه مجاره سئ نمورنه له قسه و هه لویستی دوورووه کانمان بۆ دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ نه گهر به و دوورووانه بگوتری: ناشووبو ئاژاوه له ناو ولاتدا بهرپا مه که نو واز له خراپه کاری بینن، ههر به وهنده ناوهستن که بلین: ئیمه ناشوب ناگێرین و خراپه کار نین، به لکو زۆر بی شهرمانه ده م درێژی ده که نو ده لین: ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ئیمه نیشو کارمان ههر ریکخستن و ئیصلاحی کۆمه له، که هاموشۆی ناموسولمانانیش ده کهین به مه بهستی زه مانه سازی و دیبلۆماسییه. ناشکراشه ئه وانهی ناشوب ده گێرنو خویشیان به دلسۆزو ریکخهرو موصلیح ده زانن له هه موو چه رخ و ده وریکدا زۆرو زبه ندهن!! هه رکاتی ته رازووی دلسۆزی و ئیخلاص لاسهنگ بوو هه موو کارو باریک تیک ده چی و دنیا ده بیته کانی ناشووب، ئه وانهی ئیخلاص و دلسۆزیان له سروشتدا نیه بۆ پهروه ردگاریان، هه رگیز هه ست به خراپه کاری خوین ناکه ن، بۆیه پهروه ردگار به و شیوه بۆ چوونه کهیان رهت ده کاته وه، ده فهرموی: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ﴾ ناگادار بنو بزائن! بیگومان ئه وان نیشو کاریان، هه لسو کهوتیان، ههر خراپه کاری بهرپا کردنی ناشووبو گێره و کیشه و فیتنهیی و تیکدانی ریزه کانی کۆمه لی موسولمانانه! که چی له گه ل ئه وه شدا به لای ناخیریان پییان وایه کرداره کانیان باشن، چونکه ئه وانه هه ستیان نیه و شعور ناکه ن.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾ نه گهر ئیتر که ساتیک بۆ خودا ئامۆژگاریان بکه نو بیان هوی راستییان بۆ ده ربخه نو پییان بلین: ده ئیوه ش وه کو ئه و خه لکه هۆشمه نده خودا پیداوانه موسولمان بین و ئیمان بینن، تووره ده بنو به شیوهیه کی گالته ئامیز ﴿قَالُوا أَنْؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ﴾ ده لین: ئیمه چۆن موسولمان ده بینو ده چینه ریزی ئه و بی

عەقل و نەفامانەوہ؟! چۆن ئیمە شتی وا دەکەین؟! ئیستر پەرودرگار لە جیاتى موسولمانان وەلامى دایەوہ و فەرموی: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السَّفَهَاءُ﴾ ناگادار بنو بزائن بیگومان هەر ئەوان بى عەقل و کورت بین و نەفامن، ﴿وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام بى عەقل و گەوجى بەتیه کەیان لەوہ دایە کە بە خۆیان نازان و هەست بەگومراىی خۆیان ناکەن!!

رەوشتى دوورووکان

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

رەوشتىكى ناشیرین تریان هەیه کە لووت بەرزى و خو بە زانین خودپەسەندى بە سەر نادەمیزادا بەگشتى، بو ئەوہى پلەو پایەى کرچ کال بو خۆیان پەیدا بەکەنو لەپیش چاوى خەلکى خۆیان بە هەلبژیر پيشان بەدن.

بیگومان لەهیچ چاخ و سەردەمیکدا وەکو ئەم سەردەمەى ئیمە - کە کۆتایى چەرخى بیستەمە - دووروو خو بەزل زان پەیدا نەبوون، ئەوہ تا دەبینن ملهورانى دووروو گالتە بە موسولمانان دەکەن، بەبى عەقل و نەفام و کۆنەپەرستو بیرتەسکئ و شک ناویان دەبەنو لەهەموو کەس زیاتر بى ریزیان لەگەلدا دەکەن، لە کۆرو کۆبونەوہ تایبەتیه کاندە بە تانووت لیدانو بەخراپە باس کردنى ئەوان کات بەسەردەبەن ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا﴾ دوو پروویە کەیان لەوہ دایە: کاتى دەگەن بە موسولمانەکان - لەبەر ناچارى بە درۆ دەلین: ئیمە موسولمانین و هاوبەشى خو شى و ناخو شیتانین ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ﴾ بەلام کاتى

له گهر هه وادارو مامۆستا شهیتان ئاسا کانیاندا کۆده بنه وه وه سهرده کهن به
 یه کا ﴿ قالوا: انا معکم ﴾ ده لئین: ئیمه به دل له گهل ئیوه یین وه هه ره له سه ره
 بیروبا وه پری ئیوه یین وه هه ره له لویستی ئیوه مان هه یه، که تیکه لاوی وه
 هاموشوی موسولمانه کان ده که یین، ئه وه بۆ کات به سه ربردنه، بۆیه
 ده چینه ناویانه وه بۆ ئه وه ی ریزه کانیان تیک ده یین، چی نه یینی وه پیلانو
 نه خشه یان هه یه دژی ئیمه لئیان بدزین وه پوچه لی بکه یینه وه ﴿ انما نحن
 مستهزئون ﴾ ئیشی ئیمه ده رحه ق به وان هه ره گالته کردنه پیلانو
 هه یچی تر!!

بئگومان له هه یچ کاتیکدا وه کۆ ئه م سهرده مه ی ئیمه که کۆتایی
 چه رخی بیسته مه ئه م جو ره گره هانه په یدانه بوون! چونکه بۆ ئه م مه به سه
 له هه مو شوینیک دامو ده زگای کوفرو ئیلحادو کۆرو کۆمه لی ماسۆنی وه
 حیزبو ریکخرای عیلمانی وه خوانه ناسی وه ده زگای خیانه تکارو جه معیاتی
 بی دینو کۆمه لو گره هی بی ویژدانو دژ به ئیسلامو گومرا کار ده بینین،
 زۆر له رۆله کانی موسولمانان به رواله ت خۆیان به موسولمان ده زانن وه
 ته سه که ره که یان لی نووسرا وه موسولمانه به لام تیکۆشان وه هه لو
 ته قه لایان بۆ به رژه وه هندی ئه و دامو ده زگایانه یه وه هه میشه بۆ رووخاندنی
 ئیسلامو لاوازبوونی بیروبا وه پری موسولمانان تی ده کۆشن. به لام با
 دلنیابین که خوا گه وه یه و ناگاداری کاروباریانه هه ره ئه ویش چاودیری
 موسولمانانه و به رگریان لی ده کاو تۆله له و زۆله موسولمانانه ده ستینی
 ﴿ الله يستهزيء بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون ﴾ ئه مه دلنیا کردنه بۆ
 موسولمانانو هه ره شه کردنه له و دوورپوانه. واته: په ره وردگار بۆ خوی
 سزای ئه و گالته کردنه یان ده داته وه، تۆله ی ئه م فرتو فیله و
 دوورپویی به یان لی ده کاته وه به لام جاری جله ویان بۆ شل ده کاو نهمه و
 به خشه یان بۆ زیاد ده کا، بۆ ئه وه ی زیاتر له گومرایی وه سه ره لی شیواوی
 خۆیاندا تقووم ببنو به ته واوی چاوی دلۆ چاوی سه ریان کۆیر بیی وه هه یچ

شتییک به‌راستی نه‌بینن! به‌راستی نه‌مانه چاره‌ره‌شنو دوواروژیکی سامناک چاوه‌روانیانه ﴿اولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين﴾ ئەو دوو رووانه له‌جیاتی ئەوهی ریبازی هه‌قو راستی هه‌لبژیرن ریبازی گومرایی و سهر لی‌شپوانیان په‌سه‌ند کردووه، واته: بیروباوه‌ری حه‌قیان گۆریوه‌ته‌وه به‌گومرایی به‌ک که کافر ییه! جا یه‌کسانه که‌سیک موسولمان بووبی و هه‌لگه‌رایتته‌وه، یان هه‌ر له‌سهره‌تادا له‌جیاتی نووری ئیمان تاریکایی کوفری هه‌لبژاردبی! بیگومان له‌م سه‌ودایه‌دا قازانجیان نه‌کردووه و کرده‌وه‌که‌یان شاره‌زایی و هۆشمه‌ندی تیدا به‌کار نه‌هاتووه.

قه‌تاده، فه‌رموویه‌تی: سویندم به‌خوا لیم روونو ناشکرایه که نه‌مانه له‌ناو نووری ئیمان‌ه‌وه چوونه‌ته‌ناو تاریکایی کوفرو گومرایی، یه‌کی‌تی و براهه‌تیان گۆریوه‌ته‌وه به‌په‌رته‌وازه‌سوون، ناسایشو کارمه‌رانیان گۆریوه‌ته‌وه به‌ترسو له‌رزو سوننه‌ت به‌بیدعه‌ت: ده‌ی ئەوانه‌چی‌یان ده‌ست ده‌که‌وئ له‌کارو بارو کالای دونیایی با ده‌ستیان بکه‌وئ، ئەوان هه‌ر خه‌ساره‌تمه‌ندن!!

ئهم‌مجار دوا‌ی ئەم روونکردنه‌وه‌یه ده‌باره‌ی چۆنیه‌تی دوورووه‌کان دوا‌ی ئەوه‌ی په‌روه‌ردگار چه‌ند نمونه‌یه‌کی له‌گوفتارو هه‌لو‌یستیان هینایه‌وه، به‌جۆریک پیناسه‌ی کردن که بتوانین بیان ناسین، دوو سهر گورشته‌ی په‌ند نامیزیان بۆ دیاری ده‌کاو تیشک ده‌خاته سهر هه‌لسو که‌وتیان به‌جۆریک ده‌توانین به‌ته‌واوی چۆنیه‌تی دوورووه‌کان بزانی‌و شیوه‌و روخساریان بناسین سهرگورشته‌ی یه‌که‌م بۆ کۆمه‌لیک له‌و دوو رووانه‌ی که‌له‌وه‌پیش موسولمان بوونو هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه‌و بوونه‌دوورووی ته‌واو.

سهرگورشته‌ی دووه‌م بۆ ئەو دوورووانه‌ی که هیشتا دوودل‌نو دل‌ه‌راو‌کییانه.. کۆمه‌لی یه‌که‌م گومر‌ابوونو تازه‌هی‌وای گه‌رانه‌وه‌یان بۆ

ژیر روشنایی نوری ئیمان بر او، بەلام کۆمەلی دووهم هیشتا هیوابراو نەبوون.

هەندێ رافە کەرانی قورئان (مفسرین) پێیان وایە هەردوو سەرگورشتە کە بۆ یەک کۆمەلی دوور وون، بەلام هەلەیه.

چەند نموونە یەکی دوور ووه کان

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۱۷﴾ صُمُّ بَكْمُ عَمَى فَهْمٌ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۱۸﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِئَءَادَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۱۹﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۰﴾

﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ﴾ حالو سەرگورشتە ی ئەم دوور ووانە لەو هەدا کە لە جیاتی نووری ئیمان گومرا ییان کړیو، لەدوای راست بینی و حەق زانینیشیان خۆیان کوێر کردوو، وەکو سەرگورشتە ی کە سیک وایە کە لە شەو زەنگینکی تاریکدا ئاگرێک بکاتو، جا کە ئاگرە کە بلیسە ی بەرز دەبیتو وەروونا کایی دەدا بە دەرووبەر و لە هەر چوار لای خۆی شت دەبینی لەنکاویک ئاگرە کە بکوژیتو وە کابرا بکەویتو ناو شەو زەنگە وەو هیچ شتی کە لە لای و لەو لای خۆی نەبینی و بە هیچ لایە کدا نەتوانی هەنگاو بنی، لە گەل ئەو هەشا کەر بی و هیچ نەبیسێ لال بی و قسە ی بۆ نە کړی. کوێر و کوتر بی بە جوړیک کە

رووناکیش هه بئی هیچ نه بینئی له بهر ئه وه ناتوانئی بگه پرته وه سه ره حالی پیشووی. حالی دوورو وه کانیش به و جوریه چونکه ئه وانیش له باتی هیدایه تو نووری ئیمان گومرایی و سه رلی شیواویان هه لباردو رلی تیکچوونیان له لا باستر بووه له شاره زایی و چوونه سه ره ریگای هه قو راستی!!

له م لیک چواندنه دا ئه وه مان بۆ ده رده کهوئ ئه م جوره دوورووانه له سه ره تا دا بروادارو موسولمان بوونو دواپی گومراو کافر بوون. ئیمامی رازی ده فرموئ! ته شیبهو لیک چواندنه که له وه پهری راستی و دروستی دایه چونکه ئه وانه به موسولمان بوونیان له سه ره تا دا نوورو رووناکایی ئیمانیان به ده ست هیناوه، دواپی به مونا فیق بوونو پاشگه زبوونه و هیان که وتوونه ته ناو سه ره لشیواوییه کی گه وره وه، ئاشکراشه هیچ سه ره لشیواوییه ک له سه ره لشیواوی له دین دا سامناکتر نیه.

به لئی ﴿ذهب الله بنورهم﴾ په روه ردگار ئه و نووری ئیمانه ی که به هویه وه هه موو شتیک و هه کو خوئی ده بیندری لئی کوزاندنه وه و ﴿وترکهم في ظلمات﴾ له قور و لیته ی گومانو کوفرو دوورووی دا ده یان هیلیته وه ﴿لایبصرون﴾ شاره زای ریگای راستی حه ق نابن، ریبازی خیره چاکه نادۆزنه وه له گه ل ئه وه شدا ﴿صم﴾ که رو کوندنو قسه ی خیره به سوود نایستن ﴿بکم﴾ لاله په ته نو قسه ی چاکو سوود به خشیان بۆ ناکرئ ﴿عمی﴾ کویره کوترن حه قو راستی نایستن چاوی دلشیان هه ره کویره له گومرایی دان ﴿فهم لایرجعون﴾ له بهر ئه وه ناتوانن بگه رینه وه سه ره ئه و حالو چۆنیه ته ی که له وه پیتش له سه ره ی بوونو ئه و حاله ی که هه یان بوو پیش ئه وه ی هیدایه تو نووری ئیمان بفرۆشن به گومرایی و سه ره لشیواوی تازه ناتوانن بگه رینه وه سه ره ی.

خوینه ره ی هیزا ئه م سه ره گورشته و چۆنیه ته ئاوینه یه کی بالا نومایه بۆ زوربه ی زۆری رۆله موسولمانه کانی سه ره ده ممان، ئه وه تا ئه و رۆلانه مان

دوای ئەو هی که رۆژگاریکی دوورو درێژیان له خوداپەرستی دا بەسەر بردوو ه سەرلی شێواوو گالته به رابوردوی خۆیان دەکن، رۆژانه تاوان لەسەر تاوان ئەنجام دەدەن، پەندەکەش ئەو ه دەگەیهنێ که هەر مرۆفیک شتەکانو رووداو ه کان به دوربینی ئیسلام نەبینی و له روانگهی ئایینه وه سهیری نهکا دوو رووه، چونکه شتهکان به نووری خودا نابینی، حهقائقو چۆنیهتی شتهکانی وهکو پتویست بۆ روون نابیته وه. ئەمه سەرگورشته و پهندی یه کهم بوو ئەمجار دوای ئەو ه هاته سهرباسی سەرگورشتهی (مه تهلی ای دوو ه ده فەرموی: ﴿أَوْ كَصِيبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذِرُ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ، يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ .

له م نایه تانه دا حالو چۆنیه تی جوۆی دوو ه می دوو روو ناپاکان ده خاته روو ده فەرموی: حالو چۆنیه تیه که یان وه کو که سانیک وایه که له ده شتیکی کاکي به کاکي دا له شه وه زهنگیکی نهنگوسته چاودا بارانیک لیان دابکا به هۆی پری هه وره کهو زۆری بارانه که وه ئەو هنده ی تر تاریکایی یه که زۆتر بی، ئەمجا ناله و گرمه گرمی هه ورو شریخو بهرقو بریقو چه خماخه ی هه وره کان ئەو هنده ی تر جه وه که سامناک بکه نو بکه ونه ناو ترسو بیمیکی زۆره وه هیچی که یان ده سه لات نه مینێ جگه له وه که قامکیان بخه نه ناو گوێچکه یانه وه له ترسی مردن دوو گوێیان به اخن! به لام کوا ئەو ه چاریان ده کا؟ چۆن له ده ست ده سه لاتێ خودا رزگاریان ده بی؟ خودا له هه موو لایه که وه ده وره ی داوون، نزیکه بریسکه ی چه خماخه ی هه وره که چاویان به ری، هه رکاتی چه خماخه که ده وره ی بۆ رووناک کردنه وه هه نگاو هه لدینن که رووناکایی یه که کو تایی دی راده وه ستنو نازانن بۆ کوێ برۆن، چاوه ری ترووسکه یه کی ترن!! خو ئەگەر

خودا بیویستایہ ہیژی بینستنی گویچکہ یانو نووری دیتنیانی لی
دہستاندنه وہ کہرو کوپر دہبوونو بہلام خودا ئہوہیان لہگہل ناکا بو ئہوہی
زیاتر لہوترسو بیمہدا بمیننہوہ بیگومان خودا بہسہر ہموو شتیکندا
بہتواناو بہ دہستہلاتہ چی بوئو چونی بوئو ناوا ئہنجامی دہدا!!

لہم سہر گورشتہدا تہشبیہی نایینی ئیسلام کراوہ بہ باران لہوہدا کہ
چون باران زہوی زیندوو دہکاتہوہ نایینیش دل ودہروون زیندوو دہکاتہوہ..
شکو گومانی ناو دلی ئہم ناپاکانہش تہشبیہ کراوہ بہ تاریکایی،
ہہرہشو ترساندنی نایینیش شوبہیندراوہ بہ شریخو ہوری ہہور، ئہو
تروسکایی بہ ئیمانہی کہ لہدلیان دایہ بہ رووناکایی بریسکہی ہہور، ئہو
ترسو دلہ خورپہی کہ تووشیان دہبی، تہشبیہ کراوہ بہ چہخماخہو
کاریگہری ہہورہ بریسکہ کہ.

فہرمان بہ یہکتاپہرستی و ہوکارہ داخوایہکانی

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۱﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهٖ
مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۲﴾

ئہمجار پاش ئہوہی پەرہردگار لہسہرہتای سوورہتہ کہدا کومہلہ
بہرپرسیارہکانی باس کردن - موسولمانانو کافرو دورووو - یہ کہ یہ کہ
رہوشتو ہہلسو کہوتو چونیہتی روون کردنہوہ جاریکی تر بانگہوازی
خوی ناراستہی کومہلی نادہمیزاد بہگشتی کردہوہ بہچہند نایہتیکن
بانگی کردنہوہ بو پەرستنو بہیہک ناسینی خودا، بہلگہی راستو
دروستی بو ہینانہوہ، لہ چونیہتی بہرپوہ بردنو دروستکردنی بوونہوہر
چہند بہلگہیہکی بہرچاوی ہینانہوہ، مژدہی دا بہوانہی کہ بہپیر

بانگہ وازہ کہیہ وہ دینو ئەو خویشی و خویشہختی یہی کہ بوی نامادہ کردوون بوی روونکردنہ وہ ئەمجار هۆی سەرہکی گومرپابوونی گومرپایانو کافرو دووروہکانی دیاری کردو بەلگہی لەسەر هینانہوہ و فەرمووی :

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ، ئەي گروهي ئادەمیزاد! خواپەرستی خودای خوٲتان بکەن، یەکتاپەرستی ئەو بکەن، مافی خودایەتی بدەنیو بە تەواوی گەردن کەچی ئەو بسن، ئەو خودایەیی ئیوہ و گروہانی ئادەمیزادی پیش ئیوہی لە نەبوونەوہ هیناوەتە روانگەیی بوونەوہ! بەو شیوہ و روخسارە ئەندامو هۆکاری ژبانی بو رهخساندون بو ئەوہی ئیوہش لە پاداشتی ئەوہدا تەقوای بکەنو بیپەرستن و خوٲتان لە سزای بەئیشی سەرپیچی کردنی بپاریزن، چونکە ئەوشیاوی پەرستشو بەندایەتی بو کردنە، بەدیہینەری خوٲتانو باوکئو باپیراتانە ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرَاشًا﴾ خودایەکی وەہایە زەوی بو ئیوہ کردوہ بە جیگای دانیشتن و نووستن و حەسانەوہ، بە روالەت ئەم زەوی یەیی بو ئیوہ وەک فەرش راخستوہ ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ لە ژوورتانەوہ ئاسمانی کردوہ بە سەرقاتیەکی گەورەو هەلاشتیکی پازو پۆر، یان ئاسمانی کردوہ بە کۆشکئو بالەخانەیی گەورە، واتە: وەکو چۆن کۆشک پیک دەهیندری لەچەند کەرەسەیی کی جیا جیاو بەهۆی چەند شتی کەوہ بەیە کەوہ دەبەستری ئاواش ئاسمان پیک هینراوہ لەمانگئو رۆژو ئەستیرەکانی تر.. جا هەرچەندە ئەو ئەستیرانە لیک دوورن، بەلام بەهۆی هیزی کیشندەیی کی تاییەتی بەیە کەوہ بەستراون، هیچیان لەتەوەرەیی خوٲیان لانا دەن ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لەهەورەوہ بارانی باراندوہ دەیبارینی ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ بەهۆی ئەو بارانەوہ لە زەوی بەروبوومو میوہی بو ئیوہ دەرہیناوەو کردوویەتی بە بزوی ئیوہ، ئەوہش دەبیته هۆی ئەوہ کەئیوہ ئەو پەرورەدگارە بناسنو بیپەرستن و بە تاقە خودای بزائن! کەوابی ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا﴾ ئیوہ

هیچ هاو هلو هاوبه شیک بۆ ئه و زاته بیدچونه دیاری مه که نو کهس به هاوشانی ئه و مه زانن ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئیوه بۆ خۆتان ئه وه ده زانن که ئه و کهسه ی ده یکه ن به هاو هلی خودا نه هیچی پی دروست ده کری و نه ده توانی رزق و رۆژی به کهس بدا .

ته هه دا کردن له بی پروایان که بتوانن نمونه ی کورت ترین سوورتهی قورئان بخه نه روو

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

ئه مجار دوای ئه وه ی زاتی خۆی پی ناساندن له روانگه ی دیاره ی دروستکردن و چاودیری کردنه وه به جوریک که تاکو ته نیایی خودایه تی خۆی چه سپاندو هاوبه ش دانانی بۆ خودا پوچهل کرد وه به ندایه تی کردن و په رستشی بۆ خودا جه خت کرده وه ، ئه مجار هاته سه ر به لگه هینانه وه بانگه وازی کردن بۆ چه سپاندنی راستی و دروستی په یامه که ی پیغه مبه رو ئه و به لگانه ی که سه ر ئاسایی قورئان ده سه لمینن ، به جوریک که پیوسته بیکه ین به چرای ریگای ژیانمازو په پیره ی فه رمانه کانی بکه ین ، بۆ ئه وه ی ره وشتی ته قواکاری به ده ست بینین ، ده فه رموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾ ئه گه ر ئیوه له شکو گومان دان له باره ی ئه و قورئانه وه که به پی پی پیوست وه جبه وه جبه ناردومانه ته خواری بۆ سه ر به نده ی به ریزمان (محمد) و پیتان وایه کتیبیکی ئاسایی به و سه ر ئاسا نه ، ده ئیوه بتوانن به نه ندازه ی سو ره تیکی وه کو ئه و بینن ته نانه ت ئه گه ر کورت ترین سووره تیش بی!! ئه وه تا ئیمه ئه م

قورئانه مان هەر لهو پیتانه پیک هیناوه که ئیوه ئاخاوتنی پێ دهکهن، ده ئیوهش بتوانن لهو پیتانه کورته سووره تیککی وهکو هی ئەم قورئانه بخهنه روو، ﴿وادعوا شهداءکم من دون الله﴾ بانگی ههوادارانێ خۆشتان بکهن ناماده بن شایهتیتان بۆ بدهن بیکگومان پهروهردگار شایهدی بۆ بهندهی خۆشهویستی خۆی داوه و جهختی لهسهر راستی بانگهوازی پهکهی کردوه ﴿ان کنتم صادقین﴾ ئەگەر راست دهکهنو خواوهنی قسهی خۆتان..

بهڵێ ئەم تهحهدايه به سههرینی پیغه مبهرو دواي له دونیا دهروچونیشی تا ئیستاشو به لکو ههتا ههتایه بهردهوامه و به لگهیهکی بههیزه لهسهر راستی و حق ئاسای قورئان!! ههتا ئیستا ئەم پهراوه به ناشکرا جیاوازی لهگهڵ ئاخاوتنی ئاده میزادا ههیه و ههرواش ده مینیتهوه!! چونکه له توانای ئاده میزادا نه بوه نووسراویکی ئاوا بخاته روو!! له تواناشی دا نابی، ئەهی ئەوه نیه پهروهردگار به راشکاوی ده فهرموی!

﴿فان لم تفعلوا ولن تفعلوا﴾ جا ئەگەر نه تانتوانی و ناشتوانن که به ته ندازهی کورته سووره تیکیشی بخهنه روو ﴿فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة أعدت للكافرين﴾ خۆ پیاریزن لهو ئاگرهی که سوتهمه نی پهکهی ئاده میزادو بهردی گوگرده که زوو داده گیرسی و درهنگ خامۆش ده بسی و بۆگه نی ناخۆشیشی لی دئی و وهکو موغنا تیسیش به جهسته وه ده نووسی و له هه موو روویه که وه زیده ئیش و ئازار ده گه یه نی و ناماده کراوه بۆ خوانه ناسانو گومرایان!

لەم نایهتهوه وهرده گیری که بهههشتو دۆزه خ ئیستا ههنو دروست کراونو نامادهن.. گهرچی بری له زاناکان ده فهرموی: هیشتا دروست نه کراون.

به لئی ئەم تەحەددایهی قورئان بۆ عەرەبەکانی ئەو سەردەمەو بۆ
 هەموو مەروفایهی بەگشتی لەو کاتەووە تا ئیستاو لەمەو دواش هەتا
 هەتایە شتیکی سەر سوپهینەرەو دلیابوونیش لەووە کە کەس ناتوانی
 بەرامبەری بکا سەر سوپهینەرترە! خو ئەگەر عەرەبەکان لە توانایاندا
 ببوایە ئەو تەحەدایە بە درۆ بخەنەووە هەرگیز بی دەنگ نەدەبونو
 ساتەو هختیکیش ئەم سەر شوژی بهیان قبول نەدەکرد! کە وابوو چەسپاندنی
 قورئان بەووە کە دەفەر موی: ﴿لن تفعلوا﴾ ناتوان نمونەو سوورەتیکی ئەم
 قورئانە بینن!! رۆژگاریش چەسپاندی کە ناتوانن! نا ئەمە بۆ خوئی
 گەرەترین موعجیزەو قورئانەو بەهێزترین بەلگەو کە قورئان ناخاوتنی
 پەروردگارەو شاکاری دەستی قودرەتەو لە توانای نادەمیزاد بەدەرە^۱.

پاداشتی خاوەن باوەرانی کردار باش

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا
 مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾

ئەمجار دواو ئەووە پەروردگار لەو نایەتانهی پیشوودا ریبازی
 خودا پەرستی روون کردەو بەلگەو لەسەر پتویستی ئەو خودا پەرستی بە
 هینایەووە ئەووەشی چەسپاند کە ئەم قورئانە کەلامی پەروردگارەو
 شاکاری زاتی بیچونەو دیاری خوێتەو بۆ مەروفایهی، هەرەشەو
 ترسناکیشی لە خوانەناسان کردو ترساندنی لە ناگری دۆزەخ، وەک ئەووە ،
 بلیی نادەمیزاد هیچ بیانویکی بۆ نەمایەووە کە بروانەکاو ئیمان نەهینن^۱و

^۱ هەرکەسێ دەبوو زیاتر لەم بارەو قوول ببیتەووە با سەیری پوختەو نایینی نیسلام بەرگی بەکەم بکا لە
 باسی قورئان داواو بەرامبەری دەکا...هتد.

کرده وهی باش نه نجام نه دا، بۆیه پهروه ردگار رووی خیطاب ده کاته پیغه مبهرو ﴿﴾ فرمائی پئی ده کا که مزگینسی بدا به بروادارانو کردار چاکانو ده فرموی: ﴿وبشر اللدین آمنوا﴾ مزگینسی بده بهو که سانهی پروایان به شته په نامه کیه کان (غهبی به کان) ههیه، پروایان بهو قورثانه هیناوه که بۆ (محمد) نیردراوه ته خوارو ههروا نهو نامه ناسمانی یانهی که له وه پیتش بۆ پیغه مبهره کانی تر نیردراونو پروایان به روژی دواپی ههیه، ﴿وعملوا الصالحات﴾ وپرای نهوش کرده وهی چاک نه نجام ده دن له نویژکردنو مال به خشین سستی ناکه نو به گویره ی قورثانو حه دیت نه که کانی خو یان جی به جی ده که ن..

عه طغو به سهر داهاتنه وهی کرده وهی چاک بۆ سهر نیمان هینان به لگهیه له سهر نه وه که نیمانو کرده وهی چاک دوو شتنو لیک جیاوازن.. مزگینسی یان بده ری که ﴿ان لهم جنات﴾ ههیه بۆ نه وان چدن باخو باخاتی که لکو پۆپی داره کانیا ن تیک چرژاوه ﴿تجری من تحتها الأنهار﴾ به ژیردارستانی پری ناویاندا جوگه وو جو یاری زور ده کشین.

نیمامی مه سروق ده فرموی: چۆمه کانی به ههشت ده کشین به بی نه وهی به رزیو نرمی دروست بکه ن!! جوانترین و رازاوه ترین باخو باخاتیش نه وهیه داره کانی گه لادارو لکو پۆپ دار بنو سیتبر بکه نو به ژیریاندا چۆم بکشین.. ناوی رهوان نیعمه تیکی گه وره وه له ززه تیکی که م وینهیه دارو سه وزایی هه رچهنده جوانو سهرنج راکیش بن به لام نه گهر جوگا ناویان به ژیردا نه رۆن چاو رۆشن دل فینک ناکه نه وه و نارامی به گیان ناگه یه نن، بۆیه پهروه ردگار له ته ک باخو باخاتدا باسی چۆم جوگاش ده کا!

بۆیه پیتش هه موو خو شی و جوانی و رازاوه یی به کی به ههشت باسی رهوان بوونی رووباره کانی ده کا ﴿کلما رزقوا من ثمره رزقا قالوا هذا الذي رزقنا من قبل وأتوا به متشابها﴾ هه رکاتی که چهن دیکیان بدریتی لهو میوه خو شانه ده لین: نه مه نه وه بوو پیتش توژی که پیماندر او لیمان

خوارد، یان ئەم میوانه هەر ئەو میوه جاتهی دونیایه، ئاوا بهو جوړه میوه هاتیان بو دینن له وینهی یه کتری به لام تاو بو نیان عاسمانو ریسمانه.

به کورتی ئەم باخانهی به ههشت میوه یان ههیه، جوړی میوه کانیان لهو میوانه ی دونیایه، به لام تا خوا حهز ده کا بو زو به رامیان له هی دونیا خوشتره، بو یه میوه کانی له جوړی میوه ی دونیانو جوړی تر نین چونکه ئاده میزاد هه موو کات حهزی لهو شته یه که خووی پیوه گرتوو ه جا نه گهر زیده خوشیه کی تیدا بینی زیاتر حهزی لی ده کاو له ززه تی لی ده چیژی و هوگری ده بی ﴿و لهم فيها أزواج مطهرة﴾ زیاد لهو نازو نیعمه تانهش ژنی پاکو ته میزی بی عه یبو خهوشیان ههیه له ناو به ههشتاوه له گه لیان راده بویرن ﴿و هم فيها خالدون﴾ ئەو خودا پیداوانه به خو یانو هاوسره کانیانه وه له به ههشتدا له ژبانی ههتا ههتایی دانو هه رگیز ئەم خو شتی و خو ش رابوارد نه یان کو تایی پی نایه و نابریته وه ...

خوینهری هیژا ! له زور شوینی قورئاندا باسی به ههشتو خوشیه که ی دوزه خو ناخوشیه که ی ده کری ئیمه ی موسولمان ده بی باوه رمان پیتیان هه بی که ههزو ئاماده کراون به لام له کوینو چونن؟ ئەوه خودا بو خو ی ده زانی و بهس!

سوودی په ند هینانه وه له قورئاندا بو ئاده میزاد

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفٰسِقِينَ ﴿٦٧﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٨﴾﴾

له سه ره تای سووره ته که وه فه رموی: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَارِيبَ فِيهِ﴾ نهم قورئانه بهرزو بی وینه یه له خوداوه هاتووه و هیج شکنو گومانی تیدا نی یه، نه مجار ده فه رموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾ ئیتر گومر ایان دهسته وهستان بوون هیچیان بو نه مایه وه جگه له ره خنه گرتنی بی جی نه بی، ره خنه یان له په ند (امثال) هکانی قورئان ده گرتو ده یانگوت: خودا چۆن شهرم ناکا له قورئان دا باسی جالجالو که و میشو له ده کاو ده یان خاته ناو په ند هکانه وه؟ نهم شته پرو پوچانه چین باسیان ده کا؟ ده یانگوت: خودا زۆر له وه گه وره تره که په ند به و جو ره شتانه به ینیته وه نه مانه شیایو ناخاوتنی ره وان بیژی نین: جا بو ره تکرده وه یان فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَبْعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا﴾ خودا شهرم ناکا و به لایه وه نه نگی نی یه که نمونه و په ند به میشو له و بچو کتر له میشو له به ینیته وه، چونکه هه موو شتی که له م بونه وه ره دا دروستکراوی خو یه تی بو خوا چ فیلی دروست بکا، وه چ میشو له بی دروست بکا چون یه که، هیچیان له هیچیان گرانتر نی یه، نه و کار سازی و موعجیزه یه له دروستکردنی فیل دا هه یه له دروست کردنی میشو میشو له شدا هه یه .. نه مجار مبه ست له م په ند هینانه وه یه تیگه یانندی مه ردومه و تریک خسته وه ی مانای شته کانه له زه نیان، روون کردنه وه ی شتی نادیاره له چوارچیوه ی شتی بینراودا ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ نه وان هی پروادارنو خودا په رستن نهم په ند هینانه وه یه یان به لاوه راستو حه قه، پروایان قایم ده بی و ده زانن که نهم په ند هینانه وه یه له لایه ن په روه ردگار یانه وه یه و نه ویش قه ت کارو گرفتاری نابه جی ناکا ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ به لام نه وان هی کافرو خوانه ناسن ده لپن نه وه خوا چ مبه ستیکی له م په ند هینانه وه هه یه؟ که ی نهم شتانه شایسته ی باسکردن؟ نه مجار خودا وه لامیان ده داته وه و به شیوه ی هه ره شه پییان ده فه رموی:

﴿ یضل به کثیرا ﴾ به لّام په‌ند هینانه‌وه زۆر که‌س گومرا ده‌کاتو سه‌ریان
 لی تیک ده‌دا ﴿ ویهدی به کثیرا ﴾ زۆر که‌سی تریشی پی ده‌خاته سه‌ر
 ریبازی راستو خواپه‌رستی، واته: خودا زۆرجار به‌نده‌کانی خوئی تا‌قی
 ده‌کاته‌وه به خوئی و ناخوئی، جا ناده‌میزادی وا هه‌یه که خودا تووشی
 خوئیه‌کی ده‌کا له خوئی ناگۆڕی و زیاتریش ستایش و سوپاس گوزاری خودا
 ده‌کات، ئه‌رکی سه‌رشانی خوئی به‌رانبه‌ر به خوداو به‌نده‌کانی به‌رپیکو
 پیک ئه‌نجام ده‌دا، ئی واش هه‌یه خوئی له خوئی ده‌گۆڕی و یاخی ده‌بی و
 هه‌ر که توژیک باری نابوری، یان ته‌ندورستی به‌ره و پیش چوو، ئیتر شا به
 سه‌پانی خوئی نازانی و له‌خودا هه‌لده‌گه‌رپته‌وه، یان به پیچه‌وانه‌وه
 ناده‌میزادی وا هه‌یه که تووشی به‌لاو موسیبه‌تیک دئ خوڤاگرو به سه‌برو
 ته‌حه‌مول ده‌بی ناشکوری نا‌کا پی وایه نه‌وه تا‌قیکردنه‌وه به‌وه پله‌ی
 به‌هه‌شتی پی زیاد ده‌کا، هی واش هه‌یه که تووشی ناخوئی به‌ک ده‌بی
 ئیتر دونیای له‌به‌ر چاو تاریک ده‌بی و ده‌ست ده‌کا به ناشکوری کردنو
 دادو فیغان، هه‌ر به و جو‌ره‌ش نه‌و په‌ندانه ده‌بنه هۆی تا‌قیکردنه‌وه، نه‌وی
 موسولمانو خواناس بی، زیاتر دلنیا ده‌بی، نه‌وانه‌ی گومراو بی با‌وه‌ریش
 بن نه‌وه‌نده‌ی تر گومرا‌ده‌بن ﴿ وما یضل به إلا الفاسقین ﴾ هه‌ر کافرو
 خوانه‌ناس به‌م په‌ندانه گومراو سه‌ر لی‌شیتواو ده‌بن!

و شه‌ی فاسق له زاراوه‌ی شه‌ر عدا به‌که‌سیک ده‌گوتری تا‌وانیکی
 گه‌وره‌ی کرد بی یان به‌رده‌وام بی له‌سه‌ر گونا‌هی بچوک به‌لام له قورئاندا
 نه‌گه‌ر له زنجیره‌ی کافرو دوور وودا هات نه‌وه مه‌به‌ست کافره، نه‌گه‌ر له
 ناوه‌ندی باسکردنی موسولماناندا باسی هات نه‌وه مه‌به‌ست دوور ووه‌کانه،
 بۆ موسولمان خه‌تاباریش به‌کار ده‌هینری چونکه زۆرجار نه‌و هه‌ره‌شانه‌ی
 که ناراسته‌ی کافرو دوور ووه‌کان ده‌کری نه‌و موسولمانه تا‌وانبارانه‌ش
 ده‌گرپته‌وه که هاوکاری کافرو خوا نه‌ناسه‌کان ده‌که‌ن.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار ره‌وشتی ئه‌و چاره ره‌شانه که شایه‌نی گومر ابونن بهم فهرموده‌یه روون کرده‌وه که ده‌فهرموی: ﴿الذین ینقضون عهد الله من بعد میثاقه﴾ ئه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل خودا په‌یمان ده‌به‌ستن و به‌سوین و به‌لینیش قایمتری ده‌که‌ن، که‌چی ده‌چن له‌دوایی‌دا هه‌لی ده‌وه‌شیننه‌وه، دوای ئه‌وه‌ی که جه‌ختیان له‌سه‌ر کرده‌وه و خو‌یان پابه‌ندی بوون، په‌یمانی خودا له‌گه‌ل ئاده‌میزاد له‌چهند نمرونه‌یه‌ک خۆی ده‌نوینی: یه‌که‌م : ئه‌و په‌یمان سه‌روشتی‌یه‌ی که له‌ناخی هه‌موو ئینسانیک‌دا هه‌یه .

دووه‌م : ئه‌و په‌یمان‌ه‌ی که خودا له‌ئاده‌می وه‌رگرت ده‌رباره‌ی ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی زه‌وی که ده‌فهرموی: ﴿فإما یأتینکم منی هدی فمن تبع هدی فلا خوف علیهم ولا هم یحزنون﴾

سێیه‌م : ئه‌و په‌یمان‌ه‌ی که پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌له‌کانیان وه‌رگرتوه‌وه که به‌ندایه‌تی خودا بکه‌نو به‌رنامه‌که‌ی خودا بکه‌نه یاسای کارپێکراوی خو‌یان له‌ژیان‌دا ...هتد) .

ئاشکرشه‌که‌سیک په‌یمانی به‌ستراوو مه‌حکه‌م کراو هه‌له‌وه‌شینیتته‌وه هه‌موو په‌یمانیک هه‌ل ده‌وه‌شینیتته‌وه، که‌سیک په‌یمانی خودا پێشیل بکا ریزی هیچ په‌یمانیک‌کی تر ناگرئ ﴿ویقطعون ما أمر الله به‌أن یوصل﴾ ئه‌و په‌یوه‌ندیانه ده‌په‌چرینن که خودا فه‌رمانی کرده‌وه به‌قایم کردنیان: وه‌کو په‌چراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی په‌یوه‌ندی نیوان موسولمانان، په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ران‌دا جا هه‌رکاتی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی که خودا فه‌رمانی کرده‌وه که پته‌و بکرئ بی‌په‌چرینن ئیتر هه‌موو په‌یوه‌ندی‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و نایینی ده‌په‌چرینن و پشێوی له‌سه‌ر زه‌وی به‌رپا ده‌بی و ئاشوب دنیا داده‌گرئ ﴿ویفسدون فی الأرض﴾ ئاشوب و پشێوی له‌سه‌ر زه‌وی به‌رپا ده‌که‌ن به‌دیارت‌ترین دیارده‌ی بی‌دینی، بۆ ئه‌نجامدانی تاوان داوین پیسی و ژیا‌ن‌کردنه‌وه‌ی ئاده‌میزاده‌کانه له‌بیرو باوه‌ری خودا په‌رستی

﴿أولئك هم الخاسرون﴾ به‌راستی نه و چاره‌ه‌شانه زیان مه‌ندن، چونکه له‌جیاتی پابه‌ند بوون به په‌یمان‌ه‌کانه‌وه هه‌له‌وه‌شان‌دنه‌وه‌ی په‌یمان‌ه‌کانیان کردوه، له‌جیاتی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی خزم و په‌یوه‌ندی‌کردنی خزمایه‌تی، خزمایه‌تی تیک ده‌ده‌نو له‌جیاتی نیوان ریک خستن ناشوب ده‌گیرن، له‌باتی پاداشتی باش سزای کوشنده‌یان به‌ده‌ست هیناوه.

دیاره‌کانی ده‌سه‌لاتی خودا له‌دروست‌کردنی ناده‌میزادو

به‌دیه‌نانی زه‌وی و ناسمان‌دا

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

دوای نه‌وه‌ی په‌روه‌دگار باسی ره‌وشتی دووروه‌کانی کردو هه‌له‌ویستی کافره‌کانی به‌رامبه‌ر قورئان دیاری کرد، نه‌مجار له‌م دوو نایه‌ته‌دا خیطاب ناراسته‌ی کافره‌کان ده‌کاو سه‌رزه‌نشتی هه‌له‌ویستو ره‌وشتیان ده‌کا، دیارده‌ی خودایه‌تی خۆی دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموی:

﴿كيف تكفرون بالله وكنتم أمواتا فأحياكم﴾ ئیوه چۆن بروا به‌خودا ناهینو به‌کافری ده‌مینه‌وه؟! له‌کاتی‌کا ئیوه له‌سه‌ره‌تادا گشت پارچه‌یه‌کی جهسته‌تان له‌ناو گل و ئاوو توخمو عونسوره‌کانی تری بونه‌وه‌ردا بووه هیچ بوئی‌کتان نه‌بووه و گیاتان نه‌بووه، خودا له‌نه‌بووه‌وه هیناوانیه گۆره‌پانی ژیان‌ه‌وه! مه‌به‌ستی نه‌و کاته‌یه که مرۆف گله، چونکه تووم له‌خواردنه‌نی‌یه‌وه دروست ده‌بی، خواردنه‌میش له‌ئاوو گل په‌یدا ده‌بی! ژیانی که‌م بریتیه له‌و ژیان‌ه‌ی که له‌ناو ره‌حمی دایکه‌وه ده‌ست پی‌ده‌کا، تا روژی مردن ﴿ثم يميتكم﴾ دوایی که نه‌جه‌لتان هات ده‌تان مرینئ ﴿ثم

یحییکم ﴿ ثم مجا رۆژی قیامت زیندووتان ده کاته وه ، بۆ لیکۆلینه وه وه
 حه قو حیساب ﴿ ثم إليه ترجعون ﴾ ئەمجار راپیچ ده کرین بۆ سزا ، یان
 مانای ﴿ ثم یحییکم ثم إليه ترجعون ﴾ بهم جۆریه : ئەمجار له پاش مردن
 له گۆرا زیندووتان ده کاته وه ، دواپی بۆ حیسابو لیکۆلینه وه وه سزادان ، بۆ
 لای خودا ده گهرینه وه : واته : بهراستی زۆر سهیره له گهه له هه بوونی ئەم
 رووداوو چۆنیهتی یه دا که هه موویان ده بوایه بینه هۆکاری شوکرو سوپاس
 گوزاری و خودا په رستن نه ک بینه هۆی کوفرو پشت هه لکردنو بی ئاگایی
 له خودا و حالو چۆنیهتی دروستبوونو پاشه رۆژی خۆتان! ﴿ هو الذي خلق
 لكم ما في الأرض جميعا ﴾ په روهردگار خودایه کی وایه چی له زه وی دا هه یه
 به بهرو بوومو ئاوو هه ووا ئازله و په له وه رو گهنجو جه واهیراتیه وه هه مووی
 بۆ بهرزه وهندی ئیوهی ئاده میزاد دروست کردوه بۆ ئه وهی سوودی لی
 بیننو بۆ بهرزه وهندی خۆتان به کاریان بهیننو شوکرو سوپاسی خودای
 له سه ر بکه ن!! ئەم نایه ته به لگه یه له سه ر ئه وه که هه موو شتیکی سه ر
 زه وی که بشی سوودی لی بیندری له بناغه دا شیوو حه لاله مه گه ر
 به لگه یه کی بروا پیکراو نه یی لی بکاو .. بۆیه زانیانی ئوسولی فیه
 قاعیده یه کیان داناوه ده لین : (الأصل في الأشياء الإباحة ما لم يأت دليل بخلافه) له
 بنه رته دا هه موو شتی دروسته ، مه گه ر به لگه یی هه بی له سه ر
 پیچه وانه که ی ﴿ ثم استوى إلى السماء فسواهن سبع سموات ﴾ ئەمجار
 ویستی قه باره بهرزایی به کان ، دروست بکا ئیتر ریکئو پیکی کردنو کردنی
 به حه وت ئاسمان : ﴿ وهو بكل شيء عليم ﴾ په روهردگار زاناو ئاگاداره به
 هه موو ئه و شتانه ی که له ئاسمانو زه وی دا دروستی کردوو! ئاسمان واته :
 بهرزایی جاری وایه به بۆ بهرزایی رووت به کار ده هیندریت ، جاری وایش
 هه یه بۆ بهرزایی نزیک به کار ده هیندری ، جا وشه ی (السماء) له
 نایه ته که دا له جاری یه که م دا بۆ بهرزایی رووت به کار هیندراوه له جاری
 دووه م دا بۆ حه وت ئاسمانه تایبه تی یه که به کار هیندراوه ، ئەمجار لیته دا

به پیوستی ده زانین که بری بۆچوونی زانایانی سروشتناسی بخهینه روو، به مه زندهی زانایانی سروشتناسی ته مه نی نهو کاکه شان نهو ته وه ره یه ی که کۆمه له ی روژ (المجموعة الشمسية) به شیکه لهو، نزیکه ی ده ملیار ساله، له هه مان کاتدا مه زنه ی ته مه نی زهوی و خۆریان کردوه به چوار ملیارو پینج ملیۆن سال که وابی ته مه نی زهوی زۆر له ته مه نی کاکه شان کان که متره، که وابوو ناسمان له زهوی کۆنتره؛؛ له ناکامی نه م به راوردی یه وه بری لیکۆله ره وه که وتوونه سهر سورمانه وه چونکه قورئان نه وه ده گه یه نی که ناسمانه کان دوا ی دروستکردنی زهوی دروستکراون؟؟ هوی سهر سورمانه کهش له وه وه یه که نهو لیکۆله ره وانه فره قی ناسمان به مانای گشتی و ناسمان به مانا حهوت ناسمانه تایبه تی یه که بیان نه کردوه، نه هاتوون له نایه ته کانی قورئان که تایبه تن به م باسه ورد بینه وه، نه وه تا قورئان به ناشکرا نه وه ده چه سپینی که حهوت ناسمانه تایبه تی یه که دوا ی دروستکردنی زهوی ریك و پیک کراو نو دروست کراون، ههر قورئان نه وه ده چه سپینی که زهوی دوا ی دروستکردنی ناسمان - به مانا گشتی یه که ی - دروست کراوه.

هه ندیکی تر پیمان وایه که مه به ست له (سبع سموات) مه جه ره کان یان حهوت نه ستیره گه رۆکه کانن: نه مه ش له دوولاره خستونیه هه له وه، جا بۆ روون کردنه وه و راست کردنه وه ی نه م هه له یه ده لاین: وشه ی (سماء) له قورئاندا بۆ زیاتر له مانایه ک به کار ده هیندری، جاری واهیه، مه به ست پی ی به رزایی (مطلق) ه ئیتر هه وا و نه ستیره کانو ناسمانه کانو ته وه ره کاکه شان کان ده گریته وه، جاری واهیه مه به ست پی ی حهوت ناسمانه تایبه تی یه که نه که جیگای فریشته کانو گیانی موسولمانان بۆیان به رز ده بیتسه وه و پیغه مبه ر ﷺ له شهوی میعراجدا بۆیان چوه و پیماندا گه راوه، که له ناسمانی حهوته میندا به هه شت هه یه وه سه رووه که ی عهرشی خودایه.

ئىتر جىاوازى نەخستن لە نىوان مانای ئىصطلاحى كە مەبەست
 حەوت ئاسمانە تايبەتى يەكەيەو مانا لوغەوى يەكە كە مانای بەرزايى
 رووت دەگەيەنئى، دەبىتە هۆى هەلخلىسكان لە تىگەيشتن لە قورئان
 مانای (سبغ سموات) .. لەو ئايەتەدا كە دەفەرموئى: ﴿ هو الذي خلق لكم ما
 في الأرض جميعاً ثم استوى الى السماء فسواهن سبع سموات ﴾ حەوت ئاسمانە
 تايبەتى يەكە دەگەيەنئى، ئەو حەوت ئاسمانانەى كە پىويستە بپرومان
 بەهەبوونيان هەبئى، بپرو نەبوون بە بوونيان كوفرو بئى باوەرى يە!
 دەمىنئىتەو ئەو ئەخۆ ئەم ئاسمانانە پەنامەكى و نەينين يان نا؟ يان
 لەژوور مەجەرەكانەو نە يان نا؟ ئەمانە هەموويان بۆچوونن لە مانای
 ئايەتەكانو راي زانايان وەردەگيريتو بپرو هەبوون بەو چۆنيەتە يان ئەم
 چۆنيەتە چ زيانئىكى بۆ بيرو باوەر نە، بەلام ليرەدا وەردە باسئىك ماوەو
 دىتە پيشەو، ئەويش ئەويە ظاهيرى مانای ئايەتەكەى ئيرەو ئەو
 ئايەتانەى كە لە سوورەتى (فصلت) دا لەم بارەو هەن جەخت لەسەر
 ئەو دەكەن كە حەوت ئاسمانەكان دواى دروستكردنى زەوى دروست
 كراون، كەچى پەرورەدگار لە سوورەتى (النازعات) دا دەفەرموئى: ﴿ انتم
 اشد أم السماء بناها رفع سمكها فسواها وأغطش ليلها وأخرج ضحاها والأرض بعد ذلك
 دحاها ﴾ ئەو ئەتە ليرەدا قورئان ئەو دەگەيەنئى كە پەرورەدگار دواى دروست
 كردنى ئاسمان، زەوى بلاو كردۆتەو پانى كردۆتەو، بۆ يەكالا كردنەوى
 ئەم باسە دەبئى بگوترئى: كە حەوت ئاسمانە تايبەتەكە كە باسمان كردن
 دواى زەوى دروست كراون، ئەوئەى كە پالپشتى ئەم بۆچوونە دەكە ئەم
 ئايەتە يە كە دەفەرموئى: ﴿ هو الذي خلق السماوات والأرض في ستة أيام وكان عرشه
 على الماء ﴾ ئىمامى ئالووسى لە جلدئى يەكەم لاپەرە (۲۱۷) دا دەفەرموئى:
 ئەوئەى لە نووسىنى نووسەرە موسولمانەكان وەردەگيرئى ئەوئەى كە
 ئاسمان بەگشتى پيش زەوى دروست كراو، ئەمجار زەوى دروست كراو،
 دواى دروستكردنى زەوى حەوت ئاسمانە تايبەتەكەى دروست كردون،
 ئەمجار شتەكانى سەر زەوى وەك كانو رووئەكئە ئەمجار عالەمى ئازەلو

ئەمجار عالەمی ئادەمیزادی ھیناوەتە و جۆود . بە ھەر حال ئەم بۆچوونە ی ئالووسی لە ھەندئ لاوہ پێویستی بە بەلگە ھەییە ، بە لام لەگەڵ کاکلە ی قورئانە کە دا گونجاوہ ، وە لئ پێویستە ئەوہ بزانی ن کە قورئان ئەوہ ی چەسپاندوہ ، کە دروستکردنی مەجەر اتە کان پێش دروستکردنی زەوی بووہ ...

جینشین کردنی ئادەمیزاد لەسەر زەوی و فیرکردنی زمانەکان

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً
قَالُوْا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾ وَعَلَّمَۤ اٰدَمَ
الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ
هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۳۱﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا
عَلَّمْتَنَاۤ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ ﴿۳۲﴾ قَالَ یٰۤاٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِہُمْ
فَلَمَّآ اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِہُمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ
غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿۳۳﴾

دوای ئەوہ کە پەروەردگار ئەو راستی بە ی بۆ روون کردینەوہ کە زەوی و ئەوہ ی تیییدیە بۆ بەرژوہ وەندی ئیمە ی ئادەمیزاد دروستکراوہ ، چیرۆکی دروست کردنی خوێمانمان بۆ دەگێرتەوہ ھەزو نارەوزوو چالاک ی تووانمان دیاری دەکاو دەفەرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ ئە ی پێغەمبەر ﷺ! سەرگورشتە ی دروست کردنی ئادەمیزاد بۆ خەلک باس بکە ، کاتئ خودای تۆ بە فریشتەکانی راگەیانندو

فہرمووی: من دەمەوی لەسەر زەوی جی نشینی دابنیم لە جیاتی من لەناو خەلکدا دادەپەرەرانە حوکم بکا ﴿ قالوا أتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك، قال إني أعلم ما لا تعلمون ﴾ فریشتەکان وتیان خودایە: تۆ چ مەبەستیکت لە دروستکردنی ئەو جۆرە بەندانە هەیەو بۆچی کەسانیکت دەخەیه سەر زەوی کە ناشوبی تیدا بگێرنو خوینپێژی تیدا بکەن؟ ئەگەر مەبەست لە دروست کردنی ئەو ئادەمیزادانە عیبادهتو پەرستنی زاتی بەرزتە، ئەو ئەو ئیمە هەموو دەم لە یادو پەرستنی تۆداینو تۆ دەپەرستینو هەرگیزاو هەرگیز سەپیتیچی کردن وناشوب بگێرانو خوین رشتنمان لی روو نادا، دەی بۆچی گرۆهی تر دروست دەکەیت؟ ئیتر پەرورەدگار وەلامی ئەم پرسیارە ی دانەووەو فەرمووی: ﴿إني أعلم ما لا تعلمون﴾ من دەزانم چ بەرژەو هندییەکی بالا هەیە لە دروستکردنی ئەم جۆرە گرۆهەو ئەو بەرژەو هندییەکی بالا ترە لەو ناشوبو تاوانانە ی کە بریکیان بەرپای دەکەنو ئیو دەیکەن بە پاساو لەمپەر بۆ ئەو ی من لەو کارە وازینم؛ چونکە لەو ئادەمیزادانە پیغەمبەران دروست دەکەم!! ئادەمی راست گۆو خوداپەرستو شەهیدو راستاڵو دنیا نەویستو خۆشەویستانو پیاوچاکانو زاناو لەخوا ترسو خۆشەویستانی خوا دروست دەکەم!! ئەو ی من دەیزانم ئیو نایزانو سەری لی دەرناکەن ﴿وعلم آدم الأسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة فقال أنبئوني بأسماء هؤلاء إن كنتم صادقين﴾ پەرورەدگار ناوی هەموو شتیکی بوونەوهری فیری حەزەرەتی ئادەم کرد، جۆری ئەو شتانە ی دروستی کردبوون هەموویانی بەئادەم ناساندن، فیری کرد ئەمە: حوشتەرە، ئەسپە، هەورە، مانگە، خۆرە، مەجەرە، دەفتەرە، قەلەمە، هتد ئەمجار ئەم شتانە ی هینایە سەر شاشە ی بونەوهرو فەرمانی بە فریشتەکان کردو فەرمووی: دەی کە ئیو راست دەکەنو بۆچونە کەتان تەواو نای ئەم شتانەم بۆ شی بکەنەوہ ﴿قالوا سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك

أنت العليم الحكيم ﴿ فریشته کان همموو به یه کجار ووتیان پهروه ردگار! پاکو بی عهیبی هر بو تویه، تو زانای به همموو شتیکیو بهرزه و هندی بووه نه و هرو دواروژی روداو لای زاتی تو ناشکراو نومایانه و نیمه جگه لهو زانیاری به که مهی که فیرت کردوین هیچی تر نازانین بیگومان زاتی تو، زانایه به همموو شتیکی کاره کانت همموویان حکمهت نامیزنو همموو شتیکی له جی خوی دایه له بونه و ردا، کاری بی هووده نه نجام نادهیت، ده زانی چیمان فیرده که یو چیمان فیر ناکه ی، چیمان پی د به خشی و چیمان پی نابه خشی له همموو کاریکتا داد پهروه و کارسازی.

نه مجار بو نه وهی زیده ریزی حه زره تی نادم له لای فریشته کان به ته و او ی نومایان بی ﴿ قال یا آدم انبئهم بأسمائهم فلما أنبأهم بأسمائهم قال ألم أقل لكم إني أعلم غيب السموات والأرض وأعلم ما تبءون ﴾ فره موی: نهی نادم ناوو سووو تایبه ته مندی نهو شتانه یان پی بلی، کاتیکی حه زره تی نادم وه کو پیویست زانیاری ته و او ی پی دان، نه مجار پهروه ردگار فره موی: من پیم نه گوتن؟ که هر خوم نه نیمی و شته په نامه کی به کانی ناسمانو زهوی ده زانم؟! ناگادارم بهو هه لویسته ی دهرتان بری که بریتی به له وه گوتتان: بوچی که سانیکی ده خه یه سه ر زهوی که ناشووبی تیدا بهرپا بکه نو خوینی تیدا برپژن!! ﴿ وما کنتم تکتمون ﴾ ههروه ها زانا بووم بهو ره خنه ی که له ناو دهر وونی خو تان دا شار د بوتانه وه، مه به ست هه لویسته که ی شهیتانه که سه ر پیچی کردنه که یه تی له فره مانی خوداو خو به زل زانینو لووت بهرزی به که یه تی.

ریزلیانی پهروه ردگار بو نادم

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبٰلِیْسَۙ اَبٰیۙ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ

مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ﴿ ۳۴ ﴾

ته مجار دواي تهوهی که پهروهردگار زیده ریزی ناده می نیشانی فریشته کان داو تهوانیش ههستیان به دهسهوهسانی خویشان کرد له بهرامبهر نادهم دا، فرمانی پی کردن که ریزی نادهم بگرن ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ کاتی که به فریشته کانمان گوت: هه مووتان کړنوش بو نادهم بهرنو ریزی لی بگرن؛ یه کسه فریشته کان هه موویان کړنوشیان بو بردو سه ری ریزو نهوازشیان بو خسته سه زهوی، ته نیا شهیتان نه بی، تهو سه ری پیچی له فرمانی خودا کردو خوئی بهزل زانی کړنوشی بو نادهم نه برد، تهو نه فرهت لیکراوه له زانیاری خودادا له ریزی کافران بوو، له کومه لی شهیاتینی بوو، یان ده لاین: (کان) به مانا (صار) هیه واته؛ بههوی لووت بهرزیو خو بهزل زانی بهوه کافر بوو، بهرچه نده به روالهت له ناو فریشته کان دا بوو! چونکه تهو له بلیسهی ئاگر دروستکراوه و فریشته له رووناکي (نور) دروستکراون، شهیتان سه ری پیچی کرد گوی پادیری فرمانی خودا نه بوو، فریشته کان هیچ کاتی سه ری پیچی فرمانی خودا ناکه نو چییان پی بفرموی یه کسه ته نجامی ده دن ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ یان خودا ده فرموی: ﴿اَفْتَتَخَذُوْهُ وَذُرِيَتَهُ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُوْنِي﴾ واته: نایا ئیوه شهیتانو وه چه کانی له جیاتی من ده کهنه گه وره په رستراوی خو تان؟! دهی خو فریشته وه چه و نهوه یان نین، که و ابو شهیتان له ره چه له کی فریشته نیه، دهی که و ابی شهیتان چو ن بهر تهو فرمانه ی خوا کهوت که ده فرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا﴾؟؟ له وه لاما ده لاین شهیتان هه رچه نده له به ره ی فریشته نه بوه به لام چونکه چوبوه ریزی تهوانه وه و کرداری تهوانی ده کردو خوئی به یه کیک له وان ده زانی بویه داخلی فرمانه که بووه.

۱- ماوه تهوه تهوه بلیین که کړنوش بردنه که بریتی بووه له وه ناوچه وان بخاته سه زهوی کړنوش بو خودا بردنه کهش بو نادهم بووه نه ک

بۆ خودا، چونکه ئەگەر بۆ خودا بوايه شهیتان سه‌رپێچی نه‌ده‌کرد، ئەو کړنوش بردنه له‌وه‌پیش ره‌وا بووه به‌لام له‌شه‌ریعه‌تی ئیسلامی‌دا کړنوش بۆ غه‌یری خودا حه‌رام کراوه .

۲- شهیتان به‌خیلی به‌ئاده‌م بردو پێی ناخۆش بوو که خودا ئەو ریزه‌ی‌دا به‌ئاده‌م وتی: من له‌ئاگر دروست کراوم ئاده‌م له‌گه‌ل دروست کراوه خۆی به‌به‌رزتر زانی لووت به‌رزى کرد، که‌وابوو یه‌که‌م تاوان که کراوه تاوانی خۆبه‌زل زانی و لووت به‌رزى بووه، ئەمه‌ش شایانی ئەوه بوو که نه‌فره‌تی لی‌بکړی و له‌به‌هه‌شت ده‌ریکړی.

ئادمو چه‌ووا له‌به‌هه‌شت دان و هه‌لویستی شهیتان

به‌رامبه‌ریان

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا

وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ

عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ

فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ

فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا

فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

نایه‌ته‌کان جو‌ره‌کانی ریزلینانی په‌روه‌دگار بۆ ئاده‌میزاد دیاری ده‌که‌ن، ریزلینانه‌که‌ی ئیره‌ بریتیه‌ له‌ جینشین کردنی ئاده‌م چه‌ووا

له بهههشتدا بهشپوهیه کی کاتی، چونکه حکمهتو مه بهستی خودا له دروست کردنیان له ئاکاما ئاوه دانکردنه وهی زهوی بوو، دهرخستنی تایبه تمهندی ئاده میزاد بوو له ناو دروستکراواندا، ریژهی توانینی بهر به ره کانی و دژایه تی کردنی بۆ شهیتانو ئاره زوه کانی، له گپرانه وهی ئهم چیرۆکه دا دلنه وایی کردنی پیغه مبهری تیدایه. بۆ ئه وهی بزانی سهر پیچی کردن به شپکه له سروشتی ئاده میزاد ده فرموی: ﴿ وقلنا یا آدم اسکن انت و زوجک الجنة و کلا منها رغدا حیث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتکون من الضالین ﴾ دواي ئه وهی که بهو جوړه ریزمان له ئاده م گرتو فریشته کړنوشیان بۆ برد به (ئاده م) مان گوت تۆ به خو ت و خیزانته وه له بههشتدا جیگیر بنو له میوه و بهرو بومی، له جوگا و جواری به ئاره زووی خو تان بخون بخونه وه له هر کوی یه ک حد زتان لی یه تی ئارامی تیدا بگرنو تی یدا رابویرن؛ به لام نریک ئه و داره - ده لاین داری تری یه هه ندیکیش ده لاین: داری هه نجیر بووه - مه که ونه وه له میوه که ی مه خو ن ته نها ئه و داره تان لی قه ده غه یه و توخنی نه که ون!!

پهروه ردگار بۆ ئاده م و خیزانی سنووری داناو پی ی فرمون: ئه گهر ئیوه نریک ئه و داره بکه ونه وه ده چنه ریزی سته مکارانه وه ئاشکراشه هیچ سته مکاری یه ک له سهر پیچی کردنی فرمانی خودا گه وهر تر نیه وشه ی (الجنة) که له ئایه ته که دا هاتووه ئه و بهه شته یه که پهروه ردگار دایناوه بۆ پاداش دانه وهی خوا په رستان...

(موعته زیله) پیتیان وایه که ئه و بهه شته بریتی بووه له باخاتیک له سهر زهوی، چونکه بهه شتی به ناو بانگ شوینی ته کلیم نیه و که سیکیش چوو ناوی لی ی دهرناچی، بۆ وه لامی ئه وه ده گوتری: که سیک لی ی دهرناچی که له ئاکامی پاداشدا بجیته ناوی، ئه وه تا پیغه مبهر ﴿ شجره ﴾ شهوی میعراج چوو ناوی و تی یدا گه راو دواپی لیتیسی دهرچوو، له لایه کی

تره وه دانیشتونانی بهه شت له سه ریانه و موکه له فن به خواناسی و
یه کتاپه رستی.

﴿فأزلهما الشيطان عنها﴾ واته: شهیتان فریو ته فره ی دان به هوئی نه و
داره وه هه لینان بو هه له کردن، یان شهیتان له بهه شت دووری خسته نه وه
به هوئی درو بو کردن و سویند خواردن بویان که نه و دل سوژیانه و مه بهستی
خوشبهختی نه وانه ﴿فأخرجهما مما كانا فيه﴾ شهیتان ئاده م و حه وای
له بهه شت یان له و خوئی و نیعمه تو کامه رانی یه ده رکرده ده ره وه. ئیستا
پرسیاریک دیته پی شه وه ته ویش ته وه یه وه کو له سووره تی (ص) دا
هاتو وه پهروه ردگار دوا ی سه ریچی کردنه که ی شهیتان پی ی فه رموو:
﴿أخرج منها فإنك رجيم﴾ برؤ ده ره وه له بهه شت تو نه فره ت لیکراوی و
شاربه ده رکراوی؛ ده ی باشه چون توانی ئاده م و حه و هه له خه له تی نی؟ بو
وه لامی نه وه ده گوتری: شهیتان که بهه شتی لی قه ده غه کراوه له باره ی
ریزو ته کریمه وه یه؛ واته: ناتوانی و ه کو فریشته بجیته ناو بهه شته وه
به لام به شیوه ی وه سه وه سه و بو تاقی کردنه وه ی ئاده م و حه و ریگای لی
نه گیراوه، بری زانای ئیسلامیش پییان وایه که شهیتان ده توانی دورا و
دوریش وه سه وه سه بخاته دلی خه لکه وه ﴿وقلنا اهبطوا﴾ پیمان گوتن:
هستن برؤنه خوارئ: فه رمان پیکرا و ئاده م و حه و او شهیتانه.. بریک پییان
وایه که فه رمانه که روو له ئاده م و حه و ده کا چونکه شهیتان له وه پیش
ده رکراوه، بویش راناوی کوئی به کاره ی ناوه مه بهست ئاده م و حه و او
وه چه کانیانه، له م باره یه وه که ئاده م و حه و بناغهی ئاده میزادن و
سه رچاوه ی نه وانن ﴿بعضکم لبعض عدو﴾ هه ندیکتان ده بنه دوژمنی
هه ندیکتان به مانای یه که م مه بهست دوژمنایه تی ئاده م و حه و او شهیتانه،
به مانای دو وه م مه بهست نه م چونیه ته یه که هه میسه ئاده میزاد له ناو
یه کتردا هه یانه، وه کو دوژمنایه تی و هه له خه له تاندنی یه کتری ﴿ولکم فی
الأرض مستقر و متاع الی حین﴾ بو ئیوه له سه ر زه وی شوینی نارام گرتن و

مانەوێ هەدیە هەتا رۆژی قیامەت یان کاتی مردنتان ﴿فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ
 کَلِمَاتٍ﴾ ئەمجار خودا پارانەوێ و نزیایەکی خستە دڵی ئادەمەوێ، ئەویش
 بەدلیکی پر برواوە، رووی کردە بارەگای پەروردگار و وتی: ﴿رَبِّنا اٰمَنَّا
 اَنْفُسِنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾ خودای
 پەروردگارمان! ئیمەستەم و ناحەقیمان لە خودی خۆمان کردو سەرپیچی
 فەرمانی تۆمان کرد، ئەگەر لیمان خۆش نەبی و بەزەبیت پیماننا نەیتەوێ
 ئیمە لە گروھی چارەپەشو زەرەمەندانین و تیداچووین ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ﴾
 پەروردگار نزاکی قبول کردو بەزەبی پیماننا هاتەوێ و لییان خۆش بوو
 ﴿اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ﴾ بێگومان خودا تۆبەتۆبە کاران قبول دەکاو بە
 بەزەبی و بەرەحمە ﴿قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ بە ئادەم و حەوامان گوت:
 هەستن بپۆنە خواری بۆ سەر زەوی دەست بکەن بە ئاوەدانکردنەوێ
 زەوی و هەموو کاتی چاوەروانو بە ئاگابن ﴿فَاِذَا يَآتِيْنَكُمْ مِنْ حِذْبٍ
 هَدِيٍّ كَاتِبٍ يَّكِيْمٍ﴾ یان پەيامیک، پیغەمبەریک هات بۆ ناوتان
 گوێرادیریان بن و بەقسەیان بکەن، چونکە ﴿فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ﴾
 هەرکەسیک شۆین پەيامی من بکەوێ ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ هیچ ترسی
 رۆژی دواپیان لەسەر نیە ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ﴾ داخ و خەفەتی ژبانی
 رابوردوشیان ناخۆن، پەرۆشی مال و خێزانی دوا خۆیان نیە ﴿وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
 وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا﴾ ئەوانە ی کافرو خۆیان ناسن پیغەمبەرانێ ئیمەیان
 بەدرۆختۆتەوێ و گالتەیان بە موعجیزە و نیشانە ی پیغەمبەرایەتیەکیان
 کردوێ ﴿اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ﴾ ئەوانە شایانی ئەوێ جیگایان دۆزەخ
 بێ و بچنە ناویەوێ ﴿هَمَّ فِيْهَا خَالِدُوْنَ﴾ فری دەدرینە ناو ئاگری دۆزەخەوێ
 هەتا هەتایە تیدا دەمێننەوێ.

نه رکی سه رسانی نه ته وه ی نسیرائیل

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْ
 اَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَاِيْتِيْ فَاَرْهَبُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا
 مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا اَوَّلَ كٰفِرٍ بِهٖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِعٰيَتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِيْتِيْ
 فَاتَّقُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوْا الْحَقَّ بِالْبٰطِلِ وَتَكْتُمُوْا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ
 ﴿٤٢﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَعَاثُوا الزَّكٰوةَ وَاَرْكَعُوْا مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾

نه مجار پهروه دگار دواي نهه ناموزگاري وهه ره شه واده پيدانه وه
 ديارى كردنى سه ره نجامى هه موو كرده وه بيك، چاك بى يان خراب،
 چيروكي كمان بو ده گيرپته وه، چيروكى گه ليك كه په يامى بو نيردراوه،
 پيغه مبهريان بو هاتوه، كتيبى ناسمانيان بو نيردراوه، عه هده
 په يمانيان لى وه رگيراوه، له وه پيش به هوى فه رمانبه ردارى پهروه دگاره وه
 تروشى خوشى وه رزاني و نازادى وه ده ست هينانى ده سلات بوون،
 له هه مان كاتدا به هوى سه ريچى كردنيان له فه رمانى خودا تروشى
 نه هه مته و مال ويرانى و گومرايى و سه ر لى شيوان بوون، نه وه گه لو
 نه ته وه يه هوzy به نو نيسرائيل بوون، كه وابه نه ركي سه رسانی نه وه
 هوزه يه كه به پير بانگه وازى نيسلامى يه وه بچن بروا به حه زره تى محمد
 بكن شوينى په يامه كه ي بكه ون، كه دوا كتيبى ناسماني يه، شوينى
 پيغه مبهرى نيسلام بكه ون كه دوا پيغه مبهرى خودايه، بو سه ر
 ثاده ميزاد، به تايبه تى كه له كتيبى بروا پيكر اوى نه واندا ناوو نيشانو
 ره وشتى نهه پيغه مبه ره ديارى كراوه، بو يه پهروه دگار لهه نايه تانه ي
 دوايى دا رووى خيطاب ده كاته نه وه هوزه وه ده فه رموى: ﴿يا بني اسرائيل
 اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم﴾ نه ي نه وه يه عقوب شو كرو سوپاسى
 نه وه موو نازو نيعمه تانه بكن كه به باوكو باپيرى ئيوه مان به خشيون،

له ژیرده‌سته‌یی و کویلایه‌تی فی‌رع‌ه‌ون رزگارمان کردنو فی‌رع‌ه‌ونمان له‌ناو برد له‌ب‌ر‌دی ره‌قو ته‌ق سه‌ر‌چاوه‌مان بۆ هه‌لقولاندن، له ره‌چه‌له‌کی خۆتان پی‌غه‌مبه‌رمان بۆ ناردن، کتیبی تایبه‌تیمان بۆ ناردن ﴿وَأَوْفُوا بَعْهَدِي﴾
 ئەو عه‌هدو په‌یمان‌ه‌ی پیم گوتونو پابه‌ندی بوون که بریتی‌یه له شوین که‌وتنی پی‌غه‌مبه‌رانو یارمه‌تیدانیان پابه‌ندی بن، هه‌زره‌تی (محمد) یش دوا پی‌غه‌مبه‌ره‌و ته‌ورات به‌ناشکرا پی‌ی گوتوون: هه‌رکاتێ ئەو پی‌غه‌مبه‌ره‌ په‌یدابوو بر‌وای پی‌بکه‌نو یارمه‌تی بده‌نو شوینی بکه‌ون، ئە‌گه‌ر ئیوه ئەم ئه‌رکانه‌ی خۆتان جی‌به‌جی‌کرد ﴿أَوْفِ بَعْهَدِكُمْ﴾ منیش ئەو به‌لینه‌ی پیم دا‌ون به‌جی‌دینم، که بریتی‌یه له‌وه؛ له گونا‌هتان خۆش ببوو بتان‌خه‌مه‌به‌ه‌شته‌وه ﴿وَأَيُّي فَا رْهَبُونَ﴾ هه‌ر له من بترسن جگه‌له‌من له‌کەسی تر مه‌ترسن زۆر بترسن له‌وه‌ی که ئە‌گه‌ر سه‌رپیچی بکه‌ن وه‌کو چینه‌کانی پیش‌ووتان به‌لا‌و موسیبه‌تی سامناکتان بۆ ده‌نیرم، پی‌گومان‌ه‌سزای قیامه‌ت زۆر به‌نازارو توندتره ﴿وَأَمْنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ ئیمان بینن به‌و قورئانه‌ی که بۆ پی‌غه‌مبه‌رم ناردوه پالپشتی کتیبه‌ئاسمانی‌یه‌کان -ته‌وراتو ئینجیل- ده‌کا پالپشتی ده‌قه‌ئەسلی‌یه‌کان ده‌کا پیش ئە‌وه‌ی گۆران‌کاریان تیدا بکری ﴿وَلَا تَكُونُوا أُولَ كَافِرٍ بِهِ﴾ ئیوه ئە‌ی نه‌وه‌ی (یعقوب)! له‌گه‌ل ئەو هه‌موو زانیاری‌یه‌ی که له‌م باره‌وه هه‌تانه‌حق وایه‌یه‌که‌م کۆمه‌ل بن که بر‌وای پی‌بکه‌نو ئیمانی پی‌به‌ینن، نه‌ک‌یه‌که‌م تاقم کۆمه‌ل بن که دژی بوه‌ستن و به‌کتیبی خودای نه‌زانن؟ ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ له‌جیاتی بر‌وا هینان به‌نیشانه‌کانی خواجه‌تیمو راستی ئایینی ئیسلامو بر‌واکردن به‌پی‌غه‌مبه‌رو په‌یامه‌که‌ی، هه‌زو ئاره‌زووی دونیا هه‌ل مه‌بژیرن، چونکه‌خۆشی جیهانی که‌م بایه‌خو ماوه‌کورتو ئاکام فەوتاو، هه‌موو دنیاو چی‌تیدایه‌له‌به‌رامبه‌ر ره‌زامه‌ندی خودادا شتیکی زۆر که‌م که‌م نرخه‌

﴿وإياي فاتقون﴾ بە جوړیک لیم بترسن که هەلتان بنی بو پابەند بوونتان بە جی بە جی کردنی فەرمانەکانم و دورکە و تنه‌وه له‌وهی (نەه‌هی) م لئێ کردون. ﴿ولا تلبسوا الحق بالباطل وتکتبوا الحق وأنتم تعلمون﴾ حەق و راستی تیکەل بە بەتال مەکەن و بەم رەنگە حەق بشارنە و بەتال بخەنە روو بیخەنە بەرگی حەقە و ه، سەر لە خەلک تیک بەدەن و لە هەمان کاتیشدا خۆتان باش دەزانن که ئەو کارە دەیکەن شاردنە و ه‌ی حەق و بەدەر خستنی بەتالە و سەر لئێ شیواندنی خەلکە، قەتادە دەفەرموی: مانای نایەتە که بەم جوړەیه: نایینی جوله‌که و نایینی مەسیحی تیکە لاو بە نایینی ئیسلام مەکەن له کاتیکدا ئیوه دەزانن که نایینی پەسەند لای خودا نایینی ئیسلامه ﴿وأقیموا الصلاة وآتوا الزکاة وارکعوا مع الراکعین﴾ نوێژی موسولمانانە بکەن، زە کاتی مالو داراییتان بە شیوه‌ی موسولمانانە بدەن بە هەژاران، بچنە ریزی موسولمانان بو جومعه و جماعت..

بریک له زانایان ئەم نایەتە دەکەن بە بەلگە‌ی واجبی نوێژی بە کۆمەل (جماعت). ئەم نایەتەدا پەر وەردگەر فەرمانی بە نەوه‌ی ئیسرائیل کرد که سوپاسی نیعمەتی خودا بکەن و ه‌فا بە عەهدو پەیمانی خودا بکەن، یە که‌م گرۆه‌بن که موسولمان دەبن و نایینی ئیسلام بە دونیا نەگۆرنەوه، له خودا بترسن، تەقوای بکەن، حەق تیکە لاوی بەتال نەکەن، نوێژی موسولمانانە بکەن و ه‌ک ئەوان زە کات له مالو دارایی خۆتان دەرکەن، له‌گەل موسولمانان نوێژی جومعه و جماعت ئەنجام بدەن، ئەگەر ئەمانەیان جی بە جی کرد ئەوه دەبنە بەندە‌ی راستالو باش بو خوشیان پێیان وایه: ئەوان بانگەوازکەری راستی و خوداپەرستین.

چهند نموونه يه كه ده رباره ي به دى جوله كه كان

﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (۴۴) وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿۴۵﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۴۶﴾ يَذَّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنَّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۴۷﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۴۸﴾

ئیمامی واحیدی و نه علیه بی له ئیبنو عه باسه وه ده گپرنه وه که ده فهرموی: نه م نایه تانه واته نایه تى (۴۴) ده رباره ی جوله که کانی مه دینه هاتۆته خواری که فه رمانیان به خه لک ده کرد شوین ریباری پیغه مبه ر بکه ون به لام خو یان نه یان ده کرد، بۆیه په روه ردگار دوا ی نه م فه رمانو نامۆژگاریانه جاریکی تر رووی خیطابی تی کردنو به شیوه یه کی سه رکۆنه کردنو ره خنه لی گرتنو سه ر سو رمان له حالو هه لویستیانو فه رموی: ﴿اتأمرون الناس بالبر وتنسون أنفسكم وأنتم تتلون الكتاب أفلا تعقلون﴾ نایا ئیوه فه رمان به ناده میزاد ده که ن خودا په رست بنو ته قواکار بنو به فه رمانه کانی قورئانو رینوما یی به کانی و وه فا به عه ه دو په یمانه کانیان بکه ن! ده ی که ئه وان راست ده که ن بۆ خو یان ئیمانیان به پیغه مبه ر ده هینا و شوین په یامی قورئان ده که وتن!! به لام ئه وانه درۆزنو نامۆژگاری کردنه که یان به ساخته چی به تی به و ئه وان له چاکه کاری دوورن، خو ئه که ره له بانگه وازی به که یان دا راستگۆبوونایه یه که م که س خو یان پابه ندی بانگه وازی به که ی خو یان ده بوون؟! ئه وانه نامۆژگاری خه لکی ده که ن بۆ ئیمان هینان به پیغه مبه رو خو یان له بی رجۆته وه، له که ل

ئەو ەشدا كە بۆ خۆيان تەورات دەخویننەو ەو لەو ەیدا فەرمانیان پیتکراو ە
كە بپروا بە پیتغەمبەری ئیسلام بکەنو موسولمان ببن. تاکەى فام
ناکەنەو ەو ەقل و ەوش پەیدا ناکەن!!

قورئان كە سەرزەنشتى جوله كەكان دەكا، لەسەر ئەو ە نایكا كە
فەرمان بەچاكەو نەهى لە خراپە دەكەن، ئەمە واجیتكە ئەرکی سەرشانى
هەموو كەسە بيبكا! بەلكو لەسەر ئەو ە سەرزەنشتيان دەكا كە فەرمان بە
چاكە دەكەنو بۆ خۆيان نایكەن، نەهى لە خراپە دەكەنو بۆ خۆيان
دەيكەن؛ كەوابى سەرزەنشتە كە لەسەر نەكردنە كەيانە...

دواى ئەو ەى كە پەرورەدگار فەرمانى پى كەردنو نەهى لى كەردن،
سەرزەنشتى كەردن، ئەمجار شارەزایى كەردن بۆ كەردارو ەلویستىك ئەگەر
پابەندى بن جى بەجى كەردنى هەموو فەرمانىكى كە پىيان كراو ە بۆيان
ئاسان دەبى ئەویش ئەو ەیه كە دەفەرموى: ﴿واستعينوا بالصبر والصلاة
وانها لكبيرة إلا على الخاشعين﴾ لە هەموو تەنگانەو پىداوېستى بەكتانا،
لەكاتى بەلاو موسیبەتا پەنا بەرن بۆ صەبرو خۆراگرىو گەرانەو ە بۆ لای
خودا، بەرژوو بن، چونكە پیتغەمبەر ﷺ دەفەرموى: (الصوم نصف الصبر)
رژوو نىو ەى صەبرو خۆراگرى ە، نوێژ بکەن، واتە: صەبرو نوێژ بکەن بە
قەلغانو سوپەر بۆ هەموو تەنگانەو ئاستەنگو گىروگرفتىك، خۆراگر بن
بۆ نارەهەتى و ئەرکی بەجى ەينانىان. بەدلىكى پاكئو بىگەردەو ە
بەنىيەتىكى خاوينو بە بەرچاوگرتنى ئەدەبو حېشمەتەو ە لەگەل ترسان لە
خودا و ەست كەردن بەو ە كە لەبەردەم خاوەنى ئەرزو ئاسماندا راو ەستاون
پىوېستىاتى نوێژ بەجى بەينن ﴿وانها لكبيرة إلا على الخاشعين﴾
بىگومان بەجى ەينانى نوێژەكان لەكاتى خۆيان داو ئەنجام دانىان و ەكو
پىوېست كاریكى قورسو گرانه مەگەر بۆ كەسانىك نەبى كە لەخودا
دەترسن ﴿الذين يظنون أنهم ملاقوا ربهم وأنهم إليه راجعون﴾ ئەوانەى
كە دلنیا ن لەو ەى دواى بە خوداى خۆيان دەگەنو دەگەرنەو ە بۆ بارەگای

خودای پەروەردگاریان بە پروا و دلنیاویی بەو نوێژو رۆژوو خوداپەرستی و ئەرکه‌کانی سەرشانیان ئەنجام دەدەن، بەلام کەسیک برپاوە بە پاداش و سزا نەبێ ئەنجامدانی ئەو ئەرکانە لەسەر شانی قورسو ناخۆشە وەکو چۆن دووروو ریا بازەکان بە بەجێهێنانی ئەرکه ئیسلامی بەکان ناپەرەحت دەبن! بۆ نمونە ئەگەر کریکاریک، بەلینی پی بدری کە پاش ئەنجامدانی کارە کە زیدە کرێیەک، زیدە بەخششیکێ دەدریتی دەبینی بە لیبورویی و چوستو چالاکی روو دەکاتە ئیشە کەو بە گورجی پەلاماری دەدات و چەند کاری تیدا بکا هەست بە ماندووبون ناکا! بەپێچەوانەشەو ئەگەر کریکاریک بە زۆر دەره‌به‌گیکێ ستمکار کاری پی بکاو بە بیگار هەلسورپینی دەبینی چەند ئیش کردنە کە بە لاو قورسە! کورد و تەنی دەلی بیگاری پی دەکەن!! هەر لەم روو هەیه کە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: (وجعلت قرت عینی فی الصلاة) واتە: فینکایی چاوم لە نوێژدایە کە دەست دەکەم بە نوێژ فینکایی بە چاومدا دی دلم خۆشی پی دەگا، (بە نوێژ چاوم دلم رۆشن دەبیتەو)...

ئەمجار پەروەردگار لەم چەند ئایەتە دیوایی دا بری نەعمەتو بەخششی خۆی - کە بە نەوێ ئیسرائیلی بەخشیو - ریز دەکاو وەبیریان دینیتەو کە کاتی خۆی زیدە ریزی داوێ، لە چنگی فیرەون رزگاری کردوون، تەوراتی بۆ ناردوون، دواي تاوان کردنو گوێرە کە پەرستیان تۆبە لێ قبول کردون، کاتییک کە سزای دانو مراندنی جاریکی تر زیندوو کردنەو، هەوری بۆ کردن بە سپەر، گەزۆو گوشتی بەتامی بۆ کردن بە سفرەو خوان، دەسلاتی پیدان، کانیای بۆ هەلقولاندن، چیبیان حەز لێ بوو بۆی حەلال کردن!! ئەمجار لەتەک ئەم هەموو ریزو نازو نەعمەتەدا هەلوێستە خیانه‌تکاری بەکانیان دەگێریتەو، سزاو تۆلەیی خودایی کە لەسەر خراپەکاری لییان ستینراوە باس دەکا، باسی ئەو دەکا کە لە تاکامی سەرپێچی کردنە کەیان هەر رقو ناپەرەزامەندی خودایان بۆ

مایه وه . کاتی پشتیان له ئایینی خودا هه لکردو پابه ندی فرمانه کانی نه بوون تووشی زه لیلی و ژیر دهسته یی بوونه وه ، له هه موو لایه که وه به لآو موسیبه ت رووی تی کردنه وه ، دونیای روناکیان لی بوو به شه وه زه نگ ، ژیانان لی تال بوو !! ئەمەش پەندو نامۆزگاریه کی میژوویی به ، بۆ ئیمه ی موسولمان ! پتویسته ته می خوار دو ببین و وانه ی خودا په رستی لی فیڕ بین ، پیش هه مو شتیکیش واز هینان له شوین که وتنی ئەو گرۆهانه و سپرینه وه ی پیشه وایه تی جوله که له میشکی موسولمانان داو چه سپاندنی سه ربه خویی و پیشه وایه تی و ریزداری موسولمانان . له دلۆ ده روونی خۆمان دا .

﴿يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم﴾ ئەه ی نه وه ی یه عقروب ! ئەمجاره ش بۆتان دووباره ده کهینه وه ، شوکرو سوپاسی ئەو نازو نیعمه تانه بکه ن که کاتی خۆی به باوکۆ باپیری ئیوه مان به خشیوه ! ﴿وأنی فضلکم علی العالمین﴾ من به سه ر گه لو کۆرو کۆمه لی رۆزگاری خۆتان دا زیده ریزم دابوونی ، پیغه مبه رم لی ناردن کتیبی ئاسمانیم بۆ ناردنه خواری ، سه لته نه ت و ده سه لاته م پی به خشین ... قورئانی پیروژ ، جۆری ریزگرته که ی یه کالآ نه کردۆته وه ، هه ر به موطله قی فه رمویه تی : ئاشکراشه که زیده ریزدان پێیان یه کیکه له نیعمه ته گه وه کانی خودا بۆ ئەوان ، بۆیه ش دوا ی باسی نیعمه ت به تایبه تی زیده ریزگرته که ی دووباره کرده وه له بهر گرنگی ئەو به خشه ..

عه قلیه تی جوله که عه قلیه تیکی له خۆ بایی بوونو به خۆ نازین و لوتبه رزی یه به جۆریک ئەوه یان له لا چه سپاوه و له دلیان دا نه خشی به ستوه که گه لی جوله که هه ر چۆنیک بنو هه رچی بکه ن ، چه ند ئاژاوه بگێرنو ئاشووب به ریا بکه ن ، پێیان وایه گه لی هه لبژیراوی خودان ، ئەمه ره وشتیکی هه میشه یی و گشتی یانه ، بۆیه پهروه ردگار له ته ک باسکردنی ئەم نیعمه تانه دا لۆمه و سه رزه نشتیان ئاراسته ده کا ، له سه ر لادانۆ پشت

هه لکردنو له خو بایی بوون هه ره شهیان لی ده کا بو نه وهی پیتیان بسه لمینتی
 که خراپه کارنو ته گهر واز نه هیتن له تاوانو به خو یان دا نه چنه وه، نه یه نه
 ژیر نالای نیسلامو له گهل کومه لی نیسلامی دا خو یان جو ش نه ده ن،
 نایتهی بهرنامه کهی نیسلام نه بن، نه وه خودا لی یان ده ره نجی،
 که سیکیش خودای لی ره نجا، له دونیاو قیامت دا ئوخه ی له گیانی خو ی
 ناکا.

دوای نه وهی به سه ره پی پی و به کورتی باسی نیعمه تو زیده ریزی گه لی
 نیسرائیلی کرد، نه مجار رووی خیطابی تی کردنو روژی دوایی بیر
 هینانه وه و فرمووی: ﴿وا تقوا یوما﴾ خۆتان پیاریزن له سزای روژی دوایی،
 که له و روژه دا ﴿لا تجزی نفس عن نفس شیئا﴾ کهس فریای کهس ناکه و ی
 ﴿ولا یقبل منها شفاعه﴾ هیچ که سیکی موسولمان ناتوانی شه فاعهت بو
 که سیکی تاوانباری کافر بکا، خو نه گهر بیشی کا لی و هرنانگیری، نه مه
 ره وانترین ره تکرده وهی بیرو بوچوونی جوله که کانه که ده یانگوت: باو کو
 باپیرانی نیمه که پیغه مبه ر بوون شه فاعه تمان بو ده کهن، ههروه ها
 ره تدانه وهی مه سیحی به کانیسه که ده یانگوت: حه زره تی عیسا
 تاوانه کانیان بو هه لده گری.

موعته زیله نه نایه ته یان کردۆته به لگه له سه ر نه بوونی شه فاعهت
 بو موسولمانی تاوانبار، به لام دیاره بوچوونه که یان به چهنده ده قیکی تری
 قورئان رهت ده کریته وه، که راسته وخو هه بوونی شه فاعهت ده چه سپین
 که واته: نه نایه ته به لگه یه له سه ر نه بوونی شه فاعهت بو کافران، نه ک بو
 موسولمانانی گونا هبار. ﴿ولا یؤخذ منها عدل﴾ نه و کافران ههروه کو
 شه فاعه تیان بو ناکری به ده لیشیان لی و هرنانگیری و ﴿ولا هم ینصرون﴾
 کهس یارمه تیان ناداو کهس کولیان پیوه هه لنانگری و هه ولیان بو ناده ن له
 سزاو نازار رزگاریان بکه ن.

رۆژی قیامت مه‌راییی و به‌رتیل و شه‌فاعه‌ت، یارمه‌تیدانو هاریکاری
نامیننو هه‌موو فه‌رمانو فه‌رمانه‌وایی به‌ک بۆ خودای په‌روه‌ردگاره،
دادپه‌روه‌رانه، حه‌قو حیساییان له‌گه‌ل ده‌کا.

مامۆستا سه‌عید حه‌وا ده‌فه‌رموئ: وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی رۆژی دوایی بۆ
جوله‌که‌کانو چۆنیه‌تی حیساب له‌گه‌ل کردنیانو ریزکردنی نیعمه‌تو
به‌خششه‌کانی خودا بۆیان تیگه‌یاندنیا نه‌به‌وه‌ی که شه‌وان به‌رپرسیارن،
له‌سه‌ر چاکه‌و خراپه‌حساییان له‌گه‌ل ده‌کری، به‌مه‌ش شه‌وه‌یان لی داوا
ده‌کری که سوپاسی خودا بکه‌ن نه‌ک له‌خۆیان بایی بن، طاعه‌تی خودا
بکه‌ن نه‌ک لی قی قی قی بن!! شه‌رکی سه‌رشانیان شه‌نجام بده‌ن نه‌ک خۆیان
له‌شه‌رکه‌کانیان بدزنه‌وه، له‌راسته‌یش دا وانیه‌که بۆ موسولمانانو پتویسته
په‌ندی لی وه‌ر بگرنو شه‌وانیش نه‌که‌ونه‌وه شه‌وه‌له‌و تاوانانه‌ی که نه‌وه‌ی
(یعقوب) و گه‌له‌کانی تر ته‌ی که‌وتوون، به‌داخه‌وه له‌م رۆژگاره‌دا زۆر له
رۆله‌کانی گه‌له‌که‌مان که‌وتوونه هه‌مان شه‌وه‌لانه‌ی که جووله‌که‌به
دریژایی میژوو ته‌ی که‌وتوون.

ده‌نیعمه‌تی گرنگی په‌روه‌ردگار که به‌جوله‌که‌کانی

به‌خشیون

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم سُوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا
مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۵۲﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُومِ إِنْكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمْ الْعِجْلَ فَتُوبُوا
 إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ
 فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۵۴﴾

دوای فرمان پیکردن به نه‌وهی یه‌عقوب که نیعمه‌ته‌کانی خودا
 بی‌ننه‌وه‌یادی خو‌یانو بزنان که خودا له کاتی خو‌ی‌دا زبده ریزی داو‌نی‌و
 پاشان فرمانی پیکردن که خو‌یان له سزای روژی قیامت پیا‌ریزن،
 نه‌مجار په‌روه‌ردگار نیعمه‌ته‌کانی خو‌ی‌یه‌که یه‌که بو نه‌و گه‌له ریز ده‌کاو
 هه‌موو نیعمه‌تیکی خو‌ی‌به وشه‌ی (إذ) ده‌ست پی‌ده‌کا، له
 هه‌مووشیان‌دا مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نه‌مه‌یه که موسولمانان ناگاداری خو‌یان
 بنو نه‌که‌ونه نه‌و هه‌لانه‌ی که نه‌وه‌ی ئیسرائیل تی‌ی‌که‌وتوون. نه‌مانه‌ش
 نیعمه‌ته‌کان :

۱- ﴿ وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ يَذْبُحُونَ
 أَبْنَاءَكَ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكَ وَفِي ذَٰلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكَ عَظِيمٌ ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی
 یه‌عقوب بیری نه‌و نیعمه‌ته‌ی من بکه‌نه‌وه که پی‌م به‌خشیونو سو‌پاسی
 له‌سه‌ر بکه‌ن، که له‌چنگی فی‌رعون - پادشای می‌صر - و گه‌له‌که‌ی رزگارم
 کردن، بی‌گومان ناشیرین ترین هه‌لسرو که‌وتیان له‌گه‌ل ده‌کردن، جو‌ره‌ها
 نه‌شکه‌نجه‌و نازاریان ده‌دان، کوره‌کانتانیان سه‌رده‌بری و کچه‌کانتانیان
 ده‌هیشته‌نه‌وه بو کاره‌که‌ری و خزمه‌تی خو‌یان، به‌نه‌مه‌ش ناموسو
 شه‌ره‌فتانیان ده‌شکاندو نه‌وپه‌ری سزاو نار‌ه‌حه‌تییان ناراسته‌ده‌کردن،
 به‌ژی‌رده‌سته‌یی و کو‌یلا‌یه‌تی روژگارتان به‌سه‌ر ده‌برد.. وشه‌ی (بلاء) دوو
 مانا هه‌لده‌گری، نیعمه‌ت، یان نیقمه‌ت، لیره‌دا بو هه‌ردوو مانا‌که
 گونجاوه نه‌گه‌ر ناما‌ژه‌بی بو هه‌لو‌یستو کرداری فی‌رعون له‌گه‌لیان‌دا

ئەو مەبەست نارهەتی و نىقمەتە، ئەگەر مەبەست رزگار بوونيان بى
 لە چنگى فيرعه ووزو دارو دەستەكەى ئەو بەمانا نىعمەتو بەخششە
 زۆرەى راقەكەرانى قورئان لەسەر ئەو ئەو ئەو شەى (بلاء) لىرەدا بە
 ماناى نىقمەتو ناخۆشى و نارهەتى بە.

۲- ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ

تَنْظُرُونَ﴾

لەم نایەتەدا پەروەردگار ئەو دەخاتەو بەیری ئەو ئەو نىسرائیل ئەو
 چۆن دواى ئەو ئەو لە چنگ فىرعه ووزو دارو دەستەكەى رزگارى كردنو لە گەل
 حەزەرەتى موسادا لەمىصر دەرچوونو بەرەو فەلەستین كۆرەویان كرد
 فىرعهون بە خۆی لەشكرەكەپەو شۆینیان كەوت، بۆ ئەو ئەو قەلاچۆیان
 بكاو نەهیللی لە ژیر دەسەلاتى ئەو دەربچن، حەزەرەتى موساو نەتەو ئەو
 نىسرائیل گەیشتنە سەر لیواری دەریا و ریگیان بەسترا! فىرعهونیش لە
 دواویان بوو ریگای دەرچوونو رزگار بوونيان بپا، پەروەردگار نیگای بۆ
 حەزەرەتى موسا كرد كه لە دوازدە شۆینەو ئەساکەى بە دەریادا بەینى،
 ئەویش ئەساکەى لە دوازدە جیگاوە بە دەریادا هیناو لەهەر دوازدە
 جیگاوە ئاو ئەو ئەو شەق بوو، دوازدە ریگە لەناو دەریاكەدا دروست بوو، ئاوی
 دەریاكە لەم بەرەو بەرى ریگەكانەو ئەو ئەو كۆ راستبوو و بوو بە دیوار،
 ئەو ئەو نىسرائیل ئەو دوانزە هۆز بوون هەر هۆزەى بەریگایە كندا بەناو
 دەریادا كەوتنە پەرى بە خۆشى پەرىنەو، فىرعه ووزو دارو دەستەكەى ئەو
 دیتیان ریگای ناو دەریا بە ئاسانى و ئاسایی بە: ئەسەر ئەوانیش ملیان
 لى نا بە شۆینیان دا رۆیشتن پاش ئەو ئەو پاشەتایان هاتە ناو دەریاوە و
 پێشەتاكەشیان هیشتا ئەو گەیشتبەو ئەو بەرى دەریا ئاو ئەو ئەو ئەو،
 فىرعه ووزو دارو دەستەكەى ئەو موویان خنكانو حەزەرەتى موساو ئەوانەى
 لە گەلى دا بوون لەو بەرەو سەیریان دە كردنو ناگیان لى بوو چۆن خنكانو

لهنا وچوون، بهمهش گفتو کۆی دلّیان دامرکاو دلّنیا بوون له فهوتان و
لهنا وچووننی دوژمنی سهرسهختیان.

ئیمامی بوخاری و موسلیمو نهسانی و ئیبن ماجه و ئیمام نهحمده له
ئیبینوعه باسه وه هدهدئیک ده گێرنه وه ده فه رموی: (پیغه مبه ر ﷺ کاتی
هاته (مه دینه) بینی جوله که کان روژی (عاشورا) به روژوو ده بن:
فه رموی: بۆچی ئیوه له م روژه دا به روژوو ده بن؟! وتیان: ئه م روژه
روژنکی پیروژه، نه مرۆ نه و روژه یه که پهروه ردگار نه وه ی ئیسرا ئیلی
له چنگ دوژمنی سهرسهختیان رزگار کردوه، کاتی خۆی هه زه ته ی موسا
بۆ شوکرانه بژیروی سوپاسگوزاری نه و روژه به روژوو بووه، پیغه مبه ر ﷺ
فه رموی: من له ئیوه به (موسا) نزیکترم ئیتر بۆخۆشی به روژوو بوو
فه رمانیشی به هاوه لانی کرد که به روژوو بن؟! (الأساس ج ۱/ ۱۴۷).

۳- ﴿وَإِذْ أَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعَجَلُ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ .

پهروه ردگار سه رگورشته یه کی تریان وه بیر دینیته وه ده فه رموی: نه وه
وه بیر خۆتان بهیننه وه که هه ر دوا به دوا ی رزگار بووتتان له فیرعه ونو
رزگار بووتتان له ده ریا موسامان بانگ کرد بۆ سه ر کتوی (طور) چل
شه و مایه وه که چی ئیوه دوا ی نه وه بوونه گویره که په رسته خوداتان له
بیر چووه وه سه رباری نه م تاوانه گه وه شتان خودا تۆبه ی لی وه رگرتن و
عه فوی کردن بۆ نه وه ی بیریک له خۆتان بکه نه وه و از له تاوان و
تاوانکاری بینن و سوپاسگوزارین.

۴- ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بیر بکه نه وه
که ئیمه ته ورا تمان نارد بۆ (موسی) و (فورقان) مان دایه که بریتی بوو له
نه و موعجیزه و نیشانانه ی که حق و به تال لیک جودا بکه نه وه (وه کو:
گۆچانه که ی که ماره درۆزنه کانی سیحریازه کانی لوول کردن و قوتی دان،
یان وه کو: دهستی موباره کی موسا که دهینخته باخه لیه وه و ده ری

دینایه‌وه سپی ده‌بوو، ده‌دره‌وشایه‌وه، یان مه‌به‌ست به (فورقان) ئەو شهرعو یاسایه‌یه که درابوو به موسا، حه‌قو به‌تالی لیکت جیا ده‌کرده‌وه ئەمه‌ش نیعمه‌تی چواره‌م بوو که کتیییکی بۆ ناردبوون بۆ رینموویی ژیانیان.

۵ - ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أِنكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ يَا تُحَاذِكُمُ الْعَجَلُ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارئِكُمْ، فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارئِكُمْ﴾.
بیربکه‌نه‌وه له ئەو کاته‌ی که حه‌زره‌تی موسا به قه‌ومه‌که‌ی خۆی گوت: ئە‌ی گه‌لو هۆزه‌که‌م! به‌راستی ئیوه سته‌میکی گه‌وره‌تان له خۆتان کرد که خودا‌په‌رستیتان له بیرچوه‌وه ده‌ستتان کرد به‌ گویره‌که‌ په‌رستی! بگه‌رینه‌وه بۆ لای به‌دییه‌ینه‌رو دروستکه‌ری خۆتان، ده‌ست بکه‌ن به‌ کوشتنی‌یه‌کتیری و خوین رشتن و یه‌کترکوشتن پاساوی ئەو تاوانه‌ گه‌وره‌تان بده‌نه‌وه، ئەوه باشه‌و په‌سه‌نده‌ لای خودای خۆتان! ﴿فَتَابَ عَلَیْکُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ ئە‌مجار په‌روه‌ردگار تۆبه‌ی لێ قبول کردنو لیتان خۆش بوو: بیتگومان په‌روه‌ردگار زۆر لێ خۆشبووه‌و به‌ ره‌حمو به‌به‌زه‌یی‌یه.

له‌م نایه‌ته‌دا په‌روه‌ردگار ئەوه‌مان بۆ ده‌گپه‌رتیه‌وه که کاتی موسا روویی بۆ سه‌ر کیتیو طورو مایه‌وه، دوا‌ی ئەو جوله‌که‌کان ده‌ستیان کرد به‌ گویره‌که‌ په‌رستن، دوا‌یی تۆبه‌یان لێ قبول نه‌کرا هه‌تا به‌چه‌ک نه‌که‌وته‌ و یه‌زیه‌ی یه‌کتیری و ده‌ستیان به‌ یه‌کتر کوشتن نه‌کرد! جا له‌گه‌ل ئەوه‌ش‌دا که ئەم یه‌کتر کوشتنه‌کاریکی زۆر سته‌م بوو که‌چی خودا منه‌تیان به‌سه‌ردا ده‌کا که‌وا تۆبه‌ی لێ قبول کردون!! ئەمه‌ش ئاماژه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ که‌ تاوانه‌که‌یان زۆر گه‌وره‌یه‌و به‌ خۆ کوشتن نه‌بێ پاسا و نادریته‌وه، به‌تایبه‌تی که‌ ئەوان دوا‌ی خودا‌په‌رستی و خودا ناسین وازیان له‌ په‌رستنی په‌روه‌ردگاری زانا و دانا به‌دییه‌ینه‌ر هینا و روویان کرده‌ گویره‌که‌ په‌رستی، که ئەمه‌ ئه‌وپه‌ری نمونه‌ی بێ عه‌ق‌لی و نه‌فامی و سته‌مکاری ده‌گه‌یه‌نی که‌وابوو شایانی ئەو سزایه‌ بوون.

نهو په کتری کوشتنه - وه کو له ته فسیره کاندا هاتووه - بریتی بووه له وه که نهوانه ی گویره که بیان نه په رستو هر له سهر خودا په رستی مانه وه نهوانه بکوژن که بوونه گویره که په رست! یان بریتی بووه له وه که تیک به ربن هر که سه بوی کرا نهوی تر بکوژی! هر که سه تووشی هر که سیکن بوو بی سئو دوو بیکوژی! جا کوژراوه که کوری بی برای بی جزمی بی یان بیگانسه بی ، بیگومان جی به جی کردنی نهم فرمانه له لایهن جوله که کانه وه هلو یستیکی میژوویی زور ده گمنو گرنگه ، حیکمه تو دانایی خودای تیدا دهرده که وی که نهو زیده ریزه ی داوئی.. له کوتایی نایه ته که دا ده فرموی: ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ﴾ واته: تویه کردنو خو کوشتنان له لای خودا باشتره له بهر دهوام بووتان له سهر گونا هو تاوان! نایه ته که نهو هس ده گیه نی که هر گیز تاوان به بی سزادانه وه نابی، تاوانبار هر چو نیک بی ده بی سزای تاوانی خسوی وه ریگری مه گهر خودا بهر همه تی خوی بیبه خشی و عه فوی بکا. نهو هس ده گیه نی که پیوسته موسولمان له پینا وره زامه ندیی خودادا له دست دانو کوشتنی خرمو کورو براو ته نانهت خو شی به لاهه گرنگ نه بی!!

باقی مانده و نهوا که ری نیعمه ته کانی به سهر نه ته وه ی

یسرا ئیل

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۵۵﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ نَعْلَكُمْ تَسْكُرُونَ ﴿۵۶﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۵۷﴾ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ

وَسَنزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي

قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

يَفْسُقُونَ ﴿۵۹﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ

الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ

كُلُوا وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعَثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۰﴾

۶- ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾

بیربکه نه وه نهو ده مهی که گوتتان، نهی موسا: هه تا کو به ناشکر او به چاوی سهر خودامان چاو پی نه که وئو نه یینین ئیمه بروا به تو ناکه یینو به پیغه مبهرت نازانین! ﴿فَأَخَذْتُمُ الصَّاعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ ناگریک، هه و ره تریشقه یه ک له ئاسمانه وه ده وری دانو نه وانهی نهو قسه زله یان کردبوو هه لی پروزاندنو له ناوی بردن، ئیوه هه به چاوی خوتان نه م رووداوه تان بینی ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ نه مجاره پاش مردنتان سهر له نوئی زیندوو مان کردنه وه، به لکو ئیوه عار بنینو شوکرو سوپاسی خودا بکه ن!

راقه که رانی قورئان ده فه رموون: مه به ست له م له ناو چوونو مردنه، جو ره بی هوش بوونیکیان بووه، که کاتی هه و ره تریشقه که لی پی دان له ترسان بی هوش که و تن وه کو له سوورەتی نه عرافدا ده فه رموی: ﴿وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا أَلِيْقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَآيٍ﴾ واته: موسا هه فتا پیساوی له گه له که ی هه لپژارد بو نهو ماوه ی بو مان دیاری کردبوو، جا کاتی که له ترسانا له رزه گرتنی و بی هوش بوون! موسا وتی: خودایه! نه گهر بتویستایه له وه پیش منو نه وانیشته له ناو نه برد، جا به پی پی کوتایی نایه ته که که ده فه رموی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ نه وه مان بو ده رده که وئو که تا ئیستا ره وتی نایه ته کان هه ر

له چوارچیوهی منعت ناندا ههنگاو ده نین، نه مجار نه وانهی که هه وره تریشقه که لی پی دان له شیان هه لپروزاو که هوش خو هاتنه وه پیوستیان به سببهرو فینکایی هه بوو ده بویه خواردنیکسی خوش بخۆزو ناویکی خوشو شیرین بخۆنه وه بۆیه به هه وره سببهری بۆ کردنو له گهرمی خۆر پاراستنی نه مهش به نیعمهتی حه وته م ده ژمیردری!

۷- ﴿وَلَلْنَا عَلَيْكَ الْمَمَام﴾ هه ورمان هی نایه ژوور سه رتازو سببه رمان لی کردنو له وده شتی سینایه دا بۆ هه ر شوینتی بچوونایه هه وره که له گه لیان ده سوپاو بهرگری تیشکی گهرمی خۆری لی ده کردنو نهیده هیشت هه تاو بیان سوتینتی.

۸- ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَنْ وَالسَّلْوٰی﴾ نه مجار گه زۆو په له وهری شیتلاقه مان بۆ ناردنه خواری، واته: گه زۆ به سه ر دارو دره خته کاندایه باری نه وانیش کۆیان ده کرده وه، شیتلاقهش که بالنده یه که له (کهو) گه وره تره (هه ندی ده لین: له چۆله که گه وره تره) به زۆری خودا بۆی ناردن، نه وانیش راویان ده کردنو گوژشته که یان ده خوارد، بۆ خوشیان ناژه لی (مالی) یان هه بوو ماستو که ره و په نیرو لۆرکئو دۆیان به ره هم ده هینا، به لام پیوستیان به به رو بوو سه وزهی تر هه بوو، جا نه م پیوستیان هه مان بۆ دابین کردنو پیمان گوتن: ﴿كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخۆزو بخۆنه وه له و خوارد هه منی به پاکئو خاوینه ی که کردو مانه به رزقو رۆژی ئیوه، که چی له گه ل نه وه شدا سه ریچیان کردو پاشگه زبوونه وه وه سته میان له خۆیان کرد، نه وه موو نازو نیعمه تو مو عجیزه و یارمه تیدانه وای لی نه کردن سوپاسی خودا بکن ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ نه یان توانی سته م له ئیمه بکه نو زیانمان پی بگه یه نن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو نه وان سته میان له خودی خۆیان کرد، چونکه زیانی تاوانه کانیان هه ر روو به رووی خۆیان ده بیته وه بۆ خۆیان تووشی سزای سه خت ده بن.

ئیبو که شیر ده‌فه رموی: له‌مه‌وه بۆمان د‌ه‌ده‌که‌وئ که هاوه‌لانی پیغه‌مبەر ﷺ چەند وره به‌رزو خۆراگرو پشوو درێژ بوون، له‌گەل ئەو هەموو نارە‌حه‌تی و برسیتی و تینوویه‌تی‌یه‌ی که له‌غه‌زاکانیان‌دا توشیان هات، به‌تایبەت له‌غه‌زای ته‌بووک‌دا، که‌چی له‌گەل ئە‌مه‌یش‌دا هەر‌گیزاو هەر‌گیز داوای شتیکی نائاساییان له‌ پیغه‌مبەر نه‌کرد! ته‌نانه‌ت کاتیکی برسیه‌تی تینی بۆ هینان داوایان کرد که ئەو ئە‌ندازه‌ خواردنه‌ی که ماویانه زۆر بکری بۆیان، جا هاتن ئەو خواردنه‌ی لایان بوو هە‌موویان تیکه‌لاو کردو پیغه‌مبەر ﷺ نزای کردو پارایه‌وه ئیتر هە‌واریک په‌یدا بوو بارانی بۆ باراندن ئاویان خوارد‌وه‌وه حوشتره‌کانیان ئاودان که دوایی سه‌یریان کرد باران بارینه‌که له‌ده‌ووربه‌ری سه‌ربازگه‌که تیپه‌ری نه‌کردبوو!

۹- ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَاْكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بیری ئەو کاته بکه‌نه‌وه که دوای ئە‌وه‌ی له‌ ده‌شتی سینا د‌ه‌رچوونو حه‌زرتی موسا له‌ دونیا د‌ه‌رچوو یوشعی کوری نون بوو به‌ (جیگری موسا) پیمان گوتن: بچنه ناو ئەم شاره‌وه که (بیت المقدس) ه‌یان (اریحا) بوو، له‌وئ‌دا هە‌موو جووره‌ خواردنیکی خۆشو به‌تام هه‌یه له‌هەر شوینی حه‌ز ده‌که‌ن به‌ تیرو ته‌سه‌لی بخۆزنو بخۆنه‌وه، ئە‌مجار کاتیکی گه‌یشتنه‌ ئە‌وه‌ده‌رگایه‌ی بۆتان دیاری کراوه کړنوش بۆ خودا به‌رنو به‌ مل که‌چی‌یه‌وه بچنه ژووره‌وه، به‌ ده‌م چوونه ژووره‌وه‌تان له‌سه‌ر شیوه‌ی کړنوش بردن ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ بلین: خودایه‌! لیست ده‌پارینه‌وه‌و نزات لی‌ ده‌که‌ین که گونا‌هه‌کانمان لی‌ هه‌لوهرینی و لیمان دارنی ﴿وَنُفِّرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ﴾ تيمه‌ش له‌ گونا‌هه‌کانتان خۆش ده‌بینو ﴿وَسَنزِیدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ بۆ چاکه‌کاری پاداشتی چاکه‌یان بۆ زیاتر ده‌که‌ین، ﴿فَبَدِّلِ الدِّينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ که‌چی سه‌مه‌کاران ئە‌و شیوه‌ چوونه ژووره‌وه‌یانو جوژی پارانه‌وه‌که‌یان گوژی به‌ شتیکی تر واته‌: نزاو پارانه‌وه‌یه‌ک فی‌رکرا‌بون که‌بیلتین بریتی‌بوو له‌ داوای لی‌خۆشبوون

ئەوان گۆرپیان بە وشەیهکی تر لە جیاتی ئەوەی بلین: (حطة)
 دەیانگوت: (حنطة) واتە: گەنم، پێیان گوترا بوو لە کاتی چوونە
 ژوورە وەدا لە شێوەی کێنوش بردودا بچنە ژوورە وە کەچی ئەوان بە
 قنگە خشکی چوونە ژوورە وە!

﴿ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴾
 ئیمەش رشتمان بەسەر ئەوانەى ستمیان کرد سزایەکی بەئیش لە
 ئاسمانە وە بە هۆی ئەو سەرپێچی بەی که کردیان لە جێ بە جێ کردنی
 فرمانە کەمان دا.

دوو نایهتە کانی پیشووتر ئاماژە بۆ ئەوە دەکەن که نازو نیعمەت
 دەبێ شوکرو سوپاسی لەسەر بکری، شوکرو سوپاسیش دەبێ بەو تەوبەو
 کردە وە بێ ئەوەش دەگەینن که فرمانە که چۆنە و چۆن داوای
 ئەنجامدانی و تەواو کردارە کان دەکا دەبێ ئاوا جێ بە جێ بکری
 گۆرانکاریان تیدا نە کری، ئەوەشیان تیدایە که هەرگیز تاوان بێ سزادان
 نابێ، جا زوو بێ یا درەنگ، ئەمجار پەروەردگار فرمانیان پێ دەکا که
 نیعمەتییکی تری خودا وەبیر خۆیان بیننە وە ئەویش دابین کردنی ناوی
 ساقو گەوارایە لە کاتی پتووستی که دەفرموی:

۱۰ - ﴿ وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ﴾ بیریکنە وەو سوپاسم بکەن لەسەر ئەو
 نیعمەتەى بەسەر ئێوە دا پرشت که بریتی بوو لە وەلامدانە وە ئیمە بۆ
 پیغەمبەرە کەمان کاتی داوای ناوی کرد بۆ خواردنە وەو پیداریستی
 هۆزە کەى، ئیمەش پیمان گوت: عەساکەت لەو بەردە بدە! - جا یا
 بەردیکی تاییبەتی بووە یان مەبەست جینسی بەردە - ئەویش بە فرمانی
 خودا عەساکەى لە بەردە کەدا، ئیتر لە هەر چوار لاوہ ناوی لێ هەلقولا،
 هەر لایەى سێ سەرچاوە واتە: دوانزە سەرچاوەى ئاو بەئەندازەى هەر
 دوانزە هۆزە کەى نەوہى یەعقوب بۆ هەر هۆزیک کانیاویک هەلقولا ﴿ قَدْ

علم کل أناس مشربهم ﴿ هەرگروھیتک لەوان دەیزانی کامە
سەرچاوە و کانیاوی خزیاڤە .. ئا بەو جوړە لەودەشتە کاکى بە کاکى بەدا
خواردە مەنى گەزۆو گوشتى پەلەو ەریان بۆ دابین کرا ، ئاوی سافو
سازگارو رەوانمان لە بەردى رەقو تەق بۆ ەلقولاندن ەمووشیان لە
خوداوە بوون ماندوبوونى ئەوانى تیدا نەبوو پیمان گوتن ﴿ کلوا
واشربوا ﴾ بخۆزو بخۆنەو ە لەو خۆراکو ئاوو شیرو شلە مەننیه خوڤانە
﴿ ولا تعثوا في الأرض مفسدين ﴾ سەربارى ئەو ەموو نيعمه تانەمان بۆ
ئێوە ، درێژە بە لاساریو ئاشووب گێپرى خۆتان مەدەن ە لەزەهوی داچی دی
خراپە بەرپا مەکن!

خوینەرى ھیژا ! بە کۆتایی ئەم نایەتە وینەى حالو چۆنیهتی ئەو
نيعمه تانەى کە لەدەشتە کەدا پێیان درابوو تەواو بوو ، ئەمجار دوا بەدواى
ئەم نایەتە نایەتیکى تر دیتە پیشەو ە کە جوړە سروشتیکى تری
جولە کە کانمان نیشان دەدا : ئەویش چلیسی و ەتیومچەبیانە ، شتی
باشو ەلالیان دراو ەتی کەچی داواى شتی خراپ دەکن ، گەزۆو گوشتى
پەلەو ەریان بۆ دابین کراو ە چاویان لە پیوازو نيسکو نۆکە .

چاوچنوکی جولە کە کان و برى لە تاوانەکانیان

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ
لَنَا مِمَّا تَلْبَسُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصِلِهَا
قَالَ آتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا مِصْرًا
فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّيلَةَ وَالْمَسْكَنَةَ وَبَاءُوا بِعَصَبِ
مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّتِي بَعَثْنَا فِي الْأَرْضِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمُوسَىٰ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿ ١١ ﴾

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُصِبرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ نهوه بیروی خوتان بهیننهوه که ره خنه تان لهو خوار دنه خوشانه گرتو وتان: نهی موسا! نیمه له نیستا بهوه لاره بهم جوړه خواره مه نهی به رازی ناین چیدی پی پی مه دار ناکهین! جا هر چه نده خواره مه نهی به که ی نهوان گه زوو گوشتی شیلقه بوو به لام چونکه هه موو روژی دوو باره بوه ته و به به یه ک خواره مه نیان حساب کردووه ﴿فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ داوامان بو له خودا بکه ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنبتُ الْأَرْضُ﴾ نهوه مان بو دابین کا که زهوی دهیروینی ﴿مَنْ بَقَلْهَا﴾ له سهوزاواتی و ﴿وَقَتَائِهَا﴾ خه یارو ﴿وَفُومِهَا﴾ گه نم، یان سیر، ﴿وَعَدْسِهَا﴾ نیسکی، ﴿وَبَصْلِهَا﴾ پیازی.. ﴿قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ موسا فرمووی: تایا نیوه داوای نهو شته خرابانه ده کهن که له شوینی گه زوو گوشتی به له ززه تی شیلقه داوای که ره وزو نه عناو خه یارو سیرو پیازو نهو جوړه شتانه ده کهن؟! ته گهر چه زتان لهو جوړه شتانه یه؟ ده نازابن خوتان لهم ده شتی سینایه ده رباز بکهن ﴿اهْبَطُوا مِصرًا فَإِنْ لَكُمْ مَسْأَلْتُمْ﴾ داگه رینه ناو شاریک لهم شاره نریکانه ی وولاتی فه له ستین، هه ر شاریک بچه ناوی نهو جوړه شتانه ی تیدا ده ست ده که وی، چیتان بوئ لهم جوړه شتانه زوړو زه بنده یه و پیویست ناکا دوعا له خودا بکه م!! یان مانای وایه موسا به شیوه یه کی گله یی نامیزو سه رکونه کردن پیمان ده لی: ته گهر نیوه بهم نازو نیعمه ته و پله و مه قامه رازی نین بگه رینه وه بو شاری میصر نهو شاره ی که لی پی وه ده رنران! بگه رینه وه بو نهو ژیانه کوله مهرگی سه ژیرد هسته یی یه ی که بارتان پیوه گرتبوو، له وی نیسکو پیازو سیرو خه یارو که ره وزو گه نم تان ده س ده که وی.. نهو نه رکه پیروزه ی که بو نیوه دانراوه وازی لی یینن، چونکه وا دیاره نیوه نهو پیاره نین که نیشی پیواوه نه نجام بده ن!!^۱ ﴿وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ﴾ زه لیلی و

^۱ ماموستا سعید حمواو سید قلب نعم مانایه یان به لاره به سنده . ﴿الاساس ج ۱/ ۱۵۳﴾ فت خلال

ريسوايىيان به سردا دراو مؤرى خو پريه تى و چاو چنؤكى و پرو پوچىيان پتوه نرا ﴿وباءوا بغضب من الله﴾ نار ه زامه ندى خودايان بو خويان هينا يه وه، بيگومان نم زه ليلي و ريسوا كردنه يان زه شمو نار ه زامه ندى خودا ليتان له پرووى ميژوويى يه وه له سرده مى حه زره تى موسادا نه بوو به لكو نه مه به چند چينيك دواى له دونيا ده رچونى موسا بووه، دهى بو ليره دا ده ست پيشكهرى كردو نم چؤنيه تى كه ريسوا بوونو بي نه واى يانهى دوا به دواى وته كهى موسا هينا؟! بو نه وهى گونجاو بي له گه ل هه لويستى جوله كه كان كه له جياتى گه زوو گوشتى شيتلاقه، داواى كه ره وزو پيازو سيرو خه ياريان كرد ﴿ذلك﴾ نم ريسوايى و سو كايه تى پى كردنه كه به بالايان برا. ﴿بأنهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون النبيين بغير الحق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون﴾ به هؤى نه وه وه بوو كه بروايان به موعجيزاتى پيغه مبه ران نه ده كردو پيغه مبه رانيان به نار ه وا ده كوشتن، نم سه رپيچى كردنه و پر كيشى كردنه يان بو تاوان؛ به هؤى نه وه بوو كه له خودا عاسى بوونو ده ست دريژييان ده كردو سنووريان ده به زاندا! به لى سه ربارى نه وه هه موو نيعمه ت و ريزه ي كه پتيان درابوو پروانه كردنيان به نيشانه كانى خوايه تى خوا، به موعجيزاتى پيغه مبه ران هه روه ها به رهنگارى كردنى پيغه مبه ران زو ياخى بوونيان له خوداو ده ست دريژى كردنو سنوور به زانديان بوو به هؤى زه ليل بوونو ريسوا بوونيانو بارينى به لاو موصيبت بو سه ريان، به جوړيك كه ريسوايى و بي نه واى له هه موو لايه كه وه داى گرتنو وه كو خيمه دا پيوشين. بيگومان ميژووى هيچ گه ليك به نه ندازه ي ميژووى نه وهى ئيسرائيل دل ره قى و سه رسه ختى و ده ست دريژى كردنى تيدا نيه! كه س نه وه نده له گه ل پيغه مبه ران ناكه س به چه و خوارو خيچ نه بوون، پيغه مبه رانيان كوشتن، سه ريان برين له ناودارا به مشار دايان هينان كه نه مه گه وره ترين تاوانو پيسترين هه لويستو

روون کردەو، ئەمجار یاسایەکی گشتی خۆی باس دەکا که بریتیه لەو هی هەرکەسیک ئیمانی بە خودا هەبووبی کردەو هی چاک بووبی و بە مراد گەیشتوو دەفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بێگومان ئەوانە هی شوین پیغەمبەر کەوتون و بەراستی بروایان پێ هیناوه ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ ئەوانە هی بروایان بەتەورات هەیه، یان ئەوانە هی لە پەرستنی گوێرە کە ژیان بوونەو هە ﴿وَالنَّصَارَى﴾ ئەوانە هی بروایان بەحەزرتی عیسا کردو شوین پەيامە کە هی کەوتن ﴿وَالصَّابِغِينَ﴾ زانایان دەبارەیان سی رایان هەیه: یە کە میان دەلین: ئەوانە گەلیکن ئەستیرە و فریشتەیان پەرستوو و ئیستاش پاشماوەیان لە عێراق دا ماوه، دوو هەمیان دەلین: بەوانە دەگوتری (صابغة) کەوازیان لە ئایینی بەتال هینابی و بو لای خودا گەرابنەو و نەزانن ئایینی راست کامەیه.

سێیه دەلین: ئەوانە ئەو ئادەمیزادانەن کە پەيامی هیچ پیغەمبەریکیان پێ نەگەیشتی جگە لە خودا کەسی تریان نەپەرستی: ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ ئەوانە هی بروایان بە خودا و بە رۆژی قیامت هەبوو و لەهەمان کاتیشا کرداری باشیان کردوو هە ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئەم چوار کۆمە لە لای خودای خۆیان پاداشیان دەدریتەو، هیچ ترسو و نارهەتیهکیان لەسەر نیو و خەم و خەفتیان تووش نابێ. ترسی داها توویان نیو و دلنیان لە سەرەنجامی خۆیان و پەرۆشی رابوردوو خۆیان نیو و لەکرداری خۆیان پەشیمان نین.

جا بو ئەو هی باسە کە روون بکەینەو، دەلین: دواي هاتنی ئایینی ئیسلام رێگە نەماوه بو جوله کەو فله و صابینە و ناگرپەرست (مجوسی) کە جگە لە ئایینی ئیسلام و شوین کەوتنی پیغەمبەری ئیسلام هیچ ئایینیکی تر پەیرەوبکەن، مەگەر بانگەوازی ئیسلامی پێ نەگەیشتی ئەو ئەو کاتە موکەلف نابن. لە فرمودەیه کی پیغەمبەردا کە ئیمامی

موسلیم گێراویەتیەو دە فەر موی: ﴿والذي نفسي بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي ولا نصراني ثم لم يؤمن بالذي أرسلت به إلا كان من أصحاب النار﴾ واتە: بەو کەسە ی گیانێ منی بە دەستە هەر کەسێک لەم کۆمەڵی ئادەمیزادە جولە کە بێ، فەلە بێ، هەر کەسێکی تر بێ بانگەوازی منی پێ گەشتبێ و ئیمان بە پەيامە کەم نەهێنێ ئەو کافرە و ئەهلی دۆزەخە و رۆژی قیامت دەخریتە ناو دۆزەخەو (کەوابێ مەبەست بە (یەهود) ئەو جولەکانەن کە پیش هاتنی حەزرەتی عیسا هەبوون و پروایان بە عیسا نەکردوو، ئەو هەر گومراو کافرن. مەبەست بە (نصاری) ئەو فەلانەن کە پیش هاتنی حەزرەتی محمد ﷺ هەبوون کە بەراستی لەسەر ئایینی مەسیح ماونەو، بەلام دوا ی هاتنی پیغەمبەری ئیسلام هەر مەسیحی بە ک ئیمانی پێ نەهێنابێ ئەو گومراو کافرە هەر و هەر (صابیئە) کانیشتا هاتنی پیغەمبەر بە هانەدارن (مەعذورن)، بەلام دوا ی هاتنی پیغەمبەر هەر کەسێک لە (صابیئە) ئیمان بە پیغەمبەر نەهێنێ گومرایە، دەمینیتهو پرسیاریک هەیه بکری بۆچی لەسەرەتای ئایەتە کەدا فەر موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانە ی پروایان هەیه دیارە مەبەست بەوانە تۆمەتی حەزرەتی موحەممەد ﷺ خۆ ئەمانە لەرووی میژوووی بەو دوا تۆمەتن بۆچی پیشی خستن؟ و ئەلامە کە ی ئەو هەیه موسولمانان چونکە پروایان بە هەموو پیغەمبەران ی رابوردوو هەیه لەبەر ئەو ئیماندار ی بوەتە ناو بۆ ئەوان. هەر و قورئان درێژە بە ریزکردنی سەر پێچی کردنە کانی جولە کەکان دەدا ئەو هیان بەسەردا دەچەسپینی کە ئەوانە هەرگیز لەسەر وادەو پەیمانی خۆیان بەردەوام نەبوون هەر زوو ژێوان بوونەو و پشتیان هەلکردوو.

بری له تاوانی جوله که و سزادانیان له سهر تاوانه کانیان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۶۴﴾ وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ
الَّذِينَ آعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿۶۵﴾
فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلَقَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۶۶﴾

نایه ته کانی پیشوو و هبیر خستنه وهی نیعمه ته کانی خودابوو به سهر
جوله که کاندانم نایه تانه هه ره شه لیکردنو سهرزه نشت کردنیانه به هوی
سه ریچی کردنو تاوان نه نجامدانیانه وه ده فهرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا
مِثَاقَكُمْ﴾ بیربکه نه وه کاتی په یمانمان لی و هرگرتن که پهیره وهی
فهرمانه کانی ته ورات یکه نو چون ده فهرموی ناوا پهیره وهی بکه ن، که چی
دوایی به لاتانه وه قورس بوو، وتتان: نیمه ناتوانین ئه م ئه رکانه ئه نجام
به دینو بۆمان قبول ناکری: ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ کیوی (طور) مان
وه کو ههور هینایه ژور سهرتانو موسا پیی گوتن: ئه گهر گهر دنگه چ
نه بن! ئه م کیه تان به سهردا ده پرووخی، ئه مجار به ناچاری و له ترساندا
قبولتان کردو هاتنه سهر ریگا، ئه مجار پیمان گوتن: ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ﴾ ئه م ته وراته ی بۆمان ناردون به ریکو پیکی و هری بگرنو به راستو
دروستی کاری پی بکه ن، به دلسۆزی و لیبوردویی فهرمانه کانی جی به جی
بکه ن، ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بیربکه نه وه له و فهرمانو
فهرمودانه ی تیدان به وردی تییان بفکرن، به لکو خۆتان له سه ریچی
فهرمانی پیاریزنو له سزای خودا رزگارتان بیی، به لام کوا ئیوه واده و
په یمانتان ههیه؟!

کە ی پابەندی وادەو بە لینی خۆتان بوون؟! کوا تا سەر لە سەر ریگی راستو دروست ماونەو: ﴿ثم وليتم من بعد ذلك﴾ پاشان پشتتان هەلکردو هیچ گۆرتان بەوادەو پەیمانە کاتتان نەداو هەلتان وەشاندەنەو، ﴿فلولا فضل الله عليكم ورحمته﴾ ئەگەر میهرەبانی و بەخشش و بەزەیی خودا نەبوایە کە دەس بەجی سزای نەدانو رینومایی کردن بۆ تۆبە کردنو بەردەوام بوون لە سەر ناردنی پیغەمبەران بۆ سەرتان ﴿لكنتم من الخاسرين﴾ لە کۆمەڵی خەسارەت مەندان دەبوونو لە دویا و قیامەتدا تووشی سزای سەخت دەبوون!!

جاریکی تر پەرەردگار فرتو فیلێ جولە کەکان دەردەخا، لاساری و بی و رەیی و خۆرانە گۆریان لە بەرامبەر حەزو ئارەزووبازی یاندا دەخاتە روو ﴿ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت﴾ بێگومان خۆتان باش دەزانن و ئاگاتان لێیە چۆن ئەو جولە کانه سته میان کردو لە روژی شەممەدا سنووری بۆ دانراویان بەزاند، ئەو هبوو داویان لە خودا کرد کە روژیکیان بۆ بکاتە روژی حەسانەو و ئیشی تیدا نەکەن، پەرەردگاریش روژی شەممە ی بۆ کردن بە روژیکی پیروزی و هەا کە نابێ هیچ کاریکی تیدا بکەن، ئەمجار خودا تاقیکردنەو، بەو کە لە شەممەدا ماسی زۆر دەبوونو ئەوانیش ریگیان نەبوو راویان بکەن، لە روژه کانی تریشدا ماسی نەبوو راوی بکەن، ئیتر ئەوان لەو روژەدا کە راوکردنی تیدا قەدەغە بوو لە دەووبەری دەریاکەدا گۆماویان دروست دەکردنو ئاویان بۆ هەل دەبەستن و ماسی دەهاتنە ناو گۆماو کانهو، ئەمجار ئاوە کە یان لێ دەبرین و روژی دوا یی دەهاتن و ماسی بە کانیان دەگرتن، ئیتر لە سزای ئەم بەد رەفتاری یە یاندا لە سەر ئەو چا و چنۆکی و چلیسی یە یان ﴿فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين﴾ پیمان گوتن : دە بین بە مەیموونی هیچ و پووچی بێ نرخ و ناشیرین، لە پایە و پلە ی ئادەمی دابەزنو ئیو ه شیوا ی ریزو پلە و پایە ی ئادە میزاد نین، بچنە ریزی جانە وەراندەو، کە هەر هەولو تەقە لای

گه ده و گیپالیانه و خوار دزو خوار دنه وه نه بی هیچ مه به سستیکی تریان نیه
 ﴿فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا﴾ نئمه نه و به مه یمون کردنه ی ته وانمان کرده سزا و
 عیبره ت ﴿لَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا﴾ بو دانیش توانی شارو دیهاته کانی
 ده و روبه ریان ﴿وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ههروه ها په ندو ناموزگاری به بو
 خواپه رستانی دوا خو یان تا روژی قیامت!

له م سئ نایه ته دا پهروه ردگار چه ند ره و شستیکی ناشیرین و
 ناجوامیرانه ی جوله که کانی بو دیاری کردین.

۱- رو و هر گپرانو پشت هه لکردنیان له نیگای خودا و فرمانه کانی
 له گه ل نه و نیشانه و به لگانه ی که راستی نه و په یامانه ی خودایان
 ده چه سپاند که چی نه وان هه ر سه ریچی یان تیدا کردنو بروایان پی
 نه کردن..

۲- فرتو فیل کردن بو خو رزگار کردن له فرمانو نه هی به کانی
 پهروه ردگار به دیمه و رواله ت پهیره ویان ده کردو له ناو دلیماندا بروایان پی
 نه بوو!؟

چیرۆکی سه ر برینی مانگاکه

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا

هُزُؤًا قَالُوا أَغُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بِكْرٌ عَوَانُ

بَيْنَ ذَلِكَ فَاَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا

لَوْنَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنَ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَدَّبَ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿۷۰﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ
 الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا آلَيْنَ جِئْتُمُ
 بِالْحَقِّ فَدَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَمْعَلُونَ ﴿۷۱﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ
 فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۷۲﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا
 كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۷۳﴾

نه مجار پهروه ردگار ره وشتيكي تری جوله كه كان باس دهكا نه ویش
 ره وشتی دهم دريژیو چهقه چه ناوی و راریو دله راوکیو و پروا نه کردنو زور
 قولبونه و شیکردنه و هی نابه جی به، به هیج شتیك پروانا که نو دلیان ناو
 ناخواته وه ..

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا
 هُزُوًا﴾ بیریکه نه وه نهو کاتهی - که بؤ دوزینه وهی بکوژی کوژاویک،
 چورونه لای موسا و - نه ویش پیی گوتن خودا فهرماتان پیی دهکا که
 مانگایه ک سهریبرن، وتیان نایا تو گالتهمان پیی دهکمی؟ تیمه بوجی
 هاتوسنه لاتو تو چیمان پیی دهلیی؟ موسا وه لایمی دانسه وه به شیوهیه کی
 نهرو نیان ﴿قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ وتی: پهنا ده گرم به
 خودا که من له کاتی راگه یاندنی فهرمانی خودادا گالتهمان پیی بکه مو
 نه زانانه هه لسرو کهوت بنوینم، کهی گالتهمان پیی له گهل پله و پایهی
 پیغه مبهریی دا له گهل بهر پرسیاریه تی مندا ده گونجی؟! نه مجار ﴿قَالُوا
 ادع لنا ربك يبين لنا ما هي﴾ وتیان: داوا له خودات بکه پیمان بلئی و
 بومان روون بکاته وه شیوه و چونیته تی نهو مانگایه چوئن بیی ﴿قَالَ إِنَّهُ
 يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بَكْرَ عَوَانٍ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ ده فهرموی: نهو
 مانگایه کی که سهری ده برن ده بیی مانگایه کی نه پیر نه گه نجی مام

ناوهندی بی، ﴿فافعلوا ما تؤمرون﴾ ئیتر چیدی لیئی مه کوئنه وه شه وهی پیتان گوترا بچن شه نجامی بدهن، ئیتر له جیاتی شه وهی گوپرا دیری ناموژگاریه کانی هزره تی موسا بکهن ﴿قالوا ادع لنا ربك یبین لنا ما لونها؟﴾ ووتیان: داوا له خودا بکه پیمان بلی رهنگی مانگاکه چۆن بی؟! ﴿قال إنه یقول إنها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرین﴾ فه رموی: خودا ده فه رموی شه و مانگایه مانگایه کی زهردی زۆر زهرد به جوړیک که هیچ جوړه رهنگیکی تری تیکه لاو نه بووی، جا پتویست بوو به مهنده کوئیان بدایه و به و ه صفانه مانگایه کیان دیاری بگردایه، به لام به مهش وازیان نه هینا ﴿قالوا ادع لنا ربك یبین لنا ماهی﴾ شه مجارهش پرسیاری پیشوویان دووباره کرده وه، و تیان: داوا له خودات بکه به ته وای شیوه و روخساری مانگاکه مان بو روون بکاته وه ﴿إن البقر تشابه علینا﴾ بیگومان مانگای ته مهن ناونجی رهنگ زهرد زۆرن، نازانین کامه یان هه لبرترین و سه ری بیرین ﴿وانا انشاء الله لمهتدون﴾ ئیمه پشت به خودا شه مجاره ده گهینه نامانچو شه و مانگایه مان ده ست ده که وهی، یان بکوژی کوژرا وه که ده دۆزینه وه ﴿قال إنه یقول إنها بقرة لا ذلول تثیر الارض﴾ وتی: خودا ده فه رموی: شه و مانگایه مانگایه که جوتی پی نه کرا وه نیشانهی ئیش پی کردنو ماندوو بوونی پتوه دیار نیه ﴿ولا تسقي الحرت﴾ به کارنه هینرا وه بو ناو هه لئینجانو ناودانی زهویوزار، ﴿مسلمة﴾ هیچ عهیبو شوتنه واری کار پی کردنی پتوه دیار نیه ﴿لا شیة فیها﴾ زهردیکی به تییه، په له و خالی له رهنگی تری پتوه نیه ﴿قالوا الان جنت بالحق﴾ و تیان: ئیستا به ته وای شیوه و نیشانهی مانگاکه مان لا ناشکرا بوو هیچ لیلی به کی تیدا ناینین... شه مجار هه ولیان داو گه ران مانگایه کیان دۆزی په وه هه موو سیفه ته کانی تیدا بوون ﴿فذبوها﴾ سه ریان بری ﴿وما کادوا یفعلون﴾ خه ربیک بوون کاره که شه نجام نه دن جا یان له بهر گرانی نرخه مانگاکه، یان له ترسی ناشکرا بوونی تاوانی کوشتنی کوژرا وه که.

راقه‌که‌رانی قورئان ده‌فهرموون: سه‌ره‌تای سه‌رگوروشته‌که له خویندنه‌وه‌دا دواخراوه نهم نایه‌ته‌یه که ده‌فهرموئی: ﴿وَاذْ قَاتَلْتُمْ نَفْسًا﴾ بیربکه‌نه‌وه کاتیک پیایک - خزمیکی خۆتان کوشت ﴿فَادَارَأْتُمْ فِيهَا﴾ که‌وتنه کیشه‌و نیزاعه‌وه، هدریه‌که‌تان تاوانی کوشتنه‌که‌یان ده‌خسته سه‌ر یه‌کیکی‌تر ﴿وَاللَّهُ مَخْرَجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ خوداش نه‌و مه‌به‌سته‌ی له‌دل‌تان‌دا بوو ده‌ری‌ده‌خا و ناهیلی تاوا به‌شاردراوه‌یی بمینیته‌وه ﴿فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضَهَا﴾ و تمان: به‌شیک له‌لاشه‌ی مانگا سه‌رپراوه‌که بکیشن به‌جه‌سته‌ی کوژراوه‌که‌داو، کوژراو زیندووبووه ده‌ست نیشانی‌بکوژه‌که‌ی خۆی کرد ﴿كَذَلِكَ يَجِيءُ اللَّهُ الْمُوتَى﴾ به‌وینه‌ی نه‌و کوژراوه‌که زیندوومان کرده‌وه ههر تاواش روژی قیامت مردوان زیندووده‌که‌ینه‌وه ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ نیشانه‌ی خودایه‌تی خۆی به‌لگه له‌سه‌ر توانایی‌و به‌ده‌سه‌لاتی خۆی پیشانی ئیوه‌ده‌دا به‌لکو ئیوه بیریک له‌خۆتان بکه‌نه‌وه و به‌راوردی نه‌وه بکه‌ن که‌که‌سیک بتوانی مردوویه‌ک زیندووبکاته‌وه ده‌توانی هه‌موو مردوویه‌ک زیندووبکاته‌وه که‌چی له‌جیاتی په‌ند و هرگرتن و ته‌می بوون و گه‌رانه‌وه بو‌لای خودا زیاتر پیتان لی هه‌لبیری دل‌په‌ق تر بوون.

دل‌په‌تی جوله‌که‌کان

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

﴿ثم قست قلوبكم من بعد ذلك﴾ دوا‌ی زیندووکردنه‌وه‌ی کوژراوه‌که، یان دوا‌ی پیشاندانی نه‌وه هه‌موو نیشانه‌ی که خودایه‌تی

خودا ده چه سپینن دلتان رهق بوو، دلتان رهش بوو هیج ناموژگاری و
 بهروردی به کی قبول نه کرد ﴿فهي كالحجارة أو أشد قسوة﴾ دلتان وا
 رهش بوو دهق ده لئی بهردی رهقو تهقه، په ندو ناموژگاری خیر هیج
 کاریان تی ناگا، بگره له هندی روو هوه دلتان له بهردیش رهقتره چونکه
 ﴿وإن من الحجارة لما يتفجر منه الأنهار وإن منها لما يشقق فيخرج منه
 الماء﴾ بهردی واهیه درزو قه لشتی زوری تیدان، چوماوی لئی
 هه لده قولی، بهردی واهیه له باری دریژی یان باری پانی درزیکی تی
 ده بی ناوی لئی دهردی، بهلام دلی نهوان هه رگیز نهرم نابی و دلویکی
 خیری لئی پهیدا نابی ﴿وإن منها لما يهبط من خشية الله﴾ بهردی واهیه
 له ترسی خودا له سهر کتوبک را گلور ده بیته وه، بهلام دلی نهوان هه ر
 توزقالیک ترسی خودای تیدا نیه. ﴿وما الله بغافل عما تعملون﴾ باش
 بزنان خودا بی ناگا نیه لهو کردارو گوftarهی ده یکنو لهو هه لویستانهی
 ده یان نوینن.

چاوه پروان ناگری جولکه بروا به پیغه بهری نیسلام

بکن

﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ
 ثُمَّ يَحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۵﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعَضُّهُمْ إِلَىٰ بَعْضِ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ
 بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۷۶﴾
 أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۷﴾ وَمِنْهُمْ
 أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿۷۸﴾﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ
وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿۷۹﴾

نه مجار که له نایه‌تی پیشوردا بهو جوړه دلپه‌قی جولہ که کانی به‌یان
کردو نه‌وهی چه‌سپاند که هه‌رگیزاو هه‌رگیز چاوه‌پروانی چاکه‌یان لی ناکری،
رووده‌کاته موسولمانه‌کانو پتیاں ده‌فهرموی: ﴿اَفْتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا
لَكُمْ؟﴾ بوجی موسولمانینه! به‌ته‌مای نه‌وهن که نه‌وه جولہ که فیل‌بازو
دلپه‌قانه‌ پروا به‌ نایینه‌که‌تان بکه‌نو موسولمان بین؟! ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ
مِنْهُمْ﴾ له‌کاتیکا که کومه‌لیک له‌ پیشینه‌کانیاںو مالمه‌کانیاں
﴿يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ فهرموده‌ی خودا - که‌ته‌وراته - ده‌یان بیستو
فیزی ده‌بوون ﴿ثُمَّ يَحْرِفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ پاش تیگه‌یشتن نه‌مجار
ده‌ستکاریان ده‌کرد به‌پیی ناره‌زووی خویان گورانکاریان تیدا ده‌کرد
﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ نه‌وانه‌ ده‌شیان زانی که نه‌وه گورانکاریه‌ شتیکی
ناره‌وايه، جا که نه‌مه‌ هه‌لوستی ناپاکانه‌یان بی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رو
ته‌وراته‌که‌ی خویان‌دا! ده‌بی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری نیسلامو قورئان،
هه‌لوستیان چون بی؟ بیگومان نه‌وهی له‌ نه‌وانه‌ چاوه‌پروان ده‌کری نه‌وه‌یه
که هه‌رچی هیزو توانیاں هیه‌ چی فرتو فیلو ته‌له‌که‌بازیان هیه
ده‌یخه‌نه‌کار بو به‌ره‌نگاری کردنی نایینه‌که‌تان، سه‌یر نه‌وه‌یه جولہ که
له‌گه‌ل نه‌وه‌ هه‌موو خراپی‌یه‌ی که هه‌یانه‌ ریبابازو دووروو ناپاکیشن ﴿وَإِذَا
لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا﴾ کاتی جولہ که‌کان تروشی کومه‌لیک
موسولمان ده‌بوون ده‌یانگوت: پروامان هیه‌ که‌ تپوه له‌سه‌ر حه‌قن
(محمد) نه‌وه پیغه‌مبه‌ریه‌ که‌ ته‌ورات مزگینی پیداوه ﴿وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ
إِلَى بَعْضٍ﴾ نه‌گه‌ر بریکیان له‌گه‌ل هه‌ندیکیان به‌یه‌ک بگه‌یشتنایه‌وه

کۆبۆنەو ەیان لە گەل یە کتر بکردایە ﴿ قالوا ﴾ خۆیندەوارو مالمەکانیان بە
 نەخویندەوارەکانیان دەگوت: ﴿ اتحدثونهم بما فتح الله عليكم ﴾ ئەو ە بۆچی
 ئەو شتانە ی که خوا لە تەوراتا بە ئیو ە ی گوتوو ە دەچن بە موسولمانەکانی
 دەلین؟! ئەو دەرگا زانینە ی خودا بۆ ئیو ە ی کردۆتوو ە موسولمانەکانی لی
 ئاگادار دەکەنەو ە، واتە: مەچن ئەو شتانە ی که خودا لە تەوراتدا
 بە ئیو ە ی گوتوو ە هاو ە لانی (محمدی لی ئاگادار بکەن ئەو ناو نیشانە ی
 که لە تەوراتدا دەربارە ی دوا پیغەمبەر ە ی بە موسولمانەکانی مەلین
 ﴿ لیحاجوکم بە عند ربکم ﴾ بۆ ئەو ە ی نەتوان دەمەدە میتان لە گەل
 بکەنو بە تەوراتە کە ی خۆتان بۆرتان بدەن، ئەو تەوراتە ی که لە لای خودا وە
 بۆتان هاتوو ە ﴿ أفلا تعقلون ﴾ ئەری بۆچی تی ناگەنو عاقل نابن؟! ئەمە
 بە لگە ی ە لەسەر ئەو ە که سروشتی جولە که وە هاپە که ە موو کات ئەو
 شتە ی بە روالەت دەیلین، جیایی لەو ە ی که دەیشیرنەو ە.. ئەوان بە
 خەلک قسە ی ە ک دەلین، لەناو خۆشیاندا قسە ی ە کی تر دەلین: ئەمەش
 ئەو ە دەچەسپینێ که ئەمانە بە تەواوی خودا نەناسن ئەگینا ئەگەر بییان
 زانیایە که خودا ە موو نەینێ و ئاشکرایە ی ە ک دەزانێ دەگەیشتنە ئەو
 برۆایە که ئەوان بۆر دراووزو بە لگە یان لەسەر راست کراو ە تەو ە، بۆیە خودا
 دەفەرموی: ﴿ اولاً يعلمون ان الله يعلم ما يسرون وما يعلنون ﴾ بۆچی
 ئەوان ئەو ە نازانن که خودا ە موو نەینێ و ئاشکرایە ی ە کیان دەزانێ؟ چی
 پەنھان ئەکەن چی ئاشکرا دەکەن خودا ئاگای لی ە، ە موو دوو پرووی و
 فرتو فیل و ناپاکی ی ە کی لە گەل موسولمانەکانی دەکەن لای خودا ەون
 نابێ، جاکە ئەمە حالی خۆیندەوارەکانیان بی و وا بیربکەنەو ە ئەدی دەبی
 بیرو بۆچوونی رەشە خەلکە کیان چۆن بی؟!

ئەمجار دوا ی ئەم شیکردنەو ە، پەروەردگار باسی ئەو ە دەکات که
 جولە که دوو تاقمن دەستە ییکیان نەخویندەوارو نا تیگەیشتوو ە هیچ
 نازاننو ە هیچ ئاگاداری ی ە کیان دەربارە ی ناو ە روکی تەورات نیە جگە لە

هەندى بىروراي پرورپوچ وەكو ئەو ە گوايه جوله كه گەلى ەلبىژاردەى
خودانو ەەرچى بىكەن خوا لىيان خۆش دەبى؟

دەستەيه كى تريان مالمو خويندە واره كانيانن كه ەممو زۆرزانو
فيلبازو زمان لوسن، سود لە نەخويندە وارىو گىلى دەستەى يەكەم
و ەردە گرن، بە دەم تەوراتە وە درۆ دەكەن، فەرموودە كانى دەگۆرن،
هەندىكى ماناكەى ەل دەگىرنە وە هەندىكى لى ون دەكەن، ەندى جار
دىن لە خۆيانە وە بۆ مەبەستى تايبە تى شت دەنووسنە وە بەناوى
تەوراتە وە بلاوى دەكەنە وە! بە ئارە زووى خۆيان گۆرانكارىي لە بەندە كانى
تەوراتدا دەكەن، ئەو تەلەم نايە تەى دوايىدا وىنەى دەستەى يەكەممان
بەم جۆرە بۆ دەكىشى و دەفەرموى: ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِّيونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا
أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴾ واتە: دەستەيه كە لەو جوله كانه بۆرە پياوو
نەخويندە وارن، نە نووسين دەزانن نە خويندە وە، ئەوانە تەماشاي تەورات
ناكەن، ئەگەر تەماشاشى بكەن تى ناگەن تا بزائن چى تىدايه، ئەوانە
هيج نازانن جگە لە ەندى ەيواي پرورپوچ، وەكو ئەو: كە گوايه خودا
خۆشى دەوين، لە ەممو گوناھىكيان خۆش دەبى، چى گوناھى بكەن خودا
لىيان دەبورى، لەم بىرو بۆچوونەشدا هيج بەلگە يەكيان بە دەستە وە نيە
جگە لە گومانى بى جى وى نەچوو.

ئىستاش برى زپە سەيىدو كۆلكە شىخ ەن، پىيان وايە: ئەوانەى
و ەچەى پىغەمبەرن لەبەر خاترى پىغەمبەر ﷺ ئەگەر تاوانىش بكەن خودا
لىيان خۆش دەبى، تەنانت ئەم بىرورا نادروستانە ئەو ەندەيان بانگەشە بۆ
كراو ەكە لە پياوى وەكو (سەيىد ئەحمەدى نەقىب ايشى پى كەوتۆتە
ەلە وە لە چامەيه كى ديوانە كەىدا ئەم رايەى دركاندوو وە دەلى:

موحىبى فەخرى عالەم ئالو بەيتى چۆن دەبوغزىنى ؟

و ەره (قل لا) بخوينە لادە لەم تەسويلى شەيتانى

فەقەط وەك بولەھەب بى كافرى موطلق ئەگەر نەتويست

نه بی باکت له باسو و خواسی رۆژی جه شری جیسمانی

ده لئی فیعلی ده بوغزینم درۆیه چونکه قهط نابی

خراپترین هه موو سه ییید به کوردی جافی چۆجانی

بیگومان گومرایی و سهر لی شیوانی ته واو نه وهیه که کتیبی خودا
هه له وگپ به ره شه خه لکه که رابگه یه ندری! ده قه کانی به جوریسک
راقه بکرین که هه لی نه گرن.. گرۆهه گومر اکانی میژوو ده سته و تاقمه سهر
لی شیواوه کانی رابوردوو، هه موویان به هۆی ئەم مانا شیواندنه سه ریان
هه لداوه، زور بهی کات هۆی گومر ابوونی جه ماوه ر ده ست تیوه ردانو مانا
گۆرینی فه رمانه کانی په روه ر دگاره، وه کو نه وه زانا ناینی به کان بین به
هه وه سی خۆیان مانای ده قه ناینی به کان بگۆرن، یان شتیک به ده م
خوداوه هه لبه ستن که نه یفه رموبی، حوکمیک بده ن خودا پی پی رازی
نه بی، خۆیان شهرع دابینن، ده ی مالمه کانی جوله که قه شه کانی مه سیحی
هه موو ئەم شتانه یان نه نجام داوه، ئەم نایه ته ی که دئ کرده وه یه کی نه و
مالمانه روون ده کاته وه ده فه رموی: ﴿فویل للذین یکتبون الکتاب بایدیه م ثم
یقولون هذا من عند الله﴾ سزای به نیش یان شیوی (وهیل) که شیویکه
له ناو دۆزه خدا بو نه و زانا جوله کانه یه که ته ورات ده گۆرنو به ده سته
خۆیان نه و ته وراته گۆردراوه ده نووسنه وه، نه مجار ده لین: ئەمه له لای
خوداوه هاتوه، بۆچی؟ ﴿یشترؤا به یمننا قلیلا﴾ بۆ به ده سته یانانی
ده سته و تیکی که مو بی بایه خ، که له و نه خوینده وارو بۆره پیاوانه به
چاوو راو وه ری ده گرن، نه مجاره ش ﴿فویل لهم مما کتبت ایدیه م﴾ شیوی
(وهیل) که شیویکی ناخۆشی ناو دۆزه خه مالی نه وانه، یان هاوار بۆیان
له و سزا سه خته ی بۆیان ناماده کراوه، له سهر کرده وه ی ناپه سه ندیان که
نوو سیننه وه ی شتی نابه جی و ناراسته و، ده شلین ئەمه فه رمووده ی خواجه
﴿وویل لهم مما یکسبون﴾ جاریکی تریش سزای سه خت بۆیان له سهر نه و

دهستکه و ته که مه بی بایه خهی له م ریگایه وه به دهستی دینن: که بریتی ره له بهرتیل و هرگرتن و دهست برینی ره شه خه لکه که وه له خشته بردنیا.

گوپینی دهقه کانی تهورات له لایهن مالسه جوله که کانه وه

بوختان و دروو دهله سه بیان

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ

عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾ بَلَىٰ

مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۱﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

ته مجار پهروه ردگار بری لهو بوچونه پرپو و چانهی که زاناکانی نه ته وهی ئیسرائیل دهیانو سییه وه به ناوی تهوراته وه بلاویان ده کرده وه ریزه ده کاو ده فهرموی:

﴿وقالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودة﴾ دهیانگوت: بهس ته نیا چند روژیک به ناگر سزا ده درین، دوایی رزگارمان ده بی ﴿قل اتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده﴾ ئهی موحه مهده پیمان بلی: نایا ئیوه واده و پهیمانتان له خودا و هرگرتوه؟! خو نه گهر راست بکهن به لیتتان و هرگرتبی ئه وه بیگومان خودا پهیمانی خوئی ناشکینی: به لام شتی وانه بوه و به لینی واتان وهرنه گرتوه، ﴿أم تقولون على الله ما لا تعلمون﴾ به لکو ئیوه بهدهم خودا وه شتی واهله ده بهستن که نازان چند زیان به خشه و چند تاوانیکی گه ورهیه؟! بیگومان جوله که کان زور نازا و دهست به کارن بو گوپرانکاری کردن له تهورات داو هه لگپرانه وهی

ماناكانى: بەمەبەستى تايبەتى خۆيان بۆ ئەنجامدانى تاوانكارى و فرتو
فیل و دل پیسی و چاوو راوو ، بۆ بەربەرەكانى كردنى پیغەمبەرەن كەم
وینەن، هەر ئەم رەوشتە ناشیرینانەشیانە كە بوەتە هۆی دروستبونى ئەو
بیرو باوەرە پرپووچانەیان.

ئەمجار پەرورەدگار چۆنەتى و راستى بەكە بەم دوو ئایەتە روون
دەكاتەو دەفەرموی: ﴿بلى من کسب سیئة وأحاطت به خطيئته فأولئك
أصحاب النار هم فيها خالدون﴾ واتە: وەكو ئێوە دەلین: وایە بەلكو
هەرکەسیك گوناھىكى گەورە بكاو تۆبەى لى نەكاو كردارى چاکی نەبى
وہ لە هەموو لایەكەو گوناھ دەورى دابى هەرچى کردوویەتى تاوانبى
ئەو دەوژەخى یەو روژى قیامت دەخریتە ناو جەھەننەمەو و هەتا هەتایە
تییدا دەمىنیتەو، ﴿والذین آمنوا و عملوا الصالحات أولئك أصحاب
الجنة هم فيها خالدون﴾ ئەوانەى پروایان بەخودا هەیه، ئیمانیان بە
پیغەمبەر هیناوە و پەپرەوى فەرمانەكانى كتیبى خودا دەكەن، لەهەمان
كاتیشا كرداریان باشە ئەوانە بەهەشتین و لەبەهشتا هەتاهەتایە
دەمىننەو.

لەم شەش ئایەتەى رابووردوودا ئەو هەمان بۆ روون بوو وەكە ئەم
جولەكانە بەگشتى بیرو باوەرپکیان هەیه پێیان وایە چەند روژىكى كەم
نەبى ناخرینە ناو دەوژەخەو، جا بە هۆی ئەم بیرو باوەرەیانەو زوربەیان
هیواى پرپووچ سواری دل و دەروونیان بوو، ئەوانە شوپین زانا
ئایینى بەکانیان كەوتوون، زاناكانیشیان درۆزنو دووروون: قسە گۆرو سەر
لى شیوان، تەورات دەگۆرن، لى زیاد دەكەن، لى ون دەكەن، مانای
نەشیاوو نەگونجاو لەتەورات دەدەنەو، جا خەلكىك ئەمە هەلسو
كەوتى بى ئێوە بەهیواى ئیمان هینانیان مەبن.

ژیوان بوونهوهی جوله که کان له وادهو به لینه کانیان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَعَاثُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

ئەمجار پاش ئەوهی هەلویستی جوله که کانی دەریارە ی ئیمان روون کردو، سیاقی نایهتە کان روو دەکەنە ئەوه، که بەلگەیان لەسەر بیننەوهو بۆریان بداو ئەو بیرو بۆچوونەیان که گوايه پرواهینانیان بە تەورات بەسیانەو له سزا رزگاریان دەبێ پوچەل بکاتەوهو دەفەرموی:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئەوه بیری خۆتان بیننەوه که وادهو بەلینمان لەئەوهی ئیسرائیل وەرگرتو پیمان گوتن: ﴿لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ جگە له خودا کهسی تر مەپەرستن بەندایهتی و گەردن که چیهتی بەس بۆ ئەو بکەن ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ لەگەڵ باوکو دایکی خۆتاندا چاکەکاربن ﴿وَذِي الْقُرْبَىٰ﴾ یارمەتی و هاریکاری خزم و کەسو کارتەن بدەن ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ بەزەبیتان بە هەتیواندا بیتەوهو، دەستی یارمەتی و سۆزیان بۆ درێژ بکەن ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ چاوتان له فەقیرو هەژاران بێو دالدهیان بدەن، ئەوجا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ قسە ی جوانو شیرین بە خەلک بلین و بەباشی له گەلیاندا بجولینەوه.

پەروردگار لەم نایهتەدا ئەوه دینیتەوه یادی ئەوهی ئیسرائیل که فەرمانی پێکردن بەو فەرمانانە ی که لەوه پێش باسکران، عەهدو پەیمانی جەخت لەسەر کراوی لێ وەرگرتن، کهچی ئەوان پشتیان لێ هەلکردو ئەو

هه موو فه رمانو په ایمانانه یان پاش گوی خستنو به نه نه قه ست روویان
 لی و هر گپران: بو خوشیان باش ده زانن که سه ریچی ده کهن..
 له نایه ته که دا په روه ردگار نه وه دوویات ده کاته وه که فه رمانی
 پی کردوون هه ر خودا بپه رستنو که س نه کهن به هاوشانو هاوبه شی، نه م
 فه رمانه فه رمانیکی گشتی یه و به هه موو که سی فه رموو وه هه ر بو نه و
 عیباده ته و خودا په رستی به ش دروستی کردوون، پیویسته هه موو که سی ک
 پابه ندی بی، واته: له نایه ته که دا نه وه روون کراوه ته وه که ناده میزاد
 حه قی خودای به سه روه وه یه که یه کتاپه رستی بکاو که س نه کا به هاوبه شی
 یه زدان، نه میس حه قیکه له ژور هه موو حه قیکه وه یه، نه مجار مافی
 ناده میزاد انیشی له سه ره، له پیش هه موو حه قیکه حه قی باوکتو دایکه،
 نه مجار خزمو که سو کاره، مافی هه تیوو هه ژاره، نه وانه هه موو پیویسته
 چاکه یان له گه ل دا بکری، نه مجار پیویسته له گه ل خه لکی دا به گشتی
 هه ل سو که وتی مرو قانه بی و نه رمو نیانو قسه خوش بی، هاریکارو
 خو نه ویست بی.

شیخ حه سه نی به صری ده فه رموی: قسه ی جوان بریتییه له فه رمان
 کردن به چاکه و نه ی کردن له خراپه، بار قولو له سه ره خو بی، لیبور دوو
 بی، ناموژگاری خه لکی بکا بو چاکه کردن. شتیکی گونجاو بوو که دوا
 به دوا ی فه رمان کردن به کرد چاکی فه رمان بکا به گوftar چاکی، هه تاکو
 هه ردوو لایه نی چاکه - به کردارو گوftar وه - یه ک بگر نه وه نه مجار پاش
 فه رمان کردن به خودا په رستی و چاکه کردن له گه ل ناده میزادا، به کورتی
 بری لایه نی خوا په رستی و چاکه کردنی تری بو روون کردنه وه و پی ی
 فه رمون ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾ نوپژ بکه نو پیویستیاتی جی به جی بکه ن،
 چونکه نوپژ دل و ده روون پاک ده کاته وه، ره وشتی ناشیرین و پهستی تیدا
 ناهیلی، به ره وشتی جوانو نه خلاق ی به رز نارایشی ده دا، پوخته ی نوپژیش
 بریتییه له ئیخلاص بو خودا و گه ردن که چی بو گه وره بی نه و، هه رکاتی

نویژنم لایه نه روحی یه تییدا نه بوو ده بیته ریو ره سمیکی رواله تکاریو
توزقالیکن سوودی نابی!! ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ زه کات له مالو دارایی خوستان
ده ربکنو مافی فقیرو هه ژاران پیشیل مه کن: که چی له جیاتی نه وهی
پابه ندی ناموژگاری یه کان بن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ﴾ پاش نم هه موو فهرمانو
ناموژگاری کردنه نیهو پشتتان هه لکردو گویتان بهو هه موو عه هه دو
په ایمانانه نه داو هه مووتان هه لوه شاننده وه ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ﴾ چه ند
که سیکی که متان نه بی وه کو عه بدوللای کوری سه لامو هاوری کانی نه وان
پابه ندی نهو په ایمانانه بوونو په پیره وی ته وراتیان کردو کاتیکیش نایینی
نیسلام هات یه کسره نیمانیان به پیغه مبهری نیسلام هینا ﴿وَأَنْتُمْ
مَعْرُضُونَ﴾ نیهو نهی نه وهی نیسرائیل! که پشتتان هه لکردو نهو هه موو
په ایمانو به لیتانه تان پیشیل کردن له ناخه وه بریاری نه وه شاندا هه تا
هه تابه له بیر خوستانی بهر نه وهو جاری کی تر له م هه لو یسته ی خوستان ژیان
نه بنه وه! بیگومان بری لهو پشت هه لکردنو لاساریو سه ریچی کردنه یان
نه وه بوو که مالعه کانیان کردبوون به خاوهن ده سه لاتی ته شریعی: نه وانیش
به ناره زووی خویمان یاسای ژانیان بو دادنه ان، شتیان بو حه لالو حه رام
ده کردن، زیادو که میان له نویژو روژوو خواپه رستی دا بو دیاری ده کردن،
خویمان لی کردبوون به هاوشانی خوداو شه ریعه نیان بو دادنه ان:
سه ریان له گه له که یان شیواندو مالویرانی دنیاو قیامه تیان کردن:
له لایه کی تره وه رژیو به خیلی یان ده کرد له به خشینی مالو دارایی دا
ده ست قوچاوو چاوبرسی و دلو ده روون هه ژاربوون بژیوی خزمو که سرو
کاریان نه ده دا، زه کاتی شه ریعی مالو دارایی خویمان ده رنده کردو نه یان
ده دا به هه ژارانو نه وانیه شیواوی زه کات پیدانن، وازیان له فرمان به
چاکه نهی کردن له خراپه هیناوه، به هه موو جوړیک سوکایه تیان به ریو
ره سمی نایینی ده کرد.

بری دیار دهی پابه ندنه بوونی جوله که کان به وادهو به لینه کانیان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُواكُمْ أُسْرَى تَفْذَوْهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ

وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

جوله که کان هه میسه شه رهنگیزو خوین ریژبوون شه دیار دهیه تاییه تمه ندییه که به وانه وه هه رگیز لییان نایته وه بویه پهروه ردگار خیطایان ناراسته ده کاو ده فهرموی:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ بیر له وه بکه نه وه شه و تخرجون انفسکم من دیارکم ﴿کس کس له مالی خوی و ده ونه نسی، کس به سدر که سدا خوی باندها ﴿ثم اقررتم وانتم تشهدون﴾ شه مجار نیه بو خوتان پیتان لینا و که چی به کرده وه سه ریچی لی ده که نو پابه ندی هیه و عدو په ایمانیک نابو دداتان به و و عدو په ایمانه دا ناو شایه تی له خوتان ده دن: ﴿ثم انتم هولاء تقتلون انفسکم و تخرجون فریقا منکم من دیارهم﴾ له سه رده می سه رده تای چوونی پیغه مبر ﴿بؤ مدینه له شاری

مہدینہ دا دوو تاقم جولہ کہہ بوو بہ شیکیان (بنو النضیر) بوون
 هاوپہ یمانی ہۆزی خہزرہ ج بوون.. بہ شی دووہ میان بریتی بوون لہ (بنو
 قینقاع) و (بنو قریظہ) نہ مانیش هاوپہ یمانی ہۆزی ٹہوس بوون. جا کہ
 ہۆزی ٹہوسو خہزرہ ج شہریان دہوو (بنو قینقاع) و (بنو قریظہ) لہ گہل
 ہۆزی خہزرہ ج خۆیان نامادہ دہ کردو دہ چونہ شہر (بنو النضیر) یش
 لہ گہل ہۆزی ٹہوس دہ چونہ شہر، ہہریہ کئی لہم جولہ کانہ شہری لہ گہل
 براکھی خۆیو نہتہو کہی خۆی دہ کردو خۆینی یہ کتریان دہ پرشت،
 تہوراتیان ناگالی بوو، دہ یانزانی چی تیدایہو چی پیوستہ بیکہنو چی
 نہ کمن ہۆزی ٹہوس خہزرہ جیش کافرو خوانہ ناس بوون نہ یان دہ زانی
 بہ ہشتو دۆزخ چیہو چی نیہ، قہبرو قیامت ہہیہ یان نیہ، حہرام
 چیہو حہلال چیہ: جولہ کہ جولہ کہی دہ کوشت مالی یہ کتریان
 داگیردہ کرد، یہ کتریان و دہ ردہ نان، مالی یہ کتریان تالان دہ کرد، خانووی
 یہ کتریان دہ پروو خاندن، نہمہش بہ پیئی یاسای تہورات حہرام بوو، ٹہمجار
 کہ شہر دہوہ ستا بارتہ قای دیلہ جولہ کہ کانیان دہدا، ہہر ٹہو جولہ کانہی
 کہ لہ گہل لایہنہ سہرکہ وتوہ کہ بوونو هاوپہ یمان بوون دہ ہاتن بہ پارہی
 خۆیان ٹہو جولہ کہ دیلانہ یان رزگار دہ کردن، عہر بہ کان گالتہ یان پی
 دہ کردنو پتیمان دہ گوتن: چۆن شہریان لہ گہل دہ کہنو کہ چی دواپی
 فیدیہ یان بۆ دہ دہن؟! دہ یانگوت: تہورات فہرمانمان پی دہ کا کہ
 فیدیہ یان بۆ بدہین، نہمہ یاسای نایینی خۆمانہ، پیوستہ فیدیہ بدہین
 بۆ رزگار کردنی دیلہ نہمہ یلین بہ دیلی بہ پتینہوہ شہر کردنیشمان لہ
 حہرامہ، بہ لام بہ لام نہوہ عمیبہ هاوپہ یمانہ کانمان تییشکین؛
 ﴿تظاہرون علیہم بالائم والعدوان﴾ یارمہتی هاوپہ یمانہ کانتان دہ دہن
 دژی یہ کتری بۆ نہ نجام دانسی زولسو ستہم ﴿وان یأتوکم أساری
 تفادوہم﴾ نہ گمر یہ کئی لہو جولہ کانہ بہ دیلی گیرا پیتاکی بۆ دہ کہنو
 پارہی بۆ کۆدہ کہنہوہ فیدیہی بۆ دہ دہن: تا لہ دیلیہتی رزگاری بکمن

﴿وهو محرم عليكم إخراجهم﴾ لە کاتی کە حەرامە کە شەڕیان لە گەڵ بکەن و دەریان بکەن؛ واتە: چۆن ئێوە شەڕ لە گەڵ کردو مال و یران کردو دەرکردنتان بە لاو و ره‌وايه. کەچی بە لاتانەو ره‌وا نیه کە ئەو جولە کە یه بە دیلی لای دوژمنە کە ی بمینیتەو ه؟! ﴿أفتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض﴾ ئێوە چۆن بپرواتان بە بری حوکمی تەورات هەیه و بپرواتان بە بریکی تری نیه! چۆن پیتان وایه کە دەبی فیدیە بو جولە کە ی دیل بدەن، پیتستان وایه کە شەڕکردن لە گەڵ هەمان ئەو جولە کە نە دا کاریکی ره‌وايه و مال و یران کردنیان و دەره‌ده‌رکردنیان کاریکی ناسایی به! ئەمە چەندی بە چەندە؟ ﴿فما جزاء من يفعل ذلك منكم إلا خزي في الحياة الدنيا﴾ هەر کە سیک لە ئێوە ناوا بپروای بە بریک نە حکامی تەورات هەبی و بری نە حکامیشی فەرامۆش بکا و بپروای پێ نە بی، ئەو له ژبانی دنیادا ریسوایی و سەر شۆری بە سەردا دی، هەمیشە ژیر دەستە و چەوساوه دەبی ﴿ويوم القيامة يردون إلى أشد العذاب﴾ رۆژی قیامەتیش دە خرتە کوشندەترین سزای دۆزەخەو ه. مێژوو و ش شاهیدە هەر گەلو هۆزیک له فەرمانی خودا هە لگەر پیتەو ه و سەر پیتی بکا نەر کە کانی ئاین پاش گوئی بخا بناغە ی کۆمە لایە تی یان شەق دە بی و یه کیه تی یان نامینی و پە را گە ندە دە بن ره‌وشتو نە خلاقیان دە شیوی و تووشی زە لیلی و ریسوایی دە بن و دە بنه پە ندی زە مانە ﴿وما الله بغافل عما تعملون﴾ هیچ کاتی خودا بی ناگا نییه و نابی له و کردارانی دە یان کە نو له و هە لویستانی دە یان نوینسن: زۆر داد و هە رانه سزاتان دە داتەو ه ه یچی لی گوم نابی! ﴿أولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة﴾ ئەوانه ی باس کرانو ئەو هە موو سەر پیتی و تاوانه یان هە یه، ئەو جولە کە نەن کە له جیاتی ژبانی قیامەت ژبانی دنیایان هە لپژاردو و ه وازیان له خۆ شە ختی قیامەت هیناوه، بو ژبانیکی کورتی دنیای پڕ و پوچ، بۆیه ئەوانه بە توندی سزا دە درین ﴿فلا يخفف عنهم العذاب﴾ ئیش و نازاریان لی سوک نا کری ساتهو ه ختی کیش سزایان

له کۆل ناکهوی له دونیاشدا سوکایه تییان پی ده کری و سه رانه یان لی ده سینری ﴿ولا هم ینصرون﴾ کهس نیه یارمه تیان بدا و لهو سزا سه خته رزگاریان بکا، یان سوکایه تی و ریسوایی یان لی دوور بخته وه، سه رانه که یان بو بدا.

هه لویستی جوله که کان به را مبه ر به پیغه مبه ران و کتیبه ناسمانی یه کان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ أَسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَقَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾
وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ

فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

جوله که هه میسه دل په قو پار په رست بوون، ئاره زۆ بازو خۆ په رستن، بۆیه په ره وردگار پیغه مبه رانی یه ک له دوای یه ک بو سهر ناردوونو هه ره شه ی لی کردوون، که چی له گهل شه وه شدا زوو زوو له ئایین لایان داوه و شه ریه تی خودایان گۆریوه، شوین هه واو هه وه سی خویان که وتوون. ﴿ولقد آتینا موسی الکتاب﴾ بیگومان موسامان کرده پیغه مبه ری نه وه ی نیسرائیل و ته وراتمان بو نارد، هه موو یاساو نیظام میکی ژبانی دونیایی خوداویستی تیدا بوو به رنامه ی خۆشبه ختی قیامه تی له خۆ گرتبوو ﴿وقفینا من بعده بالرسول﴾ هه ره له دوای له دونیا ده رچوونی موسا

چهند پیغه مبهری ترمان به شوین موساداناردن، زۆر پیغه مبهرمان ناردنه
 سهر نه وهی ئیسرائیل له وانه یوشعو حسقیل و ئیلیاس و ئه لیه سه ع و
 یونوس و زه که ریا و یه حیا و هی تریش ﴿و آتینا عیسی ابن مریم البینات﴾
 به تایبه تى عیسای کورپی مه ریه م که کردمانه پیغه مبهرو نیشانه ی
 پیغه مبهرایه تى ناشکرمان دایه، زۆر موعجیزه ی سهر سوور هینه رمان
 له سهر دهستی ناشکرا کرد تا بینه به لگه له سهر راستی
 پیغه مبهرایه تى به که ی وه کو: زیندوو کردنه وه ی مردوو چاک کردنه وه ی لالو
 به له کتو نه خوشی تریش.. ههروه ها هه وال دانی نهینی داهاتوو زۆر
 هه والی رووداوی غهیبی به گه له که ی گه یاندو راست ده رچوون ﴿و آیدناه
 بروح القدس﴾ نیشانه ی پیغه مبهرایه تى و راستی بانگه وازی به که یمان به
 فریشته ی خو مان که (جورائیل) ه به هیز کرد، به ته وای پالپشتیمان کرد.
 ئه ی نه وه ی ئیسرائیل ئه وه ئیمه ئه وه هه موو پیغه مبهرانه مان بو ناردونو
 ئه وه هه موو موعجیزه وه به لگه یه مان له سهر دهستی ئه وان ده رخت؛
 که چی ئیوه نایه نه سهر ریگای راست!!

بیگومان جوله که کان هۆی موسولمان نه بوونی خو یانیان به وه پاساو
 ده دایه وه که ته علیماتی پیغه مبهره کانیان جی به جی ده کهن، ئه وان
 په پیره و ی ئه وه پیغه مبهرانه ده کهن، جا لیره دا قورئان په رده له سهر رووی
 ره شو بهد روخساریان لاده داو هه لویستو چۆنیه تیان ده رده خا، ئه وه یان
 لی ناشکرا ده کا که هه رکاتی پیغه مبهریک نیردرا بیته سه ریانو
 په یامه که ی به هه وه سی ئه وان نه بووی ئه وه به ئه و په ری درنده یی و
 ناپیاوی به وه به ره نگاری بوونه وه ده فهرموی: ﴿افکلما جاءکم رسول بما لا
 تهوی أنفسکم﴾ ئه ی نه وه ی ئیسرائیل ئیوه خووتان وا پیوه گرتوه
 هه رکاتی پیغه مبهریک هاته سه رتانو هاتنه که ی به گویره ی ویستو
 ئاره زۆی ئیوه نه بوو ﴿استکبرتم﴾ لووت به رزیی ده نوینن و پشت
 هه لده کهنو دژیان ده وهستن ﴿ففریقا کذبتم﴾ کۆمه لیکیان به درۆ

دہخہ نہ وہ، پروایان پی ناکہن ﴿و فریقا تقتلون﴾ تا قمیکیان دہ کوژنو
 قہ لاچویان دہ کہنو بہ و پیری درندہ ہی بہ وہ شہ ہیدیان دہ کہن، تہ نانہ ت
 ئیستا ہہ ولی ئہ وہ تانہ حہ زرہ تی (محمد) شہ ہید بکہن، خو ئہ گہر
 پاریزگاری و چاودیری ئیمہ نہ بی فرستہ تی لی دینزو لہ ناوی دہ بہن، وہ کو
 چون سیحرتان لی کردو گوشتی بہ رخہ کہتان بو ژہ ہراوی کرد! ئہ مجار
 پەرہردگار ہہ والی جولہ کہ کانی سہردہ می ئیسلام بہ حہ زرہ تی (محمد)
 ﷺ دہ گہیہ نی و چونہ تی گو مرایی بہ کہ بیان ناشکرا دہ کا، لہ وہ دا کہ ہہر
 لہ سہر دابو نہ ریتی رابوردوانیان دہ رۆنو ہہ مان سہر رقی و لاساری
 ئہ وان پہ پیرہ دہ کہن، بہ ہیچ جوریک نایہ نہ سہر ریگای راستو
 دہرکہ وتووہ کہ جولہ کہ بہ سروشت جی متمانہ نین و پشتیان پی
 نابہ ستری و ہہر گیز بہ لین و پہیمانان نیہ ﴿وقالوا قلوبنا غلف﴾ دہ لین:
 دلمان لہ ناو پہردہ دایہ و داپوشراوہ، ہیچ شتی لہ و قسانہی کہ (محمد)
 دہیانلی تی ناچی و ہیچ حالی نابین، با چی تر خوی لہ گہل ئیمہ ماندوو
 نہ کاو وازمان لی بینی، مہ بہ ستیان ئہ وہیہ پیغہ مہر ناؤمید بکہن لہ وہ
 کہ چاوہروانی ئیمان ہینانی وان بی، واتہ: دلہ کانیان بہ شیوہیہ کی
 سروشتی وا دروست بوون کہ ئہ و جورہ قسانہی پیغہ مہر و ہرنہ گرن بہ
 پہردہیہ کی ئہ ستور ملہ مایان لی براوہ ﴿بل لعنہم اللہ بکفرہم﴾
 پەرہردگار بہ درویان دہ خاتہ وہ دہ فرموی: راست ناکہن دلہ کانیان وا
 دروست نہ کراون کہ حق و ہرنہ گرن، بہ لکو کہ نہرم نابن و حق نایستن
 بہ ہوی ئہ وہ وہیہ کہ کافر بوونو بہ ئہ نقہست لہ ریبازی راستو رہوان
 لادہ دہن، ریگای گو مراییان گرتو تہ بہرو بہ ویستی خویان لہ ئاستی
 راستی و حق دا خویان کہر کردووہ وازیان لہ تی فکرین و گوئی پراگرتن ہیناوہ
 بہ ئہ نقہست دلی خویان لہ کارخستووہ ﴿فقلیلا ما یؤمنون﴾ پروایہ کی
 کہ میان ہہیہ پروا بہ ہندئ ئہ حکام و ناموژگاری تہ ورات دہ کہن، پروا بہ
 ہہندیکی ناکہن، یان ئہ و جولہ کانہ کہ میان پروا بہ پیغہ مہر دہ کہن.

برئ راقه که رانی قورئان ده لئین: وشه ی (غلف) سوک کردنی وشه که یه له (غلف) هوه وهرگیراوه، که کوی (غلاف) ه واته: دلمان بوته که شکولو توره که ی زانین، پره له گه وهه ری عیلمو زانست، ئیتر پیوستیمان به زانیاری تر نیه. ئیتر چ پیوست ده کا (محمد) خومان پیوه ماندوو بکا؟؟ پیش هاتنی ئیسلام جوله که کان زبیره هسته ی عه ره به کان بوون، به تایبه تی جوله که کانی مه دینه، جا هه موو کاتی خویان به وه هه لده نایه وه ده یانگوت: پیغه مبه ری ئاخززه مان دی، ئیمه نیشانه کانی ده زانین و له کتیبی ئیمه دا باسی کراوه، هه ر که هات، پیش هه موو که س ئیمانی پی دینین، که چی ﴿ولما جاءهم کتاب من عند الله مصدق لما معهم﴾ کاتی نه و پیغه مبه ره چاوه روان کراوه هاتو قورئانیان له لایه ن خواوه بو هاتو پروا که ریش بوو بو نه و کتیبه ی که به ده هستیانه وه بوو ﴿وکانوا من قبل یستفتحون علی الذین کفروا﴾ له پیش هاتنی پیغه مبه رو قورئان هه میسه داوای سه ره که وتزو زالبونیان ده کرد به سه ر کافره کان دا ده یانگوت: خودایه سه رمان بخه به ناردنی نه و پیغه مبه ره ی که باش ده یناسین، که (محمد) ه ﴿فلما جاءهم ما عرفوا﴾ که چی که (محمد) هات بو سه ریانو بانگه وازی کردن بو موسولمان بوون ﴿کفروا به﴾ پیی کافر بوونو پروایان پی نه کرد له سه ر مله وری و سه سوودی و سه ماعی سه ر کرده یی، به لئینه کانی پیشوویان له بیر خویان برده وه سه ره پیچی فه رمانی خودایان کردو ئیمانیان به پیغه مبه ری ئیسلامو په یامه که ی نه هینا ﴿فلعنة الله علی الکافرین﴾ نه فرینی خودا له سه ر بی پروایان بی، له سه ر نه و جوله کانه بی که پروایان به پیغه مبه ری ئیسلام نه کرد.

بروانه کردنى جوله که کان به تورئان و پیغه مبه رکوژی بیان له میژوودا

بِسْمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُنَزَّلَ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ فَبَاءُ وَبِغَضَبٍ عَلَى
غَضَبٍ ۗ وَالْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱﴾

جوله که کانى هاوچه رخی پیغه مبه ر ﴿۱۰﴾ ده یسانزانى که حه زره تى
(محمد) نهو پیغه مبه ره به که له ته وراتدا مورژده به هاتنى دراوه، به لام
له بهر حه سودى و سه ره ره قى خویمان ئیمانیان پى نه هینا، بویه په ره وهر دگار
سه زره نشتیان ده کاو ده فهر موی:

﴿بِسْمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ به راستى
شتىكى خرابو بهد بوو نهوه که نه فسى خویمانیان پى فروشت که بروایان
نه کرد بهو قورئانهى خودا بو پیغه مبه رى ناردبوو ﴿بِغِيًّا﴾ له بهر
حه سودى و هه لپه کردن بو و ده دستهینانى سه ر کردایه تى که ناگونجى
بیاندریتى و شیواى نین: حه سودى نهوه یان ده بردو داخى نهوه یان ده خوارد
﴿أَنْ يَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ نهوه یان پى ناخوش
بوو که په ره وهر دگار بهندهى خوئى (محمد) ی هه لپه ژاردوه بو
پیغه مبه رایه تى، رقیان لهوه بوو که خودابهندهیه کی ناجوله کهى
هه لپه ژاردوه بو ته رکی گه یاندنى په یامه کهى، چونکه نهوان پییان و ابو
نهو پیغه مبه ره چاوه روان کراوه ده بى له نهوه ی ئیسحاق بى، وه خیلی
جوله که بى، که وا دهر نه چوو، ئیتر پشتیان هه لکردو بروایان پى نه کرد،

﴿ فَبَاءُوا بِغَضَبِ عَلِيِّ غَضِبَ ﴾ گه رانه وه به خه شمی خودا وه ئه وه ی له ئه م سه ریچی کرده ده ستیان که وت غه زه بی یه ک له سه ری که ی خودا بوو بویان غه زه بی ک له بهر به گوئی نه کردنی فرمانه کانی ته ورات، غه زه بی ک له بهر ئه وه ی پروایان به عیسا نه کرد، غه زه بی ک له بهر ئه وه که پروایان به پیغه مبه رایه تی موحه ممد ﷺ نه کردو موسولمان نه بوون ﴿ وللکافرین عذاب مهین ﴾ رۆژی قیامت بو ئه و کافرانه سزای به ئیش هیه، له گه ل سو کایه تی پی کردن دا چونکه سه ریچی کرده که یان له بهر لووت بهرزی و حسودی و مله وری بوو ده بی سزاکه یان سو کایه تی پی کردنی شی تیدابی!

﴿ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ آمَنُوا بِمَا اَنْزَلَ اللهُ ﴾ ئه گه ر پینان بگوتری: بروابکه ن به وه ی که خودا ناردویه تی بو پیغه مبهر که قورئانه و شوینی بکه وزنو پابه ندی بن له وه لامدا ﴿ قالوا : نؤمن بما اَنْزَلَ اللهُ ﴾ ده لین: ئیمه پروا به و کتیه ده که یان که بو سه ر خو مان نیردرا وه که ته وراته و، هه موو پیداویستی به کی ئیمه ی تیدایه، هه ر ئه و راسته ﴿ ویکفرون بما وراةه ﴾ ئه مجار کافر دهن به هه ر کتیبیک که له ته ورات به ده ری جا ئه و په یامه عیسا هینایه تی یان (محمد) - که دوا پیغه مبه ره - هینایه تی ﴿ و هو الحق مصدقا لما معهم ﴾ واته: پروا به قورئان ناکه ن، له حالیکا که ئه م قورئانه راسته و ده ق پشتگیری له و په یامه ده کا که ته ورات گه یاندویه تی ﴿ قل فلم تقتلون انبياء الله من قبل ان کنتم مؤمنين ﴾، ئه ی محمد پینان بلئ: ئه گه ر راست ده که ن پرواتان به ته ورات هیه ئه ی بوچی له وه پیش رابوردوانتان پیغه مبه رانی خودایان شه هید ده کرد، خو ئه و پیغه مبه رانه په یامیکیان هینابوو که ئیستا ئیوه ئیدعیای ئه وه ده که ن که پرواتان پییه تی: نه ک هه ر ئه وه، به لکو ئیوه پرواتان به په یامی (موسا) ش نه کرد که رزگار که ری گه لی جوله که بوو.

جوله‌که‌کان راست ناکهن ده‌لین نیمانمان به ته‌ورات هه‌یه

﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۹۲﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا

فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَتَسَاءَلُونَكَ بِهَذِهِ إِيْمَانُكُمْ

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۹۳﴾

له نایه‌ته‌کانی پیشوردا باسی گویره‌که په‌رستنی جوله‌که‌کان کرا، وه‌کو له نایه‌تی (۵۱) ی‌ته‌م سووره‌ته‌دا فه‌رموی: ﴿وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً...﴾ ته‌مجار لیره‌دا هه‌مان مه‌به‌ستی دووباره‌کرده‌وه بو‌ته‌وه بیچه‌سپینێ که‌ته‌و جوله‌که‌کانه له‌به‌ر دل‌په‌قی و سه‌سه‌ختییان به‌هیچ شتی‌که نایه‌نه سه‌ر ریبازی حه‌ق و راستی و فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ بیگومان کاتی خۆی موسا هاته سه‌رتان به‌نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ناشکراو به‌هیزه‌وه، که‌چی له‌جیاتی ته‌وه‌ی بروای پێ بکه‌ن په‌یره‌وی فه‌رمانه‌کانی بکه‌ن، که‌موسا چوو بو‌سه‌ر کینوی طور ئیوه‌دا وه‌سه‌ستان کرد به‌گویره‌که‌ په‌رستن، به‌راستی ئیوه‌له‌م کاره‌خراپه‌تان‌دا سه‌مه‌کار بوون، ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا﴾ ته‌هی‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل ته‌و کاته‌بیننه‌وه‌یادی خۆتان که‌وه‌عدو په‌یمانمان لی‌وه‌رگرتن که‌په‌یره‌وی فه‌رمانه‌کانی ته‌ورات بکه‌ن، چی‌تیدایه‌به‌ریکئو پیتی‌که‌ته‌نجامی بده‌ن، کینوی طورمان به‌رزکرده‌وه‌له‌ژوو سه‌رتانه‌وه‌رامان گرتو پیمان‌گوتن: ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا﴾ ته‌وه‌ی که‌فه‌رمانمان پێ کردوون وه‌ری بگرنو ته‌نجامی بده‌نو به‌دل‌پابه‌ندی بنو

گوئى راديرين ﴿قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وتیان: بەلى فەرمانە کە تمان بیست بەلام
 ﴿وعصینا﴾ بە گویت ناکهین واتە: بەقسە وتیان باشە بە کردەو
 سەریچیان کرد ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ گویره کە
 پەرستیان لە لا خۆشەویست بوو، بە تەواوی لە گەل خوینیان تیکە لاو بوو
 بوو، بە هۆی کافر بوونیانەو لە ناخەو گویره کە پەرستی دەیهه ژاندن چۆن
 ناو بە ناو لێو پۆپی داری تەردا بلاودەبیتەو ئەوا خۆشەویستی گویره کە
 بەناو دلیاندا بلاوبووەو ﴿قُلْ بَسْمَا يَأْمُرُكُمْ إِيمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 ئەى محمد! بە گالتە پیکردنەو بەلى: بەراستی ئەو بەواوەریکی بە دو خراپە
 کە داواتان لێ دەکا گویره کە بپەرستن؟! ئەگەر ئیو راست بکەن ئیمانتان
 هەبێ ئەو ئیمانیکى گەلى خراپە واتە: درۆ دەکەن، ئیمانتان نیە، چونکە
 ئیمان فەرمانتان پێ ناکا گویره کە بپەرستن.

دو نیا ویستن و ژیان خۆشەویستی جوله کە کان

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ أَلْدَارُ الْأُخْرَىٰ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ

النَّاسِ فَتَمَتُّوا أَلْمُوتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۴﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا

قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۹۵﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ

عَلَىٰ حَيَوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا

هُوَ بِمُرَّ حَرْجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾

بیگومان جوله کە کان زمان درێژبوونو پروپاگەندەچی بوون جوړەها
 بانگەشەیان بو خویان بلاودە کردەو، دەیانگوت ئیمە گەلى هەلبێژراوی
 خوداین، تەنھا ئیمە لەسەر ریبازی راستی و حەقین، هەر ئیمە لە قیامەتا
 بە مراد دەگەینو لە ناگر رزگارمان دەبێو دەچینە ناو بەهەشتەو، لە

رۆژى قیامه تا خوشى و سهر فرازى و ره حمه تى خودا هه ر بۆ ئیتمه یه و كه سى
 ترو هیچ گه لو هۆزیک لای خودا به شو بارى نیه مه به ستیان شه وه بوو
 موسولمانه كان ژىوان بکه نه وه، دلیان كرمى بیى، پهروه ردگار فه رمان
 ده كا به پیغه مبه ر كه (مویاهه له) له گه ل شه جوله كانه بكا، به م جوړه
 هه ردوو تا قم: موسولمانو جوله كه به رامبه ر به یه ك را وه ستین، شه مجار
 داوا بکه ن خودای پهروه ردگار درۆزن له ناو به ری ﴿قل إن كانت لكم الدار
 الآخرة عندا لله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين﴾
 پیمان بلئى: شه گه ر راست ده كه ن خانوى قیامه ت هه ر بۆ ئیوه یه به هه شت
 زیده له هه موو كه س ده درى به ئیوه ده ناواته خوازى مردن بنو داواى
 مردنو چوونه به هه شت بکه ن، جا شه داوا كردنه به گوftar بیى، یان به
 كردار بیى وه كو شه له ریى خودادا شه ر بکه ن، شه هید ببن، چونكه
 كه سیک دلنیابى له وه كه مرد ده چیتته ناو به هه شته وه پتویسته هه ول بدا
 زوو بیگاتى وه كو چۆن هاوریانی پیغه مبه ر له ریى خودادا گیانى خویان
 به خت ده كردو خویان ده فروشت به به هه شت ﴿ولن يتمنونه أبدا بما قدمت
 أيديهم﴾ به لام شه وان هه رگیز داواى مردن ناكه ن چونكه بۆ خویان ده زانن
 چند تا وانبارو سته مكارن، ده زانن چییان كردوو وه چند گونا هیان هه یه،
 ده ترسین له وه كه خودا نزاكه یان گیرابكاو خیرا بمرن شه كاته
 خه ساره تمه ندی دونیاو قیامه ت ببن، دونیا یان له کیس بچی به هۆى شه
 كرداره ناپه سه ندانه یان كه شه نجامیان داوه، له بهر شه وه شه وان حازرنین
 (مباهلة) بکه نو داواى مردن بکه ن: ﴿وا لله عليم بالظالمين﴾ پهروه ردگار
 زانایه به سته مكاران، ده زانئى چی ده كه نو چی ناكه ن. ﴿ولتجدنهم
 أحرص الناس على حياة ومن الذين أشركوا﴾ تۆ ده بینى جوله كه
 له هه موو كه س زیاتر هه زیان له ژبانو دژى مردنن، چونكه ده زانن كه
 مردن راپیچی سزای به نیش ده كرىن! ﴿یود أحدهم لو یعمر ألف سنة﴾
 هه ریكه كئى لهو جوله كانه ناواته خوازى شه وه یه كه هه زار سال له ژبان دا بیى

﴿وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمر﴾ خۆ ئەو تەمەن درێژییە لە سزا رزگاری ناکاو سزای لێ دوور ناخاتەوہ ﴿والله بصير بما يعملون﴾ خودا زاناو بینایە بەو کردارانەى دەیانکەن سزای دادوەرانەى خۆیان دەداتەوہ.

هه‌لۆیستی جوله‌که‌کان به‌رامبەر جویرائیل و فریشته‌و

پیغه‌مبهران

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ وَعَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا

بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ

وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

تا ئیستا چەند جارێک قورئان برو بیانوی جوله‌که‌کانی بری، هەر ئیددیعیایەکی کردیان رەتی کردەوہ لە هەموو هەلۆیستو بۆچوونیکیاندا بۆری دان، لێرەشدا جارێکی تر قورئان بیرو بۆچوونیککی تری ئەو گێل که‌ذابانە دەردەخا بۆچوونیککی سەپرو سەمەرەیان دەخاتە روو، ئەویش ئەوہیە؛ که دەیانگوت: ئیمە بۆیە ئیمان بە (محمد) ناھینین چونکە جبرائیل نیگای بۆ دینى، جبرائیل ویرانکاری بە‌لاو ئافات دینیتە خواری، ئەگەر نیگا‌کە حەزرەتی میکائیل بیهینایە ئەوہ یە کسەر موسولمان دەبووین چونکە میکائیل فریشتەى خێروپێرە، فریشتەى رزقو رۆژىیە، چۆیە پەروەردگار دەفەرموی: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ پێیان بلێ: هەر که‌سێکە دژمنى جویرائیل بێ دیارە دژمنى خودایە، چونکە جویرائیل فریشتەى خودایەو خودا کردویەتی بە‌فریشتەى هاتووچۆو هینان وبردنى نیگا لە نێوان خۆیو پیغه‌مبەرانى دا هەر که‌سێک دژایەتی ئەو بکا دژایەتی خودا دەکا، پێگومان جویرائیل بە‌فەرمانى خودا ئەو قورئانەى بۆ تۆ هیناوەو بۆی خویندویەوہو تەى گەیانوی ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ

للمؤمنين ﴿ حالى ئەو قورئانه وایه ، پشتگیری ناوهرۆكى كتيبە ئاسمانى بە كانى پيش خۆى دە كا ، ريگای سەرفرازی نیشانى موسولمانان دە داو مژدەى بە هەشتیان پى دە دا ﴿ من كان عدوا لله وملائكته ورسوله وجبريل وميکال فإن الله عدو للكافرين ﴾ هەر كە سىك دوژمنى خودابى ، دژایه تى فریشته كانى بكا دوژمنایه تى له گەل پیغه مبه رانى دا بكا ، به تاییه تى دژایه تى جویرائیل و میكائیل بكا ، ئەو ه دیاره كافرو خودانه ناسه و خوداش دوژمنى كافرانه و به سزای دۆزه خ تۆله یان لى دە ستینى !

بروانه كرنى جوله كه به قورئان و پابه ندنه بوونیان به به یمانه كانیان

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

﴿ ۹۹ ﴾ أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا

يُؤْمِنُونَ ﴿ ۱۰۰ ﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ

فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ

كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۱۰۱ ﴾

دواى ئەو هى پەروەردە گار باسى دەرۆن پىسى هەلە بى نامەردانى
جوله كه كانى كرد ، جار يكى تر بۆ دلدانەو هى پیغه مبه ر ئەو ه راده گە یه تى
كه سروشتى جوله كه وایه نایه ته كانى خودا به درۆ بزانی و پابه ندنى واده و
به لىن نه بن و پیغه مبه ران به درۆ بخه نه و ه و گوى بۆ قورئان نه گرنو
ده فەرموى : ﴿ ولقد أنزلنا إليك آيات بینات ﴾ بیگومان نیه چه ند
به لگه یه كى ناشكرامان بۆ ناردویشه خواری گه واهى راستى

پیغه مبهرایه تی تۆن ﴿وما یكفر بها إلا الفاسقون﴾ بی پروا نابی بهم
 نایاتو به لگانه مه گهر سه ریچی کهر و هه لگه راوه! نه گینا هه موو که س
 پروایان پی ده کا؟!

چونکه راستی قورئان ناشکراو نمایانه، به هیچ شتیک ناشارد ریته وه،
 به لام جوله که بر وای پی ناکهن، ئیمان ناهینن له بهر به دره فتاری و بهد
 ره وشتی و خیانه تکاری و لوت به رزی و سه ره قی و ملهور پریانه! نه مجار
 پهروه دگار سه رنجی موسولمانان راده کیشی به وه که هه ره شهی توندو
 تیژ له جوله که کان ده کاو په رده له سه ر دوو پرووی و بهد ره فتاری یان
 لاده دات، نه وه ده چه سپینی که نه وانه کۆمه لیککی بی سه رو به رهن
 هه ریبه که له ناشیک لی ده کاو رایه کی هه یه، هه رچه نده ره گه ز به رستن؛
 به لام هه رگیز هه موویان له سه ر عه ه دو په یمان نامیننه وه ره گه ز به رستن
 بو نه ژادی خو یان که چی له گه ل نه وه ش دا هه ر په یمانیک ببه ستن
 کۆمه لیکیان پشتی لی هه لده که نو پایه ندی نابن. وه کو ده فه رموی: ﴿أو
 کما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم؟! بل اکثرهم لا یؤمنون﴾ نایا نه و
 جوله کانه ره وشتیان وایه و وا خوویان پیوه گرتووه هه رکاتی په یمانیک
 ببه ستن کۆمه لیکیان هه لیوه شیننه وه و پایه ندی نه بن؟ به لکو زور به یان
 ئیمان ناهینن و له سه ر گومرایی خو یان ده میننه وه، چونکه هیچ وه عدو
 په یمانیکیان بر وای پی ناکری چی به لیتیک بدن نایبه نه سه ر؛ به کورتی
 له م نایه ته دا پهروه دگار دوو ره وشتی جوله که ی ناشکرا کرد، یه کیکیان
 نه وه یه که بر وای به به لیتن و په یمانیان ناکری، دووه میان؛ نه وه یه
 که زور به یان ئیمان ناهینن و به سه ر لیتشی و او ی ده میننه وه، نه وه ش
 هه و الیککی غه بی بی بووه نه و کاته قورئان دا ویه تی و هه رواش ده رچوو!
 نه وه تا به در یژایی میژوو له گه ل نه و هه موو به لگه راستییانه ی که
 گه واهی ده دن له سه ر راستی ئایینی ئیسلامو پیغه مبهرایه تی پیغه مبه رو
 هه لوو تیکۆشانی قوتاییانی فیرگه ی پیغه مبه ر بو بلا و بوونه وه ی ئایینی

نیسلامو موسولمان بوونی نهو هه موو گه لو نه ته وانه که چی کومه لیکی کهم نه بی له جوله که کان موسولمان نه بوون ﴿ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما معهم﴾ کاتیک پیغه مبهری نیسلام هات بو سهریان قورئانیکی هینابوو که ته صدیقی ته وراتی نهوانی ده کردو چی له کتیبه که ی نهوان دا هه بوو له یه کتاپه رستی و یاسای شهرعو ئاموزگاری و سهرگوزه شته ی پیشینان له قورئان دا هه بوو، که چی له جیاتی نهو هی نهو جوله کانه پروا به قورئان بکن ته وراتیشیان پاش گوئی خستو وازیان لی هینا.. چونکه نهوان که پیغه مبهریان به درو خسته وه له گه ل نهو ه شدا که له ته ورات دا باسی خواناسی ته واری نهوی تیدا بوو، مانای وایه: به گوئی ته وراتیان نه کردوو و پاش گوئیان خستوو، ته نانه ت وایان ئیهمال کرد و ه کو بلی شی وایان نه زانیبی و نه یان بیستی!!

فالچییه تی و سحر و جادو بازی جوله که

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۗ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۖ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۚ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۳﴾

کاتیک کۆمه‌لیک له زاناو مالمه‌کانی جولە که ته‌وراتیان پاشگوئی‌خستو روویان لی‌وه‌رگپرا چونکه راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌زره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ ده‌چه‌سپینی! روویان کرده فالچییه‌تی و سیحرو جادوو‌بازی و چاوبه‌ستو کوله‌وه نانی، وه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿واتبعوا ما تتلوا الشیاطین علی ملک سلیمان﴾ کۆمه‌لیک له خوینده‌وارو مالمه‌کانیان، نه‌وانه‌ی ته‌وراتیان فه‌رامۆش کردبوو، به‌ئه‌نقه‌ست خۆیان لی‌گیل کردبوو، شوین نه‌و سیحرو جادوو‌بازی‌یه‌ی جندۆکه‌کان که‌وتبوون که له‌سه‌رده‌می حه‌زره‌تی سوله‌یمان‌دا کاریان پی‌ده‌کرد، به‌راستی نه‌وه نه‌وپه‌ری سه‌رلی‌شیتواوی‌یه بو نه‌وانه‌ی که په‌په‌وه‌ی ده‌که‌ن، ده‌یانگوت: کاتی خۆی حه‌زره‌تی سوله‌یمان هه‌رچی کتیبی سیحرو جادوو‌بازی هه‌یه هه‌مووی کۆکردۆته‌وه له‌ژیر کورسی‌یه‌که‌ی‌دا ژیر خاکی کردوون، له‌دوای له‌دونیا ده‌رچوونی سوله‌یمان نه‌و نووسراوانه‌یان ده‌ره‌یناوه‌ته‌وه به‌ناو خه‌لک‌دا بلاویان کردۆته‌وه، بیگومان نه‌مه‌ش درۆیه‌کی شاخداري هه‌لبه‌ستراویان بو، ﴿وما کفر سلیمان﴾ حه‌زره‌تی سوله‌یمان جادوگه‌ری نه‌کردوه و سیحرباز نه‌بوه، نه‌و پیغه‌مبه‌ر بووه و پیغه‌مبه‌رایه‌تی دژی جادوگه‌ریه‌تی‌یه! چونکه سیحرو جادو روکه‌شی و فی‌ل و چاوبه‌سته‌کی تیدایه و پیغه‌مبه‌رانیش له‌شتی و دوورن: ﴿ولکن الشیاطین کفروا﴾ به‌لکو شهیاتینی ناده‌می و جندۆکه سیحربازیان پال حه‌زره‌تی سوله‌یمان داوه. نه‌وان سیحرو جادویان داهینا و نووسیاوه‌وه و فیری خه‌لکیان کرد.

﴿یعلمون الناس السحر﴾ خه‌لکیان فیری سیحرو جادوو کرد بو نه‌وه‌ی سه‌ریان لی‌بشپوینن ﴿وما أنزل علی الملکین بابل هاروت وماروت﴾ هه‌روه‌ها شوین نه‌وه که‌وتبوون که له (بابل)‌دا نپردرابوو بو هاروت و ماروت که دوو فریشته‌بوون نه‌وه‌ی که بو سه‌ر نه‌و دوو فریشته نازل کرابوو زانیاری سیحرو بو مه‌به‌سته‌که‌شی تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لکه‌که

بوو ټه‌وهی فیری ده‌بوو کاری پی ده‌کرد کافر ده‌بوو، ټه‌وهی خوئی لی
 ده‌پاراست، یان فیری ده‌بوو به‌لام کاری پی نه‌ده‌کرد ټه‌وه موسولمان بوو..
 حه‌سهن: وشه‌ی (الملکین) وا خویندوټه‌وه لامه‌که‌ی ژیردار کردووه
 واته: (الملکین) دوو پاشاکه له بابل بوون. ﴿وما يعلمان من أحد حتی
 یقولوا إنما نحن فتنه فلا تکفر﴾ هه‌رکه‌سیکیان فیری سیحر بگردایه جاری
 له‌پیش‌دا به‌ته‌واوی ناموژگاریان ده‌کردو پیمان ده‌گوت: ئیمه بو
 تاقیکردنه‌وه دانراوین، ټه‌وهی که ئیمه فیری توی ده‌که‌ین تاقیکردنه‌وهی
 خودایی‌یه بو ئیوه که فیری بوون بو زهره‌رو زیان به‌کاری مه‌هینن،
 مه‌یکه‌نه هوئی کافر بووتان هه‌رکه‌سیک فیری بیی بو ټه‌وهی زیانه‌کانی
 سیحر له‌ئاده‌میزاد دووربخاته‌وه، ټه‌وه کاریکی باشه، که‌سیکیش بویه
 فیری بیی تا ده‌ردو زیان به‌خه‌لک بگه‌یه‌نی ټه‌وه گومراو تیداچووه
 ﴿فیتعلمون منهما﴾ خه‌لک له‌و دوو فریشته فیری جادوبازی و
 سیاسه‌تمه‌داری وا ده‌بوون ﴿ما یفرقون به بین المرء و زوجته﴾ که ژنو
 می‌ردیان لیک جیا ده‌کردنه‌وه ئاژاوه و پشیوی‌یان ده‌خسته نیوانیانه‌وه
 ﴿وما هم بضارین به من أحد إلا یاذن الله﴾ خو ټه‌گه‌ر ویستی خودای
 له‌سه‌ر نه‌بیی ټه‌و سیحربازانه ناتوان زیان به‌که‌س بگه‌یه‌نن ﴿ویتعلمون
 ما یضرهم ولا ینفعهم﴾ ټه‌مه له‌کاتی‌کدا ټه‌وانه به‌فیربوونی سیحر
 زیانیان پی‌ده‌گا نه‌ک سوودو قازانج ﴿ولقد علموا لمن اشتراه ما له فی
 الآخرة من خلاق﴾ بی‌گومان ټه‌و جوله‌کانه‌ی که ته‌وراتیان پاشگوئی
 خستو له‌جیاتی کاریکردنی، سیحرو جادوبازی‌یان هه‌لبژاردو هی‌نایانه
 کایه‌وه، بو خوئیان باش ده‌زانن که له‌رحمه‌تی خودا بی‌به‌رینو بوئی
 به‌هشت ناکه‌ن، چونکه ټه‌وان له‌جیاتی ته‌ورات سیحرو جادوبازی‌یان
 هه‌لبژاردووه؟ ﴿ولیس ما شروا به أنفسهم لو کانوا یعلمون﴾ شتیکی
 خرابو ناپه‌سه‌نده ټه‌و شته‌ی که ټه‌وان خوئیانیان پی‌فرۆشتووه، ټه‌گه‌ر
 بزائنو هه‌ست به‌هه‌له‌کیان بکه‌ن! ﴿ولو أنهم آمنوا واتقوا﴾ خو ټه‌گه‌ر

ئەوانەى خوویان داوہ تە سیحربازیو خۆیان پیوہ هەلەوگەر کردووہ لەجیاتى ئەو کردووہ ناپەسەندە کە فیربوونی سیحرە، ئیمانیان بەپیغەمبەر بەینایەو خوداپەرستیان بکردایە ﴿لثوبۃ من عند اللہ خیر لو کانوا یعلمون﴾ پەرورەدگار پاداشتى ئەدانەوہ، ئەو پاداشتەى کە خودا دەیدانەوہ زۆر باشتربوو لە ئاکامى ئەو کارە ناپەسەندە کە فیربوونی سیحرو جادوگەرییەو جگە لە خەسارەتمەندىو مال ویرانى هیچى لى پەیدا نابى! ئەگەر ئەوان بیانزانیایە هەستیان بە چاکەو خراپەى خۆیان بکردایە گویبىستى فەرمانى خودا دەبوون.

تییىنى : دەلین : حیکمەت لەوہدا کە پەرورەدگار ئەو دوو فریشتەى تەرخان کردبوون خەلکى فیرى سیحربازىی بکەن، ئەوہیە: کە لەو رۆژگارەدا سیحربازو جادوگەر زۆربوون، چەند جوۆرە شیوہى سیحربازیان داھینا؛ بەلکو وا گومان دەبرا کە ئەو ساحیرانە پیغەمبەر بن؛ ئیستەر پەرورەدگار ئەو دوو فریشتەى ناردن بۆ ئەوہى شیوہو چۆنیەتى سیحربۆ خەلک روون بکەنەوہ، تا بتوانن جیاوازیی ئیوان سیحربازىو پیغەمبەرایەتى بکەن، بزائن ئەوانەى بەدرۆ لافى پیغەمبەرایەتى لى دەدەن، سیحربازن ئەک پیغەمبەر!

هەندى لە راقەکەرانى قورئان بەتایبەتى ئەوانەى کە لە سەدەى بیستەمدا تەفسیریان لە قورئان کردوہ کاریگەرى قوتابخانەى مامۆستا (شیخ محمد عبدة)یان پیوہ دیارە لەوانەش خوالیخۆشبوو مامۆستا (سید قطب) پێیان وایە وشەى (ما) لە ﴿وما أنزل علی الملکین...﴾دا (ما)ى (موصولة) نى بە بەلکو (ما)ى نافیهیە ئەو کاتە تەفسیرە کە بەم جوۆرە دەبى ﴿وما أنزل علی الملکین ببابل ھاروت وماروت﴾ هیچ جوۆرە جادوگەرىو سیحربازىیەک نەنێردراوہ تە خواری بۆ سەر ھاروتو ماروت کە گویا دوو فریشتە بوون ھاتوونە ناوچەى بابل - کە شاریکە لە عێراق - تا خەلکى فیرى سیحربکەنو ﴿وما یعلمان من أحد﴾ ئەم دوو فریشتە

هیچ کهسیان فیری جادو و گهری نه کردووہ ﴿حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا لَحْنٌ فَتْنَةٌ﴾
 هتا تا مؤژگارییان نه کردنایه به وه که پتیان بلین نئمه بو تاقیکردنه وه ی
 ناده میزاد نیردراوین ﴿فَلَا تَكْفُرْ﴾ که واته: بی بروا مه به، هر که سیک
 فیری سیحربازی بی و پهیره وی بکات کافر ده بی، هر که سیک فیری
 جادو و گهری بی و کاری پی نه کات له سهر بروای خو ی ده مینیتسه وه
 ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهَا﴾ تا لییان وه فیر بین ﴿مَا يَفْرُقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾
 سیحرو جادوی وایان لی فیر بین که ژنو میردی پی له یه ک جیابکه نه وه به
 کورتی نه م باسه هر نه بو وه نه فسانه یه و جوله که هه لیان به ستروه!

نه ده بی ناخواتن له گهل پیغه مبهرد

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَأَسْمَعُوا
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

نه مه خیطابی پهروه ردگاره، ناراسته ی موسولمانان کراوه ده رباره ی
 کاریک که په یوه ندی به جوله که کانه وه هه یه، رینومایی موسولمانان
 ده کا که چۆن ناخواتن له گهل پیغه مبهردا بکه نو وشه ی ناسکئو جوان
 هه لبرین، خو له وشه ی وا بیاریزن که جوله که کان بو مه بهستی تر به کاری
 دینزو ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا﴾ ئدی نه و کهسانه ی که ئیمانان
 به پیغه مبهرد هیناوه، له رووی نه و پیغه مبهردا وشه ی (راعنا) به کار
 مه هینن، نه م وشه یه به توزیک ده م بو خوارکردنه وه ده بیته (راعینو) ی
 عیبری که جنیویکی ناشیرینه، هرچه نده له زمانی عه ره بی دا به مانای
 چاودیری کردنو گوئی بو راگرتن دئو له سه رخوئی ده گه یه نی واته:

گوئی بگره بۆمان تا بتوانین شه‌وه‌ی ده‌مانه‌وئی لیت بپرسین و شه‌نجامی بده‌ین و لیت حالی ببین.. جاکه جوله‌که‌کان گویان لی‌بوو موسولمانه‌کان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا وشه‌ی (راعنا) به‌کار دینن به‌هه‌لیان زانی شه‌وانیش شه‌م وشه‌یه‌ی له‌گه‌ل به‌کار بینن به‌رواله‌ت ده‌یانگوت: مه‌به‌ستمان مانا عه‌ره‌بیه‌که‌یه‌تی به‌لام له‌راستی‌دا مانا عیبری‌یه‌که‌یان مه‌به‌ست بوو ئیتر شه‌وه‌ بوو په‌روه‌ردگار شه‌و وشه‌یه‌ی له‌موسولمانان قه‌ده‌غه‌کرد که له‌رووی پیغه‌مبه‌ردا بیکه‌ن، به‌لکو فه‌رمانی پیکردن که له‌شوین شه‌و وشه‌یه‌ وشه‌یه‌کی تر بلین، پتیانی فه‌رموو: ﴿وقولوا انظرونا﴾ بلین: روومان تی‌بکه‌و سه‌یرمان بکه‌ سه‌رنجمان لی‌بکه‌، بزانه‌ ناخۆ فه‌رمایشته‌کانت حالی بووین یا نا ﴿واسمعوا﴾ فه‌رمانبه‌رداری خودابنو گوئی‌پراگرن پیغه‌مبه‌ر چیتان پی‌ده‌لی: ده‌رباره‌ی شه‌رعی خودا بیقۆزنه‌وه، جا له‌به‌ر شه‌وه‌ی جوله‌که‌کان بی‌شه‌ده‌ببیان له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا کرد، وشه‌ی (راعنا)یان به‌مانا مه‌به‌سته‌که‌ی خۆیان - که شه‌رانی و نه‌گه‌تی و شووم ده‌گه‌یه‌نی - لی‌داوه‌ته‌وه، شه‌مه‌ش کوفریکی ئاشکرایه، چونکه که‌سیک ره‌وشتی شه‌رانی و نه‌گه‌تی و په‌پال پیغه‌مبه‌ر بدا؛ دیاره‌ بر‌وای به‌ پیغه‌مبه‌ریتی شه‌و نیه، که‌واته له‌ریزی خوانه‌ناسانه، بۆیه په‌روه‌دگار له‌ کۆتایی نایه‌ته‌که‌دا به‌توندی هه‌ره‌شه‌ی ترسناکیان لی‌ده‌کاوه‌فه‌رموئی ﴿وللکافرین عذاب أليم﴾ سزای توندو به‌ئیشمان بۆ شه‌و جوله‌که‌ کافرانه ناماده‌ کردوه و شایانی شه‌و سزا به‌ئیشه‌ن:

﴿ما یود الذین کفروا من أهل الکتاب ولا المشرکین أن ینزل علیکم من خیر من ربکم﴾ شه‌و جوله‌که‌و گوم‌پرایانه‌ی که ده‌رحه‌ق به‌ پیغه‌مبه‌رانی خۆیان شه‌و هه‌موو سه‌ریچی و فرۆفیل و ته‌له‌که‌بازیه‌یان کردوه، شه‌وانه هه‌رگیز نایانه‌وئی ئیوه‌ خۆشه‌خت بن؟ شه‌و جوله‌که‌کانه‌ پتیان خۆش نیه که پیغه‌مبه‌ر له‌خۆتانه‌و قورئانتان بۆ نیردراوه‌ته‌ خواری، بیروباوه‌ری پر‌وپووجی بتپه‌رستی و نه‌زانیتان لی‌ره‌ویوه‌ته‌وه، به‌شیکتان له‌

خیریو به‌ره‌که‌تی په‌روه‌ردگار تان بو نیردراو ه‌ته خوارئ؛ ه‌روه‌ها کافره‌کانیش نه‌مه‌یان پی‌ناخوشه، چونکه ده‌زانن که نه‌پچرانی نیگا و نازلبوونی ده‌بیته هوی به‌هیزبوونی نیسلام و بلا و بوونه‌وه‌ی و جی‌گی‌ریبوونی له‌دلی خه‌ل‌ک‌دا نه‌وان پی‌یان خوشه زوو چه‌رخ‌ی چه‌پگه‌ردتان به‌سه‌ردا بسورئ، نگینتان نه‌مینی و له‌گوره‌پانی ژبانا و ده‌درنرین، به‌لام نه‌وه شتی‌که عائی‌د به‌خودایه و ﴿وا لله یختص برحمته من یشاء و الله ذو الفضل العظیم﴾ خدا به‌ویستی خوی که‌سیک ه‌ل‌ده‌بژیرئ و ره‌حمه‌تی خوی به‌سه‌ردا ده‌رپیژئ و ده‌یکاته فروستاده‌ی خوی، که‌س نیه بتوانئ نه‌هی‌لی خدا نه‌م ویسته‌ی خوی نه‌نجام ب‌دا.. خودا خاوه‌نی فه‌زلو گه‌وره‌یی به‌سه‌ره‌موو که‌س داو به‌تایبه‌تی به‌سه‌ر نه‌وه که‌سه‌دا که ده‌یکاته پی‌غه‌مبه‌ری خوی و نیگای بو ده‌نیرئ، که‌وابوو که‌س مافی نه‌وه‌ی نیه حه‌سوودی به‌و خودا پید‌اوانه به‌رئ، چونکه خودا بو خوی ده‌زانئ کئ شی‌اوی نیگا بو ناردن و پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی به‌.

نەسخ لە حوکمە شەرعییەکان دا هەیه

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّمَّهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۶﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿۱۰۷﴾ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۰۷﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ﴿۱۰۸﴾ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۰۸﴾

دوای نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار چۆنیه‌تی نیگا (وه‌حی‌ای) باس کردو راو بو‌چوونی ناحه‌زانی ره‌ت کرده‌وه، نه‌مجار حیکمه‌ت و نه‌پنی هه‌بوونی نەسخ لە حوکمە شەرعییەکان دا روون ده‌کاته‌وه‌وه ده‌فه‌رموئ: ﴿ما ن‌ن‌سخ

من آية أو ننسها نأت بخير منها ﴿﴾ حوکمی هەر ئایەتیک بگۆرین بە
 حوکمی ئایەتیک ترو حوکمە کە ی رهش بکەینه وه، یان هەر له رۆپه‌ری
 دلتدا له بیرت به‌رینه وه، نه له‌فظو نه مانا هیچیان لات نه‌مپنن، نه وه
 دلنیا به باشترو گونجاوتر ده‌خه‌ینه شوینی نهو ئایه‌ته رهش کراوه، یان
 له‌بیر کراوه ﴿﴾ او مثلها ﴿﴾ یان وه‌کو نهو دینن.. یان مانای ئایه‌ته که بهم
 جوژه‌یه: هەر موعجیزه‌یه که ده‌یده‌ین به پیغه‌مبهریک دوا‌یی
 نایشو‌رینه وه، بهم ره‌نگه نه‌یده‌ین به‌یه‌کی تر ﴿﴾ او ننسها ﴿﴾ یان هەر
 له‌بیری به‌رینه وه به‌هۆی کۆن بوونی، ئیلا موعجیزه‌یه‌کی باشترو یان وه‌ک
 نهوی ده‌ده‌ینی.. نه‌مه‌ش بو خودا کاریکی ئاسایی و ره‌سایه ﴿﴾ ألم تعلم أن
 الله علی کل شیء قدير ﴿﴾ بو تو نازانی؟ که خودا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی
 گونجاودا به‌ده‌سه‌لاته وه‌رشتی مومکین بی‌بیته وجود، نهو ده‌توانی
 بیهینیته گۆره‌پانی بو‌نه‌وه ﴿﴾ ألم تعلم أن الله له ملک السموات
 والأرض ﴿﴾ بو تو نازانی که په‌روه‌ردگار خۆی فه‌رمانداره وه‌هرچی
 ده‌سه‌لاته و خاوه‌نیه‌تی و شکۆداری ئاسمانه‌کانو زه‌وی هه‌یه، هه‌مووی هەر
 نی نه‌وه. چی بو‌ی ده‌یکا، چی فه‌رمانی بگۆری ده‌یگۆری، چی فه‌رمانی
 هه‌لوه‌شینیته وه‌هه‌لی ده‌ه‌شینیته وه ﴿﴾ وما لکم من دون الله من ولی ولا
 نصير ﴿﴾ نیه بو ئیوه جگه له خودا که‌سیکی تر چاودیری کاروبارتان بکا،
 یاسای ره‌ساتان بو بنیری، جگه له خودا که‌سیک نی‌یه بتوانی یارمه‌تیتان
 بداتو پشتیوانیتان بکا،، دیاره تو نه‌مه ده‌زانو زانیوته ده‌ی به‌ناو
 خه‌لکدا بلاوی بکه‌ره وه‌و تییان بگه‌یه‌نه، با له هه‌موو کاریکدا پشت به
 خودا به‌ستنه و داوای یارمه‌تی له‌و بکه‌ن؟! به‌هیچ جو‌ریک گو‌یرایه‌لی نه‌و
 کۆمه‌له ناپاکانه مه‌که‌ن که پرۆپاگه‌نده بلاوده‌که‌نه وه، دژی ئایینه‌که‌تان
 ده‌دوین، چونکه نه‌وان ده‌یانه‌وی له‌ری راست لاتان بده‌نو تووشی هه‌لدیرو
 ئاسته‌نگتان بکه‌ن، نه‌وانه هیچ شتیکیان به‌ده‌ست نیه، ناتوانن زیانو

قازانجتان پئی بگه نهن! ئەو هەر بە دەست پەروردگارەو هیچ شتیگ بئی
رەزامەندی ئەو نابئی!

﴿ أم تريدون أن تسألوا رسولكم كما سئل موسى من قبل ﴾ یان
ئێوە ئەهی کۆمەلی موسولمانان دەتانەوی داوای موعجیزەهی ناقولاو
ناماقول لە پیغەمبەرە کەتان بکەن، وەکو چۆن لەو هەپیش نەو هی ئیسرائیل
ناو داوای موعجیزەهی ناقولاو نالەباریان لە موسا کرد؟ کە داوایان لە
موسا کرد وتیان ﴿ارنا الله جهرة﴾ بە ئاشکرا خودامان نیشان بدە، نە کەن
ئەو ریبازە پەیرەو بکەن؛ ئەو هەریگایەکی سامناکەو خەتەرناکە، لادانە
لە ئایین و سەرپیچی کردنی فەرمانی پەروردگارە، هەلبێژاردنی ریبازی
چەوت و خوارە، لەباتی ریبگای راست و رهوان ﴿ومن يتبدل الكفر بالإيمان
فقد ضل سواء السبيل﴾ هەر کە سیکیش لە شوینی ئیمان و باوەر کوفر
هەلبێژیرئ، بێگومان ریبگای راستی لئ گوم بوو ه؟!

ئەمەش ئەو پەری بەخت رەشی و چارە رەشی بە کە مەرف ریبگای راستی
بۆ ئاشکرا بئی و کەچی خوی لئ گیل بکاو لئ لادا.

هەلویستی ئەهلی کیتاب بەرامبەر موسولمانان و چۆنیەتی

رەتدانەو هیان

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّوْكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَصُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّى
يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

له وپیش پهروه ردگار فرمانی به موسولمانان کرد که گوی بؤ
 ناموژگاریی جوله که کان نه گرنو بیروبوچوونه کانیان رت بکه نه وه، لیره ش
 هوی دژایه تی کردنی ته وان بؤ موسولمانان روون ده کاته وه که بریتیه له
 حه سوودی و پیمان ناخو شه که خودا نیعمه تی ئیسلامی پی داو نو
 ثا واته خواز نو که موسولمانان له ئاینه که یان پاشگه زبنه وه ده فره رموی:
 ﴿وَد كَثِيرٍ مِّنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا﴾ زوریه ی
 زوری جوله که وه فه له کان ئاره زووی ته وه یانه که ئیوه له ئاین ژیان
 بکه نه وه، دوا ی ته وه ی راستی و حقتان بؤ ده رکه وتو وه ده یانه وی پاشگه ز
 بینه وه و بچنه وه ناو تاریکایی گومرایی پیشوتان ﴿حَسِداً مِّنْ عِنْدِ
 اَنْفُسِهِمْ﴾ چونکه حه سو دیتان پی ده به نو پیمان ناخو شه ئیوه موسولمان
 بوونو به موسولمانی بمیننه وه ﴿مَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ دوا ی ته وه ی
 بویان ئاشکرا بو وه که ئاینی ئیوه ئاینیکی حقه وه به لگه له سه ر راستی و
 دروستی زورو زه به نده ن: جا ئیوه ته ی کومه لی موسولمان ﴿فَاعْفُوا
 وَاَصْفَحُوا﴾ چا و پوشییان لی بکه نو گویان مه ده نی و چیتان به سه ره وه
 نه بن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللّٰهُ بِالْمَرْءِ﴾ هه تا ته و کاته ی پهروه ردگار ریگاتان ده دا
 که شهریان له گه لدا بکه نو ده ستی خو تانیان لی بوه شینن ﴿اِنَّ اللّٰهَ عَلِيٌّ
 كَلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ بیگومان خودا به سه ر هه موو شتی کدا توانا و ده سه لاتنی
 هه یه و که کاتی خو ی هات توله یان لی ده ستینن، ئیوه ش ته ی گره ی
 موسولمانان پرو اتان به خودا هه بی و بزنانن چی واده پی داون دیته جی و
 چا وه روان بن ﴿وَأَقِيْمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ به رده وام بن له سه ر
 جی به جی کردنی دوو کوله که ی ئاین که نویژکردن زه کات دانه، ته وه ش
 بزنان ﴿وَمَا تَقْدِمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ﴾ هه ر کردار و
 گو فتار و هه لویستی ک ته نجام بده ن - جا فره ز بی یا سوننه ت بی
 پاداشه که ی لای خودایه و ده ستان ده که ویته وه ﴿اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

بصير ﴿ بىگومان خدا ئاگادارو بينايه به سهر هم موو كارو كرده وهيه كتان ورژى دوايى به گویره ي پويست پاداشتتان دده تاه وه .

راى جوله كهو گاور به رامبر به يه كتري

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۱۱﴾ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۱۲﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِيُّ عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرِيُّ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۱۳﴾

نايه تى (۱۱۳) ده باره ي جوله كه كاني مه دينه وه فدى نه صرائيه كاني نه جران هاتوته خوارى: كه نه صرائيه كاني نه جران هاتنه خرمه ت پيغه مبر ﴿ مالمه كاني جوله كهش هاتن له وي بوو به ده مه قالى و ده نكيان ليك هه لبه زيبه وه؛ جوله كه كان وتيان: ئيه وه له سهر هيچ ئايينيك نين! بروامان به عيساو ئينجيل نيه! نه صرائيه كان وتيان: نه خه ير ئيه وه له سهر هيچ ئايينيك نين؛ ئيمه بروامان به موساو ته وراته كه ي نيه .

ئيتر ئه م نايه تانه هاتنه خوارى كه بيروبوچوونى جوله كهو گاوره كان روون ده كه اته وه وه ده فهرموى: ﴿ وقالوا لن يدخل الجنة إلا من كان هودا أو نصارى ﴾ وتيان: كه سيك جوله كهو گاور نه بى ناچيته به هه شته وه، واته: جوله كه كان ده يانگوت: هه كه سيك جوله كه نه بيت ناچيته به هه شته وه، گاوره كانيش ده يانگوت: به هه شت هه ر بو گاوره كانه وه كه سيك گاور نه بى ناچيته به هه شته وه ..

﴿ تِلْكَ أَمَانِيهِمْ ﴾ ئەم بیرو بۆچووانە زادە ی خەیاڵی پرۆپوچی ئەوانەییەو بنچینەییەکی زانستی نیەو ھەر بە ھەواتتە ئەم جۆرە قسانە فری دەدەن ﴿ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ ئەی پیغەمبەر! پێیان بلی: ئەگەر راست دەکەن بە ھەشت ھەر بۆ ئەوانەو کەسی تر ناچیتتە ناوی، دە بە لگە ی چەسپینەر بخەفە روو! دیارە بە لگە یان بە دەستتەو نیەو ناتوانن ھیچ جۆریک لەم بۆچووانە بچەسپینن ﴿ بَلَىٰ مِنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ﴾ نەخەیر وا نیە؟! بۆچونە کەتان ھەلەییە، وا نیە، کە ھەرکەسیک جولە کە نەبی یا گاوری نەبی ناچیتتە بە ھەشتتەو! بە لکو ھەرکەسیک خواپەرست بی بۆ خودا لی بیری خۆی بداتتە دەست خودا و چاکە کار بی ئەو پاداشی باشی لای خودای خۆیتتەو بی کەم زیاد پاداشە کە ی وەر دەگرتتەو ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ نە ترسیان لەبەرەو نە خەم دەخۆن چونکە ئەوان پشتیان بە خودا قایمە دلنیان لە دادووری خودا و ھیچ دلەراوکییەکیان تووش نابی!

دوای رەتکردنەو ھە ی بۆچوونە کە ی گاوری جولە کە کان ئەمجار ھەلوستی ھەریە کە یان بەرامبەر ئەوی ترسیان ئاشکرا دەکاو دەفەرموی ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ ﴾ جولە کە کان دەلین: گاوریە کان لەسەر ھیچ نایینیک نینو ئەو دینە ی خۆیان پی ھەلەو گیرکردو ھە ی بناغەو بی سەرچاودیە ﴿ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودَ عَلَىٰ شَيْءٍ ﴾ لەھەمان کاتدا گاوریە کانیس دەیانگوت: جولە کە کان لەسەر ھیچ نایینیک نینو دینە کە یان بەتالە، ئەمە لە کاتی کە دا ﴿ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ﴾ ئەوانە کتیب دەخویننەو، جولە کە تەورات دەخوینن و لەویدا موژدە ی ھاتنی ھەزرتی عیسا ی تێدایە، ھەروەھا گاوریە کانیس ئینجیل دەخویننەو کە لەویدا باسی ئایینی جولە کە ی تێدایە.. کەوا بوو ئەوان کافر بوونە کە یان لە نەزانی یەو ھە نیە، بە لکو بە ئەنقەست خۆیان کافر دەکەن ﴿ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ﴾ ھەرەبە خوانە ناسە کازو

هاوبهش پیداکره کانش هه ناویان دهگوت: دهیانگوت: (محمد) دینهکهی هیچ نیه و بی بنه ماو بی سهراوهیه دهی ئیوه نهی مالهو قهشهکان! لای خوی خوینده وارنو تهوراتو ئینجیل دهخویننهوه، دهزانی نایینی موساو نایینی عیسا له روژگاری خویمان دا نایینیکی حهق بوونو هه رهوانیش موژدهی هاتنی پیغه مبهری ئیسلامیان داوه!! کهچی ئیوه هه ر قسه پرپوچهکانی عه ربه نه خوینده واره کان ده جوونه وه؟!

﴿فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ پهروه دگار روژی قیامت موحاکمهی نیوانی جوله که و گاوره کان دهکا، بیرو بوچوونه کانیان ده باره ی نایین یه کالآ ده کاته وه سزای گونجاوو شیایوان ده داته وه .

سته مکاری نه وانهی ناهیلن نویژ له مزگه وته کان دا بگری،

نویژکردن له هه موو جیگایه کی خاوین دروسته

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَافِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

زور ریویات هه ن ده باره ی هوکاری هاتنه خواره وهی ئه م نایه تانه: بهه ر حال عیبه رت به گشتی وشه کهیه نه ک به تاییه تمه ندی هوکاری هاتنه خواره وه که،، بویه ده توانین بلیین: هه رکه سی مزگه وت بروخینی ده رگای دابخا، هه ول بدا خواپه رستان رووی تی نه کهن، هه رکه سی بیته له مپه رو به ربه ست ئه م نایه ته ده یگرته وه که ده فه رموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ﴾ کی له و که سه سته مکارتره تاوانبارتره که نه هیلن له مزگه وته کانن مالی خوادا یادو ذیکری خودای

تیدا بکری و شکو گومانو دله راوکی بخاته دلی موسولمانانه وه ههروهها ﴿وسعی فی خرابها﴾ ههول بدا ویرانیان بکا بهم جوړه نه هیللی یادی خودایان تیدا بکری، دیوارو کۆله کهو دراو بهردیان بروخینی. ﴿اولئک ماکان لهم أن یدخلوها إلا خائفین﴾ نهوانه شایانی نهون که راوده و بنزین وه بترسیندرینو بخزینه بهر فشارو سه رکوت کردن، مه گهر پهنا بهرنه بهر مزگه و ته کانو داوای ناشتی بکه نو خو بخه نه مالی خوداوه - وه کو نه وهی که له سالی رزگار کردنی مه که که دا رووی دا که پیغه مبهر ﴿فهرمووی: (من دخل المسجد الحرام فهو آمن) هه رکه سیک خو بخاته مالی خودا (که عبه) وه نه وه ده سندریتی ناکریته سه ری و لی ناپیچریته وه،، ئیتر هه موو ملهوره کانی قوره یش خوین خسته ناو که عبه وه، دواي نه وهی که نه یان ده هیش پیغه مبهر خودا په رستی تیدا بکا، نه یان ده هیش هاوه له کانی بچنه ناوی.. بیان مانای وایه نهوانه نابی بچنه ناو مزگه و ته کانی خوداوه مه گهر به ترسو خوشوع و گهر دنکه چی به وه بچنه ناو مالی خوداوه! نابی به هیچ کلوجیک ریگه یان پی بدری که به لوتبه رزی و که شو فشه وه بچنه ناو مزگه و ته کانه وه ﴿لهم فی الدنیا خزی﴾ نهوانه له جیهاندا ریسواو سه ر شوړنو ﴿ولهم فی الآخرة عذاب عظیم﴾ له روژی دوايش دا سزایه کی کوشنده و گه وره یان هه یه وه ده خزینه ناوی!!

﴿و لله المشرق والمغرب فأینما تولوا فثم وجه الله﴾ خوړه لاتو خوړتاواو هه موو زه وی مولکی خودایه، له کاتی، نویژ کردن دا رووبکه نه هه ر لایه ک روو کردنه خودایه و له پیش ده متانه و خودا په رستی به که تان گیرایه ﴿إن الله واسع علیم﴾ بیگومان خودا شوینیک کی تایبه تی دیاری کراوی نیه، له هه موو شوینیکه، له هه ر شوینیک رووی تی بکه ن ناگاداری رووتیکر دنه که یه. ده لین: ثم نایه ته پیش فرمان کردن به روو کردنه که عبه له نویژدا نازل بووه به وهش نه و بیرو بوچوونانه ی ناینه کۆنه کانی پوچهل کرده وه که ده یانگوت خودا په رستی هه ر ده بی له ناو دیرو

که نیشته و لای په یکه ره کان بکری، واته: نه گهر نه یان هیشتن نویژ له ناو که عبه دا بکه ن، یا له ناو به يتول مه قدیسا نویژ بکه ن شه وه هه موو سه رزه وی بو ئیوه کراوه به مزگه وت، له کوئی نویژ ده که ن بیکه ن، له هه موو شوینیک روو کرده خودا بهیده ست ده کری و تایه ت نیه به شوینیکه وه!

در وو بوختانی نه هلی کیتاب و موشریکه کان که کور بو خودا داده نین

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا مُبِحِنَةً ۗ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَدِيثُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا
يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ
قَوْلِهِمْ تَشَبِهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

ئهم ئایه تانه ده رباره ی جوله که که ده یانگوت عوزه یر کوری خودایه،
هه روه ها ده رباره ی گاوه کان که پییان وابوو عیسا کوری خودایه،
هه روه ها ده رباره ی کافره کانی مه که که ده یانگوت فریشته کچی خودان
هاترونه ته خواری په روه ردارگار هه مووی به دروخستنه وه وه فرمووی:

﴿وقالوا اتخذ الله ولدا﴾ ده لین: خودا کوری بو خوی برپارداوه و
کوری هه یه، جوله که کان ده یانگوت: عوزه یر کوری خودایه، گاوه کانیش
ده یانگوت: عیسا کوری خودایه، هاوبه ش پهیدا که رانیش ده یانگوت
فریشته کان کچی خودان ﴿سبحانه﴾ پاکو بی خه وشسی بو خودایه،
په روه ردارگار دووره له وه مندالی هه بی چونکه مندال بو که سیک پیویسته
یارمه تی بدا، دوا ی مردنی شوینی بگریته وه، که پیویستی به یارمه تیدان

بی، له کاروباری ژیانی روژانه‌ی‌دا، ده‌ی خو خودا پتویستی به‌وه نیه ﴿بل له ما فی السموات والأرض کل له قانتون﴾ به‌لکو هرچی له ناسمانه‌کانو زه‌وی‌دا هه‌یه هه‌مووی مولکی خو‌یه‌تی چی تیدایه‌ گه‌ردن که‌چو فرمان‌به‌رداری نه‌وزو به‌ ویستو ئیراده‌ی نه‌و له‌گه‌ردانو هه‌لده‌سورپین! ئیتر به‌ چ نه‌قلیک نه‌و نه‌فامانه‌ کورو کچی بو دیاری ده‌که‌ن ﴿بدیع السموات والأرض﴾ په‌روه‌ردگار خو‌ی به‌دیینه‌ری ناسمانه‌کانو زه‌وی‌و نه‌وه‌ی تیاندایه، جا که‌سیک به‌دیینه‌ری نه‌و شتانه بی چون ده‌بی بری له‌و شتانه‌ بکرینه‌ کورو کچی و هاوبه‌شی؟! خودا خو‌ی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ره‌هایه‌و هیچ سنوریکی بو نیه‌و هیچ له‌مپه‌ریک نایه‌ته پیشی! ﴿وإذا قضی أمرا فإنما یقول له کن فیکون﴾ هه‌رکاریک هه‌ر شتیک ویستی بی‌ی یه‌کسه‌ر ده‌بی‌و بی چه‌ندو چوون له‌خانه‌ی بوون‌دا خو‌ی ده‌نوینی، رووتیکردنی نه‌و ئیراده‌یه بو نه‌و شته‌و په‌یوه‌ندی کردنی پیوه به‌چو‌نیه‌تیکی تایبه‌تی نه‌نجام ده‌دری‌و عه‌قلی ئاده‌میزاد په‌ی پی نابات. چونکه‌ ده‌رک کردنی نه‌و چو‌نیه‌ته له‌ژورر توانای عه‌قلی ئاده‌می‌دایه‌و هه‌ر هه‌ولو لیکو‌لینه‌وه‌یه‌ک بکری بو ده‌رک کردنی نه‌و نه‌ینی‌یه بی هه‌وه‌یه‌و خو‌ ماندوو‌کردنیکی بی‌نه‌نجامه ﴿وقال الذین لا یعلمون لولا یکلما الله أوتأینا آیه﴾ نه‌فامو نه‌زازو هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ره‌کانی عه‌ره‌ب، یان نه‌خو‌ینده‌واره‌کانی جوله‌که‌و گاور زورجار ته‌حه‌ددای پیغه‌مبه‌ریان ده‌کرد. ده‌یانگوت که‌ راست ده‌که‌ی تو نیگات بو دی‌و نه‌و نیگایه له‌خودا‌وه‌یه نه‌دی بوچی خودا بو خو‌ی قسه‌مان له‌گه‌ل ناکا؟! پیمان نالی: (محمد) ﴿راست ده‌کاو پیغه‌مبه‌ری منه؟ وه‌کو چون له‌گه‌ل فریشته‌دا ناخاوتن ده‌کا، یان بو نیشانه‌یه‌کی راستو دروستمان نیشان نادا له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو؟ چونکه‌ بر‌وایان به‌ نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر نه‌بوو ئینکاری به‌لگه‌و موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ریان ده‌کرد ﴿کذک قال الذین من قبلهم مثل قولهم﴾ ده‌ی خوانه‌ناس و گومراکانی پیووش هه‌ر شه‌م

قسه یهی ئه مانیان ده کردو داخوازی ئاویان ده خسته پروو؟! ﴿تشابهت قلوبهم﴾ دلو بیرو بۆچوونی کافره کانی قورهیشو جوله کهو گاوره کان وه کو یه ک ده چن له سروشتو بیرو بۆچووندا له گومرایی سهرکیشی دا وه ک یه کتر وان، هیچ زیده ریزیک نیه بۆ جوله که به سهر کافره قورهیشی یه کان دا، هه موویان له بیرو بۆچووندا وه کو یه ک ده چن. له سهرکیشی و گومرایی دا هیچ جیاوازی یه کیان نیه، ﴿قد بیننا الآيات لقوم یوقنون﴾ بیگومان نیمه نیشانه کانی راستی پیغه مبه رایه تی (محمد) مان روون کردۆته وه بۆ ئه وانهی که له دلی خو بان دا هه ست به ئارامیی یه قین ده که ن.

ترساندن و ناره زایی ده برین له شوین که وتنی جوله کهو گاور

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ
الْجَحِيمِ ﴿۱۱۹﴾ وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ
تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
﴿۱۲۰﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُوْلَئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۲۱﴾

دوای ئه وه که په وره دگار هه مو بیرو بۆچوونی جوله کهو گاوره کانی پوچهل کرده وه، مه به سته کانی ئاشکرا کردنو ئاکامو سهره نجامه کانی روون کردنه وه، ئه مجار روو ده کاته پیغه مبه رو ئه رکتو لپهر سراویتی دیاری ده کاو په رده له سهره حه قیقه تی جهنگی نیوان پیغه مبه رو جوله کهو گاوره کان لاده باو سروشتو چۆنیه تی دژایه تیه که راده نوینی و خیطاب ئاراسته ی پیغه مبه ر ده کاو تی یی ده گه یه نیی که ئه و خاوه نی موعجیزه و

نایاته، دوا به دواى چه سپاندى تاكو ته نيایی خودا راستیی
 پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر ده چه سپینی و ده فرموی: ﴿إنا أرسلناك بالحق
 بشيرا ونذيرا﴾ ئیمه تۆمان کردوه به پیغه مبه رو ناردومانى بۆ سه ر
 ئاده میزاد به شیوه یه کی راستو دروست، ئه رکی سه ر شانیشت گه یاندى
 په یامه پیروزه که ته، مژده بده به وانیه ی پابه ندی فرمانه کانی
 په روه رداگرن، سه رپیچی که رایش بترسینه، ئه مه رۆلى سه ره کی تویه،
 مژده ده رو ترسینه ری، ﴿ولا تسأل عن أصحاب الجحيم﴾، تۆ به رپرسيار
 نیت له وانیه کی ئیمان ناهینن و به هۆی کرداری نار هویانه وه ده چنه ناو
 دۆزه خه وه، به تاییه تی که تۆ ئه رکی سه رشانی خۆتت ئه نجام داو
 بانگه وازی ئیسلامت پی گه یاندى!! ئه وه ش بزانه که ﴿ولن ترضى عنك
 اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم﴾ جوله که و گاورو هاوپه یمانانیا ن له
 تۆ رازی نابن و به رده وام دژایه تی توندت ده که ن فیلت لی ده که ن، پیلانت
 لی ده گپرن، گپه وه کیشته بۆ به ریاده که ن، مه گه ر واز له و بانگه یشتنه
 بینى و بانگه وازی ئیسلامی فرامۆش بکه ی و بجیته سه ر ئایینی ئه وان،
 ئه و کاته ش مالویرانی دونیاو قیامت ده بی!!

وه نه بی ئه وان که ئیمانت پی ناهینن، له به ر بی به لگه یی بی، ئه وان
 خۆیان باش ده زانن که په یامه که ت حه ق و راسته، به لām که ئیمانت پی
 ناهینن له به ر لووتبه رزی و حه سوودییه، تۆ هه رچی بکه ی ئه وان لیت رازی
 نابن مه گه ر بچیه سه ر ئایینه کانیان، ئه مه یه ته وه ره ی کیشه که، هه ر
 ئه مه یه ئه وه هه موو دژایه تییه کی که دژی ئیسلام و بانگه واز که رانی
 به درێژایی میژوو ئه نجامی ده دن، ئه مه شه ری بیروباوهره له ژیر
 دروشمیکی ئالو والادا، بیگومان ئه و دوژمنانه هه ر رۆژه به جوریک خۆ
 ده گورنو ئالایه کی تر به رزده که نه وه، چونکه ئه وان ده زانن که موسولمانان
 چه ند سرکن به شتییک که ده رباره ی بیروباوهریان ئه نجام بدری، له وه پیش
 جهنگی دژ به بیروباوهریان تاقی کردۆته وه، بۆیه ئالای شه ره که یان گۆری و

لەژیرناویکی ترداو هەر جارەى بە بیانووی شتیکەوه، جاریک بە بیانووی پاراستنی زهوی و خاکو نیشتمانەوه یان بە بیانووی ئابوری و جاریکی تر بە بیانووی رامیاری و پایگای سەربازی یەوه..... هتد بەلام لەراستی دا دژایەتیه که هەر بۆ بێهیزکردنی ئایینی ئیسلامە، بۆ لەپیشە کیشانی ئەو گیانە پەیوەستەیه بە پەرەردگارەوه هەموو ئامانجێکیان بۆ لێدانی ئیسلامە، بۆ رووخاندنی ئەو بەرەستە قایم و قۆلەیه که جارەهای جار لەبەر دەمیا کۆلەوار بوونو بە سەر شکاوی و قونددرای گەراونەوه، بەلێ ئەمە شەری بیروباوەرە، شەری ئەرزو بەربووم و پایگا و ئابوری و رامیاری نیە.

﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ فُلًا فَمَا لِي بِهِ سُلْطَانٌ وَلَا يَكُونُ لِي بِهِ حَسْبٌ وَلَا أَكُنُ مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئەى محمد! پێیان بلێ: بێگومان رێبازی راستی ئیسلام بەرنامەى خودا بۆ ئادەمیزاد که بریتیه لەپەيامی قورئان، هەر ئەوه شیای ئەوهیه پێى بگوتری: رێبازی راستو شیای ئەوهیه مەرف و بیکاتە رێبازی ژيانی و پێیدا برۆا، هەموو ئەو رێبازو بەرنامەو بۆچوونانەى ئێوه بانگەوازی بۆ دەکەن دواى هاتنی ئیسلام پوچەل بوونەوه متمانەیان پێ ناکرێ، چاک وایە چی تر ئێوه خۆتان بەوه هەلەوگێر نەکەن، ئەى رەهەبەر! ناگات لە خۆت بێ بەهیچ جۆریک لەم هەلوێستە نەیهیتە خواری؛ بە موو لەم بەرنامە لانە دەى ﴿وَلْتَن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم مالك من الله من ولي ولا نصير﴾ ئەگەر شوین هەواو هەوهسى ئەوان بکەوێ بە تاییهتی دواى ئەوهى که ئەو ئایینه راستو دروستەت بۆ نێردراوه و لیت روونە که ئایینیکی هەقهو وەکو رۆژی رووناک دەدرەوشیتەوه ئەوه خودات لێ دەرهنجی و کەس نیە یارمەتیت بدات، لە خوداوه پشتو پەناو یارمەتیدەرت نامینی: خەسارەتمەندى دونیاو قیامەت دەبێ! ﴿الذین آتیناهم الکتاب﴾ ئەو موسولمانانەى کەلهو وەپیش لەسەر ئایینی جولەکه، یان ئایینی عیسا بوون، ئیستا موسولمان بوون ﴿یتلونە حق تلاوتہ﴾ ئەو نامە ئاسمانی یەى

که هه‌یانه ده‌یخویننه‌وه، هیچ گۆرانی تیدا ناکه‌نو نیشانه‌کانی پینغه‌مبەر چۆن لایان نووسراوه، دەری ده‌خه‌نو هیچی لی‌ناشارنه‌وه ﴿أولئك يؤمنون به﴾ ئەوانه برۆیان به نامە‌ی خۆیان هه‌یه‌وه ده‌زانی راسته‌وه هه‌ر به‌گۆره‌ی ئەویش ئیمانیان به‌تۆ هه‌یناوه. ﴿ومن يكفر به﴾ كه‌سیك برۆا به‌نامە‌ی خودا نه‌كاو پابه‌ندی فرمانۆ نه‌هه‌یه‌کانی نه‌بی برۆا به‌قورئانۆ به‌پینغه‌مبهریه‌تی تۆش ناکا!! ﴿فأولئك هم الخاسرون﴾ ئەوانه‌هه‌سه‌ره‌تمه‌ندی دۆنیاو قیامه‌تنۆ به‌دبه‌ختۆ چاره‌ه‌شن!

بیرخستنه‌وه‌ی نبعمه‌ته‌کانی خودا بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل و

ترساندنیان له‌ دوا‌رۆژ

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلَ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنْتِيْ فَمَلَّتُكُمْ

عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا

وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

ئە‌مجار دوا‌ی ئە‌م روونکردنه‌وه‌و ئە‌م په‌يامه‌ گرنگه‌ کوتبه‌ره‌ جاریکی‌تر سیاقی نایه‌ته‌که‌ رووده‌کاته‌وه‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل وه‌کو بلی‌ی: بانگه‌وازی کۆتایی‌و دوا‌ بانگه‌یشتنیان ئاراسته‌ ده‌کا..

دوا‌ی ئە‌م هه‌موو کیشه‌و به‌رامبه‌ری‌و رانواندن‌ی هه‌لو‌یستی جو‌راو جو‌ریان له‌گه‌ل په‌روره‌دگاری خۆیانۆ له‌گه‌ل پینغه‌مبهره‌کانیان جاریکی‌تر بانگه‌وازیان لی‌ ده‌کاته‌وه‌ ده‌فرموی: ﴿يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم على العالمين﴾ ئە‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل! یاد‌ی ئە‌و هه‌موو ریزۆ نازۆ نبعمه‌تانه‌ بکه‌نه‌وه‌ که‌ داومه‌ به‌ ئیوه‌، ئە‌و خۆشبه‌ختی‌به‌م پێ‌ ره‌وا بینین، به‌تایبه‌تی که‌ زیده‌ ریزم دابوون‌ی به‌سه‌ر ئاده‌میزادانی رۆژگاری خۆتان‌دا به‌رزم کردبوونه‌وه‌، پله‌و پایه‌ی تایبه‌تیتان درابوویه‌! ئە‌مجار پیمان گوتبوون: ﴿واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس

شیئا ولا یقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ﴿﴾ خۆتان بیاریزن له سزاو
تۆله‌ی رۆژیک که کهس له‌بری کهس سزا نادریو کهس ناتوانی ئیشو
نازاری کهس هه‌لبگری کهس فیدی‌ه‌ی لی وه‌رناگیریو شه‌فاعه‌تیو
تکاکاری کهس جی‌ی بو ناگری، چونکه نه‌وان بروایان به خودایه‌تی خودا
نه‌بووه‌و کافر‌بوونو کافریش نه‌گه‌ر شه‌فاعه‌تیشی بو بگری جی ناگری
﴿ولا هم ینصرون﴾ کهس ناتوانی به‌رگریان لی بکاو عه‌زایی خودایان
لی دووربخاته‌وه:

به تاقیکردنه‌وه‌ی ئیبراهیم علیه‌السلام و تایبه‌تمه‌ندی کابه‌و شاری مه‌که

﴿وَإِذْ أُنزِلَتْ إِبرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا
قَالَ وَمِن دُونِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ
مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا
إِلَى إِبرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا
عَامِنًا وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِن الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾﴾

پاش نه‌وه‌ی یه‌زدان نیعمه‌ته‌کانی خۆی وه‌بیر نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل
هینایه‌وه‌و، نه‌وه‌ی ده‌رخست که نه‌وان چۆن له‌جیاتی سوپاسو شوکرانه
ژمیری، کوفرانی نیعمه‌ته‌کانیان کردو له‌خودا یاخی بوون! شه‌مجار
چیرۆکی هه‌زره‌تی (ئیسراهم) ده‌گیریته‌وه‌ که باوکی پیغه‌مبه‌رانه‌و

جوله‌که‌و نه‌صارا خویمان به شوینکه‌وتووی شه‌و ده‌زانو نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ده‌بویه شوین (محمد) ﷺ بکه‌وتنایه‌و ده‌فهرموئ:

﴿وإذا ابتلى إبراهيم ربه بكلمات فأتمهن﴾ ئەى محمد: بیربکه‌ره‌وه له‌و کاته‌ی په‌روه‌ردگار به‌نده‌ی خو‌ی ئیبراهیمی به‌تاقی کرده‌وه‌و کۆمه‌لیک ئه‌رکئو فه‌رمانی شه‌رعی به‌سه‌ردا دا، ئە‌ویش به‌ریکئو پیکی ئه‌نجامی دان، وه‌فای به‌به‌لینو په‌یمان‌ه‌کانی خو‌ی کرد -وه‌کو له‌شوینتیکی تردا ده‌فهرموئ: ﴿وإبراهيم الذي وفى﴾ ئە‌مه‌ش پله‌و پایه‌یه‌کی پیروژه‌که‌ه‌زه‌رتی ئیبراهیم پی‌ی گه‌یشتووه، له‌به‌ر نه‌وه ئیبراهیم شی‌اوی شه‌وه‌بوو که‌پله‌و پایه‌ی زیاتری بد‌ریتی ﴿قال إني جاعلك للناس إماما﴾ په‌روه‌ردگار پی‌ی گوت: ئە‌من ده‌تکه‌م به‌پیشه‌وا‌ی ئاده‌میزادو مه‌شخه‌لیکی ره‌هنوما‌یی بو‌خه‌لک ﴿قال ومن ذريتي﴾ ه‌زه‌رتی ئیبراهیم عليه السلام فه‌رمو‌ی: په‌روه‌ردگار ئە‌م پله‌و پایه‌ی پیروژه‌به‌ه‌ندئ له‌نه‌وه‌کانیشم به‌خشه ﴿قال لا ينال عهدي الظالمين﴾ په‌روه‌ردگار فه‌رمو‌ی: ئە‌م پله‌و پایه‌گه‌وره‌و پیروژه‌نادرئ به‌هیچ که‌سیکی خ‌وانه‌ناس. با له‌نه‌وه‌ی تۆش بن: ه‌ه‌رکه‌سی زالمو سته‌مکار بی‌به‌که‌لکی رابه‌ری وپیشه‌وا‌یه‌تی نایه.

ئە‌م ه‌ه‌لو‌یسته‌ی ه‌زه‌رتی ئیبراهیم ه‌ه‌لقولا‌وی ه‌ه‌ستیکی سروشتی قوول بوو، ئە‌وه‌ه‌سته‌سروشتی‌یه‌ی که‌خودا له‌ئاده‌میزادا دایناوه به‌رده‌وام به‌ریکئو پیکی ه‌ه‌نگاو ه‌ه‌لدینی، داها‌توو رابوردوو ته‌واو ده‌کا، چینه‌کان ها‌وکاری یه‌کترنو ش‌ریتی ژبان پی‌ک ده‌هیننو چین له‌دو‌ای چین شوینی یه‌کتری ده‌گرنه‌وه، که‌له‌پوور له‌یه‌کتری ده‌گرنو به‌سه‌ره‌اتو رابوردوو‌یان به‌میژوو ده‌خویننه‌وه. ﴿وإذ جعلنا البيت مثابة للناس وأمنا﴾ ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یادئ شه‌وه بکه‌ره‌وه ئە‌و کاته‌ی که‌خانوو‌ی که‌عبه‌مان کرد به‌مه‌رجه‌عو له‌ه‌موو لایه‌که‌وه‌رووی تی‌بکه‌نو لی‌ی کۆینه‌وه، ه‌ه‌روه‌ها بیته‌شوینی ئاسایشو ح‌وانه‌وه‌ی ئە‌وانه‌ی که‌په‌نای بو‌دینن،

چونکه پهروهردگار ریزی ئەم خانووی خستۆته دلێ عه ره به کانه وه، به پیروزیی سهیریان کردووه، هه ره کسێ په نای بۆ بردبێ له سه رو مالی دلنیا بووه، به ئاده میزادی خودا په رستمان گوت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ شوینی ئەو بهرده ی که هه زه تی ئیبراهیم عليه السلام کاتی دروست کردنی دیواری که عبه ده چوووه سه ری بیکه نه شوینی نویژی سوننه تو خودا په رستی لی بکه ن، یان مه به ست به مه قامی ئیبراهیم ئەوه یه هه موو که عبه بگریته وه، واته که عبه یه که م قبیله یه که خودا په رستان روویان تی کردووه، نه وه کانی ئیبراهیم یه کتا په رستیان تیدا ئەنجام داوه، جا له بهر ئەوه ی که عبه مالی خودایه مولکی که سی تر نیه، بۆیه پهروهردگار ئەرکی پاک کردنه وه یو چاک کردنه وه یو ئاماده کردنی بۆ خودا په رستی خسته ئەستۆی دوو بهنده ی راستالی خۆی که هه زه تی ئیبراهیم و ئیسماعیله عليه السلام ﴿وَعَهَدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ فه رمانمان به ئیبراهیم و ئیسماعیل کرد که خانووی ئیمه پاک بکه نه وه، هه رشتی شیاو ی پله و پایه ی یه کتا په رستی نه بی لی دوو ربخه نه وه، ئاماده ی بکه ن بۆ ئەوانه ی دینه حج به ده وری دا هه لده سورپین، یان له ناویدا ده میننه وه نویژی تیدا ده که ن، روکوو و سوچه ی تیدا ده بن، ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ: رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ باسی ئەوه بکه که هه زه تی ئیبراهیم نزای کردو له خودا پارایه وه وتی: خودایا! ئەم شوینه ی که من عیباده تخانه ی تیدا ئاوه دان ده که مه وه بیکه ی به شاریکی هیمنو ئاسایش و خو شگوزه رانی و له هه موو ئازارو ناخۆشی به ک پاریزراو بێ ﴿وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ دانیشتوانی به رزق و روژی و به رو بووم خه نی بکه، هه موو کاتی بازاری پر بی له میوه جاتو خواره مه نی ﴿مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ئەوانه ی له ناو ئەو دانیشتوانه دا ئیمانیا ن به خودا و روژی دوایی هه یه... ئەمجار پهروهردگار ﴿قَالَ: وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا﴾ فه رمووی: ئەوانه ی کافر له

ژیانی دونیادا هندی خۆشی یان ده ده می ﴿ثم أضطرهم إلى عذاب النار﴾
 نه مجار راپیچیان ده کهم بۆ ناو سزای دۆزه خ ﴿وبئس المصير﴾ ناگری
 دۆزه خیش خراپترین شوینی که که ناده میزاد تی بجی. ناخۆشترین
 شونی حه وانه وهیه.

بنیاتنانی که عبه و نزاو پارانه وهی ئیبراهیم و ئیسماعیل

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ
 أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
 مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾
 رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾

دوای ئه وهی پهروه ردگار نیعمه ته کانی خۆی وه بیر عه ره به کان
 هینایه وه، ریزو شکۆمه ندیی کابه ی راگه یاند، دوا به دوای ئه وه ئه وه
 بیر هینانه وه که ئه وه که سه ی ئه وه خانوه ی دروست کردوه، حه زره تی
 ئیبراهیم کوره که ی حه زره تی ئیسماعیل بوون، بۆ ئه وه ی سه رنجیان
 رابکیشی بۆ ئه وه ی چا و له و باو کئو باپیره به ریزانه یان بکه ن، ئایینی
 په سه ندکراوی وه ربگرنو فه رموی:

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾ باسی ئه وه بکه
 ئه وه کاته ی که حه زره تی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کورپی بناغه ی دیواری
 که عبه یان داده ناو چینه کانی دیواره کانیان به رز ده کرده وه و سه رگه رمی
 کار لی کردنی بوون، به ملکه چی و به ندایه تی کردنه وه روویان له
 پهروه ردگار ده کردو ده یانگوت: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾
 خودایه! لیمان قبول بکه و ره نجه مان به زایه مه ده و کاره که مان
 سوو دبه خش بی!! بیگومان تو هه موو دو عاو نزاو پارانه وه یه ک ده بیسی و

ئاگادارو زانای به سهر هه‌موو شتیکندا ﴿ربنا واجعلنا مسلمین لك﴾
 خودایه! واماڤ لای بکه به ته‌واویو به‌رده‌وامی گهردن که‌چو پابه‌ندی
 فرمانه‌کانت بینو بتوانین خوداپه‌رستی خویمان نه‌نجام بدهین ﴿ومن
 ذریتنا امة مسلمة لك﴾ هه‌روه‌ها له نه‌وه‌کانیشمان گه‌لیکی خواپه‌رست
 موسولمان بینه ئاراوه چونکه دلی ئاده‌میزادان وا له‌ناو دوو په‌نجه‌ی
 قورده‌تی خودادان چۆنی بوئ ئاوا ئاراسته‌یان ده‌کا. دو‌عاک‌ه‌ش شه‌وه
 ده‌گه‌یه‌نی که سروشتی گه‌لی موسولمان هاوکاری کردنی یه‌کتیری‌یه له
 بیرو باوه‌ردا دریژه‌پیدانی شه‌م بیرو باوه‌ره‌یه بو چینه‌کانی داها‌تووش.
 ﴿وارنا مناسکنا وتب علینا انک انت التواب الرحیم﴾ خودایه! شوینی
 خوداپه‌رستی و چۆنی‌ته‌ی ه‌ج کردنو شوینه‌واره‌کانمان پیشان بده و تیمان
 بگه‌یه‌نه چۆن ه‌ج بکه‌ینو له کوئرا ده‌ست پی بکه‌ینو له کوئ کۆتایی
 پی به‌ینین... خودایه! له کاتی نه‌نجامدانی کاروباری ه‌ج و
 خوداپه‌رستی‌دا نه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کمان بوو که‌مو کورتیمان هه‌بوو، یان
 هه‌رکاتی دوا‌ی کردنی تاوانیک په‌شیمان بووینه‌وه، بو لای تو گه‌راینه‌وه؛
 تو به‌مان لای قبول بکه‌و لیمان خو‌ش به، بیگومان هه‌ر زاتی په‌روه‌ردگارت
 میهره‌بانو تو به وه‌رگرو به به‌زه‌یی و دلۆقانی!

په‌روه‌ردگارا! نه‌وه‌کانی ئیمه له عه‌طاو به‌خششی بی‌پایانی خو‌ت
 ناو‌مید نه‌که‌ی ره‌هنوما‌ییان بکه‌و ئاگاداریان به ﴿ربنا وابعث فیهم
 رسولا منهم یتلوا علیهم آیاتک وיעلمهم الکتاب والحکمة ویزکیهم﴾
 په‌روه‌ردگارا! له کاتی پیوستدا پیغه‌مبه‌ریک بنیره بو سهر شه‌و نه‌وانه‌ی
 ئیمه: نامه‌ی تو‌یان بو بخوینیته‌وه فیری ئادابو که‌مالی نه‌فسییان بکا،
 ناوه‌روکی کتیبی تو‌یان تی بگه‌یه‌نی، حکمه‌تو ژیریان فیریکا، شه‌و
 پیغه‌مبه‌ره به هۆی ره‌وشتو شه‌خلاقی به‌رزو دلیان پاک بکاته‌وه له
 شه‌خلاقی خرابو ره‌وشتی به‌د رزگاریان بکا ﴿انک انت العزیز الحکیم﴾
 به‌راستی په‌روه‌ردگارا! تو خودایه‌کی وه‌های ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ر هه‌موو

شتیکدا ہئیو ہموو کاریکت پر حیکمہتہو لہ ہموو ئیشیکا داناو زانی، ئیتر پھروہردگار دوعاکھی ئیبراہیمی وەرگرت ئوہبوو دوای چہند چہرخیک لہ نہوہی ئیبراہیم پھروہردگار حہزرتی (محمدای ﷺ) کرد بہ پیغہمبہرو قورئانی بہ خہلات دایہ؛ ئویش بہوپہری توانایہوہ لیبرا بؤ گیاندنی پھیامہکھی و رزگارکردنی ئادہمیزاد لہ گومرایی و نہزانی و پاک کردنہوی بیروباوہریان لہ بتپہرستی ہاوبہشی پیداکردن.

نہفامی ئو کسانہی لہ نایینی حہزرتی ئیبراہیم

لادہدن

وَمَنْ يَرْغَبُ عَنِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ
 وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾
 إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾
 وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَنْبِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ
 فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

ئیبنو عویہینہ دہلی: عہبدوللای کوری سہلام و برازاکانی - کہ ناویان (سہلہمہ) و (موہاجیر) بوو - بانگ کردن بؤ موسولمان بوونو پئی گوتن ئیوہ دہزانن پھروہردگار لہ تہوراتدا فہرمویہتی: من لہ نہوہی ئیسماعیل پیغہمبہریک دہنیرم ناوی (ئہحمہد) ہ کہسیک پروای پئی بکا سہرفیازو ہیدایہتدراوہ، کہسیک پروای پئی نہکا ئوہ نہفرین لیکراوہ (سہلہمہ) موسولمان بوو (موہاجیر) بہ جولہکھی مایہوہ ئیتر ئہم نایہتہ ہاتہ خواری کہ دہفہرموی:

﴿وَمَنْ يَرْغَبُ عَنِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ کہس نیہ لابدا لہ نایینی ئیبراہیم کہ نایینیکی پاکو بی خہوشہ، مہگہر کہسی سوکایہتی

به خوی بکاو ریزی خوی نه‌گری ﴿ ولقد اصطفیناه فی الدنیا وإنه فی الآخرة لمن الصالحین ﴾ بیگومان نئمه له دونیاداو له‌سه‌رده‌می خویا ئیبراهیممان هه‌لبژارد له‌ناو کۆرو کۆمه‌لی ئه‌و رۆژگارهدا پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌ریمان پی‌به‌خشی، ئه‌ویش به‌عه‌زمیکه‌ی پۆلایین و به‌لیهاتوویی ئه‌رکی سه‌رشانی خوی ئه‌نجام داو له‌پاشه‌رۆژیشا یه‌کیکه له‌به‌نده راستاله‌کانی خوداو به‌که‌له‌مه‌ردی رۆژگاری خوی حسیب ده‌کری، هه‌موو که‌س دان به‌پله‌و پایه‌ی‌دا ده‌نی، بناغه‌ی ئه‌م هه‌لبژاردنو پله‌و پایه‌ی پیدانه‌ش له‌و کاته‌وه بوو که ﴿ اذ قال له ربه أسلم ﴾ ئه‌و کاته‌ی که خودا فه‌رمانی پی‌کردو پی‌ی فه‌رموو: -واته: خسته‌ی ناو دلیه‌وه‌و فه‌رموو- گه‌ردن که‌چ بیه‌و فه‌رمانبه‌رداری خودای خۆت به ﴿ قال أسلمت لرب العالمین ﴾ ئه‌ویش له‌وه‌لامدا یه‌کسه‌ر وتی: ئه‌وا به‌هه‌موو توانامه‌وه به‌لیب‌راوی گه‌ردنکه‌چی په‌روه‌ردگاری بوونه‌وه‌ر بوومو فه‌رمانبه‌ردارم.

جا وه‌نه‌بی ئیبراهیم به‌ئه‌وه‌نده‌ وازی هینابی به‌لکو ئامۆژگاری نه‌وه‌کانی دوا خۆشی کرد وه‌صیه‌تی بۆ کردن که خوداپه‌رستو موسولمان بن ﴿ ووصی بها إبراهیم بنیه و یعقوب یابنی إن الله اصطفى لکم الدین فلا تموتن إلا وأنتم مسلمون ﴾ ئیبراهیم وه‌صیه‌تی بۆ کوره‌کانی کرد هه‌روه‌ها چه‌زه‌رتی یه‌عقوبیش هه‌ر وه‌صیه‌تی بۆ نه‌وه‌کانی ئه‌وه‌بوو که هه‌رگیز واز له‌ئایینی ئیبراهیم نه‌هینن، وتیان: ئه‌ی رۆله‌کانمان! په‌روه‌دگار ئایینی پاکو بی‌خه‌وشی بۆ ئیوه هه‌لبژاردوه که ئایینی ئیسلامه که‌واته: ئیوه به‌ناموسولمانی له‌دونیادا ده‌رمه‌چن. هه‌مووتان له‌سه‌ر ئایینی ئیسلام به‌رده‌وام بن و پاش گوئی مه‌خه‌نو ئه‌م پله‌و پایه‌ی ره‌به‌رییه که داویه‌تی به‌خانه‌دانی ئیوه به‌فیرۆی مه‌ده‌ن!

ئه‌مه‌ بوو وه‌صیه‌تی ئیبراهیم بۆ کوره‌کانی هه‌روه‌ها وه‌صیه‌تی یه‌عقوب بۆ کوره‌کانی ئه‌و وه‌صیه‌ته‌ی که یه‌عقوب له‌دوا دوا ساته‌کانی ژیانیدا ته‌نانه‌ت مۆته‌که‌ی مردنیشی نه‌یتوانی ئه‌م وه‌صیه‌ته‌ی له‌بیر

به ریخته و ده! چونکه هم و هصیه ته، هم پیامه نه و هنده له ههستو شعوری
 به عقوبدا قول بو بووه و ده دیوه زمه می مردنیش نهیتوانی نه و هه لویسته می
 له پیش چاو چه واشه بکا، نا له و کاته شدا هم پیامه پیروزه می له هه موو
 شتیک زیاتر له لای نو مایان بوو، ویستی و هکو نه رکیکی سهرشانی
 حه قیقه تیکی پیغه مبه رایه تی دوا سته کانی زبانی هم پیامه پیروزه
 به سهر به ری.

پوچه لکرده وه می داوای جوله که که ده لین : نیمه له سهر نایینی (نبراهیم و به عقوب) ین

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا
 تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ
 أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا
 تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
 تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾
 قُولُوا عَامَّةً بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ
 وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ
 مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَإِن عَامَنُوا بِمِثْلِ مَا عَمَّنتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِن
 تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

نایەتی (۱۳۳) دەربارە ی جولە که کان هاتۆتە خوارێ که به پیغه مبهریان گوت: تۆ نازانی که یه عقوب له سه ره مهرگا وه سییه تی بو کۆره کانی کرد که نایینی یه هود په پیره و بکهن، هۆی هاتنه خواره وه ی نایەتی (۱۳۵) ییش قسه که ی (ابن سوریا) ی جولە که یه که به پیغه مبهری گوت ریگای حق نه وه یه که نیمه له سه ری ده پۆین، نه ی موحه ممه د تۆش شوین پیغه مبهری نیمه بکه وه! گا وه کانیش هه مان قسه یان کرد!

پهروه ردگار ره دی دانه وه وه فرمووی: ﴿أم كنتم شهداء إذ حضر يعقوب الموت إذ قال لبنيه ما تعبدون من بعدي﴾ نایا نیوه نه ی موسولمانه کان! یا نه ی جولە که کان ناگادارو شایه ت بوون نه و کاته ی که یه عقوب پیش مردنی به چند چرکه یه ک رووی کرده کۆره کانی و پئی گوتن دوای من کئ ده په رستن؟ ﴿قالوا نعبد إلهك وإله آبائك إبراهيم وإسحق إلهما واحدا ونحن له مسلمون﴾، وتیان: نه و خودایه ده په رستین که تۆ ده په رستی، خودای تۆو خودای باو کئو با پیرانی تۆ. ئیبراهیمو ئیسماعیلو ئیسه ق خودایه کی ته نیاو بی شه ریکه، نیمه گه ردنکه چی فرمانی نه و یزو هه ر واش ده میتینه وه ..

به م وه لامه جوانه کۆره کانی یه عقوب باوکیان له غه رغه ری مرداندا دلنیا کرد، نابم نایه ته پیروژه بیروبا وه ریکی جولە که کان په ت ده کاته وه که ده یانگوت: کاتی خۆی هه زه ته یه عقوب وه سییه تی بو کۆره کانی نه وه بووه که له سه ر نایینی جولە که به میتنه وه وه هیه چ نایینیکی تر قبول نه کهن، نه مه شایه تیدانی پهروه ردگاره ده رخشتی راستیه کی میترووییه که جولە که کان ده یانویست بیشارنه وه و بیشیوینن، جا که نه وه هه لوستی ئیبراهیمو یه عقوب بووی نه وه وه سییه ت و نامۆزگاریان بووی بو کۆره کانیانو نه وه ش وه لامی راسته و خۆی رۆله کانیان بووی! نه مه ش هه لوستی نا په وای ئیستای جولە که کان بی به رامبه ر به بانگه یشتنی

ئیسلامی، دیاره هەر که سه به گویرهی کرداری خۆی پاداش و سزا و هردەگریتهوه ﴿تلك أمة قد خلت﴾ هزرهتی ئیبراهیم و پیره و کارانی، یه عقوبو کوره کانی، نهوانه پابهندی و هسیهته کهی نهو رهه بهرانه بوون نهوانه کۆمه لیککی بهختیار بوونو رابوردنو ﴿لها ما کسبت﴾ چی کرده و هی باشیان کرده بو سودی خۆیانو خۆیان پیی بهخته و هر دهبین ﴿ولکم ما کسبتم﴾ ئیوهش چی کرداری باشتان هه بی بو سودی خۆتانو ﴿ولا تسئلون عما کانوا یعملون﴾ ئیوه بهرپر سیار نین له کرداری نهوان، به لکو هه موو کهس له کرداری خۆی بهرپر سیاره و بهس ﴿وقالوا کونوا هودا أو نصاری تهتدوا﴾ جوله که کان دهیانگوت: وهرنه سهر ئایینی جوله که سهر فرزده بن.. گاوره کانش دهیانگوت: وهرنه سهر ئایینی مهسیحی له گومرایی رزگارتان ده بی.. بهم شیوه هه ریه که یان خه لکی بانگ ده کهن بو سهر ئایینه چه وتو دست لیدراوه که یان ﴿قل بل ملة ابراهیم حنیفا وما کان من المشرکین﴾ نهی محمد: پییان بلی به لکو ئیمه و ئیوه شوین ئایینی باو که گوره مان هزرهتی ئیبراهیم ده که وین که سهر چاوهی ئیسلامه ئایینیکی پاکو خا وینه، ئایینی نهو پیغه مبه ریه که له گه ل خودادا په یمان دارو په یمانه کهی برده سهر و هه رگیز هاوه لی بو خودا به رهوا نه بینیه. به لام ئیوه شه ریک بو خودا داد ه نین! په روره دگار بانگه واز بو موسو لمانان ده کا بو ئیعلان کردنی یه کیتی ئایینی سهرتاسه ریی!

ههر له سهر دمی هزرهتی ئیبراهیمه وه (باوکی پیغه مبه ران) تا سهر دمی هزرهتی عیسای کوری مه ریه و هاتنی ئایینی ئیسلام و بانگه وازی جوله که و مهسیحی به کان ده کا بو نه وهی ئیمان بهم ئایینه بی وپنه و نمونه یی به بینن ﴿قولوا آمنا بالله وما أنزل إلینا﴾ نهی پرواداران هه مووتان به یه ک ده م بلین پروامان هینا به خوداو بهو قورئانه گه وره یه ی که بو مان نیردراوه ﴿وما أنزل إلی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق

ويعقوب والاسباط ﴿١٣٣﴾ نیمانمان هیناوه بهو په یامه ی که بو ئیبراهیمو
 نیسماعیلو نیسحاقو یه عقوبو بهو هی ئیبراهیمو نیسحاق که پییان
 ده گوتری ته سباط ﴿١٣٤﴾ و ما اوتی موسی و عیسی ﴿١٣٥﴾ بروامان به ته وراتی
 موسا و نینجیلی عیسا هیه، واته: بهو ته وراتو نینجیله ی که ده سکاری
 نه کراون ﴿١٣٦﴾ و ما اوتی النبیون من ربهم ﴿١٣٧﴾ ههروه ها نیمانمان هیه بهو
 په یامو نیگایه ی که له خوداوه نیردراوه بو پیغه مبه رانی تر بروامان به
 هه موویان هیه به مهرجیک له لایهن خوداوه هاتبی موعجیزه و به لگه ی
 پیغه مبه رایه تی نواندب: ﴿١٣٨﴾ لا نفرق بین أحد منهم ﴿١٣٩﴾ ناچین بروامان به
 هندیکیان هه بی و بروامان به هندیکیان نه بی و ه کو ته وه ی که جوله که و
 گاور ده یکن ﴿١٤٠﴾ و نحن له مسلمون ﴿١٤١﴾ نیمه هه موومان گه ردنکه چی
 پهروه ردگارین پابه ندی فرمانه کانی تهوین ﴿١٤٢﴾ فإن آمنوا بمثل ما آمتم به
 فقد اهتدوا ﴿١٤٣﴾ جا نه گه ر خاوه ننامه کان - جوله که و گاوره کان - نیمانمان
 هینا بهو بهرنامه ی ئیوه برواتان پییه تی ته وه ربیازی راستیان
 دوزیوه ته وه، که و تونه سهر ریگای خودا په رستی ﴿١٤٤﴾ وإن تولوا فإنما هم فی
 شقاق ﴿١٤٥﴾ نه گه ر پشتیان هه لکرد له نیمان هینان بهو بهرنامه یه ی
 بانگه وازی بو کردنو نه هاتنه ژیر نالای نیسلامو بروایان به قورثانه که
 نه کرد ته وه بزانه ته وانه ده یانه وئ دوزمنایه تیت بکه نو هه رگیز ته وانه
 حه ق خواز نین ﴿١٤٦﴾ فسیکفیکهم الله ﴿١٤٧﴾ نه ی (محمد!) دلنیا به خودا
 له شه ری شوومی ته وان ده تپاریزی ﴿١٤٨﴾ وهو السميع العليم ﴿١٤٩﴾ پهروه ردگار
 بیسه ره، گوپی له ناخاوتنی ته وانه، زاناو ناگاداره به وه ی که له دلیان
 دایه له فیل و پیلانو شهر دژی موسولمانان.

مورکی نیمان و کار دانه وهی له دهروون دا

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ
 أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
 وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَغْلَمُ
 أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ

وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

ئیبنو عه باس ده فرموی: نه صرانیه کان که مندالیکیان ده بوو دواى
 جهوت روژ له ناویکدا که ناوی (مهعمودی) بوو منداله که یان رهنگ
 ده کرد پیمان و ابو پاک ده بیته وهو ده بیته نه صرانى ته واو ئیتر
 پهروه ردگار ئەم نایه تهی ناره خوارى که ده فرموی: ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ
 أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً﴾ ئەو نایینهی که ئیمه پهیره وهی ده که یان نایینه
 خودایه، خودا ئیمه ی بهو نایینه رهنگ کرده، نیشان زه دهی کردوین،
 شوینه واری ئەو نایینه مان پیوه دیاره، وهک چۆن رهنگ به جلو بهرگه وه
 دیاریی ده دا. کهس وه کو پهروه ردگار ناتوانی و نازانی نایین بو ئاده میزاد
 دیاری بکا. ﴿وَلَنْحْنُ لَهُ عَابِدُونَ﴾ ئیمه هه ره نهو خودایه ده په رستین
 کهسی تر به خودا نازانین ﴿قُلْ أَتُحَاجُّونَنِي فِي اللَّهِ﴾ پیمان بلی: نایا پیوه
 ده رباره ی خودا کیشم له گه له نه که نهو پیتان وایه ئیوه کوری خودا و
 خوشه ویستی خودان؟! پیغه مبه ران هه ره ده بی له کومه لی ئیوه بن له
 هوزو نه ته وهی تر پیغه مبه ر نه نیردرین؟؟ ﴿وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ پهروه ردگار

خودای ئیمه‌شو ئیوه‌شه هه‌مومان به‌نده‌ی ئه‌وین ﴿ولنا أعمالنا ولكم أعمالکم﴾ پاداش و سزای کرده‌وه‌ی خوومان بۆ خوومانه‌و پاداش و سزای کرده‌وه‌ی خووتان بۆ خووتانه کهس گوناھی کهس هه‌لناگرئ کهس له‌جیاتی کهس سزا نادرئ ﴿ونحن له‌مخلصون﴾ ئیمه‌ خوداپه‌رستی و به‌ندایه‌تیمان بۆ خودا راستالانه‌یه‌و هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کمان له‌به‌ر خاتری ره‌زامه‌ندیی خودایه‌. ﴿أم تقولون إن إبراهیم وإسماعیل وإسحاق وיעقوب والأسیاط کانوا هودا أو نصاری﴾ یان ئیدیعیای ئه‌و، ده‌که‌ن که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب نه‌وه‌کانیان جوله‌که یان گاور بوون ﴿قل أنتم أعلم أم الله﴾ ئه‌ی محمد ﷺ پێیان بلئ: ئایا ئیوه‌ ئاگادارترن به‌ ئایینی ئه‌و ره‌هه‌برانه یان په‌روه‌ردگار؟ بێگومان خودا شایه‌تی ئه‌وه‌ی بۆ داون که ئه‌وانه هه‌موویان له‌سه‌ر ئایینی ئیسلام بوون، نه جوله‌که بوون، نه گاور! وه‌کو له‌ شوینیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿ما کان إبراهیم یهودیا ولا نصرانیا ولكن کان حنیفا مسلما﴾ ئیبراهیم نه جوله‌که بووه نه گاور بووه به‌لکو دیندارو بئ خه‌وشو موسولمان بووه، ئیتر ئیوه‌ی جوله‌که‌و گاور چۆن پیتان وایه که ئه‌و ره‌هه‌برانه له‌سه‌ر ئایینی ئیوه‌ بوون؟ ﴿ومن أظلم ممن کتم شهادة عنده من الله﴾ کئ له‌و کهسه زالم و سته‌مکارتره که نایه‌ته‌کانی ته‌ورات و ئینجیل ژیر لئو بخا بیان شاریته‌وه؟ ئه‌و نایه‌تانه‌ی که مزگینی هاتنی هه‌رزه‌تی (محمدی) تیدایه‌ سرپۆشیان بکا؟ کئ له‌و کهسه زالم تره که په‌یامی په‌روه‌ردگار که ده‌لئ پێغه‌مبه‌ران هه‌موویان له‌سه‌ر ئایینی ئیسلام بوون، بیه‌شاریته‌وه ﴿وما الله بغافل عما تعملون﴾ خودا ئاگاداره ئه‌وانه چی ده‌که‌نو چی ده‌شیرنه‌وه، ئاگاداری هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کیانه‌و سزای دادوهرانه‌ی خوئیانیان ده‌داته‌وه ﴿تلك أمة قد خلت لها ما کسبت ولكم ما کسبتم ولا تسألون عما کانوا يعملون﴾ ئه‌م نایه‌ته‌کانی دووباره کرده‌وه چونکه هه‌ره‌شه‌و ترساندنئ تیدایه‌. واته: ئه‌گه‌ر ره‌هه‌بران له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ریزو نرخه‌ی هه‌یانه سزاو پاداشی کرده‌وه‌ی

خۆیان ورەبگرنه‌وه، ئیوه به‌ولاتره‌وه سزاو پاداش وەردەگرنه‌وه، (پیش
که‌میک ته‌فسیری ئەم نایه‌ته کرا).

به‌یارمه‌تی خودای مه‌زن ته‌فسیری جزمی یه‌که‌م له‌ ته‌فسیری
ره‌وان بۆ تیگه‌یشتنی قورئان ته‌واوبوو، جزمی دووهم به‌ شوینی دا
دئو به‌ نایه‌تی (۱۴۲) ی سوورەتی (البقرة) که‌ ده‌فه‌رموئ:
(سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَاهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا
عَلَيْهَا.....الآیة) ده‌ست پێ‌ده‌کا. خودایه‌ ته‌وفیقمان بده‌ له‌سه‌ر
دریژده‌دان به‌کاره‌که‌مانو به‌قبوولی حه‌سه‌ن لیمان وەربگره
نامین!!

پیرستی سەر بەبەسه کانی جزمی یه که می ته فسیری ره وان

لاپه ره	بابه ت
۳	پیشه کی
۷	چهند زانیاریه کی پیویست ده باره ی قورنانی پیروژ
۳۰	سوورته ی فاتجه
۳۹	رهوشتی موسولمانان و پاداشتی خودا په رستان
۴۱	رهوشتی کافران
۴۳	رهوشتی دوورووه کان
۴۴	رهوشتی دوورووه کان
۴۶	رهوشتی دوورووه کان
۴۹	چهند نمونه یه کی دوورووه کان
۵۲	فه رمان به یه کتایه رستی و هوکاره داخواریه کانی
۵۴	ته حه ددا کردن له بی پروایان که بتوانن
۵۶	پاداشتی خاوه ن باوه رانی کردار باش
۵۸	سوودی په نده هیئانه وه له قورنان دا بو ناده میزاد
۶۲	دیارده کانی ده سه لاتی خودا له دروستکردنی ناده میزادو
۶۶	جینشین کردنی ناده میزاد له سه ر زهوی و هیرکردنی زمانه کان
۶۸	ریژ لیبانی په روه ردگار بو نادم
۷۰	ناده مو حه ووا له به شه شتدان و هه لویستی شه یان به رامبه ریان
۷۴	نه رکی سه رسانی نه ته وه ی ئیسرائیل
۷۷	چهند نمونه یه ک ده باره ی به دی جوله که کان
۸۲	ده نیعمه تی گرنگی په روه ردگار که به جوله که کانی به خشیون
۸۷	باقی مانده و ته و او که ری نیعمه ته کانی به سه ر نه ته وه ی ئیسرائیل
۹۲	چاوچنۆکی جوله که کان و بری له تاوانه کانیان
۹۵	دواروژ هه ر بو موسولمانانه
۹۸	بری له تاوانی جوله که و سزادانیان له سه ر تاوانه کانیان
۱۰۰	چیرۆکی سه برینی مانگا که
۱۰۳	دگه هقی جوله که کان

لاپه ره	بابه ت
۱۰۴	چاوه روان ناکړې جوله که بروا به پیغه مبهري نیسلام بکه ن
۱۰۹	گورینی دهغه کانی تهورات له لایه ن مالمه جوله که کانه وه بوختانو
۱۱۱	زیوان بوونه وهی جوله که کان له واده و به لینه کانیا ن
۱۱۴	بری دیارده ی پابه ندبوونی جوله که کان به واده و به لینه کانیا ن
۱۱۷	هه لویستی جوله که کان به رامبه ر به پیغه مبه ران و کتیبه ناسمانی په کان
۱۲۱	بروانه کردنی جوله که کان به قورنانو پیغه مبه ر کوزییا ن له میژو ودا
۱۲۳	جوله که کان راست ناکه ن ده لین نیمانان به تهورات هه یه
۱۲۴	دو نیا په رستن و زیان خوشه ویستی جوله که کان
۱۲۶	هه لویستی جوله که کان به رامبه ر جویرانیلو فریشته و پیغه مبه ران
۱۲۷	بروانه کردنی جوله که به قوریا ن و پابه ندنه بوونیان به په یمانه کانیا ن
۱۲۹	فالچیبه تی و سیحرو جادو بازی جوله که
۱۳۳	نه ده بی ناخوتن له گه ل پیغه مبه ر
۱۳۵	نه سخ له حوکه شه رعیه کازدا هه یه
۱۳۷	هه لویستی نه هلی کیتاب به رامبه ر موسولمانانو چونیه تی رهندانه وهیا ن
۱۳۹	رای جوله که و گا ور به رامبه ر به یه کتری
۱۴۱	سته مکاری نه وانه ی ناهیلن نویژ له مزگه و ته کازدا بکری نویژ کردن.....
۱۴۳	دروو بوختانی نه هلی کیتاب و موسریکه کان که کور بو خودا داده نین
۱۴۵	ترساندن و نارزایی ده برین له شوین که و تنی جوله که و گا ور
۱۴۸	بیر خسته وهی نیعمه ته کانی خودا بو نه ته وهی نیسرائیل و ترساندنیا ن له ...
۱۴۹	به تاقیر دنه وهی نیبراهیم <small>عليه السلام</small> و تاییه تمه ندی کابه و شاری مه که که
۱۵۲	بنیانتانی که عبه و نزا و پارانه وهی نیبراهیم و نیسماعیل
۱۵۴	نه فامی نه و که سانه ی له نیینی جه زه تی نیبراهیم لاده دن
۱۵۶	پوجه لگر دنه وهی داوای جوله که که ده لین: نیمه له سه ر نیینی (نیبراهیم و ..)
۱۶۰	مورکی نیمان و کار دانه وهی له ده رو ودا

تفسیری رهوان

بۆ تیگه‌یشتنی قورئان

به‌رگی یه‌که‌م

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

محمود احمد محمد

جزئی (۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ریخو شکردن بو گورینی روگه (قیلبه)

♦ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَلَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

قورئانی پیروز هه ر بهرده وامه لهسه ر بهرهنگار بوونه وهی جوله که کانو داکوکی له گورانی روگه (قیبله) ده‌کاو راو بوچوونی جوله که وهه موو هاوپه یمانه کانیان رت ده‌کاته وه.

پیغه مبهه ﷺ له مه‌دینه که نوژی ده‌کرد روهی ده‌کرده به‌یتولمه قدیس! وه کوچون پیغه مبه‌رانی پیشوو روویان تی‌ده‌کرد، شانزه مانگ یان حه‌فده مانگ له مه‌دینه لهسه ر نه‌م شیوه مایه وه، به‌لام هه‌میشه ئاواته‌خوازی نه‌وه بوو که روو بکاته که‌عبه وه خودا ده‌وپارایه وه که روهی پی له روگهی باب‌گه‌ورهی خوئی حه‌زه‌رتی ئیبراهیم بکا که کابهی پیروز بوو!

په‌روه‌ردگار نزاو پارانه وه‌که‌ی گیرا کردو ئاواته‌که‌ی هینایه دی! فه‌رمانی پی‌کرد که روو بکاته خانوه دیرینه که (البيت العتیق).. یه‌که‌م نوژی که له مه‌دینه روه وه که‌عبه کردی، نوژی عه‌سر بوو، ئیتر جوله که کانو دوورو وه‌کان که‌وتنه مقو مقوو وتیان: چی پالی به

موحہ ممہدو ہا وہ لانیہ وہ نا کہ روگی خویان لہ بہیتولمہ قدیسہ وہ بگورن
بۆ لای کہعبہ؟! وتیان: دیارہ موحہ ممہد بیری زیدی خوی کردۆتہ وہ،
زۆری پی ناچی دہ گہریتہ وہ بۆ سہر ناینی خوی!

سہرہ تای نایہ تہ کہ رەتدانہ وہی رەخنە ی جولە کہو دوور و وہ کانه کہ
ہیشتا رەخنە کہیان نہ گرتبوو! ئەمە موعجیزە یە ک بوو بۆ پیغە مەبەر ﴿
پەر و ہر دگار دەرسی داداو فیتری بە لگە ہینانہ وہی کرد بۆ ئە وہی
نامادە باشی تیدای بۆ وە لامدانہ وہ و فەر مووی: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ
النَّاسِ مَا وَلاَهُمْ عَنْ قَبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا﴾ ئەو ئادە میزادانہی کہ تی
نہ گہ یشتوونو بی عەقل و نہ فامنو کویرانہ شوین خە لک کہ و توونو ہیچ
تیفکرینیان نیہ کہ بریتین لہ دوور و وہ کازو جولە کہو گا ورہ کان، دہ لین: چ
شتیک رووی دا موسولمانہ کان ئاوا گۆزو گومەت روویان لہ (بیت
المقدس) وەر گێرا کہ لہ و ہ پیش قبیلە یان بوو، قبیلە ی پیغە مەبەرانی
رابوردوش بوو، ئاوا روویان کردە کہعبہ؟!

﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئەہی
(محمد!) وە لامیان بدەرہ وہ و پیمان بلی: ہەموو لایە ک؛ رۆرہ لاتی
خۆر ئاوا باشوورو باکوور سہروو خواروو ہەمووی ہی خودایہ و مولکی
خۆیە تی ہەر کہسێ ئارەزووی لی بی دہ یخاتہ سہر ریگای راستو دروست.
بەردی (بہیتولمہ قدیس) لہ بوونی خوی دا لہ بەردیکی کہ پیروتر نیہ،
ہیچ زیدہ و سوودو قازانجیکی وای تیدا نیہ کہ لہ بەردە کانی تر دا نہ بی!
ہەر وہا دارو بەردی کہعبەش لہ خودی خویا لہ دارو بەردی شوینی تر
زیدہ تر نینو ئەم ریزو پیروزیہی کہ دراوہ پیمان بەھۆی فەرمانی خوداوہ
کہ کردوونی بہ قبیلە ی خودا پەرستانو فەرمانی پی کردوون کہ لہ کاتی
نوێژ کردندا رووی تیبکەن تا لہ کاتی خودا پەرستی دا یەکیە تی بخاتہ نیو
ئادە میزادہ وہ بەلام ئەو بی عەقلانہ پیمان وایہ قبیلە بناغە ی نایینہ،
بەردیک خانویک، خوی لہ خوی دا زیدہ و فەضلو ریزی ہەییہ، تەنانەت

کار گەیشتە ئەو ە که جولە که کان بە پیغە مەبەریان گوت: رووبکەرەو ە قیبلە ی ئیمە تا شوینت بکەوین، مەبەستیشیان تاقیکردنەو ە ی پیغە مەبەر ە هەلخەلە تاندنی بوو .

سەر جەم ریبوایە تە کانی تاییە ت بەم رووداوی قیبلە گۆرانە ئەو ە ی لی وەر دە گیر ی که موسولمانان لە سەر ە تای واجب بوونی نوێژدا روویان کردۆتە کابە دوا ی کۆچکردنی پیغە مەبەر ە هاو ە لانی بۆ مەدینە روویان کردۆتە بەیتول مەقدیس .. ئەمجار بەم فەرمانە قورئانی یە موسولمانان رو یان کردوتەو ە کابە . بە هەر حال روو تێکردنی موسولمانان بۆ بەیتول مەقدیس که قیبلە ی جولە کەو مەسیحی یە کانه هۆکاریکی بەهیز بوو ە که جولە که کان بیکەنە هۆی لەخۆ بایی بوونو موسولمان نەبوونیان، چونکە بەو رووتیکردنە گەزافیان کیشاو لە مەدینەدا دەستیان کرد بە پر و پا گەندنە، دەیانگوت: رووتیکردنی (محمد) و هاو ە لانی بۆ بەیتول مەقدیس بە لگە ی ئەو ە ییە که ناینە که مان (ئایینی جولە که) راستەو قیبلە که مان راستە ئیمە سەر چاو ە ی ئایینە کانین، که وایی و وا چاکە بۆ پیغە مەبەر ە ئەوانە ی لە گە لی دان بێنە سەر ئایینی ئەمان نە ک بە پیچە وانەو ە، پیغە مەبەر ئەوان بانگ بکا بۆ چوونە ناو ئیسلام ..

لە لایە کی تر ەو ە عەرەبە موسولمانە کان لە سەر شانیان گران بوو که ئەوان لە سەر دە می نەزانی دا ئەو هەموو ریزە ی که عەبیان دە گرتو که چی لە سەر دە می ئیسلامی دا رووی تی نە کەن، سەر باری ئەو ە ش ئەو فشه فشه ی جولە که کان بە سەریان دا دە کردو دەیان بە لگە ی موسولمان نەبوونیان دە هی نایەو ە . پیغە مەبەر یش هەستی بەم نازارە دەر وونیە ی هاو ە لانی و موسولمانان دە کرد دەستی بەرز دە کرد ەو ەو رووی لە ئاسمان دە کردو چاو ە پروانی تەو جیە ی خودایی بوو، جا که ئەم نایە تە نازل بوو که دە فەرموی: ﴿ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةَ تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثَمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴾ البقرة / ۱۴۴ . ئیتر لە مەو ە

پروپاگنده‌ی جوله که کان په‌ره‌ی سه‌ند چونکه پیتیان ناخوش بوو که پیغه مبه‌رو هاوه‌لانی روو له قیبله‌ی نه‌وان وهرگیرنو نه‌و به‌لگه‌یه‌ی له‌وه‌پیش پشتیان پی به‌ستبوو به‌ده‌ستیانه‌وه نه‌مین، ئیتر ده‌ستیان کرد به پروپاگنده‌ی جوړاو جوړ بو دل‌ه‌راوکه خستنه نیو کومه‌لی موسلمانانو گومان په‌یدا کردن له‌ناویان‌دا ده‌ریاره‌ی سه‌ر کردایه‌تی و بیروباوه‌ریان، نه‌وه‌بوو جوله که کان به موسولمانه‌کانیان ده‌گوت: نه‌گه‌ر له‌وه‌پیش روتیکردنتان له به‌یتولمه‌قدیس به تال بووبی نه‌وه دیاره نه‌وه هموو نویژو خوداپه‌رستی‌یه‌ی له‌وه‌پیش‌تان به‌تاله، خو نه‌گه‌ر روتیکردن له به‌یتول مه‌قدیس راست بووبی نه‌وه بیگومان روتیکردنتان له کابه به تاله و هر نویژیک به‌ره و که‌عبه بکه‌ن به‌تاله، ...

گورانی قیبله له به‌یتول مه‌قدیسه‌وه بو که‌عبه رووداویکی گوره بوو له میژووی گروهی موسولمانان‌دا، ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی گوره‌شی له ژیان‌دا په‌یدا کرد! گورانی قیبله له‌سه‌ره‌تاوه له که‌عبه‌وه بو به‌یتول مه‌قدیس له‌به‌ر حیکمه‌تیکی په‌روه‌رده نامیز بووه، نایه‌ته‌که ده‌فرموی: ﴿وما جعلنا القبلة التي كنت عليها إلا لنعلم من يتبع الرسول من ينقلب على عقبيه﴾ جا چونکه عه‌ره‌به‌کان که‌عبه‌یان به گوره ده‌زانی و به پیناسه‌ی ریزو خانه‌دانی خو‌یانیان حسیب ده‌کرد، نایینی ئیسلامیش مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نه‌وه‌یه که ئاده‌میزاده‌کان قال بکا بو خوداپه‌رستی راستو دروست، له هه‌موو په‌یوه‌ندی‌یه‌کی ده‌ره‌کی روتیان بکاته‌وه، هه‌موو نژادپه‌رستی و ده‌مارگیریو چینایه‌تی له دل‌و ده‌روونا ده‌ره‌ه‌وئ! بویه رووی پی له که‌عبه وهرگیرانو رووی پیکردنه به‌یتول مه‌قدیس، تا دل‌و ده‌روونیان له خلتی نه‌فامیه‌تی و سه‌رده‌می نه‌زانی پاک بکاته‌وه، بو خاتری نه‌وه‌ی ده‌رکه‌وئ کی فهرانبه‌رداره و راستالانه گوپرایه‌لی فهرمانی په‌روه‌ردگار و به‌دلیکی پر بیرو باوه‌ره‌وه پابه‌ندی فهرمانی خودا ده‌بن! ئیتر له و کاتانه‌دا که موسولمانه‌کان پابه‌ندبوونو روویان کرده نه‌و

قیبلەییە کە پیغەمبەر رووی پئی تیکردوون ئا لەو کاتەدا جولە کەکان ئەمەیان کردە بیانۆی ئەو هی کە پتیویست ناکا موسولمان بن، بە لکو دەبئی موسولمانەکان بێنە سەر ئایینی ئەمان چونکە موسولمانەکان روویان کردۆتە قیبلەیی ئەوان، ئەمجار کە فەرمانی ئیلاهی دەرچوو بەو هی کە موسولمانان روو بکەنە کەعبە روو لە بەیتولمەقدیس وەرگێرن ئیتر دلی موسولمانەکان بە راستیەکی ترەو هە پەیوەست بوو، کە ئەویش پوختەیی ئایینی ئیسلامە، پوختەیی ئەو هی کە ئەم خانۆی کەعبەییە ئیبراھیمو ئیسماعیل دروستیان کردوو ه بۆ ئەو هی کردوو کە بیان تەنھا بۆ خودا بئی، بۆ ئەو هی بیتیە کە لەپوور بۆ گەلی موسولمان، ئەو گەلەیی کە بە دوعاو نزای ئیبراھیم هاتە کایەو، بە دوعا ی ئەو، پەروەردگار پیغەمبەری لە خۆیان بۆ ناردن...

بیگومان قسەکردن لە مەسجیدول حەرامو دروستکردن و ئاوەدان کردنەو هی و کیشەو بەرامبەری کردن لە گەل جولە کەو مەسیحییەکان دا دەر بارەیی ئیبراھیمو ئەو کانی، دەر بارەیی ئایینو قیبلە کەیی، دەر بارەیی عەھدو پەیمانی لە گەل خودادا، وەسیەتنامەو ئامۆژگاری کردنە کەیی بۆ رۆلەکانی ئەمانە هەموویان ری خوشکەرە بوون بۆ گۆرانی قیبلە لە مەسجیدول ئەقصاوە بۆ مەسجیدول حەرام ﴿و کذٰلک جعلناکم امة وسطا﴾ بەو شێوە ئیمە ئیوەمان کردوو بە گەلیکی میانەرەوو هەرگیزاو هەرگیز زیدە رەوی ناکەنو توندەرەو نین لە هەموو کارو باویکدا لایەنی گیانی و لایەنی ماددی تیبینی دەکەن.

ئادەمیزاد بە گشتی پیش هاتنی ئیسلام دوو جۆر بوون: جۆریکیان ماددە پەرست بوون هیچ غەم و نارەحەتیان نەبوو جگە لە دابین کردنی پێداویستی ماددە بۆ خۆیان، ئەم دیاردەییە لەناو جولە کەو موشریکەکان دا بە زەقی بەدی دەکرا: جۆریکی تریان بە تەواوی لە دنیا دابرابوون، ژیا ئیکی رەبەنی و دیرینیشیان بۆ خۆیان هەلبژاردبوو هیچ گرنگییان بە

لایەنی جیسمانی نە دەدا وە کو مەسیحی بە کانو صابییە کانو هەندئ
گروپی بپەرستی هیندی که هەمیشە خەریکی خۆ برسی کردنو ئازاردانی
جەستە ی خۆیان بوون..

که ئیسلام هات هەردوو لایەنی بەرچا و گرتن لایەنی جیسمی، لایەنی
گیانی، مافی هەردوو لایەنی پاراست، حەقی دا بە موسولمان که مرۆقانە
بژی، ئەو هی پئی راگەیانند که مرۆق لە گیانو ماددە پیک هاتوو دەبی
هەردوو لا هاو کیشە بکرینو پیکەو بە خێو بکرین، ئادەمیزاد لایەنی
حەییوانی و لایەنی فریشتەیی تیدایە، کاتیک ئادەمیزادی تەواو دەبی، که
هەردوو لایەنە کە ی بەرچا و بگیری، پەییامی خودایە، که دەفەرموی: ئیمە
که ئیو هەمان ئاوا بە میانەرەوی هیناوە تە کایەو بەبی هورود نیه بە لکو
﴿لتكونوا شهداء على الناس﴾ بۆ ئەو ی بینە شایەت بەسەر ئەو جورە
کەسانە ی که لایەنی خوداپەرستی و خوداناسی یان پاش گوئ خستوو هەر
خەریکی خواردنو خواردنەو نو خۆیان لە لایەنی گیانی بی بەری کردوو،
دەئین: ﴿إن هي إلا حياتنا الدنيا﴾ ژیان هەر ژیانی دونیایە و هیچی تر
نیە، هەر و هە بینە شایەت و گەواهی دەر بەسەر ئەو کەسانە دا که
زیادەرەوی یان لە ئایین دا کردو، خۆیان لە هەموو خۆشی و لەرزە تیکی
جسمانی دوور خستۆتەو، لە ریگای میانەرەوی لایان داو و ستم لە
جەستە ی خۆیان دە کەن، بینە شایەت بەسەر هەموو لایەکیان داو بینە
پیشە و ایان لە میانەرەوی کار دروستی دا، ئاشکراشە که میانەرەوی
ئەو بەری مرۆقایەتی یەو هەلوێستی که بۆ هەموو شتیکی مافی خۆی
دەداتی، حەقی پەروردگار جی بە جی دەکا، پیداوێستی جەستە ی خۆی
پاش گوئ ئاخا، لایەنی روحی ئیهمال ناکا، حەقی خزم کەسو کارو دەر
دراوسێ دەدا، مافی هەموو کەس بە ئەندازە ی پێویست دیاری دەکا.

﴿ويكون الرسول عليكم شهيدا﴾ پیغەمبە ریش بیته شایەت
بەسەرتانەو و چونکە پیغەمبەر بۆ خۆی نمونە ی هەرە بەرزی